

ONSDAG DEN 5. MAJ 2010

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 22. april 2010, for genoptaget.

Protokollen fra mødet den 22. april 2010 er omdelt.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg den som godkendt.

(Protokollen fra foregående møde godkendes)

2. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

3. Meddelelser fra formanden: se protokollen

Formanden. – Jeg vil gerne meddele medlemmerne, at der i løbet af denne mødeperiode vil være nogle ekstra teknikere til stede, som bruger et særligt udstyr. De vil optage forhandlingerne og afstemningerne, så der kan laves en 360 graders panoramavisning af Parlamentets arbejde.

Filmen vil blive vist som led i den permanente udstilling af Parlamentets arbejde i en interaktiv model af Parlamentet i det nye Besøgscenter i Bruxelles. Jeg er blevet lovet, at teknikerne vil være yderst diskrete og ikke afbryde vores arbejde. Tak for Deres forståelse.

4. Udvalgenes sammensætning: se protokollen

5. Modtagne dokumenter: se protokollen

6. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

7. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

8. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen

9. Arbejdsplan

Formanden. – Det endelige forslag til dagsorden for dette møde, som blev vedtaget på formandskonferencens seneste møde i henhold til forretningsordenens artikel 140 og 155, er omdelt. Efter aftale med de politiske grupper foreslår jeg følgende ændringer til dagsordenen for denne uges plenarforsamling:

Torsdag den 5. maj 2010:

For det første bliver forhandling under ét om to betænkninger af Íñigo Méndez de Vigo om Europa-Parlamentets sammensætning første punkt på dagsordenen.

For det andet er et nyt punkt blevet sat på dagsordenen, nemlig "Redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Forberedelse af topmødet mellem euroområdet stats- og regeringschefer den 7. maj 2010" uden afstemning. Dette punkt bliver det andet på dagsordenen, og vi får blot en talerunde for talerne fra de politiske grupper, ingen "catch-the-eye"-procedure.

For det tredje er punktet "Redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Standardisering af elektriske køretøjer" ændret til "Redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Elektriske køretøjer".

For det fjerde er betænkning af Vittorio Prodi, som vi skulle have haft en kort præsentation af i dag, blevet flyttet til spørgetiden torsdag den 6. maj 2010. Afstemningen finder sted umiddelbart efter.

Torsdag den 6. maj 2010:

For det første er afstemningen om betænkning af Vital Moreira om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Ukraine blevet udskudt til den anden mødeperiode i maj.

For det andet er afstemningen om forslag til beslutning om udkast til retningslinjer for en ordning for kompensation til transmissionssystemoperatører for omkostningerne ved at huse grænseoverskridende elektricitetsstrømme i deres net samt for en fælles fremgangsmåde for regulering af transmissionsafgifter blevet taget af dagsordenen.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg den som godkendt.

(Parlamentet godkendte ændringerne)

(Den således ændrede arbejdsplan vedtoges)

10. SWIFT (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

11. Passagerlisteoplysninger (PNR) (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

12. Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

13. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Afstemningsresultat m.m.: se protokollen)

Jeg har modtaget et forslag til ændring af afstemningerne i dag. Efter gårsdagens møde mellem formand Buzek og premierminister Zapatero blev det vedtaget, at der øjeblikkeligt skal indledes en dialog på højeste institutionelle plan om visse proceduremæssige aspekter vedrørende decharge til Rådet. Formandskabet foreslår, at afstemningen om dette emne udskydes til næste mødeperiode.

Martin Schulz, for S&D-Gruppen. – *(DE)* Hr. formand! Jeg har også hørt om mødet mellem hr. Buzek og hr. Zapatero. Jeg formoder, at spørgsmålet om decharge til Rådet giver anledning til forskellige uoverensstemmelser mellem os og Rådet, og at disse er så følsomme, at det giver god mening at føre flere forhandlinger. En beslutning i dag om at udskyde dechargen til Rådet har alvorlige konsekvenser. Derfor drøftede vi spørgsmålet igen i min gruppe her til morgen, og det blev sagt, at hvis der er mulighed for åbent at få tilfredsstillende svar på Parlamentets spørgsmål, synes vi, at vi skal udnytte denne mulighed. Det ville måske også være et skridt til at skabe tillid mellem os og Rådet, ikke kun med hensyn til dechargen, men også på andre områder, og derfor kan vi tilslutte os dette forslag.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – *(ES)* Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har lyttet til, hvad hr. Schulz sagde. Jeg er næstformand i Budgetkontroludvalget, og jeg var blandt de medlemmer, som deltog i de uformelle forhandlinger med Rådet. Den betænkning, som udskydelsen vedrører, blev vedtaget med 27 stemmer i Budgetkontroludvalget, ingen stemte imod, og ingen stemte hverken ja eller nej, hvilket betyder, at den blev enstemmigt vedtaget. To gange har der været uformelle forhandlinger mellem os og Rådet for at nå til enighed. Rådet har konsekvent nægtet at indgå en sådan aftale. Den eneste grund, der kunne være til at udskyde afstemningen, ville være, hvis Rådet sagde, at det nu er parat til at fremlægge alle de dokumenter, vi kræver.

Det andet problem er af juridisk karakter. I overensstemmelse med forretningsordenen og finansforordningen skal der gives decharge senest den 15. maj i år $n + 2$. Vi taler om budgettet for 2008, så $n + 2 =$ den 15. maj 2010. Det næste plenarmøde bortset fra i morgen er ikke før den 17. maj, så hvis vi ikke stemmer nu,

overtræder vi vores egen finansforordning, hvilket efter min mening ville være et tegn på yderst dårlig forvaltning.

Ryszard Czarnecki, ordfører. – (PL) Hr. formand! Det er nu sytten år, jeg er medlem af Parlamentet, og selvom jeg ikke ønsker at belære nogen, er det høfligt at høre på, hvad ordføreren mener om dette vigtige emne. Jeg vil minde alle om, at Parlamentet allerede har givet decharge til Rådet i denne valgperiode, så sent som i november sidste år, for 2007. Vi kan derfor sige, at Rådet igen ikke har fremlagt de rette dokumenter.

Personligt undrer det mig meget, at vi, da vi så på gennemførelsen af budgettet for 2008, fik dokumenterne for 2007, hvilket slet ikke stemte overens med vores forventninger og krav. Men jeg er jo kendt som en kompromisernes mand, og jeg vil gerne give Rådet en vis chance, og det kan helt ærligt vise sig at være den sidste chance, Rådet får til at udarbejde de rette dokumenter og komme ud af den uheldige gentlemanaftale fra 1970, som i praksis ifølge Rådet ikke giver os ret til at føre kontrol med denne institution.

Derfor stemmer jeg for at gøre en undtagelse og udskyde afstemningen for at give Rådet et par uger mere – to eller seks – og så vil jeg lige som hr. Staes ønske en øjeblikkelig afstemning, senest i juni.

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Afstemningsresultat m.m.: se protokollen)

13.1. Administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (omarbejdning) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til bestemmelser vedrørende fakturering (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Anmodning om ophævelse af Miloslav Ransdorfs immunitet (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Domstolen

13.5. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Revisionsretten

13.6. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Den Europæiske Ombudsmand

13.7. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

13.8. Decharge 2008: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer

13.9. Decharge 2008: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse

13.10. Decharge 2008: EF-Fiskerikontrolagenturet

13.11. Decharge 2008: Det Europæiske Genopbygningsagentur

13.12. Decharge 2008: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

13.13. Decharge 2008: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme

13.14. Decharge 2008: Det Europæiske Kemikalieagentur

- 13.15. Decharge 2008: Det Europæiske Miljøagentur**
- 13.16. Decharge 2008: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet**
- 13.17. Decharge 2008: Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug**
- 13.18. Decharge 2008: Det Europæiske Lægemiddelagentur**
- 13.19. Decharge 2008: Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed**
- 13.20. Decharge 2008: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed**
- 13.21. Decharge 2008: Det Europæiske Jernbaneagentur**
- 13.22. Decharge 2008: Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut**
- 13.23. Decharge 2008: Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur**
- 13.24. Decharge 2008: Euratoms Forsyningsagentur**
- 13.25. Decharge 2008: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene**
- 13.26. Decharge 2008: Eurojust**
- 13.27. Decharge 2008: Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder**
- 13.28. Decharge 2008: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex)**
- 13.29. Decharge 2008: Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed**
- 13.30. Decharge 2008: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling**
- 13.31. Decharge 2008: SESAR-fællesforetagendet**
- 13.32. Transportabelt trykbærende udstyr (A7-0101/2010, Brian Simpson)**
- 13.33. Luftfartssikkerhedsafgifter (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)**
- 13.34. Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet (omarbejdning) (A7-0030/2010, Brian Simpson)**
- 13.35. Generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og visse bestemmelser vedrørende økonomisk forvaltning (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)**

13.36. Følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (B7-0221/2010)

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Kun et par sekunder til at forklare, hvorfor vi har trukket vores ændringsforslag tilbage: Vi har trukket vores ændringsforslag tilbage i den absolutte og faste overbevisning, at Formandskonferencen, som skal undersøge spørgsmålet, vil tage alvorligt hensyn til ånden i og ordlyden af vores ændringsforslag.

Jeg gør Parlamentet opmærksom på, at vi i vores ændringsforslag opfordrer Kommissionen til at gennemgå ændringen i forordningen om direkte handel mellem EU og de dele af Cypern, der ikke er under Republikken Cyperns kontrol.

13.37. Beføjelse til delegation af lovgivning (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. EU's søtransportpolitik frem til 2018 – strategiske mål og anbefalinger (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana – næste fase (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Evaluerings og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. EU's landbrug og klimaændringerne (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Landbrug i områder med naturbetingede ulemper: en særskilt vurdering (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. En ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Sektion III – Kommissionen

– Før afstemningen:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil bede om at få foretaget en teknisk rettelse. I punkt 248 bør ordene "Kozloduy blok 1 til 4" indføjes efter "i Kozloduy-atomkraftværket".

Formanden. – Nøjagtigheden af alle disse bemærkninger vil blive tjekket.

Bogusław Liberadzki, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg kunne ikke komme til Strasbourg, så jeg vil sige mange tak på vegne af de kolleger, der bidrog til forhandlingen. Det glædede mig, at Rådet var repræsenteret, da dechargeprocessen ikke blot vedrører EU's institutioner, men også medlemsstaterne, som Rådet repræsenterer.

Den centrale del af min betænkning er de mange forslag, der sigter mod at reducere antallet af fejl, belyse problemer og forbedre overensstemmelsen mellem oplysninger fra Kommissionen og fra Revisionsretten, så vi alle i fremtiden kan identificere og håndtere de virkelige problemområder i vores udgifter. Nu, da Lissabontraktaten er på plads, er tiden inde til at revidere selve dechargeprocessen.

Jeg opfordrer i min betænkning til en debat på højt niveau med EU-institutionerne og naturligvis medlemsstaterne, som er ansvarlige for omkring 89 % af udgifterne. Selvom min betænkning handler om 2008-dechargen, indeholder den mange aspekter, som er yderst relevante i dag. Vi ønsker alle at sikre, at Grækenland kan løse fortidens problemer. Afsnittet om Tyrkiet har tiltrukket opmærksomhed, og vi skal sikre, at fortiltrædelsesmidlerne bruges mere effektivt, men lad mig samtidig understrege, at vi ikke er ved at ændre arten af EU's forhold til dette land.

Alle de forbedringer, jeg har beskrevet, er vigtige. De nuværende finansielle problemer betyder, at hver eneste euro skal bruges klogt og være til gavn for befolkningerne i de forskellige lande, og det gælder også midlerne i strukturfondene og Samhørighedsfonden.

Jeg ser frem til samarbejdet med Kommissionen og Revisionsretten i de kommende uger, hvor vi skal omsætte ordene i min betænkning til handling, og jeg glæder mig til at rapportere tilbage til Dem om gennemførelsen i de kommende måneder.

13.45. Decharge 2008: 7., 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF)

13.46. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Europa-Parlamentet

Edit Herczog, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi vil gerne flytte et mundtligt ændringsforslag til første del af dette ændringsforslag.

Derefter vil teksten komme til at lyde således: "er af den opfattelse, at der inden for et effektivt og produktiv virksomhedsledelsessystem skal lægges behørig vægt på ledelsens rolle; mener, at generaldirektører, direktører og afdelingschefer bør udvælges på grundlag af fortjeneste, idet der tages hensyn til ligestillingsaspektet og geografisk balance...".

Det mundtlige ændringsforslag går altså ud på at indføje "idet der tages hensyn til ligestillingsaspektet og geografisk balance" efter ordet "fortjeneste".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand! Af klarhedshensyn vil jeg spørge, om vi netop har stemt om ændringsforslag 6 med eller uden det mundtlige ændringsforslag?

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

13.47. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Det Økonomiske og Sociale Udvalg

13.48. Decharge 2008: EU's almindelige budget, Regionsudvalget

13.49. Decharge 2008: Europæiske agenturer: præstation, økonomisk forvaltning og kontrol

13.50. Decharge 2008: Det Europæiske Politiakademi (CEPOL)

13.51. EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika (afstemning) (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Hr. formand! For mig ser det ud til, at vi ikke har stemt om decharge til Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Jeg kan tage fejl, men jeg mener, at vi gik direkte over til Regionsudvalget.

13.52. Topmøde EU – Canada (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Blot for at fortælle Dem, ændringsforslaget til punkt 8 fra GUE/NGL-Gruppen og Verts/ALE-Gruppen har samme ordlyd som i beslutningen fra september 2009. Jeg vil blot meddele Dem, at det bare er samme holdning, og jeg mener ikke, at der er brug for at ændre denne holdning før forhandlingerne om SWIFT.

Jeanine Hennis-Plasschaert, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Jeg vil bare fortælle kollegerne, at vi ikke har ændret holdning. Den har hele tiden været et gennemgående træk i teksten i denne beslutning, så ændringsforslaget er overflødig.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (EN) Hr. formand, jeg synes bare, det er vigtigt at ...

(Tilråb fra salen)

Jeg vil ikke forstyrres af kollegerne fra det yderste højre. Jeg er sikker på, at også de gerne vil høre noget om dette spørgsmål, nemlig, om vi skal eller ikke skal tillade overførsel af bulk data til USA. Det er det, ændringsforslag 8 handler om. Vi har diskuteret, om vi er for eller imod holdningen, men det er godt at vide.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

13.54. Passagerlisteoplysninger (PNR) (B7-0244/2010)

13.55. Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift

14. Stemmeforklaringer

Stemmeforklaringer

Betænkning: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig.* – (RO) Jeg tilslutter mig ordføreren fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) i dette spørgsmål og også Kommissionens forslag til bekæmpelse af skattesvig i EU. Jeg mener, at forslaget kan forbedre det administrative samarbejde om transaktioner inden for Fællesskabet, for så vidt angår beregning af moms og overvågning af den korrekte anvendelse af denne afgift.

Det er stadig uklart, om Kommissionens forslag om at udvide Eurocanet og indføre en ny struktur, Eurofisc, som skulle operere på frivillighedsgrundlag uden nogen juridisk kapacitet, vil forbedre bekæmpelsen af skattesvig på EU-plan.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig.* – (FR) Det europæiske administrative momssamarbejde, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1798/2003, skal forbedres, især bekæmpelsen af skatteunddragelse. Betænkningen af García-Margallo y Marfil støtter denne tilgang med sin opbakning til Kommissionens forslag, der fokuserer på at lette dataudvekslingen mellem medlemsstater. Jeg stemte for denne betænkning, fordi den også i høj grad forbedrer Kommissionens tekst, især vedrørende databeskyttelsen for den enkelte borger.

Jean-Pierre Audy (PPE), *skriftlig.* – (FR) Under Parlamentets høringsprocedure stemte jeg for betænkningen af min fortræffelige spanske kollega García-Margallo y Marfil om forslaget til Rådets forordning om forslag til Rådets forordning om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift. Momssvig er ofte organiseret på et grænseoverskridende grundlag, og derfor skal EU og medlemsstaterne sikre en bedre koordination af bekæmpelsen af momssvig og skatte- og afgiftssvig generelt. Det glæder mig, at Kommissionens forslag fastlægger princippet om et retsgrundlag for oprettelsen af en fælles struktur, Eurofisc, som kan bruges til multilateral, hurtig og målrettet informationsudveksling, så medlemsstaterne kan reagere hensigtsmæssigt og koordineret for at bekæmpe alle nye former for svig og trække på fælles risikoanalyser. Jeg er som ordføreren bekymret over beskyttelsen af personoplysninger, som skal respekteres. Denne datatype må kun bruges til at forebygge og bekæmpe skattesvig.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig.* – (LT) Jeg støttede denne betænkning, da jeg mener, at det er nødvendigt at styrke bestemmelserne om bekæmpelse af svig. Svig med henblik på skatteunddragelse har alvorlige konsekvenser for de nationale budgetter, overtræder princippet om retfærdig beskatning og kan fordrøje konkurrencen og påvirke det indre markedes funktion. De nugældende reguleringer sikrer ikke et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, selvom svig på merværdiafgiftsområdet ofte er organiseret på tværs af flere lande, og derfor skal medlemsstaterne samarbejde om at forhindre det. Det er opmuntrende, at den nye version af forordningen styrker EU's database over momsydere og deres transaktioner, hvilket vil give medlemsstaterne adgang til oplysninger, forbedre det administrative samarbejde og sætte os i stand til at bekæmpe momssvig mere effektivt.

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig.* – (RO) Jeg stemte for en europæisk strategi for bekæmpelse af skattesvig og -unddragelse i relation til moms. Jeg mener, at der skal oprettes en mekanisme på europæisk plan til bekæmpelse af svig, fordi dette fænomens omfang understreger, at foranstaltninger til håndtering af dette problem ikke længere kan forvaltes på nationalt plan alene.

International VAT Association nævner skøn over momstab på 60-100 mia. EUR årligt i hele EU. Derfor opfordrer jeg til et tæt samarbejde mellem de administrative myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen for at undgå de skadelige følger, som skattesvig kan have for de nationale budgetter og for konkurrencen.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne i bekæmpelsen af svig og finansiell kriminalitet er yderst vigtigt af hensyn til rimelighed og retfærdighed og på grund af den store indvirkning, som denne form for kriminalitet har på et lands økonomiske situation. Der er utallige eksempler på svig på merværdiafgiftsområdet, hvorfor det er af afgørende betydning at have retlige rammer med konsekvente foranstaltninger, så vi kan få reduceret antallet af disse tilfælde.

Et tættere samarbejde i form af informationsudveksling mellem de centrale myndigheder er ønskeligt, så længe den enkeltes ret til privatlivets fred respekteres. Samtidig er der brug for fuldstændige databaser og tjenestemænd, der er ordentligt uddannet til at afdække og behandle disse sager. Medlemsstaterne skal hurtigst muligt gennemføre de foranstaltninger, som EU har foreslået, så der kan skabes et mere gennemsigtigt system, der effektivt kan bekæmpe skattesvig.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Konkurrencefordrejninger på grund af merværdisvig påvirker den generelle balance i vores system med egne ressourcer, som skal være retfærdigt og gennemsigtigt for at sikre EU's funktion. Da de offentlige myndigheder har pligt til at erstatte det pågældende indtægtstab, lægger det stigende antal af tilfælde af svig større økonomisk pres på de virksomheder, der overholder skattereglerne. Selvom der ikke er foretaget undersøgelser af omfanget af momsunddragelser i alle medlemsstater, anslår International VAT Association, at momstabet i EU årligt andrager mellem 60 og 100 mia. EUR. Vi bør have et tættere samarbejde mellem centraladministrationerne i form af informationsudveksling, som overholder den enkeltes ret til privatlivets fred. Medlemsstaterne skal hurtigst muligt gennemføre de foranstaltninger, som EU har foreslået, så der kan skabes et mere gennemsigtigt system, der effektivt kan bekæmpe skattesvig.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU bør prioritere bekæmpelse af skattesvig højt, især momssvig. Det er på den baggrund, at vi bør fremme en politik for alle sektorer til bekæmpelse af svig i alle medlemsstaterne, især baseret på informationsudveksling. Det er navnlig interessant, at svig er en af de største årsager til uretfærdighed i EU, fordi det fører til uretfærdig konkurrence og et marked i ubalance.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) Jeg stemte for Rådets udkast til forordning om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, fordi denne retsakt vil sætte medlemsstaterne i stand til sammen og mere effektivt at bekæmpe grænseoverskridende skatteunddragelse. Skatteunddragelse har alvorlige følger for medlemsstaternes budgetter. Det overtræder lighedsprincippet på skatteområdet og medfører konkurrencefordrejninger. Selvom foranstaltningerne til bekæmpelse af skatteunddragelse først og fremmest er medlemsstaternes ansvar, mener jeg, at også EU bør prioritere foranstaltninger mod skatteunddragelse i nutidens globale verden.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Kommissionens forslag giver medlemsstaterne midler til at bekæmpe grænseoverskridende momssvig effektivt, fordi det supplerer og ændrer den nugældende lovgivning og skaber et retsgrundlag for et målrettet samarbejde om at bekæmpe svig, nemlig Eurofisc. Skattesvig har alvorlige følger for medlemsstaternes budgetter. Det overtræder princippet om retfærdig beskatning og medfører konkurrencefordrejninger. Vi må heller ikke glemme, at de offentlige myndigheder har pligt til at erstatte indtægtstabet, hvilket lægger større økonomisk pres på de virksomheder, der overholder skattereglerne. Bekæmpelsen af skattesvig i EU skal være et supplement til medlemsstaternes initiativer. Udkastet til forordning sigter ikke blot mod at sikre en korrekt beregning af momsen, men også at overvåge, at lovgivningen anvendes korrekt, især i forbindelse med samhandel i EU, og mod at bekæmpe momssvig. Generelt indføres der flere forbedringer i relation til informationsudveksling, nemlig en klarere definition af de tilfælde, hvor medlemsstaterne må foretage en administrativ undersøgelse, herunder foranstaltninger i sager, hvor der ikke er foretaget en undersøgelse.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) Det glæder mig, at ulovlighedernes omfang, i den udstrækning det er blevet fastlagt, faldt fra 1 024 mio. EUR i 2007 til 783,2 mio. EUR i 2008, og at dette fald gør sig gældende inden for alle udgiftsområder undtagen direkte udgifter og førtiltrædelsesmidler. Jeg støtter helt Kommissionens arbejde og vil påpege, at bekæmpelse af svig og korruption er en vigtig opgave for de europæiske institutioner og alle medlemsstater.

I lyset af den særlige økonomiske situation, som hele Europa befinder sig i, er jeg enig i, at det er nødvendigt at beskytte EU's finansielle interesser og bekæmpe organiseret kriminalitet, som ifølge nationale indikatorer

bliver bedre og bedre til at trænge inden for institutionernes egne mure, især i form af svig mod Fællesskabets budget.

Derfor er det vigtigt at gennemføre en effektiv lovgivning og forbedre det administrative samarbejde om at håndtere skadelig skattepraksis og sikre det indre markeds funktion. I den forbindelse støtter jeg forslaget om Rådets direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet, samtidig med at jeg understreger vigtigheden af at gøre medlemsstaterne mere ansvarlige, begyndende med kvaliteten af de oplysninger, der lægges ind i databaserne.

Betænkning: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Kommissionens forslag om forenkling, modernisering og harmonisering af reglerne for fakturering med hensyn til merværdiafgift er en forbedring, især bestemmelserne om, at små og mellemstore virksomheder må bruge forenklede fakturaer, samt garantien for skattemyndighedernes accept af elektroniske fakturaer på samme vilkår som almindelige fakturaer. Ordførerens forslag om at give skattemyndighederne mulighed for at indføre yderligere krav såsom løbenumre til forenklede fakturaer er en enkel sikkerhedsforanstaltning, som styrker Kommissionens forbedringer.

Vedrørende det fælles moms-system og reglerne for fakturering skal Kommissionen støtte medlemsstater, der kræver teknisk bistand til at modernisere deres e-administration, enten gennem Fællesskabsprogrammet Fiscalis 2013 eller via strukturfondene. Jeg synes, at ordførerens ændringsforslag forbedrer Kommissionens forslag. Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for hr. Casas betænkning om bestemmelser for moms-fakturering. Rådets direktiv fra 2001 indeholder fælles EU-regler til forenkling, modernisering og harmonisering af moms-faktureringsbestemmelserne. De er dog i nogle tilfælde forskellige fra medlemsstaternes regler, især vedrørende e-fakturering. Men disse forskelle stiller sig hindrende i vejen for ensretning inden for denne form for fakturering, selvom den er en kilde til forenkling. Kommissionens forslag til større harmonisering af bestemmelserne, som støttes af ordføreren, er derfor en god nyhed for alle virksomheder i Europa, da de derved får adgang til e-fakturering, og deres administrative byrde således bliver mindre.

Jean-Pierre Audy (PPE), *skriftlig*. – (FR) Under Parlamentets høringsprocedure stemte jeg for betænkningen af min fortræffelige maltesiske kollega hr. Casa om forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til faktureringsregler. Det er vigtigt at få fjernet det administrative set-up i tilknytning til fakturering. Historisk har medlemsstaterne udviklet forskellige regler, især for e-fakturering. Disse regler er en hindring for virksomhederne, især de virksomheder, der bruger nye dematerialiseringsteknologier, i det indre marked i en tid, hvor unødige administrative byrder i Europa hindrer den økonomiske vækst. Jeg støtter alle de forenklingsforslag, der foreslås i betænkningen, især dem, der er rettet mod SMV, og især forslagene om at ophæve kravet om en faktura, der overholder formalia i alle medlemsstaterne, at bekræfte, at papir- og e-fakturaer er lige gyldige og at ophæve bestemmelsen om, at de medlemsstater, hvor momsen skal betales, kan kræve, at bestemte fakturaer bliver oversat til deres officielle sprog.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg hilser på mange måder vedtagelsen af denne betænkning velkommen. Især som ordfører for og forfatter af nogle centrale ændringsforslag vil jeg dog kun henvise til de vigtigste aspekter, som begge specifikt resulterer i en reduktion af virksomhedernes administrative byrder.

Det første er medlemsstaternes pligt til at indføre et regnskabssystem baseret på indtægter og udbetalinger (kasseregnskab) for SMV (som på EU-plan defineres som virksomheder med en omsætning på under 2 mio. EUR), hvilket er et velkomment incitament for forretningssektoren. Det indføres i en tid, hvor virksomhederne de betaler moms på en faktura, så snart den er udstedt, men den pågældende faktura (og dertil knyttede moms) betales først flere måneder senere, hvis overhovedet. Under alle omstændigheder er grundprincippet, at fradrag af moms hænger uløseligt sammen med betalingen af den.

Det andet aspekt er, at elektroniske fakturaer får samme retlige status som papirfakturaer, således at fakturaer, der sendes via e-mail, sandsynligvis kommer til at erstatte de nuværende papirfakturaer og dermed gøre det lettere ikke blot at udstede og sende fakturaer, men også at administrere og arkivere dem.

Vito Bonsignore (PPE), *skriftlig*. – (EN) Jeg vil gerne lykønske ordføreren, hr. Casa, med hans store arbejdsindsats. Min parlamentsgruppe har altid støttet små og mellemstore virksomheder, der er den reelle drivkraft i Europas økonomi, og som vi politikere har pligt til at støtte.

Navnlig støtter jeg Kommissionens forslag om, at leverandøren skal have lov til først at betale moms, når han får betaling for sin leverance. Jeg tilslutter mig også princippet om, at det skal være muligt at give e- og papirfakturaer samme gyldighed. Så er der en række foranstaltninger, som efter min mening indgår i den bredere proces med at reducere bureaukratiet, hvilket er nyttigt for europæiske virksomheder, især i økonomisk vanskelige tider.

Derfor håber jeg, at disse foranstaltninger bliver vedtaget hurtigst muligt inden for nogle bredere støtterammer for små og mellemstore virksomheder, som skal arbejde i et lettere økonomisk og skattemæssigt miljø.

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Dette var min egen betænkning om momsregler for fakturering. Vi har haft held til at kræve, at muligheden for kasseregnskab bliver indført som obligatorisk i alle medlemsstater, hvilket giver SMV mulighed for at vælge, om de vil følge denne ordning eller ikke. Med betænkningen er det også lykkedes at reducere de unødige byrder for virksomheder, som lå i Kommissionens forslag. Det er derfor med betænkningen lykkedes at nå de fastsatte mål, og jeg har stemt for den.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Større integration af det indre marked og reduktion af uberettigede udgifter for virksomhederne gennem en forenklingsproces og reduktion af de administrative barrierer er målsætninger, som ikke må glemmes i udarbejdelsen af EU-lovgivning.

Dette direktiv, der sigter mod at skabe et fælles faktureringsystem med hensyn til merværdiafgift, er derfor vigtigt, for at vi kan nå disse mål. Jeg mener især, at den traditionelle faktureringsmetode skal erstattes med e-fakturering, som er hurtigere og billigere for virksomheder og enkeltpersoner, forudsat at princippet om gennemsigtighed respekteres.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Dette direktiv sigter mod at indføre et fælles momsfaktureringsystem via en forenkling og reduktion af den administrative byrde. Dette er vigtigt for at opnå større integration i det indre marked og reducere uberettigede omkostninger for virksomhederne. Jeg mener, at dette direktiv er et positivt skridt i retning af skabe klarhed og juridisk sikkerhed, både for skatteborgerne og for myndighederne, samtidig med at vi får flere midler til at bekæmpe momssvig.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Et fælles merværdiafgiftssystem (moms) med hensyn til faktureringsregler er en vigtig forudsætning for en forenkling, modernisering og harmonisering af reglerne for momsfakturering. Dette nye system giver også selskaberne store besparelser, hvilket er af største betydning i disse krisetider. Vedtagelsen af denne betænkning er også endnu et skridt i bekæmpelsen af afgifts- og skattesvig og -unddragelse.

Siiri Oviir (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Som liberal stemte jeg for direktivet om ændring af faktureringsreglerne, fordi jeg ikke mener, at vi har nået målet med den metode, vi har i dag, hvor dette kapitel blev indarbejdet i momsdirektivet, nemlig at forenkle, modernisere og harmonisere udsendelsen af momsfakturaer. Jeg mener, at de nye regler vil reducere bureaukratiet for iværksættere og også sikre, at der gælder samme regler for udformning og udstedelse af fakturaer i alle medlemsstater. I et åbent marked med fri bevægelighed for tjenesteydelser er det det eneste fornuftige.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *skriftlig*. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min polske kollega, hr. Czarnecki, fremsætter i sin betænkning, stemte jeg for at meddele Domstolens justitssekretær decharge for gennemførelsen af Domstolens budget for regnskabsåret 2008. Jeg tilslutter mig Revisionsrettens anmodning til Domstolen om at forbedre sine udbudsprocedurer. Jeg glæder mig over, at Domstolen fungerer godt og smidigt. Alligevel forstår jeg ikke, at den tøver med at offentliggøre medlemmernes erklæringer om økonomiske interesser, og jeg støtter Parlamentets anmodning om uden ophør at indføre denne praksis.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Denne betænkning giver en udtømmende analyse af Domstolens budgetsituation. Der påpeges en række vigtige spørgsmål, som øjeblikkelig bør undersøges, f.eks. udbudsprocedurerne, for at gøre det nemmere for de anvisningsberettigede at afholde udbudsprocedurer og kontrollere, at retsreglerne håndhæves. Det glæder mig, at Domstolen har etableret en praksis med at lade aktivitetsrapporten indeholde et kapitel, som beskriver opfølgningen i årets løb på Parlamentets tidligere dechargeafgørelser og Revisionsrettens beretninger.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Domstolen.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min polske kollega, hr. Czarnecki, fremsætter i sin betænkning, stemte jeg for at meddele Revisionsrettens generalsekretær decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008. Som mange af mine kolleger glæder det mig, at Revisionsretten fungerer godt, og at dens finansielle forvaltning er sund. Jeg beklager, at de erklæringer om medlemmernes finansielle interesser, som Revisionsretten fremsender til Revisionsrettens formand i overensstemmelse med adfærdskodeksen, ikke offentliggøres eller i det mindste sendes til medlemmerne af Budgetkontroludvalget.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Det glæder mig, at en ekstern virksomhed, PricewaterhouseCoopers, har revideret Revisionsrettens regnskaber og konkluderet, at man "ikke blevet opmærksom på forhold, der giver anledning til at mene, at: a) de midler, Retten har fået tildelt, ikke i al væsentlighed og på grundlag af (nærmere fastlagte) kriterier er blevet anvendt i overensstemmelse med hensigten [og] b) de indførte kontrolprocedurer ikke i al væsentlighed og på grundlag af ovennævnte kriterier frembyder den fornødne garanti, så det sikres, at de finansielle transaktioner stemmer overens med de gældende regler og forordninger". Det glæder mig også, at Revisionsretten har medtaget et kapitel om opfølgningen i årets løb på Parlamentets tidligere dechargeafgørelser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Som et organ, der i høj grad er ansvarligt for at revidere de europæiske institutioner, er det nu Revisionsrettens tur til at få sine regnskaber revideret. Det står klart, at den revision, der er udført af en ekstern enhed, nemlig PricewaterhouseCoopers, er meget positiv. Den interne revisors rapport var også positiv, og flertallet af henstillinger er blevet accepteret og gennemført før tid under flere handlingsplaner.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min polske kollega, hr. Czarnecki, fremsætter i sin betænkning, stemte jeg for at meddele Den Europæiske Ombudsmand decharge for gennemførelsen af sit budget for regnskabsåret 2008. Det glæder mig, at Ombudsmanden, hr. Diamandourous, har besluttet at offentliggøre sin årlige interesseerklæring og lægge den ud på sit websted.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten angav i sin årsberetning, at revisionen ikke havde givet anledning til bemærkninger af betydning vedrørende Ombudsmanden. Den bemærkede dog, at nogle aspekter af den offentlige udbudsproces kan forbedres. Jeg tilslutter mig ordførerens varme tilslutning til Ombudsmandens beslutning om at offentliggøre sin årlige interesseerklæring på internettet. Jeg tilslutter mig desuden ordførerens opfordring til Ombudsmanden om i sin næste aktivitetsrapport (for regnskabsåret 2009) at medtage et kapitel om opfølgningen i årets løb på Parlamentets tidligere dechargeafgørelser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Ombudsmand.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min polske kollega, hr. Czarnecki, fremsætter i sin betænkning, stemte jeg for at meddele Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

decharge for gennemførelsen af sit budget for regnskabsåret 2008. Det glæder mig, at denne institutions valgte medlemmers erklæringer om finansielle interesser offentliggøres årligt.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler er blevet brugt. Jeg tilslutter mig ordførerens positive vurdering af indsatsen for at konsolidere forvaltningen af de finansielle og menneskelige ressourcer, samt at de interne kontrolfunktioner har fungeret bedre og mere effektivt i 2008. Ligeledes glæder jeg mig over, at de valgte medlemmer af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses institution nu årligt får offentliggjort deres erklæringer om finansielle interesser, som indeholder relevante oplysninger om aflønnede poster eller aktiviteter og professionelle aktiviteter, der skal opgives. Det er vigtigt for at opbygge borgernes tillid til offentligt ansatte. Jeg tilslutter mig ordførerens opfordring til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om i sin næste aktivitetsrapport (for regnskabsåret 2009) at medtage et kapitel om opfølgningen i årets løb på Parlamentets tidligere dechargeafgørelser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min fortræffelige kollega og ven, fru Mathieu, fremsætter til Parlamentet i sin betænkning, stemte jeg for at meddele direktøren for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer decharge for gennemførelsen af centrets budget for regnskabsåret 2008. Jeg forstår ikke, hvorfor dette organ akkumulerer åbenbart nødvendige overskud, f.eks. et overskud på næsten 27 mio. EUR i 2008 og akkumulerede midler pr. 31. december 2008 på næsten 50 mio. EUR. Det overrasker mig, at pensionsstriden ikke er løst endnu.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organers årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Vedrørende centrets aktiviteter fandt Revisionsretten, at manglende præcision i overslagene over anmodninger om oversættelser, der modtages fra kunderne, hvilket medførte et akkumuleret budgetoverskud i strid med forordning (EF) nr. 2965/94. Denne situation skal derfor ændres. Som ordføreren finder jeg det beklageligt, at konflikten mellem centret og Kommissionen om arbejdsgiverens andel af pensionsbidragene til de ansatte endnu ikke er løst.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelses årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det betyder, at centret har gjort enorme fremskridt med hensyn til proceduren for udarbejdelse af aktivfortegnelsen til identifikation, registrering og kapitalkonvertering af aktiver, til dokumentation for interne styringsprocesser og til udbudsprocedurerne. Der er dog ikke sket noget på det personalepolitiske område, eftersom målsætningerne for personale og resultatindikatorer hverken var målelige eller fokuseret på resultater. Som ordføreren glæder det mig dog, at centret har til hensigt at indføre et pilotsystem i 2010 til registrering af hver enkelt medarbejders arbejdstidsforbrug.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår i sin beretning, at EF-Fiskerikontrolagenturets årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det bekymrer mig, at agenturet i henhold til revisionsretten ikke udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, hvilket er vigtigt for en effektiv finansiel styring og fastsættelsen af klare mål. Bestyrelsen bør derfor lykønskes med sin beslutning om at begynde at udvikle denne form for program. Et sådant program er en forudsætning for at forbedre agenturets budgetmæssige og finansielle forvaltning. Skønt Revisionsretten har godkendt forvaltningen, skal der stadig rettes op på visse mangler. Som ordføreren mener jeg, at man bør indføre et vigtigt værktøj for at styre medarbejdernes arbejdstid effektivt, nemlig en fastsættelse af antallet af anbefalede arbejdstimer for hvert projekt.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om EF-Fiskerikontrolagenturet.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af de henstillinger, min fortræffelige kollega og ven, fru Mathieu, fremsætter til Parlamentet i sin betænkning, stemte jeg for at meddele direktøren for Det Europæiske Genopbygningsagentur decharge for gennemførelsen af centrrets budget for regnskabsåret 2008. I henhold til aftalememorandummet af december 2008 mellem Kommissionen og agenturet om visse sluttransaktioner og især om, at agenturets overskydende aktiver skal blive Kommissionens ejendom efter 31. december 2008, mener jeg, at Kommissionen bør udarbejde en detaljeret afsluttende rapport om sluttransaktioner for både de sociale og de finansielle aspekter. Jeg tilslutter mig alle opfordringer til afklaring af finansieringen til Kosovo, eftersom EU's og denne unge nations troværdighed er på spil, og dette land ønsker at blive medlem af EU på et tidspunkt.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Jeg vil understrege, at Revisionsretten har registreret, at ingen af de formelle betingelser for tildeling af direkte støtte til en international organisation til en værdi af 1 399 132 EUR (hvilket er 0,31 % af aktionsbudgettet) var opfyldt. Som ordføreren beklager jeg, at Det Europæiske Genopbygningsagentur er blevet nedlagt, og forvaltningen af dets midler overført til delegationerne. Jeg kræver, at Kommissionen fremsender en rapport med detaljerede oplysninger om, hvor mange medarbejdere der er blevet overtaget af delegationerne til at løse agenturets opgaver. Og jeg opfordrer Kommissionen til at fremlægge omfattende og fuldstændige oplysninger om, hvorvidt der er ydet budgetstøtte fra midler overført fra agenturet til delegationerne.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Genopbygningsagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår i sin beretning, at Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Der er gjort fremskridt i de senere år og en stor indsats for at gennemføre de foranstaltninger, som tidligere er blevet foreslået af både Revisionsretten og den interne revision. Men som ordføreren påpeger, skal mekanismerne for fastsættelse af agenturets målsætninger styrkes for at gøre det lettere at vurdere, om de er nået, og der bør indføres en ny personalepolitik, som skal omfatte hele processen fra ansættelse til arbejdsevaluering.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdommes årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det skal understreges, at centret har konsolideret sine folkesundhedsfunktioner, forbedret kapaciteten i de sygdomsspecifikke programmer, videreudviklet partnerskaber og forbedret sine ledelsesstrukturer. Jeg beklager dog, at centret ikke i fuldt omfang har opfyldt forpligtelsen til at sende dechargemyndigheden en rapport udarbejdet af direktøren med en oversigt over antallet af interne revisioner foretaget af den interne revisor.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Kemikalieagenturs årsregnskab er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Agenturet udfylder en funktion, som Kommissionen ikke kan påtage sig. Dette er i fuld overensstemmelse med EU's strategiske prioriteringer, og agenturets aktiviteter supplerer andre agenturers. Det bør bemærkes, at Revisionsretten understreger forsinkelser i de operationelle aktiviteter, som skyldtes vanskeligheder med at implementere it-systemet og mangel på kvalificeret personale.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Kemikalieagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Miljøagenturs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner

er lovlige og formelt rigtige. Jeg lykønsker agenturet med den eksterne evaluering af EU's decentraliserede agenturer, som Kommissionen bestilte i 2009, og hvis hovedresultater var meget positive. Navnlig lykønsker jeg agenturet med opbygningen af et veludviklet aktivitetsbaseret forvaltningssystem, et flerårigt arbejdsprogram, et præstationsmålingssystem (balanced scorecard) med indikatorer og et integreret forvaltningskontrollsystem, der alle bidrager til en effektiv forvaltning af agenturet.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Miljøagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Autoriteten opnåede en høj budgetgennemførelsesgrad for både forpligtelses- og betalingsbevillinger (hhv. 97 % og 95 %). Alligevel skal det bemærkes, at der stadig ikke er rettet op på de svagheder, som Revisionsretten tidligere har identificeret, nemlig fremførsel af bevillinger til det følgende år og annulleringer af forpligtelser for aktioner, der er fremført fra det tidligere år. Denne situation er i strid med princippet om etårighed og viser svagheder i autoritetens programmering og budgettering, som skal afhjælpes. Det er dog en yderst positiv udvikling, at det er lykkedes for autoriteten til at forbedre sine resultater i de seneste år.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrugs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Som ordføreren mener jeg centret bør fastsætte klare målsætninger i det årlige arbejdsprogram for at gøre det lettere at evaluere dets resultater. Det bør også medtage procedurer for HR-ledelse for at gøre denne ledelse mere effektiv, f.eks. ved at fastsætte målsætninger for medarbejdernes arbejdstid i programmeringen og bestemme, hvor meget tid de gennemsnitligt skal afsætte til hvert projekt.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Alle europæiske institutioner, som er opført i EU's budget, skal revideres tilbunds gående af Revisionsretten og alle organer med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges ordentligt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om ressourcer går til spilde. Med enkelte undtagelser kan man generelt, hvis man skal dømme efter de revisioner, vi allerede har set, sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler forsvarligt og opfylder de målsætninger, der er fastlagt for dem. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Lægemiddelagenturs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Jeg vil som ordføreren lykønske agenturet med dets indførelse af

et avanceret aktivitetsbaseret budgetteringssystem og brugertilfredshedsovervågning. Agenturet skal dog forbedre kvaliteten af sine udbudsprocedurer for at afhjælpe de svagheder, Revisionsretten har konstateret (f.eks. mangelfulde metoder til vurdering af priskriterier og utilstrækkelig begrundelse for valg af procedure).

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Lægemedelagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Agenturet har dog ikke udarbejdet et flerårigt arbejdsprogram, og dets årlige arbejdsprogram er ikke kædet sammen med forpligtelsesbudgettet. Agenturet udarbejder dog en femårsstrategi og udvikler nøgleresultatindikatorer, som skal fremsendes til Parlamentet. Det fremgår også af betænkningen, at procedurerne for udarbejdelse af budgettet ikke var stramme nok, hvilket har ført til et stort antal bevillingsoverførsler og annulleringer af betalingsbevillinger, hvilket tyder på svagheder i planlægning og overvågning. Dette kan være et enkeltstående tilfælde på grund af agenturets flytning til den endelige kontorbygning.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerheds årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Den understreger dog svaghederne i udbudsprocedurerne, navnlig hvad angår undervurdering af budgetterne for en rammekontrakt, hvilket i sidste instans hindrer fair konkurrence. Disse mangler skal der derfor rettes op på. På grund af vigtigheden af e-kommunikationsnet bør agenturet lykønskes med forbedringen i modstandsdygtigheden i de europæiske e-kommunikationsnet samt udviklingen og det fortsatte samarbejde med medlemsstaterne.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler er blevet brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Jernbaneagents årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Revisionsretten påpeger dog, at agenturet har svagheder med hensyn til at fastlægge målsætninger og præstationsindikatorer og problemer med udbudsprocedurerne. På grund af den større kontrol med offentlige organers aktiviteter bør agenturet indføre hensigtsmæssige foranstaltninger for at løse disse problemer. Endelig lykønsker jeg agenturet med at have iværksat 32 af de 36 henstillinger fra den interne

revisionstjeneste siden 2006. Blandt de 4 henstillinger, der stadig ikke er afsluttet, betragtes 1 som "kritisk" og 3 som "meget vigtige", og jeg henstiller derfor indtrængende til agenturet at gennemføre visse interne kontrolstandards i tilknytning til bankunderskrifter, adskillelse af funktioner, følsomme stillinger og uddelegering af beføjelser som nævnt i disse henstillinger.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Jernbaneagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Den advarer dog mod uregelmæssigheder og den manglende gennemsigtighed i forbindelse med personaleudvælgelsesprocedurerne, og Kontoret for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har endog indledt en undersøgelse af instituttet. Det skal dog bemærkes, at instituttet erklærer, at det har foretaget en grundig gennemgang af sine ansættelsesprocedurer som svar på resultaterne af Revisionsrettens konstateringer, om end vi dog ikke er blevet informeret herom endnu. Til sidst er det vigtigt at understrege, at instituttets støtte til Kommissionen i 2008 opnåede en tilfredshedsrate på 97 % hos sidstnævnte.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Arbejds miljøagenturs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Agenturet har forbedret sin økonomiske forvaltning væsentligt i de sidste tre år, hvilket er yderst positivt, og det bør fortsat stræbe efter de højeste standarder inden for budgetplanlægning, -gennemførelse og -kontrol. Der er dog stadig enkelte uregelmæssigheder, især i relation til udbudsprocedurerne, som der bør rettes op på.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Arbejds miljøagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Euratoms Forsyningsagenturs årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det bør bemærkes, at agenturet i 2008 ikke modtog tilskud til at dække sine transaktioner, og at Kommissionen afholdt alle agenturets udgifter i forbindelse med gennemførelsen af 2008-budgettet. Det skal endvidere bemærkes, at de fremførte 2007-forpligtelser blev dækket af den uudnyttede del af 2007-tilskuddet. Agenturet er derfor – uden et selvstændigt budget – reelt er integreret i

Kommissionen. Dette kan give anledning til spørgsmål vedrørende dets struktur og uafhængighed, som kan drøftes i fremtiden.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Euratoms Forsyningsagentur.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Efter at have konstateret, at der i det foregående år var svagheder i ansættelsesprocedurerne har Revisionsretten fastslået, at Det Europæiske Institut for Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårenes årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Dette er en forbedring i forvaltningen af instituttets regnskaber og interne revisionssystem, hvilket er meget velkomment. I lyset af instituttets vigtighed håber jeg, at det vil forsætte sin indsats for at sikre budgetdisciplin, forbedre sine procedurer for forvaltning af de menneskelige ressourcer og opføre personalestyrke, inklusive kontraktansatte, transparent i årsberetningen.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Institut for Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Trods Revisionsrettens udtalelse om, at Eurojusts årsregnskaber er rigtige, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, bliver jeg bekymret over ordførerens ord om "at manglende indikatorer, utilstrækkelig måling af brugertilfredsheden og manglende samordning af budget og arbejdsprogram gør det vanskeligt at evaluere Eurojusts præstationer". Jeg bemærker også Revisionsrettens konklusion om, at Eurojust i 2008 havde et problem med bevillingsoverførsler, selvom beløbet var lavere end det foregående år, og Eurojust bør træffe foranstaltninger for at udgå, at denne situation gentager sig. Til sidst deler jeg ordførerens bekymring over, at ingen af den interne revisions 26 henstillinger er blevet gennemført fuldt ud af Eurojust.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Eurojust.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Jeg lykønsker Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder med dets indsats for at afhjælpe de svagheder, som Revisionsretten og den interne revisionstjeneste begge har konstateret tidligere. Jeg vil især understrege indførelsen af foranstaltninger for at forbedre vurderingen af dets præstationer. Disse foranstaltninger bør videreudvikles.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de

pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten fastslår i sin beretning, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænsers (Frontex) årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Vi bemærker, at agenturets budget er steget væsentligt i løbet af de sidste tre år og steg med 60 % i 2008. Revisionsretten har dog fundet flere svagheder, især: i) et højt antal fremførsler og bortfald (49 % af de disponible bevillinger i 2008 blev ikke brugt i løbet af regnskabsåret, knap 69 % i 2007 og 55 % i 2006), ii) det forhold, at retlige forpligtelser blev indgået inden de tilsvarende budgetforpligtelser var indgået og iii) det forhold, at ansættelsesprocedurer ifølge Revisionsretten ikke var i overensstemmelse med reglerne, navnlig med hensyn til åbenhed og ligestilling i procedurerne.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved De Ydre Grænser.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Det bekymrer mig, at **Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed** har besluttet at fremlægge resultaterne af sine aktiviteter uden at tage i betragtning, at tilsynsmyndighedens forvaltning af Galileo- og Egnosprogrammerne skulle afbrydes, efter at aktiverne og midlerne var blevet overført til Kommissionen, hvilket var planlagt til første kvartal af 2008. Jeg beklager også, at Revisionsretten har tilføjet en bemærkning til sin revisionserklæring for regnskabsåret 2008, hvad angår regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudviklings årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det skal bemærkes, at Revisionsretten har konstateret et overskud på 57 600 000 EUR i resultatopgørelsen, svarende til 38 % af de periodiserede indtægter, og at en del af dette overskud blev overført til regnskabsåret 2009. Dette kan skyldes, at fællesforetagendet befandt sig i opstartfasen og ikke fuldt ud har implementeret sit system for intern kontrol og sit finansrapporteringsystem i løbet af 2008.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, at det er vigtigt, at tjenestemænd gøres ansvarlige over for offentligheden. De skal derfor objektivt og konsekvent gøre rede for, hvordan de offentlige midler, som de har til rådighed, bliver brugt. Revisionsretten har fastslået, at den har fået rimelig sikkerhed for, at SESAR-fællesforetagendets årsregnskab for regnskabsåret 2008 er rigtigt, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Som ordføreren må jeg dog påpege, at fællesforetagendets bestyrelse godkendte det endelige budget for perioden august 2007 til december 2008 i april 2008, hvilket viste sig at være stærkt urealistisk, hvilket kommer til udtryk i udnyttelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillinger, som var henholdsvis 1 og 17 %. Jeg vil også understrege, at kontrollen med transaktionerne i en række tilfælde ikke fungerede korrekt, og at der ikke var etableret en hensigtsmæssig intern kontrol med kontrakter og indkøb. SESAR bør træffe de relevante foranstaltninger for at løse de her beskrevne problemer i løbet af næste regnskabsår.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der afhænger af EU's budget, skal revideres indgående af Revisionsretten og alle enheder med denne funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bruges godt, om disse institutioner opfylder deres målsætninger, og om man spilder ressourcer. Med et par enkelte undtagelser, at dømme efter de revisioner, vi allerede har set, kan vi generelt sige, at de pågældende institutioner bruger deres midler ordentligt og opfylder deres målsætninger. Derfor stemte jeg for betænkningen om SESAR-fællesforetagendet.

Betænkning: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om transportabelt trykbærende udstyr, som erstatter det eksisterende direktiv og en række andre dermed forbundne direktiver. Eftersom nogle af de tekniske bestemmelser i det eksisterende direktiv strider mod internationale regler om transport af farligt gods, er det vigtigt at få fjernet uoverensstemmelserne og bringe de tekniske krav i overensstemmelse med de internationale regler.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Transport af trykbærende udstyr såsom tanke, beholdere og flasker er omfattet af direktiv 1999/36/EF, der fastlægger sikkerhedskravene til transport ad vej og med jernbane. Desuden fastlægger direktivet fælles normer for design, konstruktion og gentagne kontrolundersøgelser af denne type udstyr.

Men disse bestemmelser er ikke i overensstemmelse med de internationale regler for transport af farligt gods, og Kommissionen har derfor stillet et forslag til et revideret direktiv. Forslaget medfører ingen betydelige ændringer af de eksisterende lovgivningsmæssige rammer med hensyn til anvendelsesområde og de vigtigste bestemmelser. Formålet er blot at fjerne ovennævnte inkonsekvenser og skabe overensstemmelse mellem de tekniske krav til godstransport med de gældende internationale regler.

Jeg er derfor enig med ordføreren i, at sagen, da der ikke findes nogen horisontal løsning mellem institutionerne om ordlyden af de nye komitologibestemmelser, skal afsluttes så hurtigt som muligt med en aftale ved førstebehandling.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Transport af trykbærende udstyr såsom tanke, beholdere og flasker er for indværende omfattet af direktiv 1999/36/EF. Direktivet sikrer fri bevægelighed for denne type udstyr i EU, herunder markedsføring, ved at opstille fælles normer for design, konstruktion og gentagne kontrolundersøgelser. Nogle af de tekniske bestemmelser i det eksisterende direktiv er imidlertid ikke i overensstemmelse med de internationale regler for transport af farligt gods. Kommissionen har derfor stillet et forslag til et revideret direktiv, som erstatter det eksisterende direktiv om transport af trykbærende udstyr og en række andre dermed relaterede direktiver. Af ovennævnte grunde stemte jeg for dette beslutningsforslag, hvor udvalget opfordres til at vedtage betænkningen uden andre ændringsforslag og give ordføreren mandat til at indlede forhandlinger med Rådet på dette grundlag.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den stigende bekymring over spørgsmål vedrørende miljø og miljøbeskyttelse betyder, at vi skal være ekstra omhyggelige med bestemmelser for transport af trykbærende udstyr. Formålet med dette direktiv er at styrke sikkerheden og sikre fri bevægelighed for denne type udstyr i EU gennem fastlæggelse af klare, gennemsigtige og obligatoriske sikkerhedsbestemmelser for transport af trykbærende udstyr i alle medlemsstater og standardisering af procedurerne i hele EU.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (RO) Hovedformålet med dette direktiv er at få fjernet de eksisterende uoverensstemmelser i den tidligere lovgivning ved at skabe overensstemmelse mellem de tekniske krav og

de internationale bestemmelser for transport af farligt gods. Forslaget sigter desuden mod at forenkle og ensrette forskellige bestemmelser, især bestemmelserne vedrørende procedurer for overensstemmelsesvurdering. Endelig indeholder forslaget nogle bestemmelser for udstyr til transportoperationer på det indre marked, og der skabes således nogle generelle rammer for markedsføring af produkter i det indre marked.

Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at forslaget efter dets vedtagelse vil sikre et højt sikkerhedsniveau for trykbærende udstyr og dets brugere. Ved at gennemføre det på medlemsstatsniveau styrkes miljøbeskyttelsen og beskyttelsen af folkesundheden.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Simpson-betænkningen om transport af trykbærende udstyr, selvom vores ændringsforslag ikke blev vedtaget.

Betænkning: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Luftfartssikkerhed og gennemsigtige forbrugerafgifter for at øge standarden og niveauet – det er emnerne for dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftfartssikkerhedsafgifter.

De nuværende systemer til dækning af omkostninger i relation til luftfartssikkerhed, som reguleres på nationalt plan, er ikke altid klare for slutbrugerne, som ofte ikke engang høres, før afgifterne beregnes, eller der foretages ændringer i et afgiftssystem, som har betydning for dem. Blandt andre forslag foreslås det i betænkningen at inddrage passager-/forbrugerbeskyttelsesorganisationer i samrådene mellem det sikkerhedsansvarlige organ og luftfartsselskaberne for at sikre, at omkostningerne til sikkerhedsforanstaltninger fastlægges korrekt, så de kan sammenholdes med den pris for flybilletten, som slutbrugeren betaler.

Jeg bifalder også et andet punkt i betænkningen, nemlig opfordringen til, at direktivet kun skal gennemføres i lufthavne i medlemsstater, som i praksis har indført afgifter for sikkerhedsforanstaltninger, og ikke lufthavne, hvor denne form for foranstaltninger ikke er indført. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) De seneste ugers begivenheder har vist, at lufthavnssikkerhed er en vigtig opgave for medlemsstaterne, og at vi skal træffe alle de vigtigste sikkerhedsforanstaltninger. Hver enkelt medlemsstat vedtager sine egne metoder til finansiering og anvendelse af luftfartssikkerhed. Det er meget vigtigt, at direktivet fastlægger grundprincipperne og -procedurerne for det organ, der er ansvarligt for sikkerheden, og flyselskaberne. Selvom der er store forskelle mellem medlemsstaternes krav til lufthavnsregulering, bør operatøren stille rimelige oplysninger til rådighed for luftfartsselskaberne, så høringsprocessen mellem lufthavne og luftfartsselskaber får mening. Direktivet fastlægger derfor, hvilke oplysninger lufthavnsdriftsorganet regelmæssigt skal stille til rådighed. Luftfartsselskaberne skal så formidle oplysninger om deres trafikprognoser, brug af flåde samt nugældende og fremtidige krav til lufthavnen, så lufthavnsdriftsorganet kan udnytte sin kapital og kapacitet så godt som muligt.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (S&D), skriftlig. – De danske socialdemokrater i Europa-Parlamentet har undladt at stemme for dette forslag da de for det første mener, at det er unødigt lovgivning, da der allerede er den nødvendige lovgivning på området. Og da de for det andet mener, at det ikke er EU's rolle at pålægge staterne at betale evt. merudgifter til lufthavnssikkerhed. Dette spørgsmål om finansiering af sikkerhedsudgifter bør overlades til den enkelte medlemsstat.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om luftfartssikkerhedsafgifter. Forslaget er yderst vigtigt for at beskytte forbruger- og passagerrettigheder, fordi det indeholder en række grundprincipper, som lufthavnsoperatørerne skal overholde, når de fastlægger deres sikkerhedsafgifter. Det er ikkeforskelsbehandling, samråd og klageadgang, åbenhed om omkostninger og sikkerhedsafgifternes omkostningsægthed og oprettelse af en tilsynsmyndighed.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Kommissionen har fremlagt et forslag til fastlæggelse af grundprincipper, som lufthavnsoperatører skal overholde, når de fastlægger deres sikkerhedsafgifter: (i) ikkeforskelsbehandling, (ii) samråd og klageadgang, (iii) åbenhed om omkostninger og sikkerhedsafgifternes omkostningsægthed og (iv) oprettelse af en tilsynsmyndighed.

Det vigtigste spørgsmål, der melder sig i denne sammenhæng, er finansieringen af eventuelle strengere sikkerhedsforanstaltninger. Parlamentet har indtil flere gange opfordret til at regulere finansieringen af sikkerhedsafgifter, men uden held. Ordføreren siger helt rigtigt, at finansieringen af disse strengere foranstaltninger ikke kun skal pålægges passagerne (i form af eksternalisering af omkostningerne), men bør

finansieres af medlemsstaterne, som i sidste instans har ansvaret for sikkerheden i deres lufthavne. Til sidst vil jeg påpege, at man aldrig kan investere for meget i passagersikkerhed, hvilket klart fremgår af de seneste forsøg på terroristan greb mod civil luftfart, som heldigvis blev afværget.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Europa-Parlamentet har flere gange forgæves opfordret til at få reguleret finansieringen af sikkerhedsafgifter for at opnå større åbenhed, og til, at sikkerhedsafgifter sættes i forhold til deres reelle formål. Parlamentet mener, at det er medlemsstaterne, som skal betale regningen for gennemførelsen af strengere foranstaltninger. Terroristhændelsen for et par uger siden har igen vist, at lufthavnssikkerhed er medlemsstaternes ansvar, og at formålet med eksisterende og planlagte sikkerhedsforanstaltninger er at forebygge terroristhændelser. Noget, der imidlertid indtil videre ikke er blevet nævnt i forhandlingen om dette spørgsmål, er, at det i sidste instans er passagererne, der betaler regningen for disse foranstaltninger. Jeg tilslutter mig ændringsforslagene til beslutningsforslaget, som gør det muligt at forebygge unødige parallelprocedurer og administrationsudgifter på dette område.

Louis Grech (S&D), skriftlig. – (EB) Vi skal sikre, at lufthavnssikkerhedsafgifter er åbne, objektive og baseret på klare kriterier, der af spejler de reelle omkostninger. Alle nye udgifter til luftfart bør baseres på lufthavnens betydning for regionernes udvikling, især regioner, der er meget afhængige af turisme, og regioner, som lider under geografiske og naturlige handicap, såsom regioner i den yderste periferi og øer. Lufthavnbrugere og de lokale myndigheder bør hurtigt kunne få oplysninger om, hvordan og på hvilket grundlag afgifterne beregnes. Der skal også være en obligatorisk procedure for høringer mellem lufthavnsmyndigheder og interesserede parter eller lokale myndigheder, hver gang der er behov for at få revideret afgifterne. En eventuel uvidelig tilsynsmyndighed skal have et præcist, klart defineret kommissorium, herunder eventuelle beføjelser til at indføre straffeforanstaltninger.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Det er efter min mening uacceptabelt, at medlemsstaterne ikke sikrer finansiering af lufthavnssikkerhedsforanstaltninger, som ikke er omfattet af EU-lovgivning, og at de desuden giver udgifterne videre til luftfartsselskaberne, som igen får passagerne til at betale. Jeg mener, at det var nødvendigt at gå videre end forordningen fra 2008 og at få vedtaget en lovgivning, der sikrer, at passagererne ikke kommer til at betale disse supplerende omkostninger, som undertiden kan vise sig slet ikke at have noget at gøre med sikkerhedsafgifter. Derfor støttede jeg min østrigske kollegas, hr. Leichtfrieds betænkning, da den sikrer større åbenhed for borgerne og for luftfartsselskaberne og tvinger medlemsstaterne til at yde offentlig finansiering til sikkerhedsforanstaltninger, der går videre end EU's krav, eftersom dette henhører under hver medlemsstats nationale sikkerhed. Hvis Kommissionen foreslår at medtage kropsscannere på listen over europæiske metoder for at hindre medlemsstaterne i at finansiere dem, vil jeg igen støtte min kollega og om nødvendigt stemme imod dette forslag.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Det stedse stigende krav til sikkerheden i vores lufthavne har gradvist medført større omkostninger, som passagererne betaler. De supplerende omkostninger til strengere sikkerhedsforanstaltninger skal betales af medlemsstaterne, da de skal forebygge terroristhændelser. Men det er passagererne, der betaler dem. Vi stemte for denne betænkning på grund af vores modstand mod dette forhold.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Omkostningerne til en opgave, som staten skal udføre, nemlig at varetage offentlighedens sikkerhed, kan ikke bare sådan sendes videre. Vi skal beslutte, hvilke omkostninger passagererne kan forventes at betale i lyset af de stedse mere restriktive antiterrorssikkerhedsforanstaltninger. Kun hvis landene selv skal tage det finansielle ansvar for de strenge sikkerhedsforanstaltninger, som skal indføres, og også selv kan beslutte, hvilke foranstaltninger de ønsker at indføre, kan vi forebygge muligheden af en ubegrænset stigning i brugen af kropsscannere og lignende foranstaltninger. De eneste, der får noget ud af hysteriet omkring terrorisme og den ukontrollerede konkurrence om at blive bedre udstyret, er innovative amerikanske selskaber. Derfor bør vi tilslutte os dette forslag.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for betænkningen. Men for os er det vigtigste, at vores to formål – at sætte udgifter til sikkerhedsscreening og -scanning i forbindelse med liberaliserede ground handling-ydelser og intermodal, retfærdig behandling af finansieringen af sikkerhedsforanstaltninger – begge blev afvist af PPE og ALDE (RCV).

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Parlamentet har gentagne opfordret Kommissionen til at regulere finansieringen af sikkerhedsafgifter i luftfartssektoren. Det har altid valgt at opfordre til større åbenhed og til, at sikkerhedsafgifter skal sættes i forhold til deres reelle formål ud fra en tro på, at medlemsstaterne skulle betale regningen for gennemførelsen af strengere foranstaltninger.

Kommissionens forslag indeholder ikke noget om dette spørgsmål. Der nævnes kun en ny økonomisk indvirkningsvurdering for at begrænse omkostningerne, baseret på principperne om ikkeforskelsbehandling, samråd og klageadgang og åbenhed om omkostninger. Men i dette dokument foreslås det, at strengere sikkerhedsforanstaltninger, der medfører flere omkostninger, skal finansieres af medlemsstaten. Jeg vil understrege vigtigheden af at have sikkerhedsforanstaltninger i lufthavnene, og jeg stemmer for Parlamentets initiativ.

Hvis forslaget skal gennemføres i alle kommercielle lufthavne i EU, hænger det uløseligt sammen med retten til at blive informeret, til ikkeforskelsbehandling og forbrugerbeskyttelse. Jeg mener, at målsætninger som større åbenhed og at undgå unødige omkostninger kun kan opfyldes gennem en harmonisering af lovgivningerne og afklaring af ansvarsfordelingen mellem luftfartsselskaber og medlemsstaterne, for så vidt angår vedtagelse af sikkerhedsforanstaltninger.

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Det glædede mig at høre resultaterne af dagens afstemning. Jeg synes, at det med arbejdet om dette dokument er lykkedes os at nå frem til en entydig og ambitiøs holdning, især i relation til finansiering. Jeg vil igen understrege, at terroristangreb ikke er rettet mod luftfartsselskaberne som sådan, men mod stater. Det er staten, der er garant for borgernes sikkerhed, og den skal overholde denne forpligtelse. Afstemningen, 613 stemmer for og 7 imod, er et meget klart signal til Rådet. Det viser, at Parlamentet er fast overbevist om, at det er medlemsstaterne, som skal betale i det mindste en del af omkostningerne til sikkerheden i luftfarten.

Betænkning: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, fordi det sigter mod at opføre og modernisere jernbaneinfrastruktur, havne, vandveje og lufthavne. De prioriterede projekter omfatter også jernbaneforbindelsen mellem Curtici og Braşov. Jeg tilslutter mig nedsættelsen af et udvalg, som skal støtte Kommissionen i gennemførelsen af denne beslutning og i udformningen af de retningslinjer, den giver anledning til.

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte resolut for denne tekst. Selvom den kun bidrager med tekniske ændringer, minder den os om vigtigheden af et europæisk transportnet, som skal mindske afstandene mellem EU's borgere og tilskynde til mobilitet. Mobilitet er nødvendig, da vi ikke kan få et ægte Europa uden at kende vores naboer, deres lande og deres kultur. Det transeuropæiske transportnet bidrager også til at reducere drivhusgasemissioner takket være en bedre forvaltning af transportformer og fremme af deres interoperabilitet.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Denne tekst er et forslag fra Kommissionen, som ikke er andet end en kodificering af tidligere love og forordninger. Der indføres også enkelte mindre ændringer. I overensstemmelse med ordførerens forslag og på baggrund af de juridiske og politiske forsikringer støtter jeg vedtagelsen af teksten, også de mindre ændringer og rettelser fra Rådet, samt at sagen afsluttes med en vedtagelse under førstebehandlingen.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Rent teknisk er dette forslag en kodificering af lovtæksten. Men Kommissionen skulle omarbejde den, fordi bilaget er blevet ændret lidt. Jeg stemte for vedtagelsen af disse ændringsforslag.

Elie Hoarau (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Jeg tager afstand fra, at regionerne i den yderste periferi ikke altid spiller en integrerende rolle i det globale transeuropæiske transport trods dets grundlæggende betydning for økonomisk, social og geografisk samhørighed. Det er utænkeligt, at regioner i den yderste periferi ikke inddrages i planlægningen af nettet og ikke fremgår af adskillige transeuropæiske netkort. Det globale net, havets motorveje og prioriterede projekter bør udvides til at omfatte alle regioner i den yderste periferi uden forskelsbehandling. TEN-T-politikken bør også omfatte netværksindustrier og tjenester af almindelig økonomisk interesse og ikke være begrænset til de store strømme af last- og passagertransport. Anmodningen om lige behandling for regioner i den yderste periferi skal høres. Hvordan kan vi forestille os at udelade nogen fra det transeuropæiske net, når europæisk transportpolitik er afgørende for adgangen til vores regioner og den frie bevægelighed i det indre marked? Mens EU sælger vores sukker, bananer og rom til andre lande under handelsaftaler med den ene hånd, holder det os samtidig ude fra de intraeuropæiske kommercielle ruter med den anden. Disse hænder holder os i et kvælertag, og det beklager vi.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Under plenarforsamlingen stemte jeg for betænkningen om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af

det transeuropæiske transportnet. Det er et teknisk forslag, idet man er gået i gang med at forberede en rigtig revision af retningslinjerne, som forventes at ligge klar inden udgangen af næste år. Jeg synes, at dette er en meget vigtig anledning til at bekræfte, at transportpolitikken spiller en yderst vigtig rolle på EU-plan, her hvor Europa 2020-målsætningerne er til debat. Medlemsstaterne generelt og især Rumænien, et land, hvor der stadig er et stort behov for investeringer i transportinfrastruktur, skal vide, at denne transportpolitik bliver omarbejdet, så den modsvarer de nye udfordringer. En aldrende befolkning og de ældres specifikke krav til mobilitet, social integration og klimaændringer er blot nogle af de faktorer, som viser behovet for at få en hensigtsmæssig transportpolitik. At EU's Donau-strategi samtidig er under udvikling, danner den perfekte ramme for at sikre, at EU's indre vandveje udnyttes maksimalt til flodtransport.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Ændringer og omdefineringer af udviklingen af det transeuropæiske transportnet har stået på i årevis. Et effektivt, transeuropæisk transportnet er afgørende for eksistensen af et sundt indre marked og bidrager til at styrke den økonomiske og sociale samhørighed. Den islandske vulkan viste os med al ønskelig tydelighed, at vi har brug for et transeuropæisk net, et net, der er effektivt kan sikre en koordineret reaktion på de problemer, der måtte opstå i disse situationer. Denne beslutning er vigtig, fordi den angiver retningslinjerne for de målsætninger, prioriteringer og større initiativer, der skal fastlægges på dette område, det transeuropæiske transportnet.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) EU har bekræftet vigtigheden af korridoren mellem Østersøen og Adriaterhavet ved at prioritere den nordlige arm fra Gdańsk til Tjekkiet og godkende projektet om Brenner-basistunnelen. Der er endnu vigtigere at udvikle den sydlige del af korridoren via Østrigs sydlige jernbanesystems forbindelse til Italien. Især i dette net, som transporterer omkring halvdelen af alle varer og passagerer, skal vi neutralisere en farlig kamel-nåleøje-situation. Det er vigtigt, at EU støtter Koralm-projektet på grund af de eksisterende flaskehalse i regionens godstransportruter, som jo trods alt er det, som EU altid har gjort sig til fortalere for. Med Koralm-tunnelen har EU en enestående chance til at flytte trafikken over til jernbanetransport i et omfang, som vi har kæmpet for at opnå i årtier. Da udviklingen af det transeuropæiske net kan være afgørende for Europas konkurrenceevne, og ændringsforslagene alene er tekniske tilpasninger, stemte jeg for betænkningen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for betænkningen, selvom vores ændringsforslag ikke blev vedtaget.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) I relation til nationale prioriteringer og det transeuropæiske transportnet (TEN-T) finder jeg det vigtigt at investere ikke blot i jernbaner, men frem for alt i havets motorveje samt interoperabilitet og samordningsmuligheder mellem de forskellige transportformer.

Kun et ægte kombineret transportnet understøttet af en effektiv forvaltning kan sikre, at det maritime alternativ bliver konkurrencedygtigt. Maritim transport er vigtig for mit land, der har privilegeret adgang til sejlbare vandveje, og virkelig afgørende for regioner i den yderste periferi og øer, såsom Madeira. Desuden er det et vigtigt redskab for den videre konsolidering af det indre marked og den territoriale samhørighed.

Denne betænkning møder bred støtte, ikke kun i Parlamentet, men også i Kommissionen og Rådet. Den er også udtalt teknisk. Dens vedtagelse her i Parlamentet kommer efter den næsten enstemmige anbefaling fra Transport- og Turismeudvalget.

Kort sagt indebærer dette forslag, som jeg personligt støttede, ikke nogen ændring af indholdet af TEN-T-teksten, men er blot en tilføjelse af kort over de 12 medlemsstater, der kom med i EU i hhv. 2004 og 2007. En revision af EU's retningslinjer for udviklingen af TEN-T er under forberedelse, men vil først være klar i slutningen af 2010.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) EU har 5 millioner kilometer veje (62 000 km motorveje), 215 000 km jernbane og 41 000 km indre vandveje. Det er håbet, at forbindelserne mellem medlemsstaterne vil være fordoblet i 2020. Et forenet Europa er ikke muligt uden et koordineret og effektivt transeuropæisk transportnet (TEN-T). På grundlag af EU-traktaten vil investeringerne i TEN-T nå op på 500 mia. EUR. Derfor er det vigtigt at sikre europæisk samarbejde og en omhyggelig udvælgelse af prioriterede projekter. TEN-T skal forbinde transportnet ad lande-, sø- og luftveje gennem hele Europa inden 2020. Hovedformålet er at sikre hurtig og problemfri befordring af mennesker og varer mellem medlemsstaterne. En motorvej af europæisk standard forbinder Litauens største havn Klaipėda med Vilnius, og en togforbindelse forbinder sidstnævnte med Moskva og østen. Hvis vi ønsker, at havnen fortsat skal være konkurrencedygtig, skal vi modernisere den nuværende infrastruktur og fjerne bureaukratiet. Jernbaner og indre vandveje skal især bruges til fjerntransport og veje til de korte distancer. Der skal gøres en større indsats for godstransit og transport ad indre vandveje, som er mere omkostnings- og energieffektivt, ikkeforurenende og sikkert. Det vigtigste er passagerens

sikkerhed og beskyttelse. Den økonomiske krise har haft stor indvirkning på transportpolitikken, men TEN-T kan bidrage til at skabe jobs og sikre social og økonomisk samhørighed. I Europa 2020-strategien anerkendes transportpolitikens vigtighed for Europas økonomi. Det er den frie bevægelighed for mennesker og varer, der definerer EU. Dette er kun muligt med et godt TEN-T.

Betænkning: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi jeg mener, at vi for at håndtere den nuværende krise skal fremskynde gennemførelsen af støtteprogrammer, så EU's midler til især støtte til borgerne og mere specifikt de arbejdsløse kan bruges mere effektivt. Forslaget sigter mod at indføre en række lovændringer for at forenkle gennemførelsesbestemmelserne for samhørighedspolitikken og øge forfinansieringen (forskudsbetalinger) til programmerne under Den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF). Ifølge de økonomiske prognoser vil EU's vækst falde til 1,1 % i 2010. I denne sammenhæng skal betænkningen ses som en reaktion på den økonomiske krise og dens samfundsøkonomiske følger. Jeg finder det derfor yderst vigtigt at sikre større gennemsigtighed og forenkling af bestemmelserne for samhørighedspolitikken. Dette bidrag får en positiv indvirkning på, hvor hurtigt programmet kan gennemføres, især fordi de nationale, regionale og lokale myndigheder får klarere og mindre bureaukratiske regler, som skaber større fleksibilitet i tilpasningen af programmerne til de nye udfordringer.

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Sidste år fremlagde Kommissionen et forslag til ændring af forordningen om strukturfondene (1083/2006) for at give medlemsstater, der var hårdt ramt af den økonomiske krise, et økonomisk incitament. En af foranstaltningerne i Kommissionens forslag er en undtagelse fra princippet om samfinansiering, idet medlemsstater med cash-flow-problemer midlertidigt får mulighed for at anmode om en 100 % godtgørelse af finansieringen af foranstaltninger, der er støtteberettigede under ESF.

Rådet afviste dette forslag, men accepterede at forlænge fristen for beregningen af den automatiske frigørelse af de årlige budgetforpligtelser i relation til det samlede årlige bidrag for 2007 for at forbedre udnyttelsen af de midler, der var indgået forpligtelse for til bestemte operationelle programmer.

Ordførerens forslag til den foreløbige foranstaltning om at genetablere bevillingerne for 2007-regnskabsåret for bistandsmidler som led i Den Europæiske Socialfond i henhold til frigørelserne er efter min mening berettiget i lyset af Lissabontraktatens ikrafttræden, som vil hindre, at artikel 93, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1083/2006 bliver anvendt i den nuværende form.

Alfredo Antoniozzi (PPE), skriftlig. – (IT) Den Europæiske Fond for Regional Udvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden har vist sig at være effektive og utrolig nyttige instrumenter til territorial udvikling og til at håndtere følgerne af den økonomiske krise, som har ramt Europa og resten af verden. I den sammenhæng tilslutter jeg mig forslagene om at forenkle procedurerne for frigørelse af midler og lette betalinger til modtagerne under de forskellige programmer, der gennemføres under anvendelse af de nævnte fonde. Desuden synes jeg, der skal indføres en supplerende forfinansieringstranche for 2010 for de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen.

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Som referent for denne betænkning for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) opfordrede jeg mine kolleger til at stemme for den. Jeg er overbevist om, at forenklingerne i denne betænkning er en stor fordel. Dette er et stort fremskridt. Man skal afgive færre oplysninger, vi får større fleksibilitet i henseende til indtægtsskabende projekter og mindre kontrol fra Kommissionens side for projekter til 25-50 mio. EUR osv.

Med hensyn til det økonomiske aspekt opfordrede jeg til at give det oprindelige forslag et nyt fokus. Det ville ikke have været nogen god idé at sætte spørgsmålstegn ved princippet om samfinansiering af udgifter og gennemføre projekter, som helt finansieres af Den Europæiske Socialfond (ESF), som Kommissionen foreslog. For at skabe balance i udgifterne på lang sigt ville nogle medlemsstater have fået alvorlige økonomiske problemer. Parlamentet er nået frem til et kompromis, som sætter os i stand til at hjælpe de lande, der er hårdest ramt af krisen, og undgå frigørelse for 2007.

Med denne afstemning giver vi vores støtte til modtagerne af EU-midler og til de planlægningsafdelingerne. Vi må dog ikke glemme, at der stadig er brug for mere forenkling.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Det er vigtigt at understrege, at presset på de nationale økonomiske ressourcer fortsat stiger og nødvendiggør flere foranstaltninger for at lette dette pres i form af en bedre udnyttelse af EU's midler samt mobilisering og fremskyndelse af alle fondene til at håndtere krisen, især ved

at bruge Den Europæiske Socialfond (ESF) til hurtige genopretningspakker som beskrevet i den nævnte meddelelse. Det er især vigtigt, at der gøres mere for at lette administrationen af EU-finansieringen og dermed fremskynde strømmen af midler til de modtagere, der er hårdest ramt af den økonomiske krise. Det er vigtigt at opfylde det overordnede mål, nemlig at strømline samfinansierede investeringer i medlemsstater og regioner og at øge finansieringens indvirkning på hele økonomien og især de små og mellemstore virksomheder og beskæftigelsen. Små og mellemstore virksomheder er drivkraften i Europas økonomi og hovedproducenter af bæredygtig vækst, idet de skaber mange kvalitetsjob. Yderligere forenkling og afklaring af bestemmelserne for samhørighedspolitikken vil få en positiv indvirkning på, hvor hurtigt programmet kan gennemføres, især fordi de nationale, regionale og lokale myndigheder får klarere og mindre bureaukratiske regler, som skaber større fleksibilitet i tilpasningen af programmerne til de nye udfordringer.

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Betænkningen vedrører den finansielle forvaltning af nogle af de største fonde i EU. Det drejer sig om Den Europæiske Fond for Regional Udvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden. Efter en omhyggelig analyse af forslaget til forordning (KOM(2009)0384) og artikel 161 i EF-traktaten samt den øvrige dokumentation var min konklusion at støtte ordførerens holdning, og jeg har derfor stemt for betænkningen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) Ændringen af forordningen om gennemførelsen af strukturfondene og Samhørighedsfonden er en foranstaltning, der skal støtte medlemsstaterne i den nuværende krise. Frem for alt opfylder den kravet om en forenkling af forvaltningen af fondene.

Jeg mener, at de nye bestemmelser samtidig vil bidrage til at mindske risikoen for, at midler går tabt, fordi de ikke bruges hurtigt nok, da der nu er mulighed for en længere tidsramme for projekter, der ikke er godkendt eller gennemført i den specificerede periode.

Jeg håber også, at disse forenkledte bestemmelser træder i kraft hurtigst muligt, så medlemsstaterne og især de regioner, der får adgang til denne mulighed for EU-finansiering, og de regionale myndigheder fortsat vil investere i europæiske projekter trods budgetbegrænsninger.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den demokratiske bevægelses delegation bifalder vedtagelsen af en betænkning, der bidrager til at forenkle nogle af bestemmelserne for Den Europæiske Fond for Regional Udvikling, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Samhørighedsfond. En lempelse af fristerne for, hvornår midlerne skal være brugt, er et stort fremskridt. Ifølge de gældende regler skal støtten bruges senest to år efter, at den er blevet bevilget, og ellers skal den returneres. De nye bestemmelser betyder, at regionerne og medlemsstaterne ikke går glip af midler, for hvilke der er indgået forpligtelse i 2007, til projekter, hvis gennemførelse er blevet udskudt. Miljøprojekter til et samlet beløb på under 50 mio. EUR skal ikke længere gøres til genstand for en særskilt ansøgning fra medlemsstaten for at få Kommissionens godkendelse. De medlemsstater, der er hårdest ramt af den økonomiske og finansielle krise, får tilladelse til supplerende finansielle forskud for 2010. Forenklingen af nogle af bestemmelserne gør det også lettere at revidere de operationelle programmer undervejs og dermed reagere bedre på krisesituationer. F.eks. kan de regioner, der blev ramt af stormen Xynthia, bruge denne nye fleksibilitet til at hjælpe ofre for denne katastrofe.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig*. – (CS) Kommissionen har fremlagt et forslag til ændring af forordningen om strukturfondene med det formål at give de medlemsstater, der er alvorligt ramt af finanskrisen, den nødvendige økonomiske saltvandsindsprøjtning. Med ændringen indføres der såkaldte støttetærskler. Fremover bliver tærsklen 50 mio. EUR i stedet for de nuværende 25 mio. EUR. Store projekter skal også beskyttes mod automatisk frigørelse. Nogle stater får også lov til at ansøge Den Europæiske Socialfond om godtgørelse af 100 % af omkostningerne til foranstaltninger på arbejdsmarkedet. Hvis det rent budgetmæssigt er muligt at indlede finansieringen uden kravet om fælles finansiering, hvilket jeg i høj grad tvivler på, så er det eneste korrekte og mulige at måle bestemmelser for og regulering af alt efter samme målestok. Det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle medlemsstater defineres som "mere ramt af krisen", og at de så derfor kan fritages fra bestemmelserne. Hvis der skal være undtagelser, så skal de gælde ens for alle! EU er ikke en så enorm enhed, at vi kan udlede, at finanskrisen har haft forskellige følger for medlemsstaterne. Økonomierne hænger sammen, og følgerne af den økonomiske forvaltning går begge veje. Det ville også være forkert at forbyde undtagelser for at straffe de medlemsstater, der forsøger at stimulere deres egen økonomi og ikke forventer bistand fra EU. Selv i krisetider skal vi kæmpe for lige betingelser i lige situationer! Det er der taget hensyn til i betænkningen, og derfor støtter jeg dens vedtagelse.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg hilser vedtagelsen af Kirilov-betænkningen velkommen og støttede den med min stemme. Vedtagelsen af denne betænkning så hurtigt efter Kommissionens meddelelse vil være gavnlig, fordi foranstaltningerne i den vil fremskynde finansieringsprocessen og sætte skub i den økonomiske

genopsving i regionerne, hvilket er absolut nødvendigt i de nuværende krisetider. Betænkningen er en del af Rådets retningslinjer for ændringsforslag i relation til bestemmelser vedrørende den finansielle forvaltning af programmer, der samfinansieres af ESF, og vedrørende programmernes gennemførelse. Formålet er at lette, forenkle og præcisere forordningerne vedrørende samhørighedspolitikken. For Rumæniens vedkommende betyder dette flere forskudsbetalinger fra Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og mere tid til at bruge europæiske midler i form af at "frigøre" dem, så medlemsstaterne kan genbruge midlerne som led i programmet. Andre ændringsforslag vedrører forenkling og præcisering af foranstaltninger til gennemførelse af strukturfonde, både i den fase, hvor ansøgningerne om finansiering indsendes, og når den årlige rapport om programmets gennemførelse skal udarbejdes. Der er også enighed om en enkelt tærskel på 50 mio. EUR, hvilket definerer et større projekt, hvortil der kan ydes støtte fra flere europæiske programmer.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og bestemmelser vedrørende den finansielle forvaltning. De alvorlige følger af den nuværende økonomiske og finansielle krise for medlemsstaternes budgetter betyder, at forvaltningen af samhørighedspolitikken skal forenkles, og forskudsbetalingerne sættes i vejret. Trods den vanskelige situation vil disse foranstaltninger gøre det muligt at opretholde en regelmæssig pengestrøm og dermed sikre, at der kan foretages betalinger til modtagerne i takt med programmernes gennemførelse.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Efter min mening er EU's samhørighedspolitik en central faktor i udviklingen og gennemførelsen af solidaritetsprincippet mellem medlemsstaterne og noget, som EU støtter. Især i krisetider, hvor disse midler specifikt kan medvirke til at mildne følgerne for de mest ugunstigt stillede regioner, er det vigtigt at forbedre den nuværende struktur i samhørighedspolitikken, så midlerne kan tildeles mere effektivt og føre til mere effektive resultater i god tid.

Desuden skal instrumenterne gøres mere fleksible, fordi stive instrumenter, der ikke kan tilpasses uventede omstændigheder såsom en krise, er skadelige for EU's økonomiske udvikling. Det er også vigtigt at sikre, at de midler, der stilles til rådighed under samhørighedspolitikken, bruges ordentligt af medlemsstaterne, og at de tilgængelige ressourcer også bruges effektivt. Derfor er det vigtigt at ændre ikke blot strukturen i EU's samhørighedspolitik, men også kontrolmekanismerne og de straffemetoder, der kan tages i brug, hvis medlemsstaterne ikke overholder betingelserne.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Formålet med dette forslag er at give supplerende økonomiske saltvandsindsprøjtninger til medlemsstater, der har lidt alvorligt under de økonomiske kriser. Det følger i kølvandet på den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvor gennemførelsesbestemmelserne for ovennævnte grundforordning allerede blev ændret i 2009 for at skabe mere fleksible forskudsbetalinger. Hovedelementet i Kommissionens forslag er at afbøde følgerne af finanskrisen. Den foreslåede løsning var at give medlemsstater med alvorlige cash-flow-problemer en midlertidig mulighed for at anmode om en 100 % godtgørelse af finansieringen af arbejdsmarkedsforanstaltninger, der er støtteberettigede under ESF, dvs. en undtagelse fra princippet om samfinansiering. Lissabontraktatens ikrafttræden har medført en ændring i lovgivningsproceduren. I stedet for godkendelsesproceduren, hvor Parlamentet kun kunne sige ja eller nej, har det nu en ligebyrdig status med hensyn til indholdet af teksten under den almindelige lovgivningsprocedure. Derfor stemte jeg for dette forslag, og jeg håber, at Kommissionen vil stille et tilsvarende forslag om et ændringsbudget, som budgetmyndigheden skal gennemgå og vedtage.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Kommissionens forslag indebærer, at der indføres en midlertidig mulighed, som medlemsstater med alvorlige likviditetsproblemer kan benytte sig af med henblik på at finansiere de vækst- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der er nødvendige til bekæmpelse af krisen, og som er berettiget til støtte fra Den Europæiske Socialfond. Det ville sætte medlemsstaterne i stand til at anmode Kommissionen om 100 % godtgørelse for 2009 og 2010, således at det ikke ville være nødvendigt med national samfinansiering for denne periode.

Det er en foranstaltning, som vi har slået til lyd for med henblik på at gøre fuld brug af tilgængelige EU-midler på et tidspunkt, hvor der er mest brug for dem. Rådet ser dog noget anderledes på tingene, og påpeger blot, at der er "behov for yderligere en tranche til forfinansiering [...] til de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen".

I det dokument, som Parlamentet skal stemme om, stiller man sig på Rådets side, og vi mener, at Rådets holdning er mere tvetydig og mindre gunstig for de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen. Vi mener

dog, at det er positivt, når der står, at "[f]risten for beregning af den automatiske frigørelse af den årlige budgetforpligtelse vedrørende det samlede årlige bidrag for 2007 bør udsættes med henblik på at øge absorberingen af midler, der er afsat til bestemte operationelle programmer".

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig*. – (RO) De store udfordringer, som EU er blevet konfronteret med på grund af den finansielle og økonomiske krise, har resulteret i, at der er iværksat visse prioriterede tiltag, der vil medvirke til, at de nationale økonomier tilpasser sig til den opståede situation. Jeg stemte for betænkningen, idet jeg er meget positivt stemt over for at give yderligere økonomiske incitamenter til de medlemsstater, som er blevet hårdt ramt af den økonomiske krise, samt at forenkle aspekterne i forbindelse med finansiell forvaltning. Alle lande kan komme i betragtning vedrørende en udsættelse af den automatiske frigørelse, mens de lande, hvor situationen er værst, kan komme i betragtning vedrørende yderligere forskudsbetalinger. Det drejer sig om Estland, Ungarn, Rumænien, Letland og Litauen. En yderligere præcisering af bestemmelserne om samhørighedspolitik og en forenkling af procedurerne vil have en positiv indvirkning på, hvor hurtigt programmerne bliver gennemført. Denne foranstaltning er særlig vigtig, da samhørighedspolitikken er det mest virkningsfulde instrument, når man vil støtte realøkonomien.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lettere adgang til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden er et vigtigt element, når man vil støtte de medlemsstater, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, vi står i. Efterhånden som vi konstaterer, hvor stort omfanget af skaden for realøkonomien og arbejdsmarkedet som følge af finanskrisen er, skal vi træffe foranstaltninger for at forbedre adgangen til EU's finansieringsinstrumenter. Der skal være en løbende pengestrøm, som gør det muligt at foretage udbetalinger til modtagerne, efterhånden som programmerne bliver gennemført.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I krisetider viser EU endnu en gang sit sande ansigt. Da de østlige EU-medlemsstater måtte fryse under gaskonflikten med Rusland, var der ikke den store solidaritet at spore. Nu hvor det drejer sig om den gamle traver euroen – det økonomiske flagskib i EU – kan man pludselig godt gøre noget. EU-subsidierne er endda blevet tilpasset til situationen. Selv om muligheden for 100 % godtgørelse for 2009 og 2010 til finansiering af arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger ikke fremmede efteruddannelse og højkvalitative lærepladser i det omfang, vi gerne have set, er det er bestemt uhyre vigtigt i den nuværende situation. Alle medlemsstater vil nyde godt af frigørelsen af budgetforpligtelsen, og de lande, der har de største problemer, vil kunne få yderligere forskudsbetalinger. Det kan være farligt, hvis man efter forgodtbefindende kommer penge ned i et bundløst kar uden ledsagende foranstaltninger. Jeg har derfor afvist forslaget.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) I betragtning af den finansielle og økonomiske krise skal der bedst muligt gøres brug af foranstaltninger, hvormed man forenkler visse procedurer, der er specifikke for at få adgang til EU-midler. Disse foranstaltninger omfatter bl.a.:

- bevilling af yderligere finansieringsforskud for 2010 til de kriseramte medlemsstater, hvorved man sikrer et stabilt cash flow og gør det lettere at foretage udbetaling til modtagerne i programmernes gennemførelsesfase;

- udsættelse af fristen for beregning af den automatiske frigørelse af den årlige budgetforpligtelse vedrørende det samlede årlige bidrag for 2007, hvilket vil øge absorberingen af midler, der er afsat til bestemte operationelle programmer, og sikre tilstrækkelig støtte til initiativer til fastholdelse og skabelse af arbejdspladser;

- de medlemsstater, der fik støtte i 2009 i overensstemmelse med den lovgivning, hvormed der etableres en facilitet, som tilvejebringer økonomisk bistand på mellemlang sigt til stabilisering af medlemsstaternes betalingsbalancer, kan under visse omstændigheder i 2010 nyde godt af 2 % af bidraget fra Samhørighedsfonden og 4 % af bidraget fra ESF til det operationelle program.

Disse foranstaltninger vil bidrage til udviklingen af et fleksibelt, inklusivt arbejdsmarked og til en markant forbedring af EU-midlernes positive indvirkning på økonomien som helhed, men især på små og mellemstore virksomheder og på arbejdsmarkedet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte imod den foreliggende betænkning, fordi vi i Verts/ALE-Gruppen stillede seks ændringsforslag, og alle blev forkastet.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for dette forslag, da jeg mener, det er en sag, der har stor betydning for Portugal og især for regionerne i den yderste periferi, som er mere udsat under den krise, vi

står i, eftersom man dér har virkningerne mere inde på livet, og det tager længere tid at komme igennem krisen.

Selv om jeg i det store og hele er enig i indholdet, må jeg pointere de problemer, som de regionale og lokale myndigheder har med hensyn til at sikre frigivelse af midler, der vil sætte dem i stand til at yde deres bidrag i forbindelse med finansiering af projekter, som støttes med EU-midler. Jeg var skuffet over at se, at Rådet blokerede for muligheden for at øge andelen af EU-finansiering til 100 % – selv på midlertidig basis og i form af en forskudsbetaling, der ville blive modregnet i de efterfølgende år af programmernes løbetid.

Kompromisløsningen betyder, om end den ikke er perfekt, at man for de EU-midler for 2007, der ikke er blevet absorberet af programmer, hvor opstartsfasen har været træg, undtagelsesvis kan nyde godt af udsættelse af fristen inden frigørelse.

Vi er alle klar over, hvor vanskelige valg privatpersoner og virksomheder skal træffe i denne tid, og hvor vigtige foranstaltninger ligesom dem, vi nu planlægger, kan være for det økonomiske opsving, som forhåbentlig bliver markant og vedvarende.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Den globale finanskrise har ramt alle EU's medlemsstater. Jeg tror, at de baltiske lande har fået de allerværste knubs. Der blev iværksat nogle skrappe foranstaltninger på grund af det økonomiske uvejr, og mange arbejdspladser gik tabt. Vi har imidlertid en unik chance for at vende krisen til noget gunstigt. Vi vil gerne give de litauiske unge nogle meget lovende fremtidsudsigter i Litauen og undgå den stigende "hjerneflugt". Dette kan ikke lade sig gøre uden midler fra EU's struktur- og samhørighedsfonde, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU). Strukturfondene udgør en stor del af EU's midler, idet der på budgettet for 2007-2013 blev afsat 277 mia. EUR. EFRU-midlerne stimulerer den økonomiske udvikling og det økonomiske opsving i de mindre velstående dele af EU. Midlerne er med til at finansiere foranstaltninger såsom regenereringen af industriområder, som er påvirket af det faldende indbyggertal i småbyer og landsbyer. EFRU omfatter vigtige regionale programmer som f.eks. programmet for Østersøregionen, der har til formål at styrke den regionale identitet og anerkendelse. Samhørighedsfonden spiller en vigtig rolle med hensyn til at reducere forskellene mellem EU's medlemsstater, især vedrørende miljø og transeuropæiske transportnet. Den Europæiske Socialfond spiller i dag (2007-2013) også en væsentlig rolle i og med, at virksomheder og arbejdstagere kan få hjælp til at tilpasse sig til de nye markedsvilkår, og der ydes støtte til innovation på arbejdspladsen, livslang læring og større mobilitet. Med Litauens ESF-program får man løst manglen på arbejdskraft ved at mobilisere de menneskelige ressourcer og forbedre kompetencerne og øge kvalifikationsniveauet. Siden Litauen kom med i EU, har landet oplevet en massiv "hjerneflugt". Den bedste måde, hvorpå man kan komme dette til livs, er ved at anvende midler fra EU's strukturfonde på unge erhvervsfolk.

Forslag til beslutning: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne beslutning som fremlagt af Udvalgsformandskonferencen, hvori Kommissionen opfordres til at fremsætte nye forslag for de dossierer, der var under behandling i Parlamentet på det tidspunkt, hvor Lissabontraktaten trådte i kraft, og for hvilke proceduren er bortfaldet.

Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed vedrørende "Forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme, særlig Alzheimers, gennem fælles programmering af forskningsindsatsen" støtter jeg, at Udvalgsformandskonferencen opfordrer Kommissionen til at fremsætte et nyt forslag om disse dossierer, således at Parlamentet bliver hørt på en måde, der er passende i betragtning af dets institutionelle rolle, som også er en udløber af bestemmelserne i den nye traktat.

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Med denne beslutning giver Parlamentet sig virkelig i kast med alle de vigtigste politikker i EU. Beslutningen betyder, at vi får de juridiske ændringer på plads, der er nødvendige, for at vi kan spille vores rolle fuldt ud på både det institutionelle plan og rent internationalt. Parlamentet kan langt om længe til fulde garantere, at der værnes om EU-borgernes interesser, og jeg stemte derfor for denne beslutning.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Lissabontraktaten betyder helt klart, at Parlamentet får nye ansvarsområder og nye beføjelser. Efter traktatens ikrafttræden den 1. december 2009 skal der ske ændringer i mange af de forslag, som var blevet stillet af Kommissionen på grundlag af traktaterne, men som stadigvæk var under behandling på den pågældende dato (på forskellige trin i den lovgivningsmæssige eller ikke-lovgivningsmæssige procedure). I en række tilfælde vil der være forskelle med hensyn til

beslutningsprocedure, enten fordi omfanget af den almindelige lovgivningsprocedure er blevet udvidet markant, eller fordi der skal anvendes en ny godkendelsesprocedure med hensyn til indgåelse af internationale aftaler. I andre tilfælde er der blot tale om en ændring i retsgrundlaget. Kommissionen forsøger at ændre dem formelt ved hjælp af sit "omnibus"-forslag. Der er dog en række forslag (som var omfattet af den tidligere tredje søjle), hvor lovgrundlaget har ændret sig så markant, at de er bortfaldet, og der skal derfor stilles nye forslag. Som ordfører for udspillet vedrørende indførelse af en evalueringsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne opfordrer jeg Kommissionen til at fremsætte det nye forslag så hurtigt som muligt. Jeg støtter derfor Parlamentets beslutningsforslag.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningen om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer. Den nye traktats ikrafttræden betyder, at retsgrundlaget for en række verserende sager skal omdefineres. Kommissionen og Rådet skal snarest muligt foretage de fornødne ændringer på baggrund af den nye lovgivningsramme.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden har ikke alene betydet en ny institutionel ordning og et nyt lovgivningshierarki, idet der også skal træffes særlige forholdsregler, for så vidt angår de beslutningsprocedurer, som var i gang på den pågældende dato. I disse tilfælde er retsgrundlaget blevet ændret, og det samme gælder for procedurerne i forbindelse dermed – og dette retfærdiggør fuldt ud, at sagerne skal tages op til fornyet behandling.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Lissabontraktaten giver Parlamentet nye ansvarsområder og beføjelser. Efter traktatens ikrafttræden den 1. december 2009 skal der ske ændringer i mange af de forslag, som var blevet stillet af Kommissionen på grundlag af traktaterne, men som stadigvæk var under behandling på den pågældende dato. I en række tilfælde vil der være forskelle med hensyn til beslutningsprocedure, enten fordi omfanget af den almindelige lovgivningsprocedure er blevet udvidet markant, eller fordi der skal anvendes en ny godkendelsesprocedure med hensyn til indgåelse af internationale aftaler. I andre tilfælde er der blot tale om en ændring i retsgrundlaget. Kommissionen forsøger at ændre dem formelt ved hjælp af sit "omnibus"-forslag. Der er dog en række forslag (som var omfattet af den tidligere tredje søjle), hvor lovgrundlaget har ændret sig så markant, at de er bortfaldet, og der skal derfor stilles nye forslag. Jeg stemmer derfor for Parlamentets beslutning.

Eleni Theocharous (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemmer imod forslaget til beslutning om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer, da den omfatter forordningen om den såkaldte "direkte handel" mellem EU og den besatte del af Republikken Cypern.

Retsgrundlaget for forordningen er fuldkommen forkert, idet Kommissionen tog udgangspunkt i traktatens artikel 133 – nu artikel 207, stk. 2, i Lissabontraktaten – der vedrører spørgsmål med tredjelande. Anvendelse af et sådant retsgrundlag er i strid med protokol 10 vedrørende Cypern, hvor der tydeligt står, at Republikken Cypern kom med i EU som et samlet land, idet den gældende fællesskabsret ikke er gældende i den nordlige del af øen på grund af den tyrkiske besættelse. Det eksisterende retsgrundlag for forordningen er en hån mod en EU-medlemsstats, nemlig Republikken Cyperns, suverænitet og territoriale integritet, og det er imod de principper og værdier, som EU er grundlagt på, og som Parlamentet burde respektere og fremme som rettesnor for det europæiske demokrati.

Betænkning: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Szájers betænkning, og jeg vil gerne takke ham for hans fremragende analyse af ændringerne som følge af Lissabontraktaten.

I betragtning af de vidtrækkende og forskelligartede følgevirkninger, som "delegerede retsakter" vil få for lovgivningsproceduren, mener jeg, at Parlamentets ønske om at anvende specifikke og klare betingelser for disse delegerede retsakter for at sikre, at Parlamentet har reel demokratisk kontrol med dem, fortjener særlig ros. Jeg mener, at vi især også får brug for i praksis af afprøve, hvordan det nye system virker, så der evt. kan foretages ændringer af proceduren.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Med Lissabontraktaten rådes der bod på det demokratiske underskud, idet både Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters beføjelser styrkes. Det er rammerne for dette nye instrument, der giver lovgiveren mulighed for at uddelegere en del af sine beføjelser til Kommissionen (artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), forudsat at det er en almenyldig retsakt, "der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt". Det vil således blive hurtigere og nemmere at udfylde huller eller regulere eller ajourføre mere detaljerede aspekter i en lovgivningsmæssig retsakt, hvormed man kan undgå uforholdsmæssig komplicerede og langtrukne

lovgivningsmæssige procedurer, hvilket tidligere kunne have negative konsekvenser for offentligheden. Der er to aspekter, som man har sikret sig, nemlig at delegationen til enhver tid kan tilbagekaldes, og at Parlamentet (og Rådet) skal give sit forudgående samtykke, inden retsakter, der er vedtaget af Kommissionen ifølge en delegation, kan træde i kraft. Jeg går ind for denne nyskabelse, som bør afløse det berygtede "komitologi"-system, men vi skal nu snarest muligt opstille regler for, hvordan disse typer af delegation kan føres ud i livet, hvad omfanget og formålet skal være, hvilke arbejdsmetoder, der skal benyttes, og på hvilke betingelser lovgiveren kan udøve kontrol.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden kræver præcisering af en række af reglerne deri, især for områder med juridisk og processuelt indhold som f.eks. de områder, der vedrører lovgivningsproceduren, regelhierarkiet og institutionernes beføjelser. I traktatens artikel 290, stk. 1, står der, at Kommissionen i en lovgivningsmæssig retsakt kan "få delegeret beføjelse til at vedtage almen gyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt". Bestemmelsen er behæftet med særlige forbehold og afgrænser skarpt omfanget af sådanne retsakter. Ikke desto mindre er denne nærmere beskrivelse af loven i traktaten væsentlig for at forhindre alt for uensartede fortolkninger, der ville skabe usikkerhed omkring sammenhængen i EU-lovgivningen. Selv om sådanne retsakter er almen gyldige i medlemsstaterne, kan dette ikke siges at være tilfældet for de pågældende retsakter. Kommissionens legitimitet og regeringernes legitimitet i medlemsstaterne er ikke én og samme ting, og derfor kræver delegation af lovgivning til førstnævnte part større omhu og opmærksomhed, og bestemmelsen skal anvendes med måde. Jeg er enig i, at anvendelse af lovgivningsmæssig delegation skal gøre det muligt at indføre enkel og tilgængelig lovgivning, hvilket således kan være med til at gøre retssikkerheden bedre, gøre den delegerede mere effektiv og give den uddelegerende bedre kontrolmuligheder.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Ifølge artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan lovgiveren uddelegere visse beføjelser til Kommissionen, i hvilken forbindelse Kommissionen kun har lov til at udbygge eller ændre en lovgivningsmæssig retsakt. De "delegerede retsakter", der på denne måde bliver vedtaget af Kommissionen, er almen gyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter. Ordføreren er fortalende for en strengere overvågning af Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af dens delegerede lovgivningsmæssige beføjelser. Jeg stemte derfor for vedtagelse af betænkningen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for Szájers betænkning om beføjelse til delegation af lovgivning og Speronis betænkning om Ransdorfs immunitet. Den blev vedtaget med stort flertal.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig*. – (SV) Jeg stemte for betænkningen om beføjelse til delegation af lovgivning. Lissabontraktatens artikel 290 giver Parlamentet mulighed for at komme med indvendinger eller tilbagekalde delegationen, når Kommissionen ændrer og udbygger nogle retsakter. Dette kræver dog et absolut flertal, dvs. et flertal ud af alle de valgte parlamentsmedlemmer. I betragtning af, hvor mange medlemmer der er fraværende, vil dette normalt sige 60 % af dem, der stemmer. Tidligere var det kun Rådet, som kunne gøre dette, forudsat at der var et kvalificeret flertal. Kommissionens ekspertgrupper, som er håndplukket fra medlemsstaterne, har stor indflydelse på den lovgivningsmæssige delegation. Et eksempel herpå er, at Kommissionen ved hjælp af en ekspertgruppe tillod en ny type genmodificeret majs på trods af, at Parlamentet og Rådet var imod. Et andet eksempel er det oprindelige direktiv om tjenesteydelser, hvor Rådet og Parlamentet slettede et afsnit, hvor der stod, at det skulle være forbudt at stille krav om en fast repræsentant ved udstationering af medarbejdere, dvs. en faglig modpart. Kommissionen var imidlertid imod og udarbejdede retningslinjer, hvoraf det fremgik, at ikke var nødvendigt at have en fast repræsentant. Kommissionen ønsker at værne om sin selvstændighed og fortsætte med at anvende sine ekspertgrupper (KOM(2009)0673). Ordføreren, hr. Szájer, afviser både nationale ekspertgrupper og inddragelse af nationale myndigheder. Jeg er ikke enig i sidstnævnte punkt.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lissabontraktaten har ændret det tidligere komitologisystem, idet der henvises til nye retsinstrumenter som f.eks. delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Med den nye traktat i hånd påtager Parlamentet sig sammen med Rådet rollen som medlovgiver.

Når det i traktaten slås fast, at det er muligt til Kommissionen at uddelegere en beføjelse til at vedtage ikke-lovgivningsmæssige retsakter til udbygning af lovgivningsmæssige retsakter, er det et skridt fremad i og med, at de to institutioner stilles lige. I den foreliggende betænkning søger man at belyse de betingelser, på hvilke Parlamentet og Rådet kan uddelegere beføjelser til Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I dokumentet understreges det, at det er vigtigt at håndhæve

princippet om lovgiverens frihed til at uddelegere sine beføjelser til Kommissionen som et redskab til bedre lovgivning.

I betænkningen fastholder man behovet for at undgå at pålægge lovgiveren yderligere forpligtelser ud over det, der allerede er indeholdt i traktaten. Lovgiveren skal give Kommissionen lov til at udøve den delegerede beføjelse effektivt og skal på behørig vis overvåge, hvordan der gøres brug af beføjelsen. Af ovennævnte grunde og i betragtning af, at det må have højest prioritet at tilpasse regelværket på områder, der inden Lissabontraktaten ikke var underlagt den fælles beslutningsprocedure, stemte jeg for betænkningen.

Betænkning: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (LT) Den europæiske søtransports konkurrenceevne skal fortsat være et af de strategiske mål for EU's søtransportpolitik. For at nå dette mål skal vi sikre den nødvendige opbakning til innovation, videnskabelig forskning og udvikling deraf, hvilket vil fremskynde moderniseringen af havneinfrastrukturen og sikre anvendelse af de seneste teknologier inden for skibsbygningsindustrien. En reduktion af de administrative byrder og bureaukratiet vil medføre en stigning i private og offentlige investeringer i havne- og søfartssektoren. Udvikling af det transeuropæiske transportnet, tilvejebringelse af motorveje til søs og udvikling af intermodaliteten mellem forskellige transportmidler vil føre til, at der bliver etableret et europæisk søtransportsystem, der er konkurrencedygtigt og innovationsforberedt. Vi er også nødt til at se på en tilpasning af beskæftningen af mandskab, der sejler under EU-flag.

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) EU's søterritorium er det mest omfattende i verden. Den maritime økonomi giver arbejde til fem mio. mennesker, mens 5 % af EU's BNP kommer fra erhvervssektorer og tjenesteerhverv, der har direkte forbindelse med denne sektor. Data og fakta viser ganske eftertrykkeligt, at havet udgør en særdeles vigtig ressource vedrørende beskæftigelse og vækst i medlemsstaterne, især i betragtning af det internationale aspekt og dermed det store pres, man er udsat for med hensyn til global konkurrence.

Desangående er der i betænkningen mange positive punkter, for så vidt angår kravet om incitamenter for søfartssektoren på nationalt plan og om større reguleringsmæssig samordning på EU-plan. Man kan begynde med at skære ned på bureaukratiet, hvilket vil gøre det nemmere at øge hele sektorens konkurrenceevne. Jeg er enig i den indfaldsvinkel, der anlægges i betænkningen, og jeg stemmer derfor for betænkningen.

Marielle De Sarnez (ALDE), skriftlig. – (FR) Delegationen fra Mouvement Démocratique glæder sig over, at der er vedtaget strategiske mål for EU's søtransport frem til 2018. I den vedtagne beslutning opfordres der især til at forbedre uddannelsesniveaue via en styrkelse af de faglige kvalifikationer i forbindelse med en karriere til søs og en harmonisering af de europæiske uddannelser. Det er faktisk af afgørende betydning at sørge for livslang læring og efteruddannelse for søfolk på alle niveauer – både til lands og til søs. Medlemsstaterne skal derfor snarest muligt ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006. For at søtransport skal forblive en af de mindst forurenende transportformer skal der stadig ske fremskridt med hensyn til en reduktion af emissionerne af svovloxid, kvælstofoxid, partikler (PM10) og CO₂. Parlamentsmedlemmerne fra Mouvement Démocratique beklager derfor, at Kommissionen har afvist at inkludere søfartssektoren i EU's emissionshandelssystemer. Vi skal blive ved med at gøre fremskridt i den retning, og for at kunne gøre dette skal Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) fastsætte nogle reduktionsmål, der skal gælde for alle medlemsstater, hvormed vi kan undgå konkurrenceforvridning i forhold til skibsflåder fra tredjelande.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Kommissionen har udsendt en meddelelse om strategiske mål og henstillinger vedrørende EU's søtransportpolitik frem til 2018. Kommissionens forslag dækker en lang række emner vedrørende EU's søtransportpolitik, idet aktørerne inden for søtransporterhvervet får masser af råderum og initiativmuligheder til at gennemføre de strategiske målsætninger og henstillinger, som meddelelsen indeholder.

De vigtigste punkter i Kommissionens forslag er: (i) værdien af og konkurrencesituationen for europæisk søfart på et globaliseret marked, (ii) beskæftigelsesmulighederne i søfartssektoren, (iii) kvaliteten af europæisk søtransport, (iv) internationalt samarbejde, (v) europæisk søtransport som en del af den europæiske økonomi og som drivkraft bag økonomisk integration og (vi) Europa i førersædet på verdensplan inden for forskning og udvikling på søfartsområdet.

I betragtning af Portugals geografiske beliggenhed og havets strategiske betydning er dette emne af grundlæggende betydning for vores land, og enhver indsats, der går ud på at udvikle en "økonomi til søs", fortjener vores opbakning og engagement.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Europas søfartssektor yder et klart og absolut nødvendigt bidrag både til EU's interne økonomi og til EU's transportsystem. Den europæiske søfartssektors interesser skal derfor vægtes tungt i forbindelse med udarbejdelse af en generel europæisk transportpolitik. Man må erkende, at den europæiske søfartssektor hovedsagelig er aktiv og konkurrerer på et globalt marked. Søfartssektoren står over for store udfordringer med hensyn til miljøet. Den primære opgave er at forbedre miljøregnskabet for søgående skibe væsentligt, og emissionerne af SO_x, NO_x, partikler og CO₂ skal reduceres. Jeg vil i den henseende fremhæve behovet for at indgå aftaler om emnet globalt med henblik på at bekæmpe risikoen for udflykning til lande, der ikke er med i en sådan aftale. For så vidt angår sikkerheden, vil jeg understrege, at medlemsstaterne opfordres til at gennemføre pakken hurtigt og korrekt, især med hensyn til Parisaftalememorandummet (hvor der henvises til risikobaserede inspektioner). Dette vil hindre unødvendige inspektioner, øge effektiviteten af overvågningen og reducere bureaukratiet for dem, der bliver udtaget til inspektion.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Opfordringen til at reducere CO₂-fodafttrykket fra skibe og havneinfrastrukturer, forbedre faciliteterne for søfolk, opfordringen til at reducere emissionerne af svovloxider, kvælstofoxider, partikler (PM10) og CO₂ eller endog til at fastlægge maritime emissionskontrolområder er mange foranstaltninger, som godt kan resultere i noget positivt, alt efter hvordan de bliver anvendt. Da man i betænkningen hele tiden giver forrang til fri og ubegrænset konkurrence, og søfolkenes rettigheder skal underlægges konkurrencevilkår, betyder det dog, at den er i strid med de søfarendes interesser og almenhedens interesse. Jeg har derfor stemt imod betænkningen.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Med vedtagelsen af den foreliggende betænkning får vi fastlagt målene for EU's søtransportpolitik. Denne transportmåde er efterhånden kommet mere frem i søgelyset, fordi det er en måde, der er miljøvenlig og har potentiale til at blive endnu mere miljøvenlig. Søfartssektoren er af afgørende betydning for den europæiske økonomi, ikke alene for så vidt angår transport af passagerer, råvarer, handelsvarer og energiprodukter, men også fordi den spiller en central rolle for et bredt udvalg af søfartsrelaterede aktiviteter som f.eks. flådeindustrien, logistikbranchen, forskning, turisme, fiskeri og akvakultur – for blot at nævne nogle få eksempler.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for Van Dalens betænkning om EU's søtransportstrategi frem til 2018, selv om vores ændringsforslag om, at søtransport skulle tages med i ETS-systemet, blev forkastet med et stort flertal (afstemning ved navneopråb).

Vilja Savisaar (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Fremtiden for den europæiske søfartssektor spiller en meget stor rolle i EU ud fra et økonomisk og socialt samt miljømæssigt synspunkt. Med afstemningen i dag får vi en strategi for EU's søtransportpolitik frem til 2018, og det får måske en direkte indvirkning på den andel på 41 % af verdensflåden, der tilhører virksomheder i EU, og en indirekte indvirkning på søfartssektoren i hele verden. Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa stemte for den foreliggende betænkning, idet den i det store og hele indfrier vores forventninger, og vores forbedringsforslag blev bakket op. Følgende nøgleord skal efter vores mening spille en fremtrædende rolle inden for søfartssektoren fremover: effektivitet, miljøvenlighed og ens markedsvilkår. Det er derfor vigtigt, at man i den betænkning, der vedtages i dag, opfordrer alle medlemsstater til at ratificere Den Internationale Søfartsorganisations konvention for at sikre bedre forhold for søfolk og skibsredere samt for miljøet. Til sidst vil jeg takke ordføreren for hans store samarbejdsvillighed og åbenhed under udarbejdelsen af betænkningen.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Søtransport er uden skygge af tvivl en konkurrencefordel for Europa, men der skal stadig gøres meget for at fremme en kombination af og et samspil mellem transportformerne, hvilket også indebærer, at søtransport relanceres som et virkelig konkurrencedygtigt alternativ.

Søfartsbranchen står over for en række udfordringer, som kan vise sig at være en virkelig god mulighed, hvis vi forstår at gribe chancen og investere i oplæring af unge fagteknikere, så vi kan råde bod på manglen på faguddannet personale i sektoren. Teknologisk udvikling og fjernelse af unødigt bureaukrati med henblik på at tiltrække investeringer til havnesektoren er også prioritetsområder.

Det skal også forsøges at gøre søtransporten renere og sikrere ved hhv. at reducere drivhusgasemissionerne og kunne reagere effektivt på skibskapringer. Konkurrencepresset mod Europas skibsflåde – hovedsagelig som følge af tildeling af statsstøtte til sektoren i tredjelande – skal håndteres inden for nogle rammer, der skal udvikles i Verdenshandelsorganisationens regi.

Europas infrastruktur og havnekapacitet bør videreudvikles – og det samme gør sig gældende for motorvejene til søs, som er særdeles vigtige for de sydlige og perifere lande såsom Portugal samt regionerne i EU's yderste periferi som f.eks. Madeira.

Den betænkning, vi har vedtaget i dag, dækker generelt disse retningslinjer og har derfor fået min opbakning.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Mere end 80 % af verdenshandelen foregår ad søvejen, og søtransport er fortsat nerven i den internationale samhandel. EU er den væsentligste globale eksportør og den næststørste importør. Søtransport og lignende tjenester er derfor absolut nødvendige, hvis vi gerne vil have, at europæiske virksomheder skal kunne konkurrere globalt. Kystskibsfart udgør et vigtigt led i EU's transportkæde, idet denne transportform står for 40 % af godstransporten internt i EU. Hvert år betjener de europæiske havne over 400 mio. passagerer, og derfor har søtransport direkte indflydelse på livskvaliteten for borgerne i EU. Parlamentet er en af forkæmperne for EU's havpolitik. EU's søtransportpolitik ligger også til grund for andre politikker, navnlig en integreret havpolitik. Den globale finanskrisen har også påvirket søfartssektoren. Vi må derfor nu virkelig slippe det økonomiske potentiale fri, som europæisk søfart udgør, så vi kan stimulere den økonomiske vækst samt den sociale og miljømæssige stabilitet. Den europæiske søfartssektors langsigtede konkurrencedygtighed er hovedhjørnestenen i EU's havpolitik. Denne strategi fremmer, at man får en sikker, ren og effektiv søtransport og skaber arbejdspladser inden for den europæiske søfartssektor. Det er af hensyn til en forenkling af EU's havpolitik vigtigt at have en strategisk vision, hvor man tager højde for udviklingen af søtransport, havne og tilsvarende sektorer, således at man med denne politik kan håndtere fremtidens udfordringer som f.eks. bekæmpelsen af pirateri og en reduktion af miljøindvirkningen af søtransport. Det er helt afgørende at have en integreret, tværsektoriel tilgang, heriblandt politikker om fiskeri, transport, miljøet, energi, industrien og videnskabelig forskning. De dage, hvor europæiske naboer konkurrerede med hinanden, er forbi. Det gælder både Litauen og resten af Europa.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg glæder mig over, at den foreliggende betænkning er vedtaget, og at den indeholder nogle af mine forslag om den fremtidige søtransportpolitik og de tilknyttede sektorer, det være sig skibsbygning, turisme eller fiskeri. Det var efter min opfattelse vigtigt at genbekræfte nødvendigheden af, at sikkerheden skal være på plads som forudsætning for søtransport, og – til trods for den vanskelige økonomiske situation – at fremhæve behovet for at overholde høje standarder for beskyttelse af hav- og kystmiljøet. Den forventede stigning i mængden af varer og passagerer, de skrappeste miljøstandarder og behovet for at fremme intermodalitet og ændringer i transportmiddelfordelingen gør det nødvendigt at modernisere havneinfrastrukturen. Disse strukturforanstaltninger kræver betydelige investeringer kombineret med gennemsigtige og retfærdige finansieringsregler med henblik på at støtte innovation og øge de europæiske havnes konkurrenceevne. Endelig glæder jeg mig over, at det sociale aspekt fremgår af vores strategi, og at man især har fremhævet beskæftigelse, uddannelse, styrkelse af arbejdskraftens faglige kvalifikationer og forbedring af søfolks arbejdsvilkår til lands og til søs.

Betænkning: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Europeana, det europæiske digitale bibliotek, er en fælles, direkte, flersproget portal, der har til formål at præsentere Europas kulturarv. En lang række brugere vil fremover få adgang til sjældne eller gamle dokumenter fra Europas arv, som er vanskelige at få adgang til på grund af den måde, de er opbevaret på.

I det beslutningsforslag, der blev stemt om i dag, bad jeg med henblik på at skabe et bedre image omkring Europeana-hjemmesiden Kommissionen om at iværksætte en særlig medie- og online-kampagne rettet mod studerende og lærere og med fokus på, at man kan anvende de digitale ressourcer, der er adgang til via denne portal, til uddannelsesmæssige formål. Europeana-portalens bør blive et af referencepunkterne for uddannelse og forskning, der vil bringe de unge i Europa tættere på deres kulturarv og bidrage til at skabe en tværkulturel samhørighed i EU.

I dette beslutningsforslag tilskynder Parlamentet medlemsstaterne til at yde lige store bidrag til indholdet i Europeana-projektet og optrappe deres indsats med hensyn til at levere værker til biblioteker og nationale kulturinstitutioner, så samtlige europæiske borgere kan få fuld adgang til deres egen kulturarv.

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Europeana, det europæiske digitale bibliotek, er et meget ambitiøst projekt, nemlig en digitalisering af samtlige europæiske værker med henblik på at gøre dem tilgængelige for den brede befolkning. Det er en langsigtet opgave, som kræver nøje overvågning og målelige fremskridt. I initiativbetænkningen foreslår man et mål om, at 15 mio. værker skal være tilgængelige i 2015, samt at alle skal have adgang til hjemmesiden og på alle EU's sprog.

Dette europæiske projekt er uhyre vigtigt, idet det bidrager til en øget forståelse for vores fælles arv og dens indflydelse i verden og således hindrer, at disse værker monopoliseres af private aktører. Jeg stemte derfor med stor beslutsomhed for vedtagelse af dette ambitiøse projekt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg bakkede op om betænkningen, da jeg mener, at adgang til kulturelle og uddannelsesmæssige informationer skal prioriteres højt med henblik på at forbedre uddannelses- og levestandarden i Europa. Europeana-biblioteket bør hurtigst muligt gøres tilgængeligt på alle officielle sprog, således at alle EU's borgere kan få glæde af det. Handicappede skal også have gavn af den digitale teknologi og have lettere adgang til uddannelse og oplysninger via tilgængelige formater og tilpassede teknologier. Adgangen til Europeana skal gøres bedre, idet der skal sikres gratis adgang for skoleelever, studerende og lærere i gymnasier, universiteter og andre uddannelsesinstitutioner. Det er derfor af afgørende betydning at garantere og forenkle alles adgang til den europæiske kulturarv og sikre, at arven bliver fremmet og bevaret af hensyn til de kommende generationer.

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Indsamling og bevarelse af den kunstneriske og kulturelle arv i EU's medlemsstater ved etablering af en multimedieplatform, hvor man samler billeder samt lyd- og videooptagelser med henblik på at skabe en ressource, der på samme tid er et bibliotek, et museum og et arkiv – ja, det er formålet med Europeana-projektet, der blev indledt i 2008, og som nu udmønter sig i, at den europæiske kulturarv er tilgængelig online takket være bidrag fra mere end 1 000 kulturinstitutioner.

Selv om der stadig er en række udestående punkter, herunder offentlig omtale af og øget kendskab til selve projektet, problemet med at gøre "forældreløse" eller ophavsretligt beskyttede værker tilgængelige online samt ikke mindst en vis uensartethed med hensyn til de tilgængelige genstande og materialer, er Europeana ikke desto mindre et projekt, hvor man udnytter nye former for teknologi til en storstilet digitalisering af den europæiske kulturarv, idet man ikke kun trækker på EU-ressourcer, men også på nationale og private ressourcer.

Bevarelse af den kulturmæssige hukommelse og af frembringelserne og de kulturelle særheder i de enkelte medlemsstater er af afgørende betydning for at sikre, at de yngre generationer får en stærk fornemmelse af deres egen identitet. Jeg går derfor ind for udkastet til betænkning.

Ioan Enciu (S&D), *skriftlig*. – (RO) I betragtning af det positive afstemningsresultat vedrørende betænkningen "Europeana – næste fase" og som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi glæder jeg mig over, at den foreliggende betænkning er blevet færdig, og jeg håber, at henstillingerne deri bliver vedtaget af Kommissionen. Efter forhandlingerne om betænkningen i Udvalget om Industri, Forskning og Energi er der blevet drøftet en hel række spørgsmål som f.eks. it-struktur, forvaltning af hjemmesiden Europeana.eu, gratis adgang til biblioteksoplysninger, behovet for standardisering af digitaliseringsprocedurerne og problemet med mediernes dækning af hjemmesiden. Nogle af disse spørgsmål er også taget med i betænkningen af det korresponderende udvalg, Kultur- og Uddannelsesudvalget, hvilket får mig til at håbe, at det er lykkedes os at få udarbejdet en helstøbt betænkning.

Jeg mener dog, at vi fortsat skal drøfte visse spørgsmål, der ikke blev vedtaget i sin helhed, såsom forvaltning af hjemmesiden, finansieringsmetoder og frem for alt opbygning af hjemmesiden i form af en enkelt database og ikke en portal. Jeg håber, at henstillingerne fra os sammen med Kommissionens overvejelser vedrørende ovennævnte spørgsmål gør, at dette bliver et vellykket projekt. Europeana kan blive en succeshistorie for EU, når blot projektet bygger på EU's værdier og idealer og kommer til at udgøre omdrejningspunktet for europæisk kulturformidling.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for betænkningen "Europeana – næste fase", hvor alle EU-medlemsstater tilskyndes til at være mere aktive med hensyn til at komme med bidrag fra deres nationale biblioteker og kulturinstitutioner, således at alle borgere i EU får fuld adgang til deres egen kulturarv. Målet om på kort sigt at nå op på en samling bestående af over 15 mio. værker på hjemmesiden kan være med til, at der bliver værnet om Europas kulturarv, således at de kommende generationer kan sammensætte en kollektiv europæisk hukommelse.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Selv i de perioder, hvor der mest åbenlyst herskede splittelse og sågar fjendtligheder mellem landene i Europa, var europæisk kultur og videnskab hele tiden i stand til at krydse landegrænserne og brede sig til hele det område, der i dag udgør EU, og selv endnu længere omkring. Det er i den forbindelse mere end rimeligt at fremhæve universiteternes rolle. Med deres religiøse rødder spillede de en afgørende rolle med hensyn til at sammenbringe de splittede parter i det, der senere blev kendt som *respublica christiana*, og sikre eftermælet efter alle dem, der formåede at overvinde splittelserne og gøre deres idéer kendt på hele kontinentet og derfra i hele verden. Som portugiser og arving til et sprog og en kultur,

der spredte sig rundt om i verden, støtter jeg den indsats, der gøres for at gøre den europæiske kultur og videnskab mere synlig og tilgængelig for alle, der gerne vil nyde godt af den. Europeana ligger på denne måde i direkte forlængelse af de bedste europæiske traditioner. Jeg håber, at projektet fortsætter på vedvarende basis, og at mit hjemland i overensstemmelse med dets vidtfavnende mission vil samarbejde med fornyet engagement.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Europeana blev indledt i november 2008, og formålet er at gøre Europas kulturelle og videnskabelige arv tilgængelig for alle på internettet. Europeana har på nuværende tidspunkt et katalog med 6 mio. digitaliserede værker, og det er målet at nå op på 10 mio. værker inden juni 2010. Den anden fase af projektet vil gå ud på i 2011 at lancere en fuldt ud operationel hjemmeside, Europeana.eu, som vil have en flersproget grænseflade og semantiske webfaciliteter. Kun 5 % af alle digitale bøger er tilgængelige i Europeana, og næsten halvdelen heraf kommer fra Frankrig, efterfulgt af Tyskland (16 %), Nederlandene (8 %) og Det Forenede Kongerige (8 %). Alle andre lande har hver især kun stillet 5 % eller derunder til rådighed. Man kunne ønske sig, at medlemsstaterne fremover bidrog med flere værker. Jeg støtter opfordringen til, at Europeana skal nå op på en samling bestående af mindst 15 mio. forskellige digitaliserede genstande i 2015. Jeg er enig i, at man specielt skal være opmærksom på de værker, som er skrøbelige og måske i løbet af kort tid ikke eksisterer længere, bl.a. audiovisuelle materialer. Der skal findes måder, hvorpå man kan medtage ophavsretligt beskyttet materiale, således at Europeana omfatter nutidige og forholdsvis nye værker.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Etablering af et digitalt bibliotek, museum og arkiv bestående af den europæiske kulturarv – lige fra litterære værker til øvrige materialer af kulturel og videnskabelig betydning – vil være en væsentlig fordel på områder som uddannelse, forskning og kultur. For at nå målet om, at værkerne skal være tilgængelige for den brede befolkning ikke blot i Europa, men også i resten af verden, er det helt afgørende, at der via Europeana er sikret gratis adgang til det materiale, som stilles til rådighed. Det er også absolut nødvendigt, at man ikke glemmer, hvor vigtigt det er, at det sker i form af formater og medier, der sikrer adgang for de handicappede.

Der er ikke desto mindre visse aspekter af den vedtagne beslutning, hvor der mangler klarhed, og andre aspekter er ikke blevet gennemarbejdet godt nok. Det er ikke klart, hvordan det skal besluttet, hvilket kulturelt og videnskabeligt indhold der skal tages med i Europeana, eller hvem der skal forvalte hjemmesiden, eller hvordan det skal ske. Disse spørgsmål er af stor betydning, når man skal vurdere, i hvilket omfang projektet sikrer, at mangfoldigheden af Europas kulturarv er repræsenteret på passende vis.

Der hersker stadig tvivl med hensyn til, hvordan de offentlig-private partnerskaber, der foreslås i betænkningen, og den generelle finansiering af kulturinstitutionerne i forbindelse med Europeana skal fungere. Vi mener, at den kulturelle og videnskabelige arv tilhører os alle og skal være frit tilgængelig for hele befolkningen. Vores kulturarv skal ikke behandles som en handelsvare.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Vi skal sikre, at alle europæiske medborgere får adgang til den kunstneriske og kulturelle skatkiste i Europa, som udgør deres arv. Det var derfor at Europeana, det imponerende digitale bibliotek, der i dag indeholder næsten 6 mio. digitaliserede værker, på trods af startvanskeligheder blev sat i søen i 2008. Vi skal nu forbedre indholdet i Europeana, samtidig med at vi sikrer, at den intellektuelle ejendomsret bliver respekteret. Endelig lægger jeg selv særlig vægt på, at der sker forbedringer med hensyn til at fremme de handicappedes muligheder for at anvende dette redskab. Medlemsstaterne skal således give disse mennesker fuld og gratis adgang til Europas fælles viden ved hjælp af tilgængelige formater og hensigtsmæssige teknologier.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Europeana-projektet, EU's digitale bibliotek, skal betragtes som et positivt udspil, der har til formål at skabe et europæisk kulturforum, hvor EU's borgere kan få omfattende adgang til Europas kulturarv. Selv om projektet blev indledt tilbage i november 2008, går det – først og fremmest på grund af problemer med ophavsretten samt begrænsede midler – desværre ikke rigtig fremad. Den endelige udgave af Parlamentets betænkning, der blev vedtaget i dag, indeholder nogle nyttige henstillinger til forvaltning af projektet fremover. For det første skal man gennemgå finansieringsmetoderne med tanke på offentlig-private partnerskaber og bidrag fra medlemsstaterne, idet bidragene i øjeblikket kommer meget uregelmæssigt. For det andet giver den foreliggende betænkning os mulighed for at pointere, at der kan opnås reelle resultater ikke alene ved hjælp af en storstilet digitalisering af litterære værker, men også ved at man her og nu finder løsninger, som gør det muligt at anvende ophavsretligt beskyttede værker. Den foreliggende betænkning kan udgøre et vigtigt bidrag til de eksisterende rammer via de foreslåede bestemmelser vedrørende visning af værker, hvilket skal være gratis, mens det skal koste et overkommeligt beløb at downloade dem.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Udbredelsen af den europæiske kulturarv er til gavn for flere sektorer, især områder som undervisning, videnskab, forskning og turisme. Men udbredelsen forløber slet ikke så godt, og der er stor forskel fra medlemsstat til medlemsstat vedrørende digitaliseringen af de respektive landes kulturarv med henblik på at gøre den lettere tilgængelig. Der er behov for en forenet indsats, som fører til en hurtig indførelse af nye teknologier, der gør det muligt hurtigt at opbygge en samling bestående af hele Europas kulturarv i højkvalitative digitale formater. Der er brug for denne indsats, således at denne arv kan udbredes til hele verden, hvilket dermed kan være med til at skaffe andre folkeslag adgang til Europas kulturelle rigdom.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Der er i det digitale bibliotek Europeana adgang til ca. en mio. bøger, landkort og fotografier fra EU's medlemsstater. Det er kun logisk, at kommercielle aktører kan registrere væsentlig flere hits med Google Books og er kommet længere i deres udviklingsforløb, og det har også noget at gøre med den større bevågenhed omkring Google Books. For at nå hurtigere fremskridt med Europeana og gøre det digitale bibliotek mere kendt, er vi for det første nødt til at få flere universiteter og institutioner inddraget i projektet. Først da kan vi tale om flere finansielle midler. Selv om Europeana er vigtig for den europæiske kulturarv og viden, er der ringe forståelse for øgede bevillinger – og som endda skal finansieres via fondene til økonomisk udvikling – især på et tidspunkt med finanskrisen og i betragtning af de mange mia. euro, der skal bruges på at hjælpe Grækenland. Jeg har derfor undladt at stemme.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (LT) EU's motto "Forenet i mangfoldighed" er så relevant for Europeana-projektet. Jeg stemte for den foreliggende betænkning, da det er det første seriøse forsøg på at præsentere hele Europas kulturarv i digitalt format. Europa har en af verdens største kulturskatte, der efter min mening bør være tilgængelig for så bredt et udsnit af befolkningen som muligt. Det er ret beklageligt, at ikke alle EU-lande er lige aktive med hensyn til at overføre deres kulturarv til det virtuelle rum. Det gælder især for de nye EU-medlemsstater. Vi bør også omtale de andre på nuværende tidspunkt uløste problemer: projektf finansiering, samarbejde mellem den offentlige og den private sektor samt frem for alt spørgsmålet om ophavsretsbeskyttelse. Disse problemer skal man hurtigst muligt tage fat på at løse, således at befolkningen i Europa og hele verden kan få adgang til Europas kulturarv. Jeg håber, at den betænkning, vi har vedtaget, vil sætte yderligere skub i gennemførelsen af Europeana-projektet.

Georgios Papanikolaou (PPE), skriftlig. – (EL) Vedtagelsen af Europeana-programmet betyder, at vi støtter bestræbelserne på at digitalisere medlemsstaternes kulturarv. Det er dog særdeles vigtigt at gøre opmærksom på, at målet er, at selve værkernes elektroniske format skal være beskyttet, så brugerne ikke har mulighed for at ændre på værkerne. Målet er i korte træk ikke at udvikle en ny internetsøgemaskine, men derimod at udvikle en hjemmeside, der på samme tid vil være et museum, et bibliotek og en kilde til videnskabelige informationer. Digitaliseringen af kulturarven kan imidlertid kun lade sig gøre, hvis medlemsstaterne og de nationale institutioner medvirker. Desværre kommer 47 % af indholdet i Europeana på nuværende tidspunkt fra Frankrig, mens lande, der burde være kraftigt repræsenteret i betragtning af deres enorme kulturarv, som f.eks. Grækenland kun står for en minimal brøkdel af de digitaliserede værker. Man skal desuden være særlig opmærksom på, at de intellektuelle ejendomsrettigheder skal respekteres. Digitalisering betyder gratis borgeradgang til viden og videnskab. Det betyder under ingen omstændigheder et nyt aktivt forum for elektronisk piratkopiering og uansvarlig adfærd.

Robert Rochefort (ALDE), skriftlig. – (FR) Det var i 2000, at idéen om at skabe et virtuelt europæisk bibliotek blev lanceret. Målet var at gøre den europæiske kulturarv tilgængelig online, så den var lettere tilgængelig for alle. Enhver, der tænker på Europeana, tænker således på "kultur". I dag er der ved hjælp af Europeana og med et klik på musen adgang til syv mio. digitaliserede genstande (dvs. tekster samt lyd- og videooptagelser), det være sig verdensberømte værker eller små bortgemte perler. Mere end 1 000 kulturinstitutioner leverer indhold til Europeana, herunder kunstmuseer, centralarkiver, biblioteker og museer (bl.a. Rijksmuseum, British Library og sågar Louvre). Projektet er så ingenlunde færdigt. Den nye version af Europeana, der i øjeblikket er under udvikling, bliver lanceret i år med det formål at nå et antal på over 10 mio. digitaliserede genstande inden juni. For at nå dette er der fortsat en række store udfordringer, som skal løses. Det drejer sig bl.a. om, at indholdet på lang sigt forbedres, at der kommer mere ophavsretligt beskyttet materiale med, at spørgsmålet om udgåede eller forældreløse værker løses, at der findes nye finansieringsmetoder, at der bliver bedre adgang for de handicappede, at der udarbejdes en fuldt ud flersproget tjeneste – og alle disse spørgsmål er på kløgtig vis behandlet i den tekst, vi stemte om, og som jeg derfor støttede.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Som medlem af Kultur- og Uddannelsesudvalget støtter jeg betænkningen "Europeana – næste fase". Ved at sammenstille ressourcerne fra Europas nationale digitale biblioteker er Europeana blevet en digital adgangsportal til menneskehedens kulturelle og videnskabelige arv. Projektet er blevet støttet af den polske bibliotekarsammenslutning. For at projektet skal blive gennemført

effektivt, er det nødvendigt med en stabil finansiering, hvilket sikrer, at de nationale biblioteker deltager, og at der bliver adgang for alle til Europeanas ressourcer. For tiden er kun 5 % af Europas kulturarv tilgængelig i digitaliseret form. Næsten halvdelen (47 %) heraf kommer fra Frankrig, 6 % fra Tyskland og 5 % fra hhv. Nederlandene og Det Forenede Kongerige. I projektet forudsættes det, at der i juni 2010 vil være adgang til 10 mio. digitaliserede genstande, og at tallet i 2011 vil være 15 mio. For at det kan lade sig gøre er det nødvendigt at øge finansieringen til digitaliseringen af kulturprodukterne, samtidig med at man skal sikre et tæt samarbejde mellem rettighedshavere, kulturinstitutioner og den offentlige og den private sektor. For at så mange folk som muligt kan gøre brug af Europeana, skal materialerne være tilgængelige på alle EU's officielle sprog. Der er behov for en oplysningskampagne med henblik på at øge kendskabet til Europeana. Portalen skal også opbygges således, at der tages hensyn til behovene blandt de handicappede, som bør have fuld adgang til Europas fælles viden. Kommissionen og de enkelte udgivere bør med henblik herpå sørge for, at de handicappede har adgang til særlige digitale versioner af værker, f.eks. via lydbøger.

Róza Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg mener, at åbningen af multimediebiblioteket Europeana på internettet er et særdeles vigtigt skridt i forløbet med at digitalisere Europas og hele verdens kulturarv. Jeg har derfor støttet fru Trüpel's betænkning.

Via projektet har man adgang til over fire og en halv mio. bøger, film, landkort, tidsskrifter, fotografier og musikstykker, og det er et arkiv, hvor man af hensyn til de kommende generationer har samlet materiale, der første gang blev udtrykt på papir, lærred eller pergamentpapir. Dette er særdeles værdifuldt for både almindelige medborgere og forskere, idet man dermed får nemmere adgang til sjældne og vanskeligt opnåelige værker.

Det er en væsentlig hindring for videreudviklingen af Europeana, at der findes forskellige regler om ophavsret i de respektive medlemsstater. Vi bør stræbe efter at harmonisere loven med henblik på at stille så mange værker som muligt til borgernes rådighed, samtidig med at vi sikrer en fair ordning for ophavsmændene. Projektets udfald vil i stort omfang afhænge af, at medlemsstaterne forpligter sig til fortsat at finansiere projektet.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Jeg undlod at deltage i afstemningen om det alternative beslutningsforslag om Europeana – næste fase, fordi dette beslutningsforslag blev indgivet af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) på trods af afstemningen i udvalget.

Det nye beslutningsforslag er i vid udstrækning en gengivelse af det oprindelige beslutningsforslag og omfatter således de ændringsforslag, som jeg havde stillet, og som blev vedtaget, men formålet med den nye tekst er først og fremmest at nægte borgerne ret til at levere indhold til Europeana via et særligt onlinested og muligheden for at udvikle web 2.0-værktøjer.

Jeg nægtede derfor at støtte dette forslag i form og indhold.

Betænkning: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi Kommissionen opfordres til at evaluere den nuværende handlingsplan for dyrevelfærd 2006-2010 og udarbejde en ny handlingsplan for 2011-2015. Der opfordres ligeledes til indførelse af et strengere kontrolsystem og mere effektive sanktioner over for de dyreejere, der ikke opfylder dyrevelfærdskravene i lovgivningen, og der stilles krav om kompensation til europæiske landbrugere for de højere produktionsomkostninger i forbindelse med højere velfærdsstandarder. Det foreslås endvidere, at finansieringen af disse foranstaltninger indarbejdes i støtteordningerne i den nye fælles landbrugspolitik fra 2013. I den næste handlingsplan skal der fokuseres på en generel europæisk dyrevelfærdslov, et europæisk center for dyrevelfærd og dyresundhed, bedre håndhævelse af den gældende lovgivning, forbindelsen mellem dyresundhed og folkesundhed og på ny teknologi.

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at der er sket fremskridt med hensyn til dyrevelfærd som følge af gennemførelsen af handlingsplanen 2006-2010, idet de fleste foranstaltninger i denne plan er blevet implementeret på en tilfredsstillende måde.

Som medlem af det udvalg, der overvåger folkesundhed og fødevarer sikkerhed glæder jeg mig særligt over de foranstaltninger, der er blevet truffet for at minimere de skadelige indvirkninger på menneskers sundhed af brugen af antibiotika i foderstoffer, siden brugen deraf som vækstfremmende middel blev forbudt i 2006. Der er andre årsager til, at jeg stemte for denne betænkning.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at den fremtidige handlingsplan bør omfatte flere foranstaltninger til støtte for EU-landbrugere og til fremme af håndhævelsen af de nuværende bestemmelser om dyretransport i medlemsstaterne.

Liam Aylward (ALDE), skriftlig. – (GA) Jeg stemte for betænkningen om handlingsplanen for dyrevelfærd 2006-2010. Dyrs og brugsdyrs sundhed er vigtig for de europæiske borgere, den europæiske landbrugssektor og for den europæiske økonomi.

Jeg glæder mig over henstillingen i betænkningen om, at der i handlingsplanen skal lægges øget vægt på at håndhæve den gældende lovgivning. Gennemførelsen af de europæiske regler og sanktionssystemer på dyrevelfærdsområdet skal helt sikkert forbedres for at sikre tilfredsstillende minimumsstandards for dyrevelfærd i EU. Europæiske producenter og landbrugere har høje standarder. Jeg er enig med ordføreren i, at det skal sikres, at animalske produkter som kød, der importeres til EU, opfylder de samme dyrevelfærdskrav, således at der er fair konkurrence og lige vilkår for alle markedsdeltagere.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning, idet det navnlig er vigtigt at gennemføre en europæisk dyrevelfærdspolitik og -lovning med henblik på at indføre fælles dyrevelfærdsstandarder i EU. God dyresundhed og god praksis inden for husdyrbrug er af afgørende betydning, ikke blot for dyrevelfærden, men også for folkesundheden generelt. Idet alle dyr betragtes som sansende væsener i henhold til EU-lovgivningen, skal vi stramme op på kontrollen med dyrevelfærd og sætte fokus på dyrevelfærdsstandarder. Kommissionen har desværre endnu ikke udarbejdet en konkret strategi for dyrevelfærdsstandarder, idet Kommissionens eneste initiativ er den meddelelse, der blev forelagt i oktober 2009. Jeg støtter Europa-Parlamentets opfordring til Kommissionen om at udarbejde en ny handlingsplan for 2011-2015 og allokere de nødvendige finansielle midler. EU's budget bør indeholde tilstrækkelige bevillinger til at gøre det muligt for Kommissionen at udføre sine overvågningsopgaver og om nødvendigt støtte producenterne og imødegå producenterens tab af konkurrencedygtighed som følge af vedtagelsen af nye og ændrede dyrevelfærdsstandarder. Medlemsstaterne skal også sørge for, at enhver overtrædelse af EU-lovgivningen om dyrevelfærd bliver mødt med effektive sanktioner. Vi kan kun sikre dyrebeskyttelsen og forhindre markedsføringen af animalske produkter på det indre marked, som ikke opfylder betingelserne fastlagt i den generelle lovgivning, hvis vi strammer op på lovgivningen om dyrevelfærd og gennemførelsen heraf.

Louis Bontes (NI), skriftlig. – (NL) Selv om Det Nederlandske Frihedsparti (PVV) støtter dyrevelfærd, henhører dette spørgsmål under medlemsstaterne og ikke EU.

Robert Dušek (S&D), skriftlig. – (CS) I Europa har der været og er fortsat en aktiv vilje til og lang tradition for at behandle dyr på en anstændig måde. Husdyrs sundhed og god praksis inden for husdyrbrug er også af afgørende betydning for folkesundheden. Strenge standarder i forhold til resten af verden er en del af de europæiske landbrugeres varemærke i lighed med f.eks. kvaliteten af deres landbrugsprodukter. Vi skal derfor sætte alt ind på at skabe en retlig ramme for minimumsstandarder, som gælder i hele EU, for alle former for husdyrbrug. Vi kan kun sikre fri og fair konkurrence på det indre marked på denne måde. Det er også nødvendigt at stille krav om minimumsstandarder på det globale marked for at forhindre, at kvæg fra europæiske husdyravlere flyttes uden for EU til regioner med lavere standarder. Jeg glæder mig over ordførerens forslag om, at der skal ydes kompensation for de højere produktionsomkostninger i forbindelse med højere dyrevelfærdsstandarder inden for rammerne af støtteordningerne i den nye fælles landbrugspolitik. Det skal imidlertid understreges, at der ikke er sket fremskridt med hensyn til satellitovervågningen af transport af kvæg, og det er også beklageligt, at nogle europæiske landbrugere ikke opfylder de fastlagte krav, navnlig inden for svineavl. Man må desuden tænke på, at høje standarder indebærer højere omkostninger, og hæderlige og ansvarlige landbrugere stilles således ringere på markedet på grund af uansvarlige landbrugeres praksis. Det er derfor af afgørende betydning at indføre passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af EU-lovgivningen.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrevelfærd 2006-2010, hvori der opfordres til indførelse af et strengere kontrolsystem og mere effektive sanktioner over for de dyreejere, der ikke opfylder dyrevelfærdskravene i lovgivningen. Det er meget vigtigt, at de europæiske landbrugere får kompensation for de højere produktionsomkostninger i forbindelse med højere dyrevelfærdsstandarder inden for rammerne af den nye fælles landbrugspolitik.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson og Marita Ulvskog (S&D), skriftlig. – (SV) Efter en vis tøven valgte de svenske socialdemokrater at stemme for denne betænkning om dyrevelfærd i Europa. Vi havde gerne set en mere ambitiøs tilgang til europæisk dyrevelfærd, og vi ønsker ikke, at denne beskyttelse udformes

på en sådan måde, at den forhindrer de enkelte medlemsstater i at fastsætte højere standarder i forhold til EU-lovgivningen. Vi har imidlertid besluttet at betragte betænkningen som et led i en fortsat proces, som gradvis vil sikre opfyldelsen af disse standarder, og har derfor stemt for betænkningen.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg er enig med skyggeordføreren fra Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), fru Jeggle, i, at der er brug for en mere konsekvent tilgang til dyrevelfærd, men at det ikke betyder, at der er brug for yderligere love og bestemmelser. Jeg er desuden nødt til at påpege – uden at forklejne spørgsmålet om beskyttelse af dyrevelfærden – at for mange bestemmelser og standarder i sidste ende kan indvirke negativt på markedet.

Vi må ikke glemme, at jo flere standarder, der indføres, des vanskeligere er det for producenterne at overholde dem, og des mindre konkurrencedygtigt bliver husdyrbruget i Europa. I vores iver efter at sikre beskyttelsen af dyr må vi desuden ikke glemme andre værdier, der er lige så vigtige, som f.eks. økonomisk konkurrenceevne, bæredygtigheden af ager- og husdyrbrug og endog en række nationale traditioner, som vi skal fastholde.

Folkesundheden skal på den anden side imidlertid beskyttes mod sygdomme overført fra dyr (uanset om der er tale om vilde dyr, kæledyr eller dyr bestemt til konsum), og der skal således gennemføres videnskabelig forskning for at belyse, hvordan vi bliver bedre til at regulere og beskytte folkesundheden.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Et højt dyrevelfærdsniveau fra opdræt til slagtning kan forbedre produktsikkerheden og produktkvaliteten. Europæiske standarder på dette område er blandt de højeste i verden. Opfyldelsen af disse standarder må imidlertid ikke stille europæiske producenter ringere på det europæiske marked. Sandheden er, at disse standarder medfører driftsmæssige, finansielle og administrative omkostninger for EU's landbrugere. Gensidig anerkendelse af standarder er en forudsætning for fair konkurrence i forhold til producenter fra lande uden for Fællesskabet. De europæiske landbrugere skal således kompenseres for de højere produktionsomkostninger i forbindelse med højere dyrevelfærdsstandarder. Denne kompensation skal finansieres via støtteordningerne i den nye fælles landbrugspolitik fra 2013. Jeg vil gerne understrege, at den europæiske dyrebeskyttelsespolitik skal ledsages af en sammenhængende handelspolitik. Jeg vil gerne understrege den kendsgerning, at dyrevelfærd hverken er omhandlet i rammeaftalen fra juli 2004 eller i nogen andre af de vigtige dokumenter fra Doharunden under Verdenshandelsorganisationen (WTO). Der skal således ikke indføres yderligere dyrevelfærdsstandarder, som har negative virkninger for producenternes konkurrencedygtighed, før vores handelspartnere i WTO forpligter sig på disse standarder.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Der er en række vigtige positive spekter i den vedtagne betænkning. For det første understreges behovet for at regulere importen og sikre, at alle dyr og alt kød, der importeres fra tredjelande, opfylder de samme velfærdskrav som dem, der gælder i EU, og for det andet behovet for at kompensere for de højere omkostninger i forbindelse med fremme af dyrevelfærd. For det tredje understreges det, at mange små og mellemstore producenter har begrænset investeringskapacitet, idet de bøder for fødevarerforsyningskædens uretfærdige funktionsmåde, og endelig foreslås det, at der skabes incitamenter til regional avl, markedsføring og slagtning af dyr med henblik på at fjerne behovet for at transportere avls- og slagtedyr over lange afstande. Desværre anerkendes det ikke i betænkningen, at den nuværende fælles landbrugspolitik fremmer intensive produktionsmodeller, der ofte er uforenelige med dyrevelfærd og dyresundhed. Ordføreren kunne og burde have gået videre og kritiseret den nuværende fælles landbrugspolitik og forkastet den produktivistiske tilgang til denne politik og slået til lyd for en ny landbrugspolitik. Der stilles desuden urealistiske og stort set uigennemførlige forslag som f.eks. udviklingen af et satellitsystem til overvågning af dyretransport.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Jeg har to bemærkninger til denne betænkning. Selv om ordføreren ikke følger den samme logik i hele betænkningen, er det forfriskende at se, at Parlamentet endelig er ved at få øjnene op for en række problemer. Når vores egne producenter og avlere påtvinges legitime regler, straffes de i et globalt ultrafrit handelssystem, hvor WTO betragter sociale og miljømæssige hensyn og andre hensyn som ikketoldmæssige handelshindringer. Behøver jeg at minde nogen om, at Parlamentet altid har prioriteret handel, og at det derfor også bærer et medansvar for denne situation? Jeg er lige så overrasket over, at der ikke er blevet henvist til de lovgivningsmæssige tilbageskridt, som Kommissionen har gennemtvunget, navnlig inden for økologisk produktion, der ikke blot har indvirkning på produktkvaliteten, men også på dyrevelfærden og menneskers sundhed. Det er for det andet på tide at anerkende, at det kan være uforeneligt med de standarder, som Parlater hævder at forsvare, og med ægte europæiske traditioner at respektere medlemsstaternes "skikke, navnlig med hensyn til religiøse ritualer, kulturelle traditioner...". Det er uacceptabelt, at visse fremmede befolkningsgrupper på dette grundlag kan holde fast i grusomme slagtemetoder, og endog foreslå, at EU-lovgivningen kan overtrædes på dette område.

Dan Jørgensen (S&D), skriftlig. – (EN) De danske socialdemokrater stemte for betænkningen om dyrevelfærd i EU. Vi støtter en ambitiøs dyrevelfærds politik, der styrker hensynet til dyrevelfærd i overensstemmelse med artikel 13 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde – evt. i form af positive incitamentsstrukturer. Vi støtter derimod ikke, at der automatisk tildeles nye midler til den europæiske landbrugssektor som følge af økonomisk tab forbundet med hensynet til dyrevelfærd.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Dyrevelfærd er efter min opfattelse en prioritet, der har en enorm indvirkning på folkesundheden og den europæiske økonomi. Det er afgørende at sikre en hurtig og effektiv gennemførelse af en sammenhængende lovgivning på dette område og oprette en koordinerende institution på dyrevelfærdsområdet. Den eksisterende EF-handlingsplan er blevet gennemført i tilfredsstillende omfang, men det vil fremover være nødvendigt at lægge større vægt på transport og overvågning af dyr. Vi skal bestræbe os på at reducere forskellene mellem de nuværende dyrevelfærdsstandarder i de forskellige EU-medlemsstater, fordi der i øjeblikket er store forskelle på dyrs levevilkår, og der er voksende destabilisering på husdyrmarkederne.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over, at Europa har en af de højeste standarder i verden på dette område. Det er meget vigtigt at indføre et strengere kontrolsystem og mere effektive sanktioner over for de dyreejere, der ikke opfylder dyrevelfærdskravene i lovgivningen, men da sådanne foranstaltninger medfører højere omkostninger for landbrugerne, støtter vi forslaget om udbetaling af kompensation inden for rammerne af planen og indarbejdelsen af finansieringen i støtteordningerne i den nye fælles landbrugspolitik fra 2013. Det er vigtigt at understrege, at EU derudover skal indføre strenge og veldefinerede bestemmelser for tredjelande, der ikke opfylder disse krav og således har en urimelig konkurrencefordel i forhold til EU's landbrugere.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) EU har i mange år forsøgt at nå til enighed om fælles retningslinjer for dyreopdræt. Der er navnlig sket fremskridt på området intensivt husdyrbrug, men der skal stadig gøres en indsats. Det er under alle omstændigheder fornuftigt at videreføre handlingsplanen, navnlig i forbindelse med håndhævelsen af eksisterende love og retningslinjer. Det er i denne sammenhæng helt klart nødvendigt endnu engang at påpege problemet med importerede hunde fra Østeuropa, idet alle smuthullerne i den eksisterende lovgivning endnu ikke er blevet lukket. Syge og misrøgtede dyr, der som oftest tages alt for tidligt fra moderen, transporteres til Vesten under de mest forfærdelige forhold, hvorefter de sælges her for mange penge. Denne betænkning bør betragtes som et positivt skridt i den rigtige retning, og jeg har derfor stemt for betænkningen.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Jeg har stemt for Europa-Parlamentets initiativbetænkning om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (Paulsen-betænkningen), fordi jeg bakker fuldt op om målsætningen om at styrke dyrevelfærden i EU.

Betænkningen er imidlertid uklar omkring, hvorvidt EU skal lave maksimumsharmonisering på området. Jeg kan under ingen omstændigheder støtte et fremtidigt forslag, som forhindrer medlemsstaterne i at lave bedre bindende standarder for dyrevelfærd end de standarder, som man kan blive enig om på EU-niveau.

Tværtimod mener jeg, at det er afgørende for den videre kamp for bedre dyrevelfærd, at det er muligt for medlemsstaterne at være foregangsland på området.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Jeg stemte for Paulsen-betænkningen om dyrevelfærdslovgivning. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det er vigtigt, at standarderne i denne lovgivning er minimumsstandarder. Medlemsstaterne og regionerne skal have mulighed for at gennemføre en mere vidtrækkende dyrevelfærdslovgivning.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) I den betænkning, som vi vedtog i dag, evalueres resultaterne af handlingsplanen for dyrevelfærd 2006-2010 objektivt og kritisk, og der fastsættes realistiske og nødvendige mål for vækst – dvs. fremskridt – i fødevareproduktionen og forbruget i EU. Jeg vil gerne fremhæve et aspekt, nemlig at det anerkendes, at produkter af højere kvalitet indebærer øgede omkostninger for producenterne, navnlig de primære producenter, hvilket normalt ikke resulterer i øget kommerciel efterspørgsel, idet kun en lille del af forbrugerne vil vælge dyrere produkter.

Det understreges derfor i betænkningen, at disse producenter skal kompenseres for deres indsats. Det er også værd at bemærke forslaget om at stille de samme krav til produkter fra tredjelande som til EU-produkter, da det sikrer en fair og afbalanceret konkurrence på markedet. Endelig er det efter min opfattelse vigtigt at argumentere for oprettelsen af et europæisk koordinerende organ og vedtage en generel fælles lovgivning for at harmonisere bedste praksis og indføre overvågningsmekanismer.

Daniël van der Stoep (NI), *skriftlig*. – (NL) Selv om Det Nederlandske Frihedsparti (PVV) støtter dyrevelfærd, henhører dette spørgsmål under medlemsstaterne og ikke EU.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig*. – (PL) Vi har i dag vedtaget en vigtig beslutning om evaluering og analyse af Kommissionens handlingsplan for dyrevelfærd 2006-2010. Høje dyrevelfærdsstandarder er ikke kun påkrævet af etiske grunde, men også af hensyn til animalske produkters sikkerhed og kvalitet, og de bidrager uden tvivl til at skabe et positivt og pålideligt europæisk varemærke for landbrugsprodukter.

Betænkning: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), *skriftlig*. – (EN) Selv om vi støtter foranstaltningerne til forvaltning og beskyttelse af europæiske skove, støtter vi ikke udarbejdelsen af en ny skovpolitik, der indebærer overførsel af beføjelser til EU på dette område. I betænkningen henvises også til jordbundsdirektivet, en lovgivning, som den britiske konservative delegation er imod, idet jordbundsforvaltningen varetages bedst af medlemsstaterne, fordi det ikke vil være til de britiske landbrugeres fordel at anvende de samme regler på al jord fra det nordlige Finland til det sydlige Grækenland. De britiske landbrugere opfylder allerede meget høje frivillige standarder for jordbundsforvaltning, og de øger fortsat standarderne. Kommissionens forslag til jordbundsdirektiv var mangelfuldt på mange områder og ville kun medføre yderligere regulering, yderligere omkostninger og mindre fleksibilitet for britiske landbrugere, der efter vores mening har mere forstand på at forvalte deres egen jordbund end europæiske bureaukrater.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Efter min opfattelse har betænkningen om EU's landbrug og klimaændringerne en væsentlig kvalitet, idet den kombinerer miljøbeskyttelse med fremme af en stærkere europæisk landbrugssektor. Landbrugssektoren skal ganske rigtigt målrettet indføre mere miljøvenlige og bæredygtige produktionsmidler.

Disse mål må ikke desto mindre absolut ikke være et påskud for at svække landbruget i EU. For at sikre dette skal vi garantere en bedre anvendelse af ressourcer og en bedre produktsporbarhed. Jeg stemte derfor for denne betænkning, fordi denne ligevægt respekteres.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg gav min fulde støtte til denne betænkning. I den kommende reform af den fælles landbrugspolitik skal der tages hensyn til mange spørgsmål, herunder klimaændringerne. Det står allerede klart, at indvirkningen af klimaændringerne vil være negativ for europæisk landbrug, specielt i de sydlige og sydøstlige områder. Den nye fælles landbrugspolitik skal således kunne leve op til offentlighedens stigende krav om en mere bæredygtig landbrugspolitik. I øjeblikket håndteres miljøspørgsmål ikke på en sammenhængende måde i den fælles landbrugspolitik. Der er ikke blevet taget tilstrækkelig højde for de nye udfordringer vedrørende klimaændringer, vandforvaltning, vedvarende energikilder og biodiversitet i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik. Jeg er sikker på, at den fælles landbrugspolitik skal omdannes til en landbrugs-, fødevarer- og miljøpolitik med mere rimelige og bæredygtige støtteordninger for landbrugere, der samtidig sikrer bevarelsen af landdistrikterne og biodiversiteten, CO₂-opsamling og fødevarersikkerheden.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den fælles landbrugspolitik er af afgørende betydning for bekæmpelsen af klimaændringer i de kommende år. I Le Foll-betænkningen understreges det således med rette, at klimaspørgsmålet er et centralt aspekt i den fælles landbrugspolitik.

Landbruget rammes dobbelt så hårdt af klimaændringerne. Landbruget rammes hårdest af den stigende tørke og det stigende antal naturkatastrofer. Det tegner sig imidlertid også for 9 % af drivhusgasemissionerne i Europa. Europa-Parlamentet viser, at det er muligt at gribe fornuftigt ind.

Den kvælstofholdige gødning, som landbrugere anvender, er en stor udleder af CO₂. Hvis vi målretter dens anvendelse, fremmer anvendelsen af gødning på basis af organisk affald og prioriterer økologisk landbrug, vil vi reducere drivhusgasemissionerne drastisk. Metan fra dyreekskrementer er også en vedvarende energikilde. Europas skove og jordbund er desuden også begge utrolige CO₂-reservoirer.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) EU er den førende importør af landbrugsprodukter i verden, men jeg glæder mig også over foranstaltningerne til fremme af indenlandsk produktion med minimal indvirkning på klimaændringerne. I konklusionerne i den betænkning, der blev drøftet i onsdags i Europa-Parlamentet, understreges det, at import af landbrugsprodukter fra tredjelande har en langt større skadelig indvirkning på miljøet end indenlandsk produktion, der er underlagt strengere regler om reduktion af kuldioxidemissionerne, hvilket afbøder klimaændringerne.

Landbruget har været og vil fortsat være den vigtigste fødevarerkilde globalt. Ifølge FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation skal landbrugsproduktionen stige med 70 % i de næste 40 år for at dække verdens befolknings behov. EU skal tage fat på udformningen af politikker eller hurtigst muligt gennemføre eksisterende politikker for at forhindre en langvarig krise. Disse politikker skal understøttes af ambitiøse mål for begrænsning af kuldioxidemissioner med en negativ indvirkning på miljøet, fordi vi er kommet ind i en ond cirkel. Et landbrug, der drives uden hensyntagen til miljøvirkningen, vil ifølge eksperterne føre til global opvarmning, der vil skabe alvorlige problemer, også for landbrugets levedygtighed på lang sigt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Europæisk landbrug bidrager til opfyldelsen af EU's mål vedrørende afbødning af klimaændringer inden 2020. Drivhusgasemissionerne er faldet på grund af det europæiske landbrugs øgede effektivitet, stadige innovationer, brugen af nye teknologier som f.eks. lagring af CO₂ i jorden og udvikling af produktionen af vedvarende energikilder. Innovation kan derfor bidrage væsentligt til at mindske landbrugets indvirkning på klimaændringen og miljøet. Jeg opfordrer til, at europæiske midler fra landbrugssektoren anvendes til at udvikle teknologier, der kan ruste denne sektor til bekæmpelsen af klimaændringer. I forbindelse med fastlæggelsen af landbrugets rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne skal der tages hensyn til den europæiske landbrugsfødevarersektors konkurrenceevne på verdensmarkedet, og der skal således findes løsninger, der giver det konventionelle landbrug mulighed for at bidrage til en bæredygtig forvaltning af miljøet, samtidig med at det beskyttes mod spekulation i fødevarer på råvaremarkederne og protektionisme inden for international handel.

Marielle De Sarnez (ALDE), skriftlig. – (FR) Mouvement Démocrate-delegationen i Europa-Parlamentet hilser vedtagelsen af betænkningen om EU's landbrug og klimaændringerne velkommen. Delegationen glæder sig over, at der lægges vægt på de nye udfordringer, som den fælles landbrugspolitik skal imødekomme, som f.eks. klimaændringer, vandforvaltning, vedvarende energikilder og biodiversitet og jordbundsforvaltning (CO₂-opsamling, evne til at binde vand og mineraler, biologisk liv osv.). Mouvement Démocrate-delegationen ønskede i samme ånd, at der blev fastlagt en fælles europæisk skovpolitik, der kan fremme en bæredygtig forvaltning og produktion i skovene og en bedre udnyttelse af træindustriens bidrag og industriens økonomiske udvikling. Alle disse spørgsmål er af afgørende betydning. De skal indgå i den fremtidige landbrugspolitik.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om EU's landbrug og klimaændringerne, fordi der foreslås en række konkrete foranstaltninger, der kan bidrage til at gøre landbruget mere bæredygtigt. Landbruget er en af de aktiviteter, der er mest berørt af klimaændringerne, men også en af de største udledere af CO₂. I forbindelse med den kommende reform af den fælles landbrugspolitik skal der tilvejebringes incitamenter til udvikling af metoder, der giver landbruget i EU bedre muligheder for at tilpasse sig klimaændringerne, og som samtidig bidrager til at afbøde disse.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson og Marita Ulvskog (S&D), skriftlig. – (SV) De svenske socialdemokrater stemte imod den del af betænkningen, hvori der slås til lyd for indførelse af en fælles europæisk skovpolitik i EU. Vi mener, at medlemsstaterne fortsat bør træffe afgørelser om spørgsmål i tilknytning til skovpolitikken.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Landbruget tegner sig for 9,3 % af EU's CO₂-emissioner mod 11 % i 1990. Der har været et gradvist og progressivt fald i drivhusgasemissionerne, og landbruget har ydet et positivt bidrag til opfyldelsen af EU's mål for nedbringelse af emissionerne.

Jeg vil desuden gerne understrege, at selv om det er berettiget og nødvendigt at tage miljøhensyn i landbrugssektoren, skal de afvejes mod forslagernes indvirkning på landbrugets bæredygtighed og produktivitet. I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik skal der således ses nøje på forholdet mellem landbrug og miljøbeskyttelse, og vi må ikke glemme, at landbruget, selv om det har en negativ indvirkning på miljøet (navnlig som følge af CO₂-emissioner), yder et afgørende bidrag til beskyttelse og forvaltning af naturressourcer, til grøn vækst og til landskabsbevarelse og forvaltning af biodiversiteten. Der skal tages behørigt hensyn til disse gavnlige bivirkninger af landbruget i alle forslag om forholdet mellem landbrug og miljø.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Landbruget er direkte inddraget i spørgsmålet om klimaændringer, idet det bidrager til drivhusgasemissionerne og samtidig selv er berørt af klimaændringerne. Klimaændringernes negative indvirkning mærkes allerede, idet tørke og jorderosion skaber alvorlige problemer, navnlig i de sydlige medlemsstater. Landbruget kan imidlertid også bidrage til bekæmpelsen af klimaændringerne og har et meget stort potentiale for bæredygtig udvikling. Den fælles landbrugspolitik skal således fremme landbrugsmetoder, som gør det muligt at begrænse udledningen af drivhusgasser og/eller

forbedre kulstofbindingen, da landbrug og skovbrug er de vigtigste økonomiske sektorer, som kan opfange CO₂ fra menneskelige aktiviteter og bevare og lagre kulstof i jordbunden. Vi skal udvikle et mere bæredygtigt landbrug, hvilket indebærer større effektivitet. Ifølge FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation skal den globale landbrugsproduktion også stige med 70 % inden 2050 for at brødføde den stigende verdensbefolkning. Vi er nødt til at producere mere, men på en bæredygtig måde, hvilket kræver større effektivitet, indførelse af de bedste teknikker og metoder og øgede investeringer i videnskabelig forskning på dette område.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det er relevant at tage klimaændringernes indvirkning på landbruget i betragtning, og det er også relevant og helt berettiget og nødvendigt at gøre landbruget mere foreneligt med bevarelsen af en række natur- og kulturressourcer som f.eks. jorden, landskabet og biodiversiteten. Disse hensyn må imidlertid ikke få os til at glemme, at landbrugets vigtigste rolle er at producere fødevarer, og de må heller ikke tjene som påskud for at indføre ændringer i den fælles landbrugspolitik, der forværrer den allerede alvorlige og uacceptable fødevarerafhængighed i en række lande, både medlemsstater – som f.eks. Portugal – og tredjelande. En sådan afhængighed truer befolkningens fødevarer- og fødevarerikkerhed i disse lande med den begrundelse, at "EU's landbrugs- og fødevarersektors konkurrenceevne på verdensmarkedet" ikke må svækkes. Det ville have været meget hensigtsmæssigt, hvis ordføreren blot havde brugt et par linjer på at understrege behovet for at bryde med den produktivistiske model, der har dannet grundlag for en række reformer af den fælles landbrugspolitik, og dens tragiske sociale og miljømæssige konsekvenser, men det nævnes ikke med ét ord. Det ville også have været hensigtsmæssigt at undgå enhver uklarhed på et tidspunkt, hvor Kommissionen forsøger at gennemtvinge multinationale landbrugsvirksomheders interesser i udbredelsen af genetisk modificerede afgrøder.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg støttede betænkningen udarbejdet af min franske socialistiske kollega, Stéphane Le Foll, idet det understreges, at europæisk landbrug skal fortsætte de allerede indledte bestræbelser på at tilpasse sig følgerne af igangværende klimaændringer og forberede sig på de fremtidige følger af disse ændringer for en lang række regioner i EU. Landbruget skal rent faktisk spille en afgørende rolle i bekæmpelsen af den globale opvarmning. Det er af afgørende betydning for sikring af fødevarerikkerheden og bestræbelserne på at fremme bæredygtighed. I denne forbindelse skal denne "klimadimension" nødvendigvis integreres i den fælles landbrugspolitik efter 2013 ved at tilbyde løsninger og støtte til reduktion af drivgasemissionerne, fremme lagringen af kulstof i jorden, udvikle produktionen af vedvarende energikilder og udnytte fotosyntesens virkning bedst muligt.

Dan Jørgensen (S&D), skriftlig. – (DA) De danske socialdemokrater stemte for betænkning A7-0060/2010 om landbrug og klimaforandringer. Vi støtter en ambitiøs landbrugspolitik, der rusten den europæiske landbrugssektor til at modstå klimaforandringerne, men vi støtter ikke, at der tildeles nye penge til den europæiske landbrugspolitik.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) Landbruget bør ikke betragtes som en skadelig erhvervsgren i relation til klimaændringer. Det bør tværtimod betragtes som en industri, der ikke alene har de bedste forudsætninger for at tilpasse sig ændringer i økosystemet, men også som en industri, der positivt bidrager til en effektiv bekæmpelse af den globale opvarmnings skadelige virkninger. Landbrugets CO₂-emissioner er væsentlig lavere i dag i forhold til tidligere årtier. Investering i udvikling af landdistrikterne og således under den fælles landbrugspolitik anden søjle vil sikre bedre uddannelse af landbrugere, teknologisk modernisering af bedrifter samt passende overvågning af og kontrol med beskyttelsen af miljøet og bevarelse af biodiversiteten. En behørig forvaltning af bedrifter vil føre til kulstofopsamling og større fødevarerikkerhed. Innovativ forskning og passende investeringer under den fælles landbrugspolitik vil bidrage til at gøre landbruget til et effektivt redskab i bekæmpelsen af klimaændringer og forurening af atmosfæren.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) I denne betænkning gives der udtryk for støtte til produktivismen og liberalismen, der er i strid med almenvellets interesse, som forudsætter respekt for mennesker og for vores økosystem. Produktivismen og liberalismen opfylder ingen af disse forudsætninger. Vi kan imidlertid ikke se bort fra de mange indrømmelser, der er gjort til vores argumenter, herunder prioritering af korte kredsløb (om end de ikke beskrives som sådan) og vedvarende energikilder, udskiftning af de kostbare vandingsystemer og endog afbødning af klimaændringernes følger, der beskrives som "offentlige goder".

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Klimaændringerne er gradvis blevet en realitet, som vi alle er nødt til at forholde os til som en prioritet i EU-politikken. Klimaændringerne skader landbruget, og ifølge nylig offentliggjorte rapporter er udsigterne for denne sektor derfor meget dårlige. Navnlig landene i Sydeuropa bliver tilsyneladende hårdt ramt af klimaændringerne. Det er meget vigtigt, at der træffes passende

foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringerne inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik gennem fremme af en bedre ressourceforvaltning. Optimering af vandressourcerne, valg af sorter, navnlig på grundlag af deres modstandsdygtighed over for klimaændringer og sygdomme, beskyttelse mod jorderosion, bevarelse af græsgange, øget skovrejsning, genopbygning af ødelagte områder, bedre forvaltning af skovene for at begrænse risikoen for brand og nye foranstaltninger til overvågning af og kontrol med sygdomme er yderst vigtige foranstaltninger til tilpasning af europæisk landbrug til følgerne af den globale opvarmning. Landbrugerne vil i stigende grad blive afhængige af klimasituationen, og vi støtter således alle foranstaltninger, der løser dette problem.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da jeg mener, at landbruget er en produktiv sektor, som er berørt af konsekvenserne af og presset fra klimaændringerne. Landbruget er imidlertid samtidig direkte inddraget i målsætningerne om at modvirke klimaændringerne, enten ved at medvirke til at mindske drivhusgasemissionerne, spare på og sikre behørig forvaltning af vandressourcerne, eller ved at sætte skub i produktionen og decentraliseringen af vedvarende energikilder. De østeuropæiske lande med højt udviklede landbrugssektorer kan i denne forbindelse drage fuldt udbytte af udviklingen af biobrændstofindustrien og således bidrage til forøgelsen af indkomsterne i landdistrikterne og skabelsen af "grønne" job (det anslås f.eks., at der vil blive skabt 750 000 job inden for vedvarende energikilder i landbrugssektoren inden 2020).

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Alle initiativer, der har til formål at reducere den globale opvarmning, hilses velkommen. Det så vi i går i Europa-Parlamentet, hvor 1 500 valgte medlemmer fra større europæiske byer forpligtede sig til at reducere drivhusgasemissionerne med over 20 % inden 2020. Vedtagelsen i dag af Le Foll-betænkningen om tilpasning af europæisk landbrug til klimaændringerne ligger på linje hermed. Vi må ikke glemme, at landbrugssektoren tegner sig for næsten 10 % af CO₂-emissionerne. Landbruget vil drage stor fordel af at foregribe klimaændringernes skadelige virkninger i form af oversvømmede områder, reduktion af landbrugsarealer, afskovning og usikre indkomster. Det er derfor nødvendigt at udbygge landbrugets bæredygtighedsdimension. Fremme af en fornuftig anvendelse af gødningsstoffer og pesticider kombineret med diversificering af landbrugsproduktionen og husdyrbrug vil sikre landbrugerne langt større autonomi og et styrket kapitalgrundlag. Europæisk landbrug skal helt klart spille en rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne. Der er en række muligheder, herunder anvendelse af kulstofdræn, vedvarende energi og nye vandingsteknikker. Disse idéer skal blot omsættes i konkrete politikker og indarbejdes i reformen af den fælles landbrugspolitik fra 2013.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Jeg stemte imod denne betænkning, idet Stéphane Le Foll slår til lyd for en fælles skovpolitik. Skovpolitik er et nationalt anliggende, og der er meget store forskelle mellem EU-medlemsstaterne. Jeg mener desuden ikke, at landbrugspolitikken – bortset fra grænseoverskridende miljøspørgsmål – skal fastlægges på EU-plan, navnlig ikke efter udvidelsen af EU til 27 lande. Så længe EU har en fælles landbrugspolitik, ønsker jeg imidlertid, at de beslutninger, der træffes, er så gode som muligt, og at de klart sigter mod at bekæmpe klimaændringerne. Jeg har stor sympati for mange af hr. Le Folls forslag til bekæmpelse af klimaændringerne, det vigtigste spørgsmål i dag, men det er forkert at slå til lyd for en fælles skovpolitik.

József Szájer (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne have følgende optaget i protokollen. Som næstformand i PPE-Gruppen vil jeg gerne understrege, at PPE-Gruppen oprindeligt havde til hensigt at stemme imod punkt 18/2 (afstemning ved navneoplysning). Gruppen begik en teknisk fejl.

Marc Tarabella (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Le Foll-betænkningen. Det gjorde jeg, fordi jeg er overbevist om, at landbruget kommer til at spille en stor rolle i løsningen af problemerne forbundet med bekæmpelsen af den globale opvarmning. Vores landbrug vil bidrage til opfyldelsen af EU's emissionsreduktionsmål. Jeg glæder mig over vedtagelsen af punkt 18 og 20 om respekt for og forbedring af jordbundens kvalitet gennem kulstofbinding og anvendelse af biomasse til opvarmning, der kan mindske klimaændringernes negative følgevirkninger betydeligt. Jeg er helt overbevist om, at den fælles landbrugspolitik vil blive mere bæredygtig over tid. Jeg støtter en miljøvenlig fælles landbrugspolitik!

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Klimaændringerne berører landbruget. Der kan således opstå vandmangel og nye sygdomme, og husdyr kan blive udsat for overophedning. Landbruget kan bidrage til at reducere klimaændringerne, men det bør være parat til at tilpasse sig følgerne af den globale opvarmning. I forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik skal følgerne af den globale opvarmning erkendes, og der skal træffes foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringerne. Det kan gøres ved at fremme ren og vedvarende energi, sikre geologisk lagring af kuldioxid og begrænse drivhusgasemissionerne. Det er imidlertid endnu ikke afklaret, hvor store omkostninger, der er forbundet med tilpasning af den fælles

landbrugspolitik og reduktionen af klimaændringerne. Der skal foretages en grundig analyse af de økonomiske fordele. Klimaændringerne er en reel trussel, men på kort sigt er det nødvendigt at sikre en bedre ressourceforvaltning. Udvidelsen af EU havde stor indvirkning på EU's landbrug. Der var i forvejen 6 mio. landbrugere i EU, og de fik følgeskab af yderligere 7 mio. landbrugere. Landbrugsdistrikterne udgør 90 % af EU's territorium, og over halvdelen beskæftiger sig med landbrug. Denne kendsgerning understreger i sig selv betydningen af landbruget for EU's naturlige miljø. På Warszawakonferencen i februar 2010 undertegnede Litauen og otte andre EU-medlemsstater en erklæring om den nye fælles landbrugspolitik som et yderligere udtryk for solidaritet og anstændighed. Vi må ikke opdele Europa i "nye" og "gamle" medlemsstater. Vi skal udvise solidaritet. Hvis vi skal sikre de europæiske landbrugere stabile og rimelige indkomster efter 2013 og reducere klimaændringerne, har vi brug for en stærk europæisk landbrugspolitik.

Betænkning: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne fremragende betænkning udarbejdet af det italienske medlem hr. Dorfmann om Kommissionens ændring af kriterierne for tildeling af status som "områder med naturbetingede ulemper" og således af udligningsgodtgørelsen for varige naturbetingede ulemper. Vi ønsker navnlig at understrege betydningen af punkt 18 i betænkningen, hvori de kriterier, som Kommissionen har foreslået, allerede forkastes: "understreger, at der først kan tages endelig stilling til den valgte territoriale basisenhed, de kriterier og tærskelværdier, Kommissionen foreslår, når de detaljerede kort udarbejdet af medlemsstaterne foreligger [...]".

Liam Aylward (ALDE), *skriftlig*. – (GA) Jeg stemte for Dorfmann-betænkningen om landbrug i områder med naturbetingede ulemper (ugunstigt stillede områder).

Omkring 75 % af det irske territorium er blevet klassificeret som ugunstigt stillede områder, og der ydes støtte til omkring 100 000 landbrugsfamilier under den nuværende ordning. Denne ordning er nødvendig for at sikre landdistrikternes bæredygtighed og udvikling og for at bekæmpe afvandring og beskytte biodiversiteten og miljøet. Hvis ordningen tilføres tilstrækkelige midler, vil den sikre indkomststøtte til landbrugere, der driver landbrug under meget vanskelige forhold.

Da landbruget i Irland er begrænset som følge af koldt og fugtigt vejr, glæder jeg mig over, at der henvises til vanskelighederne forbundet med landbrug på fugtige ubearbejdelige jorde i betænkningen. Jeg glæder mig ligeledes over henvisningen til "markkapacitetsdage", der gør det nemmere at tage hensyn til samspillet mellem jordtype og klima.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg mener, at anvendelsen af ensartede kriterier vil forenkle gennemførelsen af støtteordningerne for områder med naturbetingede ulemper i hele EU og sikre større gennemsigtighed og ens behandling af de støtteberettigede under disse støtteordninger.

Det er helt afgørende at målrette denne støtte mod de områder, der er hårdest ramt af afvandring. Der skal i denne forbindelse samtidig tages højde for en række kriterier. Det må således ikke indebære ekstraomkostninger, og der skal tages højde for den indvirkning, som ændringen af definitionen vil få i områder, hvor landbruget spiller en central rolle i den lokale økonomi. Jeg mener i denne forbindelse, at der bør træffes foranstaltninger i områder, der er berørt af ændringer i definitionen, med henblik på at styrke landbrugssektorens konkurrenceevne og fremme diversificeringen.

Robert Dušek (S&D), *skriftlig*. – (CS) Formålet med betænkningen om støtte til ugunstigt stillede områder er at redefinere de ugunstigt stillede områder i EU og ændre ordningerne for finansiel og strukturel bistand. Medlemsstaterne har tidligere klassificeret over halvdelen af de udnyttede landbrugsarealer i EU som ugunstigt stillede områder, og det er derfor afgørende at redefinere begreberne og de betingelser, der gælder for sådanne arealer. Inden for rammerne af støtten til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne – forbedring af miljø og landdistrikter – har medlemsstaterne mulighed for at yde betalinger for naturbetingede ulemper i bjergområder og i andre områder med ulemper. Disse betalinger skal gennem fortsat udnyttelse af landbrugsjord bidrage til landskabsbevarelse og støtte bæredygtige landbrugssystemer og kompensere for ekstraomkostninger og indkomsttab. Forskningen har vist, at medlemsstaterne udpeger ugunstigt stillede områder ud fra mange forskellige kriterier, og det kan føre til forskellige tilbagemeldinger fra medlemsstaterne og en ulige fordeling blandt medlemsstaterne af betalingerne. Jeg glæder mig derfor over ordførersens forslag om at give medlemsstaterne mulighed for at gennemgå de nye kriterier inden udbetalingen af støtten. Der bør imidlertid fastsættes en tidsfrist, idet hele reformprocessen kan blive meget forsinket, hvis nogle medlemsstater ikke reagerer, hvilket ikke kun vil få negativ indvirkning

på betalinger fra disse fonde, men også vil øge retsikkerheden i de enkelte medlemsstater. Jeg støtter betænkningen som helhed.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Støtten til ugunstigt stillede områder er en væsentlig bestanddel af den fælles landbrugspolitik såkaldte anden søjle (politikken til udvikling af landdistrikterne), da det er naturligt, at der sættes ind med særlige redskaber og politikker i områder med naturbetingede ulemper.

Kommissionen foreslår i sin meddelelse, at "andre ugunstigt stillede områder" udpeges på grundlag af objektive kriterier i henhold til artikel 50, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1698/2005. Den foreslår i denne forbindelse otte jordbunds- og klimakriterier, som ved overskridelse af en vis tærskelværdi er ensbetydende med alvorlige begrænsninger for europæisk landbrug: klimatiske kriterier (langsigtet lav temperatur eller varmestress), biofysiske kriterier (dårligt drænet jordbund, stenet, sandet eller leret jordbund, dårlige rodnetsbetingelser, saltet jordbund) samt geografiske kriterier (steder med en meget ugunstig fugtighedsbalance eller stærkt skrånende terræn). Denne definition af objektive kriterier er positiv, men de skal afprøves på stedet for at kontrollere, om de er pålidelige, og om de kan tilpasses de faktiske forhold og de særlige karakteristika i de enkelte naturområder.

Det bør også overvejes at indføre en overgangsperiode og en særskilt ordning for områder, der mister deres status som ugunstigt stillede områder.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Støtten til ugunstigt stillede områder er en væsentlig bestanddel af politikken til udvikling af landdistrikterne. Jeg støtter tildelingen af passende udbetalinger til ugunstigt stillede områder, således at landbrugerne kan bidrage til bevarelsen af miljøet i landdistrikterne og drive et bæredygtigt landbrug, der sikrer tilvejebringelsen af offentlige goder som f.eks. landskaber, vand og luft af høj kvalitet og bevarelsen af biodiversiteten. Støtten bidrager til social og territorial samhørighed og bevarelse af landdistrikterne og sikrer dem status som områder af afgørende økonomisk og naturmæssig betydning. I betænkningen behandles kriterierne vedrørende andre områder med naturbetingede ulemper i henhold til artikel 50, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1698/2005. Et ekspertpanel har identificeret otte jordbunds- og klimakriterier, som ved overskridelse af en vis tærskelværdi er ensbetydende med alvorlige begrænsninger for europæisk landbrug. Jeg er enig i, at der skal tages højde for det geografiske kriterium "isolation", da det er en naturbetinget ulempe. Jeg håber, at medlemsstaterne kan anvende objektive jordbunds-kriterier, der er tilpasset forholdene i deres naturområder, ved udpegningen af områder med naturbetingede ulemper.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det er positivt, at det understreges, at "udbetalinger fra USO skal være knyttet til aktiv dyrkning af jorden", og at "strengt og rent biofysiske kriterier muligvis ikke er hensigtsmæssige". Vi mener også, at det er vigtigt at medtage det geografiske kriterium "isolation" og at understrege, at "det kan vise sig nødvendigt at anvende de vedtagne kriterier kumulativt". Disse aspekter er imidlertid i strid med andre aspekter i betænkningen, navnlig definitionen af "overgangsperioden" for tilpasning til de nye kriterier, hvilket med andre ord er en stiltiende accept af de nye kriterier, som Kommissionen har foreslået. Vi er fuldstændig imod indarbejdelsen af de nye kriterier i den kommende reform af den fælles landbrugspolitik, hvilket der også argumenteres for her, og således fastholdelsen af denne politik inden for rammerne af udvikling af landdistrikterne med samfinansiering. Vi er med andre ord imod indførelsen af en ny form for forskelsbehandling mellem medlemsstaterne. Hvis Kommissionens forslag gennemføres, vil det være meget skadeligt for de sydlige medlemsstaters interesser, navnlig Portugal. Dette er årsagen til, at vi understreger, at det i forbindelse med fastlæggelsen af den fælles landbrugspolitik er nødvendigt at rette op på dette forslag og redegøre for og vurdere anvendelsen af både biofysiske og socioøkonomiske kriterier såsom BNP pr. indbygger, indkomst pr. familiearbejdsenhed og indikatorer for ørkendannelse.

Lorenzo Fontana (EFD), skriftlig. – (IT) I denne betænkning understreges den betydning, som den nye fælles landbrugspolitik vil få for alle medlemsstaterne. Beskyttelsen af områder med naturbetingede ulemper vil være et af de centrale aspekter i denne politik, som EU og medlemsstaternes regioner vil gennemføre, og de vil således udvise solidaritet i praksis. Kommissionen skal tage højde for solidaritet, navnlig i forbindelse med fastlæggelsen af kriterierne for definition af disse områder. Kommissionen må ikke se bort fra, at genopretning af områder med naturbetingede ulemper vil være en mærkbar støtte til bedrifter, der er berørt af den nuværende alvorlige krise, og bidrage til at sikre et godt miljø. Jeg vil gerne minde om, at det skal sikres, at alle disse foranstaltninger kan gennemføres, ikke blot i teorien, men også i praksis, gennem allokering af passende midler til beskyttelse og genopretning af disse områder. Vi kunne i denne forbindelse relancere og skabe incitamenter til fremme af den økonomiske udvikling i landbruget på alle potentielle vækstområder og kortlægge den positive indvirkning på markedet som f.eks. produktion af landbrugsfødevarer, der er

typiske for området, og beskyttelse af landskab og miljø. Jeg takker hr. Dorfmann og lykønsker ham med hans fremragende betænkning.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Hvis vi skal sikre rimelige og ens vilkår for alle landbrugere i EU, hvilket uden tvivl bør være hovedformålet med reformen af den fælles landbrugspolitik, skal der også være fokus på områder med naturbetingede ulemper. Hvis vi skal harmonisere lovgivningen om klassificering af støtteberettigede områder, er det frem for alt afgørende at harmonisere kriterierne for klassificering af disse områder. Dette mål kan kun nås gennem et tæt samarbejde med medlemsstaterne. Ordførerens pragmatiske forslag om at lade de enkelte lande fastlægge de biofysiske kriterier kan udgøre en risiko, såfremt landene forsøger at gennemtvinge særlige nationale interesser. Hvis Kommissionen sikrer, at bestemmelserne i den europæiske lovramme overholdes, vil denne løsning imidlertid sikre en langt mere objektiv definition af de pågældende områder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) I lyset af at over halvdelen af de udnyttede landbrugsarealer i EU (54 %) er klassificeret som ugunstigt stillede områder – enten på grund af orografi, klimaforhold eller mindre frugtbare jorder – og at denne foranstaltning er af afgørende betydning for udviklingen af landdistrikterne, mener vi, at støtte til ugunstigt stillede områder må være en prioritet for medlemsstaterne. Udarbejdelsen af en samlet strategi for ugunstigt stillede områder, der er tilpasset til de lokale behov i de forskellige områder, vil sikre en mere ligelig fordeling blandt medlemsstaterne af støtten til disse områder. Hvis der fastsættes præcise kriterier for definition af områder med naturbetingede ulemper, vil det således være muligt at opnå tilstrækkelige midler til at udnytte arealerne og øge landbrugsproduktionen.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Der er ingen tvivl om, at bedrifterne i regionerne i den yderste periferi har særlig hårdt brug for økonomisk støtte. Små bedrifter i bjergene er ofte nødt til at kæmpe for at overleve, da de kun sjældent er i stand til at reagere hurtigt på nye markedskrav. Navnlig husmandsbrug har ikke folk nok til at forblive konkurrencedygtige. Ud fra et rent forretningsmæssigt synspunkt er deres situation således langt vanskeligere end for store landbrugsvirksomheder i udsatte områder. Det store antal bedrifter, der er gået konkurs i de senere år, og det stigende antal deltidslandmænd viser klart, at EU's støttepolitik i alt for høj grad er rettet mod intensivt husdyrbrug og lignende. Hvis EU-medlemsstaterne skal være bare tilnærmelsesvis selvforsynende, er det på tide, at vi renationaliserer vores landbrugsstøtte. Jeg har stemt for denne betænkning for at sikre en mere rimelig fordeling af betalingerne.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, hvori der redegøres for de problemer, som landbrugere står over for i mange EU-medlemsstater. Jeg vil navnlig gerne fremhæve vigtigheden af et ændringsforslag, som jeg indgav på udvalgsplan, og jeg vil gerne takke de kolleger, der støttede ændringsforslaget. Formålet med det ændringsforslag, som jeg henviser til, er at sikre, at afgrænsningen af områder med naturbetingede ulemper, hvis den skal have nogen relevans, baseres på homogene økologiske områder og ikke på LAU 2-områder, hvilket sker i øjeblikket. Jeg vil også gerne understrege, at Kommissionen efter min opfattelse bør indarbejde fleksible regler i sit kommende forslag, der også vil gøre det muligt at yde støtte til landbrugere i arealmæssigt små områder med naturbetingede ulemper, der af administrative årsager er placeret i enheder, som ikke opfylder de fastsatte kriterier.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Støtte til landdistrikter med vanskelige naturbetingede ulemper er en af de vigtigste bestanddele i den fælles landbrugspolitikens anden søjle. I betænkningen stilles der desuden ikke kun forslag om støtte til produktion af levnedsmidler i landdistrikterne, idet der også tages højde for den makroøkonomiske kontekst. Jeg har derfor stemt for denne betænkning.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning (A7-0056/2010), fordi den fælles landbrugspolitikens anden søjle, dvs. den fælles landbrugspolitik, er meget vigtig, hvis vi skal øge den fælles landbrugspolitikens effektivitet samt lette forvaltningen af områder med naturbetingede ulemper. Ordførerens betænkning er meget nødvendig, ikke kun for os, men for hele EU. Vi skal have oplysninger om jord, der af årsager, der ikke kan tilskrives ejerne, ikke kan udnyttes effektivt eller hensigtsmæssigt. Jeg er enig i ordførerens vurdering af den gennemgang af kriterierne for klassificering af ugunstigt stillede områder, der blev indledt i 2005. De nuværende kriterier for støtte til disse områder skal ændres, således at de rent faktisk afspejler eksisterende ulemper. Man bør også holde sig for øje, at ulemperne imidlertid nu er blevet afhjulpet gennem effektive løsninger i en række områder, der opfylder specifikke kriterier. Medlemsstaterne bør have ansvaret for at identificere ugunstigt stillede områder og for udvikling af støtte- og udviklingsprogrammer. Alle foranstaltninger skal naturligvis have hjemmel i et EU-retsgrundlag.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning sammen med min gruppe.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Jeg deltog ikke i afstemningen/stemte imod Dorfmann-betænkningen. Baggrunden for min holdning er åbenlys, hvis man læser betænkningen. EU er et alt for stort område til at kunne forvalte landbrugsstøtten til områder med naturbetingede ulemper effektivt. EU's landdistrikter er ekstremt forskellige både med hensyn til dyrkede afgrøder, jordfugtighedsniveauer, kombinationen af jordtyper og klimaforhold. Klimaændringerne gør det særlig vanskeligt at opstille en liste med kriterier og fastsatte standarder for støtte. EU har anmodet medlemsstaterne om at forelægge detaljerede kort, men de er kun blevet forelagt af nogle få medlemsstater. Et eksempel, der fremhæves i Den Europæiske Revisionsrets særberetning er, at Spanien udbetaler 16 EUR/ha, hvorimod Malta udbetaler 250 EUR/ha under angiveligt samme omstændigheder. Den fælles landbrugspolitik blev udarbejdet på et tidspunkt, hvor EF/EU havde seks medlemsstater. Situationen er en helt anden i dag og endnu mere kompliceret. Medlemsstaterne bør forvalte landbrugsstøtten. De har lokalkendskabet. Euroen er i krise i øjeblikket. En fælles valuta er til hinder for en tilpasning af rentesatser og valutaer til forskellige forhold i euroområdet. På samme måde er en fælles landbrugspolitik for alle 27 medlemsstater uhensigtsmæssig.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Kommissionen har i sin meddelelse forsøgt at fastlægge mere stringente og ensartede kriterier for tildeling af støtte til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper. Den har også forsøgt at rette op på den ulige fordeling blandt medlemsstaterne af betalingerne som følge af forskellige kriterier for klassificering, navnlig af de såkaldte "moderat ugunstigt stillede områder".

Disse betalinger er af afgørende betydning for bevarelsen af beskæftigelsen og landdistrikterne, for den fortsatte udnyttelse af landbrugsjord og for biodiversiteten og kulturlandskabet.

Jeg er generelt tilfreds med betænkningen og navnlig med udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget, der forsøger at beskytte interesserne i regionerne i den yderste periferi, idet øerne ikke er omfattet af Kommissionens meddelelse.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet er det efter min opfattelse logisk, at medlemsstaterne i forbindelse med identificeringen af de moderat ugunstigt stillede områder også får mulighed for at tage andre kriterier end rent biofysiske kriterier i betragtning, f.eks. økarakter eller status som region i den yderste periferi.

Det er efter min opfattelse også vigtigt, at regioner, der mister deres status som "områder med naturbetingede ulemper", drager fordel af en overgangsperiode, der giver dem mulighed for at afbøde indvirkningen af tabet af støtte.

I forbindelse med den generelle reform af den fælles landbrugspolitik skal vi sikre, at de nye støtteordninger for landbrugere er velgennemtænkte og konsekvente, og at der er en bedre samordning mellem landbrugs- og samhørighedspolitikken.

Betænkning: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu, da jeg mener, at Europa skal spille en ledende rolle i fremme af innovation inden for informations- og kommunikationsteknologier. Vi er således nødt til at fremskynde investeringerne for at nå dette mål. Desværre risikerer Europa i øjeblikket at sakke bagud i forhold til Asien. Man behøver blot at se på nogle få indikatorer som f.eks. den gennemsnitlige overførsel af data og den kendsgerning, at selv om over 90 % af EU's befolkning har adgang til bredbånd, er blot 50 % af husholdningerne blevet tilsluttet. Kommissionen skal fremlægge en klar og ambitiøs dagsorden på dette område, der ikke blot er en vision eller et perspektivdokument. Der er en række løsninger, som vi skal støtte, f.eks. anvendelsen af open source-programmer, der kan bidrage til at fremme udviklingen af nye softwareprodukter gennem åbne bidrag og reducere omkostningerne for de virksomheder, der anvender disse programmer. Vi skal samtidig vedtage foranstaltninger med det formål at mindske bureaukratiet i EU's rammeprogram og fremme vores konkurrenceevne globalt.

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Pilar del Castillo Veras initiativbetænkning er ambitiøs med hensyn til Europas digitale strategi, der har til formål at sikre alle EU's borgere adgang til internettet. Det understreges således, at halvdelen af den europæiske befolkning bør have adgang til bredbånd inden 2015 og hele befolkningen inden 2020. Denne udbredte anvendelse af internettet understøttes af forslag om udviklingen af en retlig ramme, der kan forbedre sikkerheden for forbrugerne, og om den nødvendige digitale adgang til offentlige tjenester. Denne dagsorden vil desuden give os mulighed for at støtte innovativ forskning og udvikling og således fremme en hurtig udbredelse af viden og adgang til kulturarv. Af alle disse grunde stemte jeg for betænkningen.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning. Jeg er overbevist om, at Europa kun vil kunne høste frugterne af denne digitale revolution, hvis alle EU-borgere mobiliseres og sættes i stand til fuldt ud at deltage i det nye digitale samfund. Dette kræver tillid, så investorer tør indgå langsigtede forpligtelser, så regeringerne i højere grad tør bevæge sig i retning af e-forvaltning, og så borgerne tør bruge de digitale tjenester. For at opfylde disse mål er det nødvendigt at øge de digitale færdigheder væsentligt inden 2015. Jeg glæder mig navnlig over forslagene om, at alle grundskoler og skoler på sekundærniveau bør have højhastighedsinternetadgang inden 2015, og at alle voksne i den erhvervsaktive alder bør tilbydes ikt-uddannelsesmuligheder. Hvis vi skal have en konkurrencedygtig digital dagsorden, skal vi tage udgangspunkt i befolkningen.

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- og kommunikationsteknologier (ikt) er et af de områder, der har udviklet sig mest i de seneste årtier, og disse teknologier gennemsyrrer alle aspekter af vores liv. I et miljø præget af stadig udvikling og stigende konkurrence kan ikt være et effektivt redskab, der bidrager til fremme af bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom og sociale og økonomiske uligheder. Alle borgere skal udstyres med de relevante kompetencer og højhastighedsadgang overalt, og der er brug for en klar retlig ramme, der beskytter deres rettigheder, og som giver dem den nødvendige tillid og sikkerhed. I betænkningen om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu, som jeg stemte for, forsøger ordføreren at samarbejde med Kommissionen om udarbejdelsen af forslaget om en omfattende 2015-strategi og -handlingsplan. Det understreges i denne forbindelse, at alle husholdninger i EU bør have adgang til bredbåndinternet til konkurrencedygtige priser inden 2013, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod landområder, områder i en industriel overgangsproces, og regioner, der lider under alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske ulemper, navnlig regionerne i den yderste periferi, og endelig, at det er vigtigt at sikre, at handicappede slutbrugere sikres samme adgang som andre slutbrugere.

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Et af de mest ambitiøse, men urealiserede mål i Lissabonstrategien var at gøre Europa til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden. Formålet med vedtagelsen af 2015.eu-dagsordenen, der supplerer Europa 2020-strategien, er at sætte borgerne som forbrugere i centrum for en EU-foranstaltning, der skal sikre, at borgerne i alle medlemsstaterne har tilstrækkelige ikt-færdigheder til at sikre dem adgang til de vigtigste tilgængelige informations- og kommunikationsteknologier i dag. Der vil blive udviklet en række forskellige strategier vedrørende fastlæggelse af digitale rettigheder og gennemførelse af infrastruktur med henblik på at forbedre og udvide bredbåndsadgangen, navnlig i landdistrikterne, for at fremme familiernes, de studerendes, virksomhedernes og myndighedernes computerkyndighed.

Idet jeg er helt overbevist om, at undervisningen fremover nødvendigvis vil blive baseret på en forbedret computerbaseret undervisning og interoperable it-færdigheder, støtter jeg betænkningen.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg støtter fru del Castillo Veras fremragende betænkning om den nye digitale dagsorden. Jeg er enig i, at EU skal spille en ledende rolle i udviklingen og anvendelsen af ikt og således skabe merværdi for europæiske borgere og virksomheder. Jeg er også enig i, at EU kun vil kunne høste frugterne af denne digitale revolution, hvis alle EU-borgere mobiliseres og sættes i stand til fuldt ud at deltage i det nye digitale samfund. Jeg glæder mig over målsætningen om at give alle europæiske borgere i hele EU, herunder i regionerne i den yderste periferi, bredbåndsdækning. Jeg glæder mig også over henstillingen om, at begrebet "digitale færdigheder" indføres i uddannelsessystemerne fra et så tidligt tidspunkt som førskoleniveauet og sideløbende med fremmedsprogsundervisning med henblik på at gøre eleverne til øvede brugere så tidligt som muligt. Jeg vil gerne understrege den potentielle værdi for borgere og virksomheder af offentlige serviceydelsers overgang til digitale tjenester (e-forvaltning) med henblik på at sikre mere effektive og målrettede offentlige tjenesteydelser. Jeg vil også gerne understrege, at anvendelsen af e-forvaltningssystemer (offentlige kontrakter) indebærer betydelige fordele i form af øget gennemsigtighed og konkurrenceevne og sikrer større valgmulighed, højere kvalitet og lavere priser.

Lara Comi (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning, som jeg støtter både i ånd og bogstav. Jeg mener, at Europa-Parlamentet med vedtagelsen af denne betænkning har sendt et klart signal om politisk lederskab med fastlæggelsen af en digital dagsorden, en reel, sammenhængende og samlet europæisk plan, der er af grundlæggende betydning for Europas fremtid.

På den ene side indebærer den digitale udvikling store muligheder for vækst, men på den anden side indebærer den store samfundsmæssige forandringer, der har en væsentlig indvirkning på borgernes adfærd. Det er vigtigt at sikre, at denne udvikling fører til et mere demokratisk og åbent samfund for alle og en stærk, konkurrencedygtig og videnbaseret økonomi fremover. Som understreget i betænkningen vil dette kun ske, hvis "den enkelte sættes i centrum".

Det er vigtigt at prioritere udbygning af bredbåndsadgangen og anvendelse af digital teknologi i centrale markedssektorer som f.eks. energi, transport og sundhed. I forbindelse med dette politiske tiltag skal der imidlertid være tilstrækkelig sikkerhed for, at kløften mellem store virksomheder og SMV'er, offentlige myndigheder og den private sektor, tæt befolkede områder og landområder, øsamfund og bjergområder og national og grænseoverskridende e-handel ikke udvides.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne takke fru del Castillo Vera for udarbejdelsen af denne betænkning samt mine kolleger for deres bidrag. Den digitale dagsorden og udviklingen af det indre marked for ikt er en af Europa-Parlamentets og formandskabets prioriteter. Jeg glæder mig over, at der lægges vægt på fremme af digitale færdigheder blandt unge, da de bruger de nye teknologier mest og derfor skal gøre det på en sikker og effektiv måde.

Jeg vil gerne takke mine kolleger for deres støtte til min opfordring til Kommissionen om at udarbejde en plan til fremme af nye onlineforretningsmuligheder og tilvejebringelse af faciliteter, navnlig til nyligt arbejdsløse. Jeg er sikker på, at vores afstemning er et vigtigt skridt hen imod en samlet effektiv tilgang til EU's digitale fremtid. Jeg håber, at Kommissionen vil støtte os og fastsætte klare regler på dette område både på EU-plan og i medlemsstaterne.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) En "digital dagsorden" bliver stadig vigtigere og uundgåelig i vores samfund. Den teknologiske udvikling, navnlig udbredelsen af onlineadgang til information, indhold og viden, er gået meget hurtigt, og på lidt over 10 år har det "digitale" landskab ændret sig drastisk, idet der er blevet udbredt adgang til internettet og mobilkommunikation. Det er derfor vigtigt at se fremad og udforme en strategi for den digitale dagsorden, fastsætte konkrete mål og være særlig opmærksom på forbrugernes ret til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger såvel som ophavsret og bekæmpelsen af piratvirksomhed på internettet.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- og kommunikationsteknologier (ikt) spiller en vigtig rolle i en stærk og konkurrencedygtig økonomi og bidrager til at fremme et mere miljøvenligt, demokratisk og åbent samfund for alle. Ikt fremmer effektivitet, bidrager til bæredygtig vækst og således til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål. Der er i øjeblikket store forskelle i og mellem medlemsstaterne med hensyn til offentlighedens muligheder for at få adgang til bredbånd. Det er tvingende nødvendigt at opbygge et indre marked for digitale tjenester, som forhindrer fragmenterede regler og bidrager til fri udveksling af digitale tjenester og e-handel. Der skal vedtages en ambitiøs digital dagsorden og en generel handlingsplan, der kan sætte Europa i stand til at udvikle sig i retning af et åbent og fremgangsrigt digitalt samfund, som giver alle borgere såvel økonomiske som sociale og kulturelle muligheder, med særlig fokus på landområderne. Jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt at sikre alle borgere højhastighedsadgang til fast og mobil bredbåndsforbindelse overalt. Der skal allokeres nationale og europæiske midler til at sikre, at alle EU-borgere har adgang til bredbåndsinternet til konkurrencedygtige priser inden 2013.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Der er mange positive forslag i denne betænkning, selv om der tages udgangspunkt i det indre marked, som EU slår til lyd for. Vi anerkender de fordele ved en digital dagsorden for Europa, der er understreget i betænkningen, navnlig opfordringen til at sikre, at "alle borgere sikres adgang til kulturprodukter" og at "handicappede slutbrugeres adgang svarer til andre slutbrugeres adgang", efterlysningen af "større satsninger på anvendelsen af open source-software i EU" og påmindelsen om, at "der bør rettes særlig opmærksomhed mod landområder, områder i en industriel overgangsproces, og regioner, der lider under alvorlige og permanente naturlige eller demografiske handicaps, navnlig regionerne i den yderste periferi". Lad os bidrage til disse forslag.

Vi mener imidlertid ikke, at en højteknologisk digital dagsorden bør indebære kommercialisering af viden, uddannelse og forskning. Vi kan derfor ikke acceptere udvindingen af de positive mål som følge af uoverensstemmelserne på forskellene på det indre marked.

Styrkelse og fremme af et "velfungerende" indre marked gør det ikke mere "forbrugervenligt", og det resulterer heller ikke i "lavere priser", som det påstås. Det modsatte har ofte vist sig at være tilfældet i forbindelse med EU's aktiviteter. Derfor undlod vi at deltage i afstemningen.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Der skal i højere grad lægges vægt på udformningen af en ny digital dagsorden 2015.eu, som er mere konkurrencedygtig og innovativ end i2010-strategien, der blev lanceret for nylig, navnlig med hensyn til de uddannelsesmæssige og kulturelle aspekter. Som ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget støttede jeg derfor denne betænkning, navnlig punkterne vedrørende informations- og kommunikationsteknologiens rolle i uddannelsen af unge med henblik på at ruste dem til arbejdsmarkedet. I den tekst, der blev indgivet og vedtaget, understregede jeg, at det er vigtigt,

at børn erhverver en grundlæggende viden om it allerede fra førskoleniveau, og den merværdi, som onlineundervisning kan tilføre vores samfund, der er under stadig udvikling. På samme måde glædede jeg mig over, at unge er den befolkningsgruppe, der har nemmest ved at tilegne sig it-færdigheder. De er rent faktisk nødt til at fokusere på dette område, da it kan yde et vigtigt bidrag til nedbringelsen af arbejdsløsheden i EU i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien. Sidst, men ikke mindst, understregede jeg behovet for at udvikle det europæiske projekt inden for rammerne af 2015.eu-dagsordenen og gennemføre det på en måde, der sikrer det en høj profil, samtidig med at projektets grundlæggende kulturelle sigte opfyldes.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne betænkning, der vil være til støtte i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget om en omfattende 2015-strategi for informations- og kommunikationsteknologier (ikt). Det er en vigtig forudsætning for at overvinde den økonomiske krise, at forslaget fremmer en bred og effektiv anvendelse af it i erhvervslivet. SMV'erne kan være katalysatorer for økonomisk genopretning i Europa. Kommissionen skal fremover styrke de foranstaltninger, der fremmer SMV'ernes anvendelse af it-værktøjer, med henblik på at sætte skub i deres produktivitet. Jeg bruger min stemme i dag til at støtte forslaget i denne betænkning om udformning af en digital plan til fremme af onlineforretningsmuligheder, der primært skal udgøre et alternativ for de personer, der har mistet deres job i forbindelse med finanskrisen. Denne plan kunne gennemføres ved at stille fri internetforbindelse og gratis rådgivning til rådighed.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) En ny digital dagsorden for Europa er en væsentlig forudsætning for en digital revolution, som alle EU-borgerne kan drage fordel af. Det er imidlertid nødvendigt, at alle borgerne inddrages i denne proces, hvis vi skal skabe en sådan revolution. Det er nødvendigt, hvis de skal være aktører i det nye digitale samfund. Hvis dette mål skal opfyldes, skal der foretages omfattende investeringer med henblik på at mindske den nuværende digitale kløft i EU. Vi må ikke glemme, at velinformerede og oplyste borgere bidrager til at øge Europas potentiale.

Miroslav Mikolášik (PPE), skriftlig. – (SK) Fuld udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologier er en forudsætning for et mere konkurrencedygtigt Europa og for bæredygtig vækst.

EU bør sikre udviklingen og anvendelsen af disse teknologier og give alle EU-borgere mulighed for at blive tilsluttet det nye digitale samfund via højhastighedsinternetadgang af høj kvalitet til rimelige priser. Telekommunikationsmarkederne i mange medlemsstater er desværre endnu ikke tilstrækkelig åbne over for konkurrence, og forbrugere og husholdningerne holder sig derfor tilbage på grund af høje priser og erhverver ikke tilstrækkelige digitale færdigheder.

Jeg mener derfor, at det er meget vigtigt at udvide integrationen og den generelle liberalisering af det indre marked og at fjerne hindringer for levering af grænseoverskridende telekommunikationstjenester.

Jeg støtter samtidig styrkelsen af den retlige ramme for det nye digitale rum, der vil sikre grundlæggende borgerrettigheder og intellektuelle ejendomsrettigheder samt forebygge it-kriminalitet, udbredelse af børnepornografi og andre forbrydelser på internettet.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) Det understreges, at alle husholdninger i EU bør have adgang til bredbåndsinternet til konkurrencedygtige priser inden 2013. Europa skal desuden være det mest mobile kontinent i verden med hensyn til internetadgang inden 2015. Jeg støtter foranstaltningerne desangående og har derfor stemt for betænkningen.

Georgios Papanikolaou (PPE), skriftlig. – (EL) Den nye digitale dagsorden for Europa er et ambitiøst program for udbredelse af nye teknologier og hurtig netadgang i medlemsstaterne, og jeg stemte derfor for betænkningen. Bortset fra de generelle erklæringer, f.eks. om at sikre hurtigere mobilforbindelser og gøre borgerne mere fortrolige med de nye teknologier, er nogle af målene efter min opfattelse yderst vanskelige at opfylde. Det vil f.eks., selv om det er meget ønskeligt, efter min opfattelse blive vanskeligt at opfylde målet om, at alle skoler i EU skal have højhastighedsinternetadgang inden 2015, af objektive årsager (det er f.eks. vanskeligt at sikre højhastighedsadgang i fjerntliggende bjergområder og østater inden for så kort tid). Den nye digitale dagsorden for Europa bør derfor ledsages af en række koordinerede foranstaltninger og initiativer som f.eks. en mere generøs EU-finansiering for at sikre bedre adgang til internettet, selv for elever, der bor i geografisk set ugunstigt stillede områder.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) EU gør sig fortsat gældende globalt set inden for informations- og kommunikationsteknologier (ikt). World Wide Web, mobilstandarden GSM, MPEG-standarden for digitalt indhold og ADSL-teknologien er europæiske opfindelser. Det er et væsentligt politisk mål at fastholde denne førerposition og omsætte den til en konkurrencemæssig fordel.

Ikt-politikkerne har gennem de sidste fire år fastslået disse teknologiers rolle som en hoveddrivkraft bag EU's økonomiske og sociale modernisering, og de har gjort EU mere modstandsdygtig i krisetider. Alle EU-medlemsstaterne har udviklet ikt-politikker og betragter denne teknologi som en central bidragsyder til national vækst og beskæftigelse inden for rammerne af den fornyede Lissabondagsorden.

På trods heraf halter EU bagefter i det 21. århundredes første årti med hensyn til forskning og udvikling inden for ikt. Derfor har EU iværksat en række ambitiøse forskningsprogrammer, der skal rette op på denne situation og støtte fremsynet forskning og udvikling. Jeg vil derfor gerne på ny klart understrege, at jeg støtter disse foranstaltninger fuldt ud, idet jeg er helt overbevist om, at Europa kan genindtage sin førerposition i denne yderst vigtige sektor.

Teresa Riera Madurell (S&D), skriftlig. – (ES) Jeg stemte for Parlamentets initiativbetænkning i lyset af den digitale dagsordens betydning for styrkelsen af EU's teknologiske førerposition. Informations- og kommunikationsteknologier (ikt) er en central vækstfaktor i disse økonomiske genopretningstider, men de er også af afgørende betydning for bæredygtig vækst og bekæmpelsen af social udstødelse. I betænkningen udtrykkes der støtte til hovedpunkterne i ministererklæringen om den digitale dagsorden, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem ministrene med ansvar for telekommunikation i Granada den 18.-19. april. Parlamentet understreger behovet for hensigtsmæssige, hurtige og effektive infrastrukturer i EU og opfordrer til vedtagelsen af foranstaltninger, der sikrer alle borgere fuld bredbåndsdækning. Alle borgere skal deltage i den digitale revolution, hvis den skal blive en succes. Hvis dette skal ske, kan vi imidlertid ikke se bort fra aspekter som f.eks. internetsikkerhed. I den vedtagne betænkning lægges der således ikke kun vægt på at sikre alle borgere it-færdigheder, idet det samtidig understreges, at internetsikkerheden skal styrkes, og at der skal være større respekt for borgernes rettigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningen, da den ikke indeholdt skadelige ændringsforslag.

Betænkning: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) Som anbefalet i den fremragende betænkning udarbejdet af min polske kollega hr. Liberadzki stemte jeg for at meddele Kommissionen decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008. Jeg glæder mig over, at betænkningen omfatter en række forslag, som jeg støtter fuldt ud, herunder tilrettelæggelsen af interinstitutionelle drøftelser med deltagelse af alle berørte parter, herunder navnlig repræsentanter for de nationale parlamenter og de nationale revisionsinstitutioner, med henblik på en reform af dechargeprocedureordningen, forkortelse af fristerne i forbindelse med dechargeproceduren, således at afstemningen kan finde sted i løbet af det år, der følger efter det regnskabsår, der skal kontrolleres, og imødegåelse af Revisionsrettens krav om indførelse af én enkelt erklæring (anvendelsen af reglen om "én enkelt revisionsmodel") om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed i henhold til traktaten. Vi skal desuden forenkle reglerne om allokering af EU-midler, da der sker mange fejl på grund af de komplicerede procedurer, der ofte kompliceres yderligere af komplicerede nationale procedurer. Med hensyn til revision af forskningsorganer i Europa glæder jeg mig endelig over, at Europa-Parlamentet har sendt et stærkere budskab til Kommissionen om ikke at rette for hård og ofte uberettiget kritik mod finansieringen under henvisning til internationale regnskabsstandarder.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (LT) Der er sket fremskridt i gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2008, men der er fortsat en høj fejlfrekvens på områderne Samhørighedsfonden og strukturfondene, udvikling af landdistrikterne, videnskabelig forskning, energi og transport. 11 % af midlerne er blevet uretmæssigt udbetalt. Dette skyldes de komplicerede love og bestemmelser, som medlemsstaterne skal overholde. I forbindelse med gennemførelsen af budgettet for næste år skal der derfor lægges særlig vægt på forenkling af love og bestemmelser, forbedring af procedurerne for inddrivelse af uberettigede betalinger og indførelse af mere effektive overvågnings- og kontrolsystemer. Når disse foranstaltninger er blevet gennemført, vil gennemførelsen af EU-budgettet sandsynligvis blive bedre, budgetmidlerne vil blive underlagt en mere effektiv kontrol, og de projekter, der gennemføres af medlemsstaterne, vil have større merværdi for udviklingen på forskellige områder, herunder det økonomiske område.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I henhold til artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde gennemfører Kommissionen på eget ansvar fællesskabsbudgettet i samarbejde med medlemsstaterne, og Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. I gennemsigtighedens interesse er det efter min mening afgørende, at Europa-Parlamentet har mulighed for at kontrollere regnskaberne og

analysere gennemførelsen af EU's budget i detaljer. Jeg er enig med ordføreren og i de dechargebeslutninger, hvori det er blevet påpeget, at der er et presserende behov for at indføre nationale erklæringer på et passende politisk niveau, for så vidt angår alle EU-midler under delt forvaltning, så de enkelte medlemsstater kan påtage sig ansvaret for forvaltningen af de modtagne EU-midler. Dette er navnlig vigtigt henset til, at 80 % af Fællesskabets udgifter administreres af medlemsstaterne. Endelig vil jeg gerne fremhæve Revisionsrettens positive erklæring om regnskaberne, der forsikrer de europæiske borgere om, at EU's budget forvaltes korrekt og stringent på trods af en række vedvarende problemer, der analyseres i detaljer i denne betænkning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) De ca. 40 særberetninger om de forskellige EU-organers gennemførelse af EU's budget for 2008 tegner et meget negativt billede. For 15. år i træk har Den Europæiske Revisionsret ikke været i stand til at godkende gennemførelsen af Kommissionens budget, idet det er spækket med fejl og uberettigede udgifter. Europa-Parlamentet meddeler imidlertid decharge for forvaltningen. Kommissionen gemmer sig bag medlemsstaternes ansvar, idet 80 % af udgifterne administreres af medlemsstaterne, navnlig landbrugsudgifterne og de regionale udgifter. Problemerne på disse to områder er imidlertid blevet mindre, hvorimod der er voldsomme problemer med den støtte, der forvaltes direkte af Bruxelles. Situationen med hensyn til førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet er særlig alvorlig og bekymrende, for ikke at nævne de mange nye decentraliserede organer, de forplumrede procedurer for offentlige indkøb, den lemfældige personale- og ansættelsespolitik, budgetmæssige forpligtelser, der indgås inden de modsvarende retlige forpligtelser, og de overflødige tilsynsråd, der øger forvaltningsomkostningerne voldsomt, og som i sidste ende ikke er i stand til at planlægge deres til tider noget uklare aktioner og således deres budget korrekt. Det er så grelt, at fru Mathieu i en af sine betænkninger stiller krav om en samlet vurdering af deres relevans. Derfor stemte vi imod de fleste af disse betænkninger om budgetdecharge.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Selv om jeg stemmer for meddelelsen af decharge, betyder det ikke, at alt er i orden. Jeg mener, at udviklingen går i den rigtige retning, selv om det går langsomt. Fejlfrekvensen er faldet, men vi er stadig ikke nået frem til en "acceptabel fejlrisiko". Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt at pålægge alle medlemsstaterne at indgive nationale forvaltningserklæringer, hvilket Parlamentet gentagne gange har stillet krav om. Jeg er imod, at der udelukkende indføres et trafiklyssystem (rød, gul og grøn) for Rumænien og Bulgarien, idet det ville være en diskriminerende foranstaltning. Der er problemer i mange andre medlemsstater, og der skal gennemføres fælles overvågningsregler.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Revisionsretten eller andre enheder med denne funktion skal foretage en grundig revision af alle EU-institutioner, der finansieres gennem EU's budget. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU-midlerne anvendes korrekt, om disse institutioner opfylder de fastlagte mål, og om der er midler, der går til spil. Vi kan generelt sige, at de pågældende institutioner anvender de tildelte midler korrekt og opfylder de fastlagte mål. Der er kun nogle få undtagelser at dømme ud fra de revisioner, der allerede er blevet forelagt. Derfor stemte jeg for betænkningen om Kommissionen og forvaltningsorganerne.

Georgios Papanikolaou (PPE), skriftlig. – (EL) I Liberadzki-betænkningen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne, indtages en meget negativ holdning til Grækenland på en række områder lige fra manipulation med økonomiske statistikker til vage anklager om generel korruption i Grækenland. Vores parlamentariske gruppe anmodede om at få lov til at stemme særskilt imod specifikke referencer, der er fornærmende over for Grækenland, i henhold til proceduren for delt afstemning. Det kunne imidlertid ikke lade sig gøre, og jeg stemte derfor imod Liberadzki-betænkningen som helhed.

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – (SV) Den 5. maj stemte jeg for Liberadzki-betænkningen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne. Jeg stemte imidlertid imod punkt 376, hvori det foreslås, at førtiltrædelsesstøtten til Tyrkiet reduceres til 2006-niveauet, og punkt 378, hvori Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at ændre målene for førtiltrædelsesinstrumentet, f.eks. ved hjælp af særlige former for medlemskab. Baggrunden for dette er, at jeg mener, at det er forkert, at der i en betænkning om decharge til Kommissionen sættes spørgsmålstejn ved tiltrædelsesprocessen og kandidatlandenes tiltrædelsesudsigter. Jeg mener helt klart, at når forhandlingerne om medlemskab først er blevet indledt, uanset med hvilket kandidatland, skal de videreføres i en positiv ånd uden at komplicere EU-tiltrædelsesprocessen yderligere eller lægge hindringer i vejen.

Betænkning: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) Som anbefalet i den fremragende betænkning udarbejdet af min dygtige kollega og spanske nabo fru Ayala Sender stemte jeg for at meddele Kommissionen decharge for

gennemførelsen af budgettet for 7., 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2008. Jeg støtter uden forbehold EUF-budgettering, og når tiden er inde, er EU nødt til at udvikle sit eget instrument med henblik på at træffe foranstaltninger på udviklingsområdet. Med hensyn til den investeringsfacilitet, der forvaltes af EIB, der er et risikoinstrument, som får midler fra EUF, og som har til formål at fremme private investeringer under vanskelige økonomiske og politiske forhold i AVS-landene, har jeg meget blandede følelser omkring forslaget om, at EIB skal forelægge sin beretning under dechargeproceduren, men dette spørgsmål skal drøftes nærmere, navnlig hvis EU bliver aktionær i EIB, hvilket Parlamentet håber.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Det er efter min opfattelse afgørende, at offentligt ansatte står til ansvar over for offentligheden, og de er således nødt til at redegøre objektivt og i detaljer for, hvordan disse midler er blevet anvendt. Selv om Revisionsretten er af den opfattelse, at indtægter og forpligtelser er uden væsentlige fejl, er den dog bekymret over den høje forekomst af ikkekvantificerbare fejl i forbindelse med forpligtelserne til budgetstøtte og den væsentlige forekomst af fejl i betalingerne. I lighed med ordføreren beklager jeg, at Revisionsretten ikke har haft adgang til alle nødvendige oplysninger og bilag vedrørende 10 betalinger til internationale organisationer, og at den følgelig ikke har kunnet afgive erklæring om den formelle rigtighed af udgifter på 190 mio. EUR eller 6,7 % af årets udgifter. Jeg opfordrer derfor Den Europæiske Udviklingsfond til at løse disse problemer i forbindelse med det kommende regnskabsår (2009).

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Revisionsretten eller andre enheder med denne funktion skal foretage en grundig revision af alle EU-institutioner, der finansieres gennem EU's budget. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU-midlerne anvendes korrekt, om disse institutioner opfylder de fastlagte mål, og om der er midler, der går til spilde. Vi kan generelt sige, at de pågældende institutioner anvender de tildelte midler korrekt og opfylder de fastlagte mål. Der er kun nogle få undtagelser at dømme ud fra de beretninger, der allerede er blevet forelagt. Derfor stemte jeg for betænkningen om den 7., 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond.

Betænkning: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward og Pat the Cope Gallagher (ALDE), skriftlig. – (GA) Medlemmerne Pat "the Cope" Gallagher og Liam Aylward stemte for betænkningen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion I – Europa-Parlamentet, og de glæder sig begge over henstillingerne i betænkningen om øget gennemsigtighed og ansvarlighed. Denne gennemsigtighed og ansvarlighed er nødvendig, hvis Europa-Parlamentet skal være velfungerende, og hvis vi skal fremme god forvaltning i EU.

Hr. Gallagher og hr. Aylward støttede navnlig de ændringsforslag, der havde til formål at fremme gennemsigtigheden, og hvori det blev foreslået at gøre beretningerne fra Enheden for Intern Revision tilgængelige for offentligheden. De støttede også henstillingerne om at give de europæiske skatteydere oplysninger om, hvordan Parlamentet bruger offentlige midler.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, det er afgørende, at embedsmænd står til ansvar over for offentligheden, og derfor må de redegøre objektivt og detaljeret for, hvordan de offentlige midler, de har til rådighed, er blevet brugt. Denne betænkning analyserer indgående Parlamentets budgetmæssige situation og henleder opmærksomheden på visse spørgsmål, der må tages op straks. Jeg bemærker, at ordføreren udtrykker bekymring over de fortsatte tilfælde af småkriminalitet i Parlamentets lokaliteter og anmoder om, at generalsekretæren er særlig opmærksom på problemet med henblik på at reducere forekomsten af småkriminalitet. Selv om dette punkt kan virke banalt, er det naturligvis yderst vigtigt for alle os, der dagligt anvender Parlamentets faciliteter. Sluttelig bemærker jeg Revisionsrettens positive holdning til regnskaberne, hvilket forsikrer den europæiske offentlighed om, at EU's budget forvaltes omhyggeligt og på passende vis.

Dan Jørgensen og Christel Schaldemose (S&D), skriftlig. – (DA) Europa-Parlamentet har stemt om decharge for Parlamentets eget regnskab for 2008. Aldrig tidligere er der blevet gået så dybdegående og kritisk til værks. Det er en klar sejr til både gennemsigtighed og kontrol og ligger i tråd med traditionel dansk opfattelse af god praksis. Decharge-rapporten indeholder en række kritiske punkter, hvor der kræves opstramninger i forhold til nuværende procedurer og fremgangsmåder. Blandt andet øget klarhed og åbenhed om brug af tilskudsmidler samt ansvarliggørelse af de økonomiske aktører i Parlamentet. Det støtter vi naturligvis, og således har S stemt for decharge og resolutionen samlet set. Europa-Parlamentet skal hvert år give sig selv decharge, og netop derfor er der behov for en kritisk gennemgang. Rapporten er naturligvis udtryk for en lang række kompromisser, men grundlæggende er den særdeles kritisk og peger samtidig i den rigtige retning i forhold til fremtidige dechargeprocesser. Der har tillige været stor opbakning til den kritiske rapport på tværs af mange grupper i Parlamentet.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (FR) Min skepsis over for eller endda modstand mod nogle af udsagnene i beslutningen om Staes-betænkningen må ikke overskygges af min stemme for decharge for Parlamentets budget for 2008. Det er ikke nok at erklære, at udgifterne til renovering af hjemstedet i Strasbourg efter katastrofen i august 2008 ikke skal afholdes af de europæiske skatteydere.

Faktisk er Parlamentet juridisk forpligtet til at udvise rettidig omhu i forhold til at vedligeholde de bygninger, det ejer.

Endvidere er der anlagt relevante søgsmål med henblik på at få refunderet udgifterne efter katastrofen.

Sluttelig så jeg gerne en omhyggelig og objektiv redegørelse for situationen vedrørende pensionsfondene for medlemmer af Parlamentet i stedet for at lade det drive hen imod sikker demagogi.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der er afhængige af EU's budget, skal revideres grundigt af Revisionsretten og af alle instanser med den funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bliver brugt fornuftigt, om institutionerne lever op til de udstukne mål, og om ressourcer går til spilde. Generelt – med få undtagelser, hvis man skal dømme ud fra de revisioner, vi har set hidtil – kan vi sige, at de pågældende institutioner anvender de midler, de får stillet til rådighed, korrekt og til de formål, hvortil de er påtænkt. Derfor stemte jeg for betænkningen om gennemførelsen af EU's almindelige budget, Sektion I – Europa-Parlamentet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Vi fulgte ordføreren, hr. Staes, ved denne afstemning, selv om vi mistede et centralt ændringsforslag, nr. 22, om gennemsigtighed i brugen af offentlige midler, som ordføreren forsvarede.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, det er afgørende, at embedsmænd står til ansvar over for offentligheden, og derfor må de redegøre objektivt og detaljeret for, hvordan de offentlige midler, de har til rådighed, er blevet brugt. Revisionsretten gav i sin årsberetning udtryk for, at revisionen ikke havde givet anledning til bemærkninger af betydning vedrørende Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU). Ikke desto mindre henviser Revisionsretten til visse situationer, hvor der ikke er sket forbedringer, f.eks. godtgørelse for rejseudgifter til medlemmer af EØSU, som alene må baseres på faktiske udgifter, eller at EØSU bevilger sit personale en økonomisk fordel, som andre institutioner ikke yder, hvilket medfører højere udgifter. Jeg bemærker med tilfredshed, at EØSU har indført at skrive et kapitel i sin årlige aktivitetsrapport om, hvordan der er blevet fulgt op på Parlamentets og Revisionsrettens tidligere dechargeafgørelser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der er afhængige af EU's budget, skal revideres grundigt af Revisionsretten og af alle instanser med den funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bliver brugt fornuftigt, om institutionerne lever op til de udstukne mål, og om ressourcer går til spilde. Generelt – med få undtagelser, hvis man skal dømme ud fra de revisioner, vi har set hidtil – kan vi sige, at de pågældende institutioner anvender de midler, de får stillet til rådighed, korrekt og til de formål, hvortil de er påtænkt. Derfor stemte jeg for betænkningen om gennemførelsen af EU's almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion VI – Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Betænkning: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg mener, det er afgørende, at embedsmænd står til ansvar over for offentligheden, og derfor må de redegøre objektivt og detaljeret for, hvordan de offentlige midler, de har til rådighed, er blevet brugt. Parlamentets evaluering af de fremlagte regnskaber og deres respektive decharge hører til i denne kategori. Jeg bemærker med tilfredshed, at det i Revisionsrettens beretning omtales, at revisionen ikke gav anledning til bemærkninger af betydning vedrørende Regionsudvalget (RU). Jeg er enig med ordførerens positive vurdering af forbedringerne i RU's interne kontrolmiljø, især fortegnelsen over vigtige administrative, operationelle og finansielle procedurer. Sluttelig bemærker jeg med tilfredshed kvaliteten af RU's årlige aktivitetsrapport, især den udtrykkelige omtale af, hvordan der er blevet fulgt op på Parlamentets og Revisionsrettens tidligere dechargeafgørelser, hvilket fremhæver vigtigheden og relevansen af disse afgørelser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der er afhængige af EU's budget, skal revideres grundigt af Revisionsretten og af alle instanser med den funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bliver brugt fornuftigt, om institutionerne lever op til de udstukne mål, og om ressourcer går til spilde. Generelt – med få undtagelser, hvis man skal dømme ud fra de revisioner, vi har set hidtil – kan

vi sige, at de pågældende institutioner anvender de midler, de får stillet til rådighed, korrekt og til de formål, hvortil de er påtænkt. Derfor stemte jeg for betænkningen om gennemførelsen af EU's almindelige budget for regnskabsåret 2008, Sektion VII – Regionsudvalget.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Stigningen i eksterne agenturer har spillet en vigtig rolle i forhold til at koncentrere de tekniske og administrative kompetencer, der understøtter Kommissionens beslutningstagning. Det, at de er spredt ud over hele EU's område, giver også institutionerne mulighed for virkelig at komme tættere på offentligheden, hvilket forøger deres synlighed og legitimitet. Selv om det forøgede antal agenturer generelt er positivt, er sandheden den, at det skaber udfordringer i forhold til at overvåge og evaluere deres præstationer. Af netop denne årsag relancerede Parlamentet, Rådet og Kommissionen efter vedtagelsen af Kommissionens meddelelse "Europæiske agenturer – vejen frem" af 11. marts 2008 projektet med at definere en fælles ramme for agenturerne og nedsatte i 2009 en interinstitutionel arbejdsgruppe. Jeg tror, at denne gruppe vil spille en grundlæggende rolle i forhold til at eliminere de problemer, som Revisionsretten har identificeret i flere agenturer, hvoraf mange er fælles, og i forhold til at fastlægge en fælles ramme, der vil give mulighed for bedre økonomisk og budgetmæssig forvaltning i fremtiden.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der er afhængige af EU's budget, skal revideres grundigt af Revisionsretten og af alle instanser med den funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bliver brugt fornuftigt, om institutionerne lever op til de udstukne mål, og om ressourcer går til spil. Generelt – med få undtagelser, hvis man skal dømme ud fra de revisioner, vi har set hidtil – kan vi sige, at de pågældende institutioner anvender de midler, de får stillet til rådighed, korrekt og til de formål, hvortil de er påtænkt. Derfor stemte jeg for betænkningen om præstation, økonomisk forvaltning og kontrol med EU-agenturer.

Betænkning: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I sin beretning om Det Europæiske Politiakademis årsregnskab for regnskabsåret 2008 underbyggede Revisionsretten sin revisionserklæring, dog uden forbehold for så vidt angår regnskabernes rigtighed, og afgav en erklæring med forbehold, for så vidt angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Desuden er akademiets svar på Revisionsrettens bemærkninger generelt igen utilstrækkelige og dets løsninger for vage og usikre, og dechargemyndigheden har derfor ikke tilstrækkelig mulighed for at vurdere, om akademiet reelt er i stand til at forbedre sig i fremtiden. Endvidere er der fortsat utallige strukturelle problemer og uregelmæssigheder i forbindelse med akademiet, som omtales nærmere i beretningen. Netop af denne grund er jeg enig med ordføreren i beslutningen om at udsætte afgørelsen om decharge til direktøren for Det Europæiske Politiakademi for gennemførelsen af akademiets budget for regnskabsåret 2008.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Alle de europæiske institutioner, der er afhængige af EU's budget, skal revideres grundigt af Revisionsretten og af alle instanser med den funktion. Det er nødvendigt at kontrollere, om EU's midler bliver brugt fornuftigt, om institutionerne lever op til de udstukne mål, og om ressourcer går til spil. Generelt – med få undtagelser, hvis man skal dømme ud fra de revisioner, vi har set hidtil – kan vi sige, at de pågældende institutioner anvender de midler, de får stillet til rådighed, korrekt og til de formål, hvortil de er påtænkt. Derfor stemte jeg for betænkningen om Det Europæiske Politiakademi.

Betænkning: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Konsolidering af det biregionale strategiske partnerskab mellem EU og landene i Latinamerika og Caribien, der blev indgået i 1999, skal prioriteres højt på EU's udenrigspolitiske dagsorden. Selv om der er sket betydelige fremskridt de sidste 10 år i forhold til at udvikle de bilaterale forbindelser mellem EU og Latinamerika, er der stadig behov for yderligere skridt. Partnerskabets mål er i sidste instans oprettelsen af en euro-latinamerikansk global interregional samarbejdszone i 2015 på det politiske, økonomiske, handelsmæssige, sociale og kulturelle område for derved at sikre en bæredygtig udvikling i begge regioner.

Dagens afstemning betyder, at Parlamentet støtter en fremtidig vedtagelse af et euro-latinamerikansk charter for fred og sikkerhed, som med De Forenede Nationers pagt og den dertil knyttede folkeret som grundlag skal omfatte strategier og retningslinjer for fælles politiske tiltag og sikkerhedsforanstaltninger.

Efter min mening bør klimaændringerne, der rammer verdens fattigste mennesker hårdest, også have en central plads i EU/LAC-strategien. Begge parter må arbejde helhjertet på at nå en fælles forhandlingsposition som led i drøftelserne forud for FN's klimakonference, som skal afholdes i Mexico sidst på året.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Initiativbetænkningen om EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika indbefatter den tilgang, som EU støtter i internationale forbindelser. Teksten kombinerer økonomiske, sociale, politiske og institutionelle dimensioner for at sikre, at handelen mellem de to geografiske områder også er til gavn for de mest underprivilegerede befolkningsgrupper og bidrager til den bæredygtige udvikling på subkontinentet. Desuden anbefaler betænkningen harmonisering af økonomiske bestemmelser med henblik på større global ansvarlighed på området. Derfor stemte jeg naturligvis for betænkningen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Den beslutning, der blev vedtaget på Parlamentets plenarmøde i dag, er et vigtigt tegn på, at EU udmærket er klar over sin globale rolle. Latinamerika er mange europæeres foretrukne turistdestination, men dets betydning for Europa er langt større end som så. Latinamerika mangler måske lidt i forhold til demokrati, vurderet ud fra europæiske standarder og principper.

Parlamentet drøftede for nylig en beslutning om åbenlyse krænkelse af menneskerettighederne i Cuba. Situationen endte med, at personer, der udøvede deres ytringsfrihed, mistede livet. Det er tragiske situationer, som aldrig må gentages. Men EU's erfaring peger på, at forbindelser, der er opbygget over længere tid og bygger på venskab og diplomati, er langt mere produktive på lang sigt.

En konstruktiv tilgang vil give EU mulighed for at få held med sit ønske om at blive eksportør af demokratiske principper. Latinamerika er et enormt kontinent, som hverken kan ignoreres ud fra en økonomisk eller en social synsvinkel. Faktisk har Den Europæiske Investeringsbank allerede længe været aktiv på det sydamerikanske kontinent og givet mulighed for langsigtede investeringer, hvilket er et betydningsfuldt tegn i sig selv. Den beslutning, der blev vedtaget i dag, er en del af EU's høje repræsentants klare mandat for, hvordan forbindelserne med Latinamerika skal gribes an.

Corina Crețu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg støtter beslutningens budskab om at forbedre koordineringen mellem standpunkterne hos lande på begge kontinenter vedrørende metoder til gennemførelse af årtusindudviklingsmålene, især eftersom der skal afholdes topmøde om årtusindudviklingsmålene til september. Vi er nødt til at nå til enighed, ikke mindst fordi vi er bagud i forhold til at opfylde de foreslåede mål for 2015, særligt bekæmpelse af fattigdom. Især under en global recession skal investeringer fokuseres mod fattigere lande og mod de mere sårbare befolkningsgrupper, så de kan drage fordel af nye arbejdspladser og af forudsætningerne for social integration.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika, hvori der argumenteres for oprettelsen af et fuldt biregionalt strategisk partnerskab. Jeg vil understrege vigtigheden af henstillingen om at forlige de to regionale blokkes standpunkter i forhold til forhandlingerne om FN's rammekonvention om klimaændringer.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg deler ordførerens holdning i forhold til behovet for at etablere et dybere og tættere biregionalt samarbejde mellem EU og Latinamerika. Ikke desto mindre mener jeg, at EU må vise et af de latinamerikanske lande særlig opmærksomhed, et land, hvis enorme befolkning, økonomiske potentiale og position som regional leder allerede fordrer det. Jeg taler naturligvis om det største portugisisktalende land i verden, Brasilien. Kommissionens meddelelse KOM(2007) 281 af 30. maj anerkender udtrykkeligt, at "dialogen mellem EU og Brasilien har dog indtil for nylig ikke været tilstrækkelig uddybet, og den har især fundet sted gennem EU-Mercosur-dialogen. Brasilien er det sidste BRICS-land, som EU afholder et topmøde med. Nu er tiden inde til at se på Brasilien som en strategisk partner og en vigtig sydamerikansk økonomisk aktør og regional leder." Mens de andre europæiske institutioner gør deres pligt, modsætter Parlamentet sig oprettelsen af forbindelser med dette store land bortset fra gennem Mercosur, hvilket gør det til det eneste BRIK-land (Brasilien, Rusland, Indien og Kina), som EU ikke har en separat parlamentarisk delegation til. Denne anakronistiske og beklagelige situation må straks ændres.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det biregionale strategiske partnerskab bidrager til yderligere koordinering mellem EU og Latinamerika i internationale fora og institutioner. Ud over at udstikke en fælles dagsorden skal det fortsætte med at koordinere standpunkter på sager af global vigtighed under hensyntagen til begge parter interesser og anliggender. Derfor stemte jeg for Kommissionens meddelelse "Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører," der har til formål at identificere operationelle forslag rettet mod fuld gennemførelse af det biregionale strategiske partnerskab.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne betænkning tager ikke de reelle problemer, der opleves i Latinamerika, med i overvejelserne og fremfører ikke de afgørende pointer, der burde inddrages i EU's strategi for forbindelser med Latinamerika.

F.eks. skøjter den hen over alle de økonomiske og sociale problemer, der vil blive resultatet af indgåelsen af frihandelsaftaler, og den accepterer normaliseringen af forbindelserne med Honduras som en uomgængelig kendsgerning og ignorerer derved statskuppet og mordene for ikke så længe siden på medlemmer af modstandsbevægelsen mod kuppet. Den ignorerer situationen i Colombia, f.eks. de paramilitæres forbrydelser, og forfølgelsen af fagforeningsmedlemmer og politikere er ikke problemer, der værdiges omtale. På den anden side kritiserer den Bolivia og Venezuela, selv om den på intet tidspunkt udtrykkeligt omtaler disse lande.

Men den nævner ikke omgrupperingen af USA's fjerde flåde i regionen, planen for USA's brug af syv colombianske militærbaser eller de interventionsoperationer, der gennemføres fra militærbaser på EU- og NATO-landes områder.

Desværre blev størstedelen af vores forslag vedrørende disse emner forkastet, så vi stemte imod beslutningen.

Erminia Mazzoni (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen med et enkelt forbehold, som også er et håb, nemlig at vi vil finde en løsning på den rodfæstede "tango bond"-situation, der kaster en mørk skygge over vores forhold til Argentina.

Beslutsomheden i forhold til at styrke forbindelserne til latinamerikanske lande kunne bane vejen for en hensigtsmæssig løsning på hele spørgsmålet om europæiske investorers rettigheder.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Denne tekst, som er af en arrogant og imperialistisk natur, er uacceptabel. Den støtter genoptagelsen af forhandlingerne om en frihandelsaftale med Mellemamerika, Colombia og Peru. Disse forhandlinger er i lige så høj grad skadelige ud fra en økonomisk og social synsvinkel som fra en demokratisk. Hvordan kan vi forhandle med Porfirio Lobo Sosas regering af kupmagere i Honduras og derefter påstå, at vi står vagt om retsstatsprincippet og menneskerettighederne? Hvordan kan vi forhandle bilateralt med Álvaro Uribes og Alan Garcías tyranniske regeringer og blæse på, hvad andre suveræne stater, medlemmer af Det Andinske Fællesskab, Bolivia og Ecuador mener? Jeg stemte imod teksten, som bryder med principperne for demokrati og humanisme.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Vi føler, at EU's position som den største investor i og næststørste handelspartner med Latinamerika og den største donor af udviklingsbistand er grund nok til, at der skal være en klar og veldefineret strategi for forbindelserne mellem EU og Latinamerika. Vi går ind for at få fastlagt klare retningslinjer for den bedste måde at samarbejde om at fremme politisk stabilitet, bekæmpe klimaforandringer, håndtere migrationsstrømme og forhindre naturkatastrofer på. Ved tragedien i Haiti blev det demonstreret, at EU nu klart er andenrangs i forhold til andre, der greb ind. Derfor er det vores holdning, at EU må forbedre sin indsats på internationalt plan. EU må derfor intervenere på en mere konsekvent og effektiv måde i international politik. Denne forbedring må finde sted ved næste topmøde, som afholdes den 18. maj i Madrid, hvor Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen må deltage aktivt.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg var ikke i stand til at stemme for denne tekst, fordi et af målene for det strategiske partnerskab er at indgå subregionale partnerskabsaftaler med Mellemamerika, Peru og Colombia samt Mercosur på trods af statskuppet i Honduras og den uretmæssige regering, som Porfirio Lobo har dannet som følge deraf. EU kan ikke behandle regeringer, der har deltaget i et statskup, på samme måde som folkevalgte regeringer. Ligeledes tager målet om at skabe et euro-latinamerikansk globalt interregionalt partnerskab ikke den manglende symmetri mellem regionerne i betragtning. De nuværende vilkår i associeringsaftalen mellem EU og Peru og Colombia ligner vilkårene i en frihandelsaftale, og det vil ikke gavne den europæiske eller latinamerikanske befolkning. Jeg er heller ikke enig i muligheden for at åbne en politisk trepartsdialog (som f.eks. EU, Latinamerika og USA). Der findes allerede multilaterale organisationer som FN til denne form for dialog. Den inddrager også oprettelsen af Europa-Latinamerika-Caribien-fonden. Jeg ville ikke være imod denne tanke, hvis ordføreren ikke foreslog, at den skulle oprettes ved hjælp af offentlig og privat kapital, hvilket er en åbenlys indgang for multinationale selskaber.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Den omfattende betænkning om Latinamerika anlægger en fornuftig tilgang i forhold til udviklingen af forbindelserne mellem EU og staterne i Sydamerika ved hjælp af et strategisk partnerskab. Oprettelsen af et euro-latinamerikansk område har potentialet til ikke kun at skabe positive økonomiske resultater, men også og frem for alt at styrke EU's rolle som aktør på den udenrigspolitiske

scene, ikke mindst i forhold til USA. Desværre indeholder betænkningen også nogle afsnit og formuleringer, der antyder visse medlemmers næsten hellige iver, og som kunne opfattes som for stor indblanding i de sydamerikanske staters indre anliggender. Det er ikke nødvendigt og giver ingen mening at angive i detaljer, hvordan disse lande skal organisere deres økonomi eller deres uddannelses- og videnskabspolitik, eller detaljerne omkring hvordan de skal styre deres udenrigspolitik. Det er f.eks. absurd at opfordre de latinamerikanske lande til at indføre seksualundervisning. Derfor undlod jeg at stemme ved sidste afstemning.

Justas Vincas Paleckis (S&D), skriftlig. – (LT) EU er Latinamerikas partner. Sammen må vi bekæmpe tidens udfordringer og globale problemer. Problemer som den økonomiske og finansielle krise, klimaforandringer, sikkerhedstrusler, kampen mod terrorisme, narkohandel og organiseret kriminalitet. Sammen må vi bevare miljøet, redde naturressourcerne og bekæmpe fattigdom, ulighed og migration. Jeg stemte for betænkningen, fordi den foreslår hensigtsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom i regionen i form af uddannelse og en sænkning af uligheden mellem de rigeste og fattigste lande i regionen. EU har solidaritetsfondene og arbejder for integrationsprojekter, mens Latinamerika ikke har disse muligheder. Jeg er enig med ordføreren i, at hvis Latinamerika følger EU's model for integration, vil regionen blive stærkere. Desuden vil det medføre forbedret sikkerhed og fremgang for folk i regionen.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg undlod at stemme ved den endelige afstemning om betænkningen. Selv om vi på ingen måde kunne acceptere betænkningen som et godt bidrag til det kommende topmøde mellem EU og Latinamerika i Madrid, lykkedes os at bevare eller få stemt nogle vigtige aspekter ind i teksten. De grønne punkter midt i en skuffende betænkning er afsnittet om Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstols kendelse vedrørende kvindemord (sagen om Campo Algodonero i Mexico), som blev bevaret i teksten med 359 stemmer for, 235 imod og 17, der undlod at stemme, samt tilføjes om, at den europæiske investeringsfacilitet især skal anvendes til projekter, der bidrager til bekæmpelse af klimaforandringer, såsom lokal offentlig transport, elektriske køretøjer og Yasuni-ITT-projektet i Ecuador ("lad olien blive nede i jorden"). Alt i alt blev 10 ud af 16 ændringsforslag fra Verts/ALE-Gruppen vedtaget. Desværre blev alle de ændringsforslag forkastet, der med skepsis omtalte de nyligt indgåede frihandelsaftaler og de associeringsaftaler, der er til forhandling, og som advarer mod risikoen i forbindelse med at svække den eksisterende, skrøbelige regionale integrationsindsats. Sluttelig blev også vores ændringsforslag, som opfordrede til udfasning af enorme energiprojekter, der er til stor skade for miljøet, forkastet.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), skriftlig. – (ES) I betragtning af at nogle af formuleringerne i punkt 34, som blev introduceret i udtalelsen fra Udviklingsudvalget, er så tvetydige, at de kunne fortolkes som værende forholdsvis imødekommende over for noget så afskyeligt som abort, har den spanske delegation i Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) anmodet gruppen om en separat afstemning om det punkt for at gøre det krystalklart, at den er imod ethvert initiativ, der har til formål at krænke de mest sårbare umistelige rettigheder.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) EU og Latinamerika har gennem flere år udviklet et stærkt strategisk partnerskab. EU er Latinamerikas største investor, næststørste handelspartner og største donor af udviklingsbistand. Målet er i sidste instans oprettelsen af et euro-latinamerikansk globalt interregionalt partnerskabsområde i 2015 på det politiske, økonomiske, handelsmæssige, sociale og kulturelle område og derved at sikre bæredygtig udvikling i begge regioner.

I den forbindelse vil jeg først og fremmest understrege vigtigheden af at genoptage forhandlingerne om associeringsaftalen mellem EU og Mercosur, som bestemt bliver den mest ambitiøse biregionale aftale nogensinde. Jeg hilser også med tilfredshed handelspartnerskabsaftalerne mellem EU og Mellemamerika og med Det Andinske Fællesskab samt styrkelsen af de eksisterende associeringsaftaler med Mexico og Chile.

Ikke desto mindre er det beklageligt, at sådanne aftaler kunne påvirke intern EU-produktion i de selv samme sektorer, især i regionerne i den yderste periferi, som står over for permanente vanskeligheder. Det er også beklageligt, at der ikke er fundet passende kompensation til disse regioner på EU-plan. Jeg stemte for betænkningen, fordi jeg anser et partnerskab mellem disse to regioner som afgørende, eftersom det vil medføre gensidige fordele på det politiske, økonomiske og sociale område.

Fælles beslutningsforslag RC-B7-0233/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Den beslutning, der blev stemt om i dag, udtrykker Parlamentets bekymring over, at de canadiske myndigheder fastholder visumkravene for rumænske, bulgarske og tjekiske statsborgere, og opfordrer til, at disse krav ophæves snarest muligt.

Fastholdelsen af visumkravene for statsborgere fra disse medlemsstater er i strid med den fri bevægelighed og skaber uberettigede forskelle og uligheder. EU's borgere må tilbydes lige og rimelig behandling.

Selv om topmødet mellem EU og Canada i Prag i 2009 bekræftede partnernes fælles mål om at sikre den fri bevægelighed for personer i fuld sikkerhed mellem EU og Canada, er vi nu i 2010, og intet er ændret.

Jeg er overbevist om, at de canadiske myndigheder snarest vil gøre alt, hvad de kan for at få afskaffet visumkravene. Sammen med mine kolleger i Parlamentet vil jeg fortsætte de allerede iværksatte initiativer, der har til formål at give rumænske, bulgarske og tjekkiske statsborgere mulighed for at rejse frit snarest muligt.

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning, fordi jeg mener, at de igangværende forhandlinger om en omfattende økonomisk handelsaftale kunne styrke forholdet mellem EU og Canada. Det forventes, at det kommende topmøde mellem EU og Canada i høj grad vil handle om at styrke det politiske forhold mellem de to partnere og især behandle sådanne delte udfordringer som forhandlingerne om en omfattende økonomisk handelsaftale, udenrigs- og sikkerhedspolitiske udfordringer, en koordineret reaktion på den finansielle og økonomiske krise samt klimaændringer og energi. EU og Canada har givet tilsagn om at opbygge en global lavemissionsøkonomi, der er sikker og bæredygtig, investere i rene energiteknologier og blive førende inden for grøn jobskabelse for at styrke evnen til at tilpasse sig virkningerne af klimaændringerne.

Corina Crețu (S&D), skriftlig. – (RO) Statsborgere fra tre af EU's medlemsstater skal stadig have visum for at kunne rejse ind i Canada. Tjekkerne har sluttet sig til rumænerne og bulgarerne, for hvem det obligatoriske visumkrav er blevet genindført på grund af den store tilstrømning af romaer. I denne situation er der behov for større samarbejde på den ene side mellem EU's medlemsstater for at løse romasamfundets problemer og på den anden mellem medlemsstaterne og Canada for at etablere et system, der så effektivt og gennemsigtigt som muligt kan informere om betingelserne for at få visum og derved reducere antallet af afslag. Samtidig trænger Canadas asylsystem til et eftersyn. Faktisk består beslutningens værdi i denne forbindelse i, at den direkte anmoder Canada om at skride til handling og opgive visumkravet.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Canada er en af EU's ældste partnere, og dette års topmøde er vigtigt af hensyn til at fortsætte og konsolidere dette nære bilaterale samarbejde på ethvert område. Jeg stemte for den fælles beslutning, fordi den på en kortfattet og objektiv måde afspejler de positive udsigter for vores fremtidige samarbejde.

Garantien for gensidighed i bilaterale forbindelser er et af EU's grundprincipper. Jeg håber, at Canada inden længe vil opgive visumkravet for rumænske, tjekkiske og bulgarske statsborgere og dermed sikre en retfærdig og lige behandling af alle EU-borgere. Samtidig hilser jeg med tilfredshed de foranstaltninger, der hidtil er iværksat med henblik på indgåelse af en handelsaftale mellem EU og Canada, og jeg håber, at dette års topmøde vil give den nødvendige fremdrift til at få lagt sidste hånd på den.

Set i lyset af den nuværende økonomiske situation og klimaets aktuelle tilstand må jeg understrege behovet for tæt samarbejde med henblik på at finde alternativer til de traditionelle ressourcer for energiproduktion, som vil respektere hver enkelt stats særpræg, eftersom både EU og Canada arbejder på at udvikle og anvende lavemissionsteknologier. Samtidig må vi også fremme samarbejdet inden for energi-, klima- og søfartssektoren i den arktiske region.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Canada er en pålidelig og vigtig partner for EU af historiske og kulturelle årsager, på grund af etnisk og politisk samhørighed, og fordi vores civilisationer har fælles værdier og referencepunkter. En omfattende økonomisk handelsaftale med Canada kunne bidrage positivt til at styrke de allerede fremragende forbindelser mellem EU og Canada. Selv om der er opstået vanskeligheder i forholdet, især i forhold til fiskeri, sikkerhed og immigration, er sandheden, at sammenlignet med andre lande er forbindelserne mellem EU og Canada stabile og til gavn for begge partnere. Jeg håber, at dette tillidsfulde forhold vil bestå i lang tid, og at begge sider af Nordatlanten fortsat vil nyde fred og fremgang.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg bemærker, at partnerskabet mellem Canada og EU, som går helt tilbage til 1959, er et af vores ældste og tætteste, og at de igangværende forhandlinger hen imod en omfattende økonomisk handelsaftale sigter mod yderligere at styrke forbindelserne mellem EU og Canada. Jeg vil understrege, at Canada i 2010 har formandskabet for G8 og vil være vært for det næste G20-topmøde. Derfor hilser jeg med stor tilfredshed Kommissionens udtalelse, hvori fremskridt i forhandlingerne om en omfattende økonomisk handelsaftale omtales som grundlæggende for de økonomiske relationer mellem EU og Canada. I den forbindelse mener jeg, at topmødet mellem EU og Canada i Bruxelles den 5. maj 2010

er en glimrende lejlighed til at sætte fart på disse forhandlinger. Jeg hilser med særlig tilfredshed intentionen om at iværksætte en større reform af Canadas fiskeriforvaltning, der også skal involvere Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Denne tekst går i høj grad ind for de forhandlinger, som Kommissionen har indledt med henblik på at sikre en global økonomisk handelsaftale mellem EU og Canada. Forhandlingerne om aftalen foregår bag ryggen på Europas borgere, på trods af at den vil få betydelig indflydelse på deres dagligdag i form af nedlæggelse af offentlige tjenesteydelser, investorers fortrinsret til at beskytte deres profit frem for staternes ret til at beskytte almenvellet, nedprioritering af arbejdstageres rettigheder og indskrænkning i adgangen til sundhedstjenester, vand, uddannelse og kultur. Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, De Europæiske Konservative og Reformister og Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet har til hensigt at støtte og endda fremskynde denne politik og dens eklatante fornægtelse af demokratiet. Jeg er totalt imod.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Canadas partnerskab med EU har en lang historie bag sig. Derfor er det kun naturligt, at disse forbindelser er blevet dybere og bedre gennem årene. Den omfattende økonomiske handelsaftale vil blive behandlet på en helt særlig måde på dette topmøde i håbet om, at disse forhandlinger vil være vellykkede, for aftalen er grundlæggende for de økonomiske relationer mellem EU og Canada. Der er stadig andre relevante spørgsmål mellem EU og Canada, f.eks. EU-støtte, især til Haiti, spørgsmål i forbindelse med fiskeri samt miljømæssige anliggender. Vi kan ikke glemme, at Lissabontraktaten har givet Parlamentet nye beføjelser i forhold til forhandlinger om internationale aftaler. Nu skal Parlamentet inddrages på alle trin af forhandlingerne.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om topmødet mellem EU og Canada, der bliver afholdt i dag, fordi jeg synes, at det er vigtigt ikke blot at opretholde forbindelser på højt plan, men også at styrke og forbedre dem yderligere. Den planlagte fælles aktion for at få indført en bankafgift eller skat på finansielle transaktioner på globalt plan bør især fremhæves i denne forbindelse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Beslutningen blev vedtaget med stort flertal. Jeg undlod at stemme, fordi formuleringen af punkt 6 om romaer forsvarer Canadas restriktive visumpolitik over for Bulgarien, Rumænien og Tjekkiet. Men det lykkedes Verts/ALE-Gruppen at få indført følgende i beslutningen vedrørende almindelig tun og CITES-konventionen: "er skuffet over den canadiske regerings holdning på den seneste konference mellem de kontraherende parter i CITES i spørgsmålet om udvidelse af konventionens bilag I til også at omfatte almindelig tun."

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – (SV) Da Parlamentet stemte om beslutningen, der fastlægger prioriteterne for det kommende topmøde mellem EU og Canada, var jeg en del af det mindretal, der stemte imod forslaget. Teksten er i det store hele god, men den indeholder to punkter, som jeg ganske enkelt ikke kan støtte. Ifølge punkt 2 skal et af de prioriterede emner, der skal drøftes på topmødet, være "spørgsmålet om indførelse af en bankafgift eller en transaktionsafgift på globalt plan". Jeg er stærkt imod en afgift eller skat af denne type på internationale transaktioner. Efter min mening er der utallige andre spørgsmål på det økonomiske område, som det ville være bedre at prioritere under topmødet.

Endvidere bekymrer formuleringen af afsnit 6 mig. Her står, at Parlamentet "bemærker, at den canadiske regering har indført visumpligt for tjekkiske statsborgere på grund af tilstrømning af romaer til Canada". Det er muligt, at det er grunden til, at Canada har gjort det, men som jeg ser det, er der ingen som helst grund til, at vi som europæere støtter det eller overhovedet nævner det i en EU-tekst. Eftersom disse to punkter blev taget med i beslutningen, og anmodningen om at slette dem desværre ikke fik støtte fra et flertal, stemte jeg imod den samlede beslutning.

Beslutningsforslag (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), skriftlig. – (RO) Parlamentet har ved dagens afstemning bevist, at det er imødekommende over for at indgå en ny aftale om behandling og overførsel af finansielle betalingsdata som led i programmet til sporing af finansiering af terrorisme. Det har også gentaget, at en ny aftale på området skal overholde det nye retsgrundlag, der blev indført med Lissabontraktaten.

Kampen mod terrorisme er stadig en prioritet for EU, og et produktivt samarbejde med USA, der omfatter aktiviteter såsom udveksling af data og oplysninger, er en vigtig forudsætning for at forhindre fremtidige terroristangreb.

Jeg mener, at det er afgørende, at denne udveksling af data begrænses til absolut kun at omfatte oplysninger, der udbedes med henblik på bekæmpelse af terrorisme, idet en masseoverførsel af data vil markere en afvigelse fra de principper, der ligger til grund for europæisk lovgivning og praksis. Derfor har jeg benyttet dagens beslutning til udtrykkeligt at anmode Kommissionen og Rådet om at tage spørgsmålet op på passende vis som led i forhandlingerne med USA, der skal finde sted inden længe, og sammen med vores amerikanske partnere at undersøge, hvordan der kan indføres en gennemsigtig og juridisk forsvarlig procedure for godkendelse af overførsel og udtrækning af relevante data.

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for den fælles beslutning om SWIFT, der omhandler overførsel af europæeres bankdata til USA som led i kampen mod terrorisme. Efter Parlamentets advarsler for et par uger siden er forhandlingsprocessen nu på rette spor. Parlamentet vil nu spille en rolle i overensstemmelse med de procedurer, der fastlægges i Lissabontraktaten. Målet er at opnå en god balance mellem at beskytte vores medborgere effektivt mod risikoen fra terrorister og respekten for individuelle rettigheder. Efter min mening støtter det forhandlingsmandat, som Parlamentet i dag fremlagde for Rådet, dette synspunkt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg støttede denne beslutning, eftersom det er vigtigt at have en aftale, der kan hjælpe både Europa og USA med at intensivere kampen mod terrorisme af hensyn til deres borgeres sikkerhed uden at underminere retsstatsprincippet. Det er fortsat nødvendigt, at EU fastlægger grundlæggende principper for, hvordan det generelt vil samarbejde med USA om terrorbekæmpelse. Derfor hører det under Kommissionens og Rådets ansvar at undersøge, hvordan der kan indføres en gennemsigtig og juridisk forsvarlig procedure for godkendelse af overførsel og udtrækning af relevante data samt for udførelse og kontrol af dataudvekslinger. Sådanne skridt skal tages under fuld overholdelse af nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet og kravene til grundlæggende rettigheder i henhold til EU-lovgivningen, der gør det muligt at gennemføre den relevante europæiske lovgivning fuldt ud.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *skriftlig*. – (LT) Vi må tilstræbe at styrke det transatlantiske samarbejde på områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder. Der må indføres et gennemsigtigt og entydigt system til beskyttelse af personlige oplysninger. Europæiske lovkrav til rimelig, forholdsmæssig og lovlig behandling af personoplysninger er af afgørende betydning og skal altid overholdes. I øjeblikket er målrettet dataudveksling ikke mulig. Løsninger skal indeholde en begrænsning af anvendelsesområdet for overførte data og opførelse af de former for data, som de udpegede leverandører kan filtrere og udtrække, i en fortegnelse, samt hvilke former for data, der kan overføres. Det er derfor særlig vigtigt indtrængende at opfordre Rådet og Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan indføres en gennemsigtig og juridisk forsvarlig procedure for godkendelse af overførsel og udtrækning af relevante data samt for udførelse og kontrol af dataudvekslinger. En aftale mellem EU og USA, hvad gennemførelse og kontrol angår, skal indeholde skrappe garantier med hensyn til de amerikanske myndigheders rutinemæssige udtrækning af, adgang til og anvendelse af alle data, der overføres til dem i henhold til denne aftale. Gennemførelsen af disse foranstaltninger skal overvåges af en passende myndighed udpeget af EU.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Som nationalstat har Rumænien støttet vedtagelsen af SWIFT-aftalen. Men Parlamentet mente, at den første udgave af den aftale, der var blevet forhandlet på plads af repræsentanter for Kommissionen og den amerikanske regering, krænkede europæiske borgeres rettigheder ved at massebehandle data om dem i stedet for at gøre det på konkret grundlag i form af mistanke. Det er vigtigt, at den nye aftale, som for nylig blev forhandlet på plads i Washington mellem repræsentanter for EU og den amerikanske Kongres, tager Parlamentets bekymringer i betragtning. Der er altid en risiko for, at den nye udgave af aftalen også bliver forkastet, hvis den fortsat er i strid med det europæiske charter om menneskerettigheder.

Parlamentet er opmærksomt på, at aftalen er vigtig, også for europæeres sikkerhed. Derfor står det efterhånden klart, at Parlamentets medlemmers indvendinger handler om aftalens indhold snarere end dens form. Med Lissabontraktatens ikrafttræden har Parlamentet opnået større beslutningskompetence. Det er normen for denne institution at udøve sine egne prærogativer og at føre kontrol med EU's borgeres interesser. Men hvis blot ånden i de synspunkter, som de europæiske lovgivere har givet udtryk for, bevares i fremtidige udgaver af aftalen, vil den blive vedtaget. Kampen mod terrorisme og hurtig registrering af mistænkelige bankoverførsler står i lige så høj grad som altid øverst på EU's prioritetsliste.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig*. – (FR) Efter Parlamentets forkastelse af SWIFT-aftalen i februar 2010 skal en ny aftale forhandles på plads mellem EU og USA om overførsel af bankdata til bekæmpelse af terrorisme. Ved at forkaste aftalen i februar nægtede vi medlemmer af Parlamentet at lade den omfattende og

ukontrollerede overførsel af data til det amerikanske finansministerium fortsætte. Jeg stemte for beslutningen i dag for at påvirke Kommissionens nye mandat til forhandlingerne med USA om en ny aftale. Grundlæggende set anmoder vi om, at masseoverførslen af personlige oplysninger tages op til fornyet overvejelse med henblik på at udføre den på en mere målrettet måde, at give adgang til retlig prøvelse, at dataene opbevares i den kortest mulige periode, og at der sker en gensidig udveksling af data. Beskyttelse af persondata er et vigtigt emne for Parlamentet. Derfor har vi været meget vagtsomme i forhold til spørgsmålet om overførsel af passagerlisteoplysninger. Vi vil beskytte vores medborgeres grundlæggende rettigheder fuldt ud.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg støttede beslutningen om Kommissionens nye henstilling til Rådet om at godkende indledningen af forhandlinger med USA om overførsel af finansielle betalingsdata med henblik på bekæmpelse af terrorisme. I henhold til de nye bestemmelser i Lissabontraktaten skal interimsaftalen mellem EU og USA, underskrevet i november 2009, godkendes af Parlamentet. Jeg stemte imod den aftale, som blev blokeret af Parlamentet på grund af bekymring over europæiske borgere og selskabers ret til beskyttelse af privatlivets fred, som blev bragt i fare af ureguleret massedeling af data. Terrorismen skal bekæmpes beslutsomt, men vi kan ikke tillade, at de anvendte metoder skaber et miljø af usikkerhed for borgernes rettigheder, hvilket er hele formålet med terroristangreb. Nye aftaler skal være underkastet fundamentale principper såsom en streng begrænsning af udvekslingen til nødvendige terroristbekæmpende formål, og en europæisk myndighed skal sikre retsligt tilsyn og respekt for krav om grundlæggende rettigheder i henhold til EU-lovgivningen. Aftalens gyldighedsperiode skal begrænses, og aftalen skal kunne ophæves med øjeblikkelig virkning, hvis alle krav ikke opfyldes.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Jeg stemte imod dette beslutningsforslag, fordi det ikke afviser masseudvekslingen af data med USA og andre lande inden for rammerne af den såkaldte kamp mod terrorisme. Det støtter heller ikke en internationalt bindende aftale mellem EU og USA om en ramme for udvekslingen af oplysninger med henblik på håndhævelse af loven. Og endelig fordi det, i lyset af at Parlamentet skal godkende aftalen, er uacceptabelt, at selv uofficielle forhandlinger er blevet indledt uden Parlamentets fulde og rimelige deltagelse.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte imod den interimsaftale, der er indgået mellem EU og USA om behandling og overførsel af finansielle data om europæiske statsborgere, ikke kun fordi den er åbenbart dårlig i kraft af, at den rejser tvivl om respekten for nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet og for integriteten af og sikkerheden for europæiske finansielle data, men også fordi Parlamentet blev nægtet muligheden for at udøve sine prærogativer ordentligt. Jeg mener, der er behov for at styrke det transatlantiske samarbejde på alle relevante områder, især inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed, men det kan kun ske, hvis der er absolut respekt for grundlæggende principper som proportionalitet, nødvendighed og gensidighed. På dette afgørende tidspunkt må jeg rose både Kommissionen og Rådet for deres nye holdning til samarbejde med Parlamentet. Jeg håber, at det vil lykkes os i fællesskab at fastlægge de grundlæggende principper, der må styre og fremme fremtidigt samarbejde mellem EU og USA i forhold til bekæmpelse af terrorisme. Jeg ser frem til konklusionerne af Parlamentets delegations besøg i Washington og håber, at vi også her vil kunne se starten på et nyt kapitel.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne beslutning, og jeg må gentage, at samarbejdet mellem EU og USA om bekæmpelse af terrorisme ligesom indgåelsen af en specifik aftale mellem EU og USA på dette område er af afgørende betydning. Parlamentet må konstant have et øje på denne aftale. Rådet og Kommissionen må holde Europas lovgivende organ informeret om ethvert skridt i forhandlingerne og om underskrivelsen af aftalen. Parlamentet har ved flere lejligheder givet udtryk for sit standpunkt i sagen.

Et andet centralt aspekt ved beslutningen er kravet om, at enhver anmodning om overførsel af data skal godkendes af en europæisk retslig myndighed. Dataoverførslen skal være berettiget og finde sted på en gennemsigtig måde. Borgernes rettigheder må garanteres, f.eks. retten til at se, ændre og slette data og til godtgørelse og erstatning, hvis deres privatliv krænkes.

Jeg vil gerne understrege behovet for at finde en løsning til at begrænse dataoverførsler, der kun tillader udveksling af data om personer, der mistænkes for terrorisme. Det er vigtigt, at gensidigheds- og proportionalitetsprincippet i aftalen respekteres, og at den annulleres øjeblikkeligt i tilfælde af manglende overholdelse af de forpligtelser, parterne har påtaget sig. Jeg tror fuldt og fast på, at RIA-Rådet vil tage beslutningens henstillinger i betragtning.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningen, fordi jeg mener, at enhver aftale mellem EU og USA på dette område også skal indeholde strenge kontroller med gennemførelse og overvågning

under tilsyn af en passende myndighed udpeget af EU. Kun på denne måde kan det sikres, at disse dataoverførsler ikke udgør en afvigelse fra de principper, der ligger til grund for EU's lovgivning og praksis.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Internationalt juridisk samarbejde og transatlantisk samarbejde er afgørende for kampen mod terrorisme. Derfor bør en langsigtet aftale mellem EU og USA om forebyggelse af finansiering af terrorisme hilses velkommen. Ikke desto mindre må en sådan aftale ikke udgøre en fare for retten til privatliv i forhold til virkelige og juridiske personers transaktioner. Derfor er europæiske lovkrav til rimelig, nødvendig, forholdsmæssig og lovlig behandling af personoplysninger af afgørende betydning og altid skal overholdes.

EU må fastlægge de grundlæggende principper for, hvordan det overordnet set skal samarbejde med USA om terrorbekæmpelse, og for mekanismerne for udlevering af oplysninger om sine borgeres transaktioner, der betragtes som mistænkelige eller irregulære. Der må indgås en aftale mellem EU og USA om juridisk samarbejde med henblik på at forhindre finansiering af terrorisme, idet det samtidig må sikres, at overførsler af persondata respekterer europæiske borgeres og selskabers rettigheder og frihedsrettigheder, og at deres sikkerhed er beskyttet, uden at deres ret til privatliv i forhold til deres transaktioner udsættes for unødigt fare.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) I henhold til vilkårene i interimsaftalen indgået mellem USA og EU anerkendte jeg behovet for transatlantisk samarbejde i kampen mod international kriminalitet og terrorisme. Jeg understregede, at samarbejdet skal ske på baggrund af gensidig troværdighed og respekt for gensidigheds- og proportionalitetsprincippet og for borgernes rettigheder. Sikkerhed må imidlertid ikke tilsidesætte andre rettigheder, men skal være kompatibel med disse rettigheder, frihedsrettigheder og garantier. Det er ikke acceptabelt, at politiet i Portugal kun kan få adgang til en persons bankoplysninger, hvis der foreligger en retskendelse, mens millioner af oplysninger kan sendes over for at blive fortolket og analyseret af det amerikanske politi uden nogen form for domstolskontrol. Derfor stemte jeg imod interimsaftalen. Ikke desto mindre afslører det nye beslutningsforslag en ny holdning fra Kommissionens og Rådets side i forhold til samarbejde med Parlamentet. Jeg håber, at det fremtidige samarbejde mellem EU og USA i kampen mod terrorisme baseres på proportionalitets-, nødvendigheds- og gensidighedsprincipperne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Efter den betydningsfulde forkastelse af EU's udkast til en SWIFT-aftale med USA har vi fået forelagt en beslutning, der fortjener vores stærkeste kritik, fordi den accepterer tanken om en større udveksling af data i forbindelse med den såkaldte kamp mod terrorisme. Mange specialister har udtalt, at beskyttelsen af rettigheder, frihedsrettigheder og garantier ikke er sikret under en sådan aftale. Den såkaldte SWIFT-aftale og rammeaftalen om beskyttelse og deling af data udgør en sikkerhedstrussel, ikke en sikkerhedsgaranti.

Når det handler om forbindelserne mellem EU og USA, er der forskellige opfattelser af databeskyttelse, kompetencer, lovgivning og privatlivets fred. Disse spørgsmål skal afklares, før Kommissionen får et nyt mandat.

Ikke desto mindre har flertallet her i Parlamentet virkelig givet Kommissionen en blankocheck ved at opsætte tvetydige begrænsninger som proportionalitet og gensidighed. Det åbner en veritabel Pandoras æske mod frihed og støtter fjernelse af funktioner fra medlemsstaterne såsom beslutningen om overførsel af data om deres borgere, der overdrages til en europæisk "offentlig juridisk myndighed".

Der er ingen mulighed for proportionalitet og gensidighed i forbindelse med masseoverførsel og -opbevaring af data, eftersom det indebærer en række farer, der ikke kan kontrolleres, specifikt i forhold til hvem der har adgang, hvordan dataene anvendes og til hvilket formål.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for at give Kommissionen et styrket mandat til at forhandle med de amerikanske myndigheder om SWIFT. Det er rigtigt, at vi er nødt til at have forsikringer om, at to vigtige forbehold – spørgsmålet om masseoverførsel af data og europæeres adgang til retlig prøvelse i USA – vil blive imødekommet. Derfor mener jeg, at mandatet bør ændres væsentligt, før det vedtages, da jeg ellers ved forhandlingernes afslutning ville være tvunget til at stemme imod aftalen, som jeg allerede tidligere har gjort.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemmer imod teksten, som går ind for muligheden for en aftale mellem Europa og USA om overførsel af SWIFT-data. Det er umuligt under de nuværende forhold at filtrere de data, der skal sendes til de amerikanske myndigheder. De amerikanske myndigheder vil dermed få adgang til en masse private data, der sendes som en hasteforanstaltning som følge af en terroristtrussel, som, selv om den er ægte, udnyttes til imperialistiske formål. Endvidere forlanger denne tekst ikke gensidighed af USA, den vover blot underlegent at påpege, at det ville være det normale. Det er fuldstændig

uacceptabelt at forvandle Europa til USA's vasalstat. Der har aldrig været et mere passende tidspunkt for Europa at forfægte sin uafhængighed af USA.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Kampen mod terrorisme ligger EU på sinde, hvilket også gælder resten af den demokratiske verden. Enhver mekanisme, der kan være med til at afsløre mulige angreb, er afgørende for, at denne kamp ender godt. SWIFT-aftalen er et meget stærkt instrument i kampen mod terrorisme, fordi den giver adgang til fortrolige finansielle oplysninger om beløb, der overføres mellem lande. Forhandlingerne om denne aftale med USA er en unik lejlighed for EU til at bidrage effektivt til afsløringen af nye terrorister og potentielle angreb. I øjeblikket er der i USA et stærkt ønske om at samarbejde. USA arbejder for en aftale, der effektivt beskytter de overførte data og indeholder den størst mulige grad af gensidighed.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg stemte imod denne fælles beslutning på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Konservative og Reformister, fordi teksten støtter muligheden for at indgå en aftale mellem de 27 medlemsstater og USA om overførsel af bankdata under påskud af at bekæmpe terrorisme. Under de nuværende vilkår ville de amerikanske myndigheder have adgang til en stor mængde private data om millioner af europæere. Jeg synes, at USA's anmodning er uacceptabel og udgør en trussel mod europæiske statsborgeres frihedsrettigheder og rettigheder. Med dette forslag forsøger de mest konservative kræfter at binde os på hænder og fødder og overdrage os til amerikanske interesser uden tanke for borgernes sikkerhed eller privatliv. Parlamentet kan ikke tillade, at europæeres borgerlige rettigheder og frihedsrettigheder krænkes af hensyn til terrorbekæmpelsen.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Beslutningsforslaget om forhandlingerne om en ny SWIFT-aftale indeholder utallige detaljerede forslag til, hvordan databeskyttelsen kan forbedres i fremtiden i forbindelse med, at finansielle betalingsdata stilles til rådighed for USA. Det må i høj grad hilses velkommen. Men derved skjuler det spørgsmålet om den grundlæggende nødvendighed ved en så omfattende invasion af privatlivet. Det er tydeligt, at den ganske enkelt bliver taget for givet. Men det er ikke klart, om vi kan bekæmpe terrorisme effektivt på denne måde. Det er også uklart, hvordan opfordringerne til større databeskyttelse skal gennemføres i praksis. Vi ved af erfaring og fra sædvanlig praksis, at data bliver brugt i så stor udstrækning som muligt og ofte også for at tjene penge. Derfor forkaster jeg principielt overførslen af meget personlige data og stemte derfor imod beslutningsforslaget.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig*. – (EL) Jeg stemte i dag for Parlamentets beslutning, der også blev støttet af de fleste politiske grupper, og som indeholder Parlamentets betingelser for godkendelse af den nye SWIFT-aftale og starten på en ny forhandlingsrunde med USA. Parlamentets mål er at fastlægge fleksible regler for at styrke det transatlantiske samarbejde, som vil være med til at bekæmpe terrorisme og skabe et overførselssystem, som EU's borgere kan have tillid til. En af de mest følsomme dele af forhandlingerne, som nødvendiggør særlig opmærksomhed, er en reduktion i mængden af overførte data. For at opnå det må den nye aftale indeholde en række garantier, der har til formål at sikre overholdelse af europæisk lovgivning, som beskytter europæiske borgeres persondata. Som angivet i beslutningen er det endvidere vigtigt, at EU's borgere får adgang til en bedre appelmulighed, så de bedre kan forsvare deres rettigheder.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg undlod at stemme om beslutningen om SWIFT (TFTP). Men den blev vedtaget med et meget stort flertal (uden afstemning ved navneopråb). Vores gruppe undlod at stemme, fordi vores centrale ændringsforslag blev forkastet, nemlig ændringsforslag 8, der forlangte, at dataoverførsler skal underkastes retslig godkendelse, og ændringsforslag 9, der forlangte, at aftalen om gensidig retshjælp (MLAA) skal anvendes i forbindelse med programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP). Andre vigtige ændringsforslag fra Verts/ALE-Gruppen blev også forkastet, nemlig EU's definition af terrorisme til fordel for den amerikanske, forbud mod yderligere overførsler til tredjelande eller organer og grænser for, hvor længe dataene må gemmes. Beslutningen kan ikke desto mindre ses som et temmelig stærkt signal i lyset af forhandlingerne mellem EU og USA om en ny TFTP-aftale efter forkastelsen (proceduren med samstemmende udtalelse) i februar af den foregående aftale, selv om den i dag vedtagne tekst efter vores mening er et tilbageskridt i forhold til den beslutning. Parlamentet vedtog i september.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Kampen mod terrorisme og finansiering deraf er en uundgåelig realitet, der fortjener vores fulde opmærksomhed, så transatlantisk samarbejde er altafgørende. Det foregående forsøg på en aftale mellem EU og USA om behandling og overførsel af data manglede proportionalitet, gensidighed og gennemsigtighed.

Dette beslutningsforslag opfordrer til vedtagelsen af en fælles definition af "terrorvirksomhed" og til en afklaring af udtrykket "ikke-udtrukne data". Det gentager desuden behovet for at bruge nødvendighedsprincippet til at begrænse udvekslingen af oplysninger, idet sådanne udvekslinger nøje begrænses til den tidsperiode, der er nødvendig af hensyn til deres formål.

Nu foreslås der en række garantier baseret på europæisk lovgivningspraksis, som derfor yder større beskyttelse af borgernes grundlæggende rettigheder. Der gøres forsøg på ikke blot at sikre princippet om ikkeforskelsbehandling i hele databehandlingsproceduren, men også at etablere en europæisk myndighed, der kan modtage og føre tilsyn med USA's anmodninger. Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi jeg forstår, at grundlaget nu er lagt for at tillade igangsættelsen af forhandlinger, der støtter indgåelsen af en afbalanceret aftale mellem EU og USA.

Beslutningsforslag: (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg støttede denne beslutning. I vores digitale tidsalder er databeskyttelse, retten til selvbestemmelse over informationer, personlige rettigheder og retten til privatlivets fred blevet værdier, der spiller en stadig større rolle og derfor må beskyttes med særlig omhu. For at beskytte disse rettigheder på passende vis må det tilses, at alle overførsler af personlige oplysninger fra EU og dets medlemsstater til tredjelande i sikkerhedsøjemed er baseret på internationale aftaler med status som retsakt. Ikke mindst burde brugen af passagerlisteoplysninger være baseret på et enkelt sæt af principper, der skulle fungere som grundlag for aftaler med tredjelande og må være i overensstemmelse med europæiske standarder for databeskyttelse.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Jeg er enig med forslagene i denne beslutning om, at før der vedtages en ny juridisk foranstaltning, må vi vurdere dens indvirkning på privatlivets fred ud fra proportionalitetsprincippet, eftersom det er afgørende at evaluere, om eksisterende juridiske foranstaltninger er utilstrækkelige. Teknologi og mobilitet er afgørende egenskaber ved vore dages verden, så personlige rettigheder og retten til privatlivets fred er blevet værdier, som vi må sikre og beskytte nøje. Jeg er enig i Parlamentets opfordringer til en undersøgelse af foranstaltninger vedrørende forhåndsinformation om passagerer og passagerlisteoplysninger. Samtidig med at vi bekæmper kriminalitet, må vi sikre, at ikraftværende foranstaltninger er forholdsmæssige og ikke krænker folks grundlæggende rettigheder. Derfor må overførsel af passagerdata overholde EU's standarder for databeskyttelse, og dataene må kun anvendes i forbindelse med specifikke forbrydelser eller trusler. Set i lyset af at passagerlisteoplysninger anvendes til sikkerhedsformål, må betingelserne for dataoverførslen fastlægges i internationale aftaler med EU, så EU's borgere og luftfartsselskaber er sikret retssikkerhed. I nye EU-aftaler må vi også fastlægge passende tilsyns- og kontrolforanstaltninger, der kan hjælpe os med at koordinere overførslen og brugen af passagerlisteoplysninger.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Behovet for at opnå en afbalanceret aftale med USA om overførsel af passagerlisteoplysninger har konstant været aktuelt i de senere år. Forhandlingernes aktuelle status afspejler fortsat ikke eksistensen af reel juridisk databeskyttelse i USA, eftersom disse data kan opbevares i årevis, efter at sikkerhedstjekkerne er gennemført, og der er ingen juridisk beskyttelse for personer, der ikke er amerikanske statsborgere. De aftaler, vi har indgået med Australien og Canada, er mere acceptable, fordi de i højere grad respekterer proportionalitetsprincippet, idet domstolskontrol begrænser adgangen til dataene, hvad angår type, tidsperiode og mængde. Det er kun gennem en konsekvent tilgang og etableringen af generelle principper og regler for brugen af passagerlisteoplysninger at vi kan lægge dette dødvande bag os og nå frem til at indgå internationale aftaler på dette område, det være sig med disse tre lande eller baseret på den lavine af lignende anmodninger, vi snart vil opleve. Jeg støtter det fælles forslag om at udsætte afstemningen om Parlamentets godkendelse i håbet om, at hvis der afsættes lidt mere tid til forhandlingerne, vil de måske kunne imødekomme de bekymringer, Parlamentet hele tiden har givet udtryk for.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Forhandlingen om luftfartsselskabers overførsel af persondata om passagerer på transatlantiske flyvninger har været et meget ømt punkt i EU's forbindelser med USA, Australien og Canada, og den sætter essensen af et af vor tids dilemmaer i relief.

På den ene side er der ingen, der sætter spørgsmålstegn ved det særlige behov for at beskytte enhver borgers ret til privatlivets fred og fortroligheden af deres oplysninger. På den anden side er der ikke mange, der ville nægte, at vi lever i en tid, hvor truslerne mod folks sikkerhed ikke alene kræver bedre udveksling af information mellem politimyndigheder med henblik på bekæmpelse af kriminalitet, men også bedre behandling af denne information for at gøre den bedre egnet til bekæmpelse af organiseret kriminalitet og især terrorisme. Jeg

håber, at den udsættelse af processen, som Parlamentet har forlangt, vil gøre det muligt at finde en rimelig balance mellem disse værdier.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den aktuelle status i forhandlingerne om dataoverførsler sikrer fortsat ikke effektiv juridisk databeskyttelse i USA, eftersom disse data kan opbevares i årevis, efter at sikkerhedstjekkerne er gennemført, og der ikke er nogen juridisk beskyttelse for personer, der ikke er amerikanske statsborgere. Derfor støtter jeg det fælles forslag om at udsætte afstemningen om Parlamentets godkendelse i håbet om, at hvis der afsættes mere tid til forhandlingerne, vil de måske kunne imødekomme de bekymringer, som Parlamentet har givet udtryk for i sagen.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede denne beslutning for at give udtryk for mine bekymringer over brugen af passagerlisteoplysninger (oplysninger, som grundlæggende set er helt igennem kommercielle) som led i forhandlingerne om aftaler med USA og Australien (med henblik på bekæmpelse af kriminalitet). Jeg mener faktisk, at inden der indgås aftaler om overførsel af data til tredjeparter, ville det være klogere først at arbejde på at udvikle en generel ramme for denne type aftale, der fastlægger minimumsbetingelser såsom juridiske begrænsninger, et solidt juridisk grundlag, standarder for databeskyttelse og en grænse for, hvor længe dataene må gemmes. Vi må også forsvare europæiske borgeres ret til at få slettet ukorrekte data og sikre gensidighed i form af europæisk adgang til vores partners data. Derfor håber jeg, at drøftelserne fortsætter.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Jeg vil stemme for teksten. Den foreslår at forkaste de nuværende aftaler med USA og Australien om overførsel af, hvad der kaldes passagerlisteoplysninger om europæiske flypassagerer. Overførsel af sådanne data underminerer europæiske borgeres ret til fri bevægelighed. Det har min gruppe en vis erfaring med. En medarbejder, som er menneskerettighedsaktivist, har fået direkte forbud mod at besøge eller flyve over amerikansk territorium, efter at han er blevet opført på en sort liste over potentielle terrorister. Det er denne form for arbitrær begrænsning af folks frihedsrettigheder, som aftaler af denne type udsætter os for. Terroristhandlinger er en realitet. De må bekæmpes. Men de må aldrig bruges som påskud for at undertrykke grundlæggende frihedsrettigheder.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Passagerlisteoplysninger er ét af flere våben i kampen mod terrorisme. I henhold til Lissabontraktaten pålægges Parlamentet endnu en gang at deltage i forhandlingerne om en ny aftale om passagerlisteoplysninger mellem EU, USA, Australien og Canada. Som den store fortaler for kampen mod terrorisme er EU rede til at indgå i enhver aftale, der kan være til hjælp i denne kamp. Men EU vil ikke bringe borgerlige og grundlæggende rettigheder i fare.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Af de årsager, der allerede er nævnt i forbindelse med SWIFT-aftalen, er jeg imod overførsel af data, især hvis der ikke kan påvises konstruktiv brug af disse data, eller hvis misbrug af dataene ikke kan udelukkes. Beslutningsforslaget omtaler detaljeret de mulige farer og anbefaler at udsætte afstemningen om anmodningen om godkendelse af aftalerne med USA og Australien om passagerlisteoplysninger. Derfor stemte jeg for forslaget.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig*. – (EL) Oprettelsen af en enkelt model for passageroplysninger, der skal anvendes til aftaler om passagerlisteoplysninger med alle interesserede lande, og udsættelse af afstemningen om anmodningen om godkendelse af aftalerne med USA og Australien virker som den bedste løsning. En forhastet tilgang, der kan føre til en negativ stemning omkring aftaler om passagerlisteoplysninger med USA og Australien, ville standse overførslen af data, hvilket igen kunne medføre annullerede landingsrettigheder med katastrofale konsekvenser til følge for luftfartsselskaberne. Det fælles beslutningsforslag, som alle Parlamentets grupper fremlagde i dag, og som jeg også stemte for, konstaterer med rette, at aftaler om passagerlisteoplysninger må tage hensyn til minimumsstandarder, som der ikke kan forhandles om. Det primære mål er passagerernes sikkerhed, men det kan ikke opnås på bekostning af respekt for privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger. Begrænsning af indsamlingen af data, som altid må ske i overensstemmelse med proportionalitets- og nødvendighedsprincippet, er afgørende vigtigt for overførslen af passagerdata.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning. Beslutningen om passagerlisteoplysninger blev vedtaget af et meget stort flertal og med vores støtte. Den opfordrer til at udsætte afstemningen om godkendelse af aftalerne om passagerlisteoplysninger med USA, Canada og Australien, indtil de bedst mulige garantier for databeskyttelse, opbevaringsperiode, formålsbegrænsninger, parlamentarisk kontrol, domstolskontrol, indsichtsret og adgang til retlig prøvelse er blevet sikret.

Fælles beslutningsforslag (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg støttede denne beslutning, idet den behandler emner, der vækker bekymring både i Parlamentet og andre steder. Cyanid er anerkendt som et yderst giftigt stof, der bruges i guldmineindustrien. Det er et væsentligt forurenende stof og kan have katastrofale og uoprettelige følger for menneskers sundhed og for miljøet. Dette kemikalie har været årsag til den største økologiske katastrofe i Centraleuropas historie. Desværre indføres der ikke klare regler på EU-plan, og cyanid anvendes fortsat til guldminedrift, hvorved man udsætter arbejdstagere og miljøet for stor fare. Jeg mener, at kun et fuldstændigt forbud mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift kan beskytte vores vandressourcer og økosystemer mod forurening med cyanid.

Elena Băsescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg er ikke et ungarsk medlem af Parlamentet, der forsvarer Ungarns interesser og derfor støtter hr. Áder, og jeg er heller ikke ansat af en ikkestatslig organisation. Jeg er rumænsk medlem af Parlamentet, og jeg forsvarer mit eget lands interesser.

Som sådan føler jeg mig forpligtet til at anmode om, at der gennemføres en undersøgelse af denne teknologiske følgevirkninger, inden jeg opfordrer til et forbud mod brugen af cyanid i forbindelse med minedrift.

Dem, der fremlagde beslutningen, burde have præsenteret et økonomisk bæredygtigt og mindre giftigt alternativ end den metode, som de opfordrer til et fuldstændigt forbud imod.

Efter udtalelserne fra Kommissionens repræsentant, Cecilia Malmström, for to uger siden og mødet med repræsentanter for lokalsamfundene (herunder borgmestrene fra byerne i Roșia Montană-området) er det min opfattelse, at vi må gennemføre en tilbundsående undersøgelse og se på alle eksisterende muligheder, før der indføres et fuldstændigt forbud mod denne metode.

Inden der træffes en beslutning, må vi overveje aspekter som miljøbeskyttelse, jobskabelse, tiltrækning af investeringer samt manglen på alternative beskæftigelser ud over minedrift for befolkningen i hele regionen.

Sluttelig stemte jeg imod beslutningen og fremlagde to ændringsforslag, fordi denne betænkning kun afspejler en enkelt parts synspunkter og interesser.

George Becali (NI), *skriftlig*. – (RO) Jeg støtter ændringsforslaget om at fjerne punkt 4 i det beslutningsforslag, der blev stemt om i dag. Derfor stemte jeg for ændringsforslaget. Men jeg stemte imod beslutningsforslaget af flere årsager. Vi kan ikke bede Kommissionen forbyde brugen af cyanid til guldminedrift for visse medlemsstater såsom Rumænien, der har betydelige uudnyttede ressourcer. Projektet ved Roșia Montană fortjener støtte i betragtning af dets økonomiske og sociale indvirkning og af, at det fuldt ud overholder de restriktioner, der har til formål at beskytte miljøet og arkæologiske områder. Som medlem af Parlamentet støtter jeg den mulighed, som projektet udgør for et område med mange problemer. I betragtning af Roșia Montană-områdets guldforekomster tror jeg fuldt og fast på, at ansvarlige statslige myndigheder vil kunne forhandle sig frem til en bevillingsafgift af en størrelse, der kan give nyt liv til området. Som medlemsstat er Rumænien berettiget til at udvinde sine forekomster under sikre forhold, der beskytter miljøet samtidig med, at landet får de økonomiske og sociale fordele, som dets naturressourcer berettiger til.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Cyanid er et yderst giftigt stof, der bruges af mineindustrien på trods af de risici, som det udgør for miljøet og for menneskers sundhed. For ti år siden blev over 100 000 kubikmeter cyanidforurenede vand ved et uheld sluppet ud i flodsystemet fra et bassin ved en guldmine i Rumænien. Dette udslip forårsagede en af de værste miljøkatastrofer nogensinde i Centraleuropa. I flere år har giftige stoffer der udgjort en fare for den økologiske balance, fødekæden og grundlæggende menneskelige behov for vand fra disse floder. Intet kan forhindre en sådan ulykke i at ske igen. Der findes adskillige mineprojekter i Europa, hvor der anvendes cyanid. En ny katastrofe kan indtræffe når som helst. Det er ganske enkelt et spørgsmål om tid og menneskelig forsømmelse. Der er ikke mange mennesker ansat ved mineoperationer, hvor der anvendes cyanid, men de udgør en fare for reelle miljøkatastrofer. Den europæiske miljølovgivning bygger på forsigtighedsprincippet og stiller krav om forebyggelse og overvågning af vandforurening. Derfor stemte jeg for Parlamentets beslutning, der opfordrer til et forbud mod brugen af cyanid i EU's guldminer.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Jeg støtter og stemte for dette specifikke beslutningsforslag, fordi spørgsmålet om brug af cyanid i forbindelse med minedrift er yderst alvorligt og kræver øjeblikkelig og beslutsom indgriben uden udflugter. Til dato har Kommissionen anlagt en meget afslappet tilgang til spørgsmålet, og den må straks ændres. Spørgsmålet vedrører mange lande, Europas borgeres sundhed og miljøbeskyttelse. De siger, der skyldes brugen af cyanid i forbindelse med minedrift, og konsekvenserne

heraf i Rumænien og andre lande er veldokumenterede og yderst bekymrende. Da jeg stillede Kommissionen spørgsmål om etableringen af cyanidbaserede guldminer i Bulgarien, forøgede Kommissionens svar min frygt. Desværre lader det i øjeblikket til, at der vil blive anvendt cyanid ved tre investeringsprogrammer i det nordlige Grækenland drevet af udenlandske selskaber. Sluttelig bør Kommissionen inden for de næste tre måneder foreslå et fuldstændigt forbud mod brugen af cyanid i EU, så det senest kan indføres med udgangen af 2012. Desuden bør alle medlemsstater forbyde brugen af cyanid, som Ungarn gjorde for nylig.

Marielle De Sarnez (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Parlamentet har vedtaget en beslutning, der går ind for et generelt forbud mod brugen af cyanid i forbindelse med minedrift inden udgangen af 2011. De miljømæssige konsekvenser af cyanidforurening går på tværs af landegrænser, og derfor må forbuddet indføres på europæisk plan. I januar 2000 slap mere end 100 000 kubikmeter cyanidforurennet vand f.eks. ud fra en guldmine i Rumænien og forurenede floder og vandløb i Rumænien, Ungarn, Serbien og Bulgarien. Vi håber, at medlemsstaterne vil trække deres støtte til cyanidbaserede mineprojekter tilbage. Samtidig må Kommissionen fremme industriel fornyelse på disse områder ved hjælp af økonomisk støtte til grønne erstatningsteknologier, vedvarende energi og turisme.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt og Cecilia Wikström (ALDE), *skriftlig*. – (SV) I den svenske guldmineindustri bruges cyanid i lukkede systemer på en miljømæssigt bæredygtig måde. Det nedbrydes, før vandet lukkes ud af systemet, og den bedste tilgængelige teknologi (BAT) medfører grænseværdier, der er et godt stykke under de internationalt aftalte sikre værdier. Høje sikkerhedsstandarder forhindrer cyanidet i at påvirke miljøet på nogen måde. Disse miner er med til at skabe beskæftigelse i tyndt befolkede områder, og indtil nu har det ikke været muligt at udvikle alternative metoder. Forskning og udvikling bør også støttes på dette område, men i det aktuelle klima ville et forbud være katastrofalt, både ud fra et socialt og et økonomisk perspektiv.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson og Marita Ulvskog (S&D), *skriftlig*. – (SV) Vi socialdemokrater arbejder over en bred front på at udfase farlige stoffer i fødevarer, miljøet, fremstillingsindustrien osv. Cyanid er et af disse farlige stoffer, og håndtering af cyanid er af gode grunde reguleret. I Sverige foregår al brug af cyanid i lukkede processer og på en måde, der anses for sikker. Andre steder i EU er håndtering af stoffet ikke under lige så streng kontrol.

Vi valgte at undlade at stemme ved den afsluttende afstemning, fordi vi ikke kan støtte et forhastet, direkte forbud, der også ville ramme minedrift i lande, hvor håndteringen af cyanid betragtes som sikker. Men vi ser gerne, at Kommissionen straks iværksætter initiativer, der kan gøre processer, hvortil der bruges cyanid, ufarlige, sikre, at der findes lukkede processer i alle medlemsstater, og på lang sigt udfase brugen af cyanid i fremstillingsindustrien ved hjælp af et forbud.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den særlige giftighed ved cyanid og virkningerne af brugen af stoffet i mineindustrien både for dem, der bruger det, og for dyre- og plantelivet omkring minerne, gør det nødvendigt at bevæge sig i retning af et forbud mod brugen af stoffet til minedrift på grund af frygten for flere tilfælde af forurening med katastrofale konsekvenser til følge for mennesker og miljø. I lyset af mineindustriens aktuelle behov kan forbuddet dog ikke indføres med øjeblikkelig virkning, så der må ses på og indføres foranstaltninger til at minimere de miljømæssige konsekvenser af brugen af cyanid.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for denne beslutning, fordi den foreslår et generelt forbud mod brug af cyanid i forbindelse med minedrift i EU inden udgangen af 2011, og fordi jeg erkender, at et forbud i øjeblikket udgør den eneste pålidelige måde, hvorpå vi kan beskytte vores vandressourcer og økosystemer mod forurening som følge af brugen af cyanid i miner. Jeg vil understrege behovet for at forpligte mineselskaber til at tegne forsikring til dækning af erstatninger for skader og alle udbedringsomkostninger til at genoprette et område til den oprindelige økologiske og kemiske status i tilfælde af en ulykke eller funktionsfejl.

Françoise Grossetête (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for denne tekst, og jeg er tilfreds med stemmeresultatet, da cyanid er et utrolig giftigt kemisk stof, der har potentielle katastrofale og uoprettelige indvirkninger på miljøet og på menneskers helbred. Cyanid henhører ligeledes under de vigtigste forurenende stoffer, der er opført i vandrammedirektivet.

Det er vel ikke nødvendigt at erindre om udslippet i januar 2000 af over 100 000 m³ cyanidforurennet vand fra en guldmine i Baia Mare, Rumænien, som forurenede floderne Someş, Tisza og Donau? Udslippet dræbte fiskene og de levende organismer, og drikkevandet er blevet permanent forurennet i Rumænien, Ungarn, Serbien og Bulgarien.

Det er vel ikke nødvendigt at erindre om, at denne hændelse betegnes som et "andet Tjernoby" som følge af de ødelæggende konsekvenser for miljøet?

Hvis vi ikke med blot et fælles beslutningsforslag indtager en urokkelig holdning med henblik på vedtagelsen af et fuldstændigt forbud mod anvendelse af cyanidteknologi i minedrift i EU, vil vores budskab til Kommissionen være uden betydning for fremtiden.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Der er tidspunkter, hvor miljøhensyn, beskyttelse af naturarv og menneskers velfærd generelt formår at få overtaget over sågar økonomiske og partipolitiske interesser. Dette fremhæves med denne beslutning.

Parlamentet har i dag formået at vise, at det først og fremmest beskytter menneskers almene interesser og velfærd. Anvendelse af cyanidteknologi i minedrift udgør en risiko, som vi ikke har råd til at løbe, da skaderne er uoprettelige.

Jeg støtter imidlertid idéen om at tilskynde til en industriel omstilling i de områder, hvor minedrift baseret på cyanidteknologi er blevet forbudt, ved at tilvejebringe tilstrækkelig økonomisk støtte til "rene" industrisektorer samt til vedvarende energi og turisme.

Tunne Kelam (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning, da jeg mener, at der bør nedlægges forbud mod anvendelse af cyanid i minedrift i Europa. Cyanid er et meget giftigt kemikalie, der bruges i guldmineindustrien. Det udgør en alvorlig trussel mod miljøet og menneskers sundhed. De alvorlige ulykker, der tidligere er sket, er et bevis på, at cyanidforurening kan forvolde uoprettelig skade på både miljøet og på menneskers sundhed. I denne forbindelse støtter jeg kraftigt bestræbelserne på hurtigst muligt at nedlægge forbud mod denne type minedrift for at sikre, at ingen, hverken i dag eller i fremtiden, skal udsættes for de ødelæggende virkninger af cyanid i minedrift.

Marian-Jean Marinescu (PPE), skriftlig. – (RO) En række årsager lå til grund for, at jeg stemte imod beslutningen om et forbud mod anvendelse af cyanidteknologier i minedrift inden udgangen af 2011. Et stop for igangværende mineprojekter, hvori der anvendes cyanidteknologier ville være et hårdt slag for de medlemsstater, der anvender denne teknologi (Finland, Sverige, Spanien, Rumænien, Bulgarien og Grækenland) og for de medlemsstater, der fremstiller cyanid (Belgien, Det Forenede Kongerige, Den Tjekkiske Republik og Tyskland). Europa ville blive fuldstændig afhængig af at importere guld, som er et metal, der anvendes i den europæiske ædelmetalindustri samt i elektroniksektoren. Ca. 87 % af cyanidproduktionen anvendes i andre industrisektorer end mineindustrien, som f.eks. i produktionen af vitaminer, smykker, klæbemidler, elektroniske komponenter til computere, brandsikre isoleringsmaterialer, kosmetik, nylon, maling, lægemidler osv. Der er teknologier i erhvervssektorerne, der udgør en fare for menneskers sundhed og miljøet. Cyanidteknologien er blot en af disse. Der findes forskrifter og standarder, hvorefter det er tilladt at udføre disse aktiviteter under forsvarlige forhold, for at hindre skadelige virkninger. Dette princip finder ligeledes anvendelse på mineteknologier. Den gældende lovgivning skal overholdes. Vi har ikke ret til at nedlægge forbud, men vi har ret til at beskytte.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU udtrykte sig meget klart i de mål, der blev fastlagt i vandrammedirektivet om kvaliteten af vandressourcerne, der ikke må indeholde nogen form for kemiske stoffer. Hvis disse mål skal nås, er det af afgørende betydning, at der nedlægges forbud mod anvendelse af cyanidteknologi i minedrift. Vi skal erstatte denne teknik med miljøvenlige alternativer, da cyanidteknologi til minedrift har været årsagen til mere end 30 alvorlige ulykker i løbet af de seneste 25 år.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte imod denne beslutning, da det gældende 2006-direktiv indeholder en maksimal beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed med hensyn til anvendelsen af cyanidteknologi i minedrift. I lyset af direktivets strenge bestemmelser om affald fra minedrift og manglen på bæredygtige alternativer, er det ikke nødvendigt at nedlægge et generelt forbud mod anvendelse af cyanidteknologi til udvinding af guld.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningsforslaget. Det fælles beslutningsforslag blev vedtaget med kun én lille positiv tilføjelse (tilskyndelse til industriel omstilling inden for de områder, hvor der nedlægges forbud mod cyanidbaseret minedrift). Forsøgene på at ændre opfordringen til "at tage initiativ til et fuldstændigt forbud" til blot at gennemføre en konsekvensanalyse blev forkastet ved en afstemning ved navneopråb (161/416), og det samme blev ændringsforslaget om udelukkende at "overveje" et forbud (afstemning ved navneopråb (246/337). Det ændringsforslag, vi har udarbejdet i samarbejde med S&D-Gruppen og GUE/NGL-Gruppen om at "foreslå et forbud" med angivelse af en dato, hvor dette skulle træde i kraft, blev forkastet (afstemning ved navneopråb: 279/309). Den endelige beslutning blev vedtaget

med stemmerne 524/54/13 (ALDE-Gruppen stemte hverken/eller, da ændringen om gennemførelse af en konsekvensanalyse ikke blev vedtaget).

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – (SV) I gårsdagens afstemning i Parlamentet om et generelt forbud mod anvendelse af cyanidteknologi i minedrift i EU stemte jeg, i lighed med mange andre svenske medlemmer, imod beslutningsforslaget. Cyanid er et giftstof, og det er særdeles vigtigt, at det anvendes inden for rammerne af de fastlagte miljøretningslinjer, og at udvaskning gennemføres i lukkede processer. Denne praksis er standard i EU og resulterer i en minimering af risikoen for farlige emissioner. Et direkte forbud mod anvendelse af cyanid i minedrift ville betyde, at de europæiske guldminer, herunder i Sverige, ville skulle lukke. Efter min mening ville det ikke være tilrådeligt at indføre et direkte forbud mod cyanidbaserede minedriftsteknologier, før vi har et alternativ til cyanidudvaskning, som er teknisk, økonomisk og miljømæssig muligt. Derfor stemte jeg imod beslutningsforslaget.

15. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

16. Erklæring fra formanden

Formanden. – Vi har med sorg modtaget nyheden om, at den finske internationale menneskerettighedsobservatør, Jyri Antero Jaakola, er blevet myrdet i Mexico. Han og den mexicanske aktivist, Betty Cariño Trujillo, der ledsagede ham på det pågældende tidspunkt, blev myrdet under en mission, hvor de havde til opgave at overvåge overholdelsen af menneskerettighederne i Mexico. På Parlamentets vegne kondolerer jeg og udtrykker medfølelse over for ofrenes familier. Som vi kan se kræver den verden, vi lever i, stadig ofre, som det er tilfældet her.

Jeg er sikker på, at De er bekendt med, at jeg sidste uge var på officielt besøg i USA. Jeg foretog den officielle åbning af Parlamentets nye forbindelseskantor med USA's kongres i Washington. Jeg havde også mange vigtige drøftelser, der skulle bidrage til et tættere samarbejde, herunder især et tættere økonomisk samarbejde, mellem EU og USA. Vi talte ligeledes om et strategisk partnerskab og om ændringerne i EU efter Lissabontraktatens ikrafttræden. Vi venter, at samarbejdet med USA vil foregå på lige vilkår.

Førstkommende søndag, den 9. maj, er 60-års dagen for Schuman-erklæringen. For at markere denne begivenhed vil Parlamentet være åbent for alle interesserede på lørdag den 8. maj i Bruxelles og på søndag i Strasbourg. Der vil ligeledes blive gennemført ceremonier for at fejre mindet om denne begivenhed i Luxembourg. I Strasbourg vil gæsterne bl.a. omfatte en af Kommissionens næstformænd og den franske og den tyske minister for europæiske anliggender. Jeg vil også være til stede, og jeg vil tilskynde alle medlemmerne til at tage til Strasbourg på søndag om fire dage.

17. Revision af traktaterne – Overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet – Beslutning om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende:

– betænkningen af hr. Méndez de Vigo for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om udkast til protokol om ændring af protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning for resten af valgperioden 2009-2014: Europa-Parlamentets udtalelse (EU-traktatens artikel 48, stk. 3) (17196/2009 – C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)) (A7-0115/2010), og

– betænkningen af hr. Méndez de Vigo for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om henstillingen om Det Europæiske Råds forslag om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (17196/2009 – C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)) (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg tillader mig at indlede mit indlæg med et citat fra Rilke: "Herr, es ist Zeit. Der Sommer war sehr groß...". Rilke var det nyligt afdøde medlem, Dimitris Tsatsos',

yndlingsdigter. For et stykke tid siden, den 19. november 1997, havde Dimitris Tsatsos og jeg fornøjelsen af at fremlægge betænkningen om Amsterdamtraktaten for Parlamentet.

I netop denne betænkning om Amsterdamtraktaten stillede vi forslag om, at ethvert ændringsforslag til traktaterne skulle udarbejdes på forhånd af et konvent.

Vi benævnte denne metode fællesskabsmetoden. Det var sågar denne konventmetode, der blev anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af chartret om grundlæggende rettigheder og frem for alt forfatningstraktaten.

Jeg ønsker især at minde Dimitris Tsatsos i dag, da vi er på vej til at gennemføre den første reform af Lissabontraktaten, som i den sidste analyse, hr. formand, er den forfatningstraktat, som vi har kæmpet så hårdt for.

Grundlaget for den første reform, der kommer til at omfatte forslaget om ændring af protokol (nr. 36) i Lissabontraktaten, er ikke almindelig, da Lissabontraktaten ikke var trådt i kraft, da parlamentsvalget blev afholdt i juni sidste år, som følge af de omskiftelige forhold, som vi alle kender til.

Det sidste parlamentsvalg blev følgelig gennemført i henhold til Nicetraktaten, der var gældende på det tidspunkt, og i denne Nicetraktat bestemmes det, at der skal vælges 736 parlamentsmedlemmer i modsætning til de 751 medlemmer, der bestemmes i Lissabontraktaten.

For at gøre tingene endnu mere indviklede fastslås det i loven fra 1976, at mandatperioden for et medlem er fem år. Dette betyder, at vi nu ikke blot kan anvende det antal, der er fastlagt i Lissabontraktaten, nemlig 751 medlemmer, i lyset af at det i Lissabontraktaten bestemmes, at et bestemt land mister tre medlemmer, der er blevet valgt og derfor ikke kan forlade parlamentet i denne valgperiode.

Dette er årsagen til, at protokol (nr. 36) skal ændres for at gøre det muligt at lade Lissabonaftalerne træde i kraft, og årsagen til, at dette parlament i denne valgperiode, 2009-2014, når ændringen af protokol (nr. 36) er trådt i kraft, undtagelsesvis vil have 754 medlemmer.

Dette er årsagen til, at Det Europæiske Råd har tilsendt Dem et brev, hr. formand, hvori der anmodes om, at parlamentet afgiver en udtalelse om to spørgsmål i henhold til traktatens artikel 48, stk. 2.

Det første spørgsmål, der opstår, er, hvorvidt et konvent er nødvendigt for udarbejdelsen af ændringsforslaget til protokol (nr. 36)). Det andet spørgsmål er, hvorvidt stats- og regeringscheferne kan indkalde til en regeringskonference med henblik på en ændring af protokol (nr. 36).

Begge spørgsmål hører sammen, selv om de behandles i to forskellige betænkninger. Jeg vil indlede med indkaldelsen til en regeringskonference. Som sagt har vi at gøre med det politiske resultat af anvendelsen af Lissabontraktaten, og vi har ligeledes at gøre med en usædvanlig overgangsløsning, hvis varighed kun vil være denne valgperiode. Denne regeringskonference vil derfor begrænse sig selv til noget, der allerede er blevet aftalt, nemlig hvordan disse 18 medlemmer skal fordeles mellem 12 lande.

Følgelig er der ingen forhandlinger. Efter min mening kan den regeringskonference indkaldes meget hurtigt, og den kan sågar løse problemet på en enkelt formiddag, da den politiske beslutning allerede er truffet.

Jeg anmoder derfor om, at medlemmerne stemmer for en regeringskonference, da jeg ikke mener, at det er nødvendigt med et konvent i forbindelse med et problem, der allerede er blevet løst. Vi støtter afholdelsen af regeringskonferencen, og vi er imod indkaldelsen af et konvent.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg er tilfreds med, at Parlamentet i kraft af min kære kollega og ven, Íñigo Méndez de Vigo, er enig med Det Europæiske Råd i, at det for at foretage den foreslåede ændring af Lissabontraktatens protokol (nr. 36) ikke er nødvendigt at indkalde et konvent, da det drejer sig om en lille ændring, om end det er en ændring, der er nødvendig for, at det antal medlemmer, der skulle have været her, hvis Lissabontraktaten havde været gældende, kan være til stede i Parlamentet, før det næste valg afholdes.

Netop denne situation er ret paradoksal, da både hr. Méndez de Vigo og jeg deltog i det konvent, der udarbejdede et udkast til en EU-forfatning. I dette tilfælde er målet at forsøge at undgå denne procedure, idet det drejer sig om en meget lille ændring, der faktisk bare er en formssag, af Lissabontraktaten.

Det glæder mig meget, at vi snarest muligt kan byde velkommen til yderligere 18 medlemmer fra 12 lande, Det Forenede Kongerige, Slovenien, Polen, Nederlandene, Malta, Letland, Italien, Bulgarien, Sverige, Frankrig, Østrig og Spanien, hvis Parlamentet vedtager det forslag, der er stillet af hr. Méndez de Vigo, og efter der er

blevet afholdt en regeringskonference, og de nødvendige ratificeringsprocedurer er blevet gennemført i EU's 27 medlemsstater.

Borgerne i disse lande vil derfor sågar blive endnu bedre repræsenteret i Parlamentet. Jeg glæder mig således over, at denne betænkning er blevet udarbejdet af hr. Méndez de Vigo, og at den er blevet vedtaget af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender i den form, som han har foreslået. Jeg håber ligeledes, at der på dette plenarmøde vil være stor tilslutning til forslaget, og at disse 18 manglende medlemmer snarest muligt vil være at se her i Parlamentet, og at dette vil være i overensstemmelse med bestemmelserne i Lissabontraktaten.

Maroš Šefčovič, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker hr. Méndez de Vigo for en fremragende betænkning. Det glæder mig ligeledes at kunne oplyse Parlamentet om, at Kommissionen vedtog en positiv udtalelse om indledningen af regeringskonferencen, der vil analysere de nødvendige traktatændringer, som vil bane vejen for en godkendelse af de yderligere 18 medlemmer.

Det Europæiske Råd havde på forslag af den spanske regering anmodet Kommissionen om en udtalelse, og eftersom den spanske regerings forslag afspejler den langvarige politiske enighed om omgående at indsætte de yderligere 18 medlemmer, har Kommissionen henstillet, at der snarest mulig indledes en regeringskonference.

I overensstemmelse med det spanske forslag har Kommissionen ligeledes fremhævet i sin udtalelse, at regeringskonferencen bør begrænses til behandlingen af spørgsmålet om de yderligere medlemmer. Det glædede mig meget at se, at betænkningen af hr. Méndez de Vigo blev støttet af et stort flertal i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, og vi håber, at dette også vil blive tilfældet på Parlamentets møde i morgen.

På Kommissionens vegne udtrykker jeg ligeledes håb om, at der hurtigt vil blive opnået enighed om de begrænsede traktatændringer, der skal drøftes på denne regeringskonference, og at medlemsstaternes ratificering heraf vil gøre det muligt for de yderligere 18 medlemmer at påbegynde deres arbejde i Parlamentet så hurtigt som muligt.

Carlo Casini, for PPE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gøre det meget kort, da det udvalg, jeg er formand for, nåede til enighed om en meget omfattende aftale i overensstemmelse med det, der allerede er blevet sagt, hvilket overflødiggør alt for langtrukne forhandlinger.

Det problem, der opstod, og som blev drøftet i udvalget, omhandlede det forhold, at det i både valgloven fra 1976 og Lissabontraktaten kræves, at medlemmerne af dette Parlament skal vælges direkte af de forskellige landes befolkninger. Dette giver problemer i de tilfælde, hvor det i henhold til det valgsystem, der anvendes i forbindelse med valget af parlamentsmedlemmer til denne valgperiode, ikke er tilladt at give adgang til Parlamentet til kandidater, der ikke fik nok stemmer til at sikre en plads, men som dog fik nok stemmer til at gøre det muligt at få plads i Parlamentet på et senere tidspunkt.

Nogle valgsystemer åbner mulighed herfor, men tilsyneladende er der andre, der ikke gør. Hvis vi derfor ikke ønsker at forsinke disse medlemmers indtræden i Parlamentet væsentligt, bør vi anvende usædvanlige, midlertidige udnævnelsesordninger, som foreslået af Rådet.

Efter langvarige drøftelser konkluderede mit udvalg, at denne udtalelse er rimelig. Vi tilslutter os derfor det, der allerede er blevet sagt. Jeg bliver nødt til at nævne, at jeg personligt stillede et ændringsforslag om udnævnelse af observatører i en overgangsperiode forud for valget af de nye parlamentsmedlemmer. Selv om dette ændringsforslag stadig drøftes, bliver vi nødt til at stemme imod det, selv om det er mit eget ændringsforslag, da kompromisændringsforslaget indeholder bestemmelser om disse parlamentsmedlemmers hurtige og umiddelbare indtræden.

Ramón Jáuregui Atondo, for S&D-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg sige, at den beslutning, vi træffer i denne forbindelse, ikke er let. For det første er vi i færd med at revidere traktaten. Kort tid efter, at den trådte i kraft, foreslår vi for første gang en revision af traktaten. Dette er ikke nogen let opgave.

For det andet er vi imidlertid i færd med at genskabe, bekræfte og give chancen for, at 18 medlemmer, der ville have været berettiget til at indtræde i Parlamentet, hvis traktaten var blevet vedtaget før valget, kan udøve denne ret. Desuden gør vi det muligt for 12 lande, der er berettiget til at justere deres situation i Parlamentet, da de har en aftale med hele EU, om at de bør have et større antal repræsentanter end de hidtil har haft, at udøve denne ret. Det er det, det hele drejer sig om, men det er et vigtigt spørgsmål.

Ikke desto mindre bestemmes det i selve traktaten, at der skal afholdes et konvent, hvis traktaten skal revideres. Rådet har ret og rimeligt spurgt os om, hvorvidt det er nødvendigt at afholde et konvent for at ratificere en

aftale, der er indgået med alle EU's medlemsstater. Parlaments svar er, at det ikke er nødvendigt. Det er ikke nødvendigt i dette tilfælde.

Det bemyndiger derfor Rådet til at indkalde til en regeringskonference og til at revidere traktaten og muliggør derved de 27 landes ratificering af revisionen, hvilket således gør det muligt for de 18 medlemmer at indtræde i Parlamentet og for de pågældende 12 lande at blive behørigt repræsenteret i Parlamentet.

Det er det, det hele drejer sig om, men der er et problem. For det første anerkender jeg, at det var vanskeligt at beslutte, om dem, der skal indtræde, nødvendigvis skal vælges direkte til disse pladser, eller om de kan vælges på anden måde.

Jeg tror, at dette problem, der er opstået, og som skal undersøges og fremlægges realistisk, er blevet løst tilfredsstillende. Jeg ønsker ikke blot at takke ordføreren, hr. Méndez de Vigo, for betænkningen, men ligeledes hr. Duff for, at vi har formået at nå frem til det, der efter min mening er en meget vigtig aftale mellem de tre grupper.

Vores budskab er, at traktaten bør revideres, men at dette skal ske uden afholdelsen af et konvent, således at denne revision kan sikres en god start. Imidlertid bør Parlamentet samtidig erindre de nationale parlamenter om, at de skal sende medlemmer, der er blevet valgt direkte til Parlamentet, og at vi her i Parlamentet agter at revidere EU's valgsystem for at supplere den europæiske valgmodel med en ensartet overnational ordning til valg af parlamentsmedlemmer.

Det glæder mig meget, at disse to betragtninger har gjort det muligt at sikre en balance, således at dette spørgsmål på ny kan tages op.

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det foreliggende forslag kommer naturligvis før den traktat, der træder i kraft. Hvis traktaten var trådt i kraft, før dette forslag var blevet stillet, ville vi ikke have godkendt det.

Parlamentet kan ikke acceptere, at Frankrig ville søge at udpege to medlemmer af Frankrigs nationalforsamling til Parlamentet. Hvis vi havde vedtaget dette efter traktatens ikrafttræden, og hvis dette forslag ikke var blevet stillet, før den var trådt i kraft, ville vi også have overtrådt traktatbestemmelserne, da dette forslag ikke er i overensstemmelse med princippet om progressiv proportionalitet.

Vi kan acceptere en overgangsløsning, men kontroversen har med al tydelighed afdækket de problemer, der vedrører Parlamentets sammensætning og valgprocedure. Det glæder mig, at alle grupperne nu er enige om, at det nu er nødvendigt med en gennemgribende reform af valgproceduren, og Parlamentet vil snart stille forslag, der vil kræve en regeringskonference, som helt og aldeles vil blive forberedt af et konvent, og hvori de nationale parlamenter vil blive inddraget, og som vil indebære omfattende høringer og inddragelse af de nationale politiske partier med henblik på i det væsentlige at have løst dette problem i god tid inden 2014.

Jeg takker varmt mine kolleger og koordinatorene i de andre grupper for de konstruktive forhandlinger, der er gennemført med det klare formål at reformere Parlamentets valgprocedure.

Gerald Häfner, for Vets/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Der er opnået bred enighed om dette spørgsmål. Vi ser frem til udvidelsen af Parlamentet, og vi ser frem til 18 nye medlemmer. Vi ønsker at skabe grundlaget for dette nu, således at de kan komme og samarbejde med os.

Der er blot et punkt, hvor der er uenighed, men dette er faktisk et meget væsentligt punkt, da det vedrører grundlaget for vores arbejde, herunder vores forståelse af princippet for demokrati og vores forståelse af selve Parlamentet. Det drejer sig om, hvem der beslutter, hvem disse nye medlemmer skal være. Dette er ikke et sekundært spørgsmål for os, men derimod et centralt spørgsmål. Ifølge traktaten vælges Parlamentets medlemmer "ved direkte almindelige, frie og hemmelige valg for en mandatperiode på fem år". Det er borgerne, der vælger medlemmerne. Dette er tilfældet i 11 ud af 12 lande.

Et land siger nu, at dette ikke er muligt, og at det vil sende Parlamentet medlemmer, der er blevet valgt af landets borgere, til et helt andet hverv. Vi anser ikke dette for at være en tilfredsstillende behandling af Parlamentet eller for at være i overensstemmelse med borgernes ret til at stemme eller med demokratiets principper.

Vi kunne dispensere fra kravet om et konvent, hvis det blot drejede sig om en teknikalitet, dvs. hvis vi var enige om princippet om overholdelse af traktaterne. På nuværende tidspunkt er der imidlertid fare for, at

traktaten falder sammen. Lad os fastholde kravet om, at der skal indkaldes til et konvent, der er en rigtig god metode til at opnå enighed uden for regeringsniveauet i Europa om netop denne type spørgsmål.

Ashley Fox, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over denne betænkning og dens konklusion om, at det ikke er nødvendigt at indkalde et forfatningskonvent. Et sådant konvent ville kun være spild af tid og af skatteborgernes penge. Mine vælgere er bestemt ikke tilhængere af et konvent, der uden tvivl ville drøfte yderligere politisk integration. Der hersker ingen tvivl om, at den generelle holdning i Det Forenede Kongerige er, at den politiske union allerede er gået for vidt.

Selv om jeg glæder mig over de foranstaltninger, som muliggør disse yderligere 18 medlemmers indtræden, mener jeg ikke, at de bør tildeles observatørstatus, indtil overgangsbestemmelserne træder i kraft. Dette skridt ville berettigede dem til løn og dækning af udgifter, før de bliver stemmeberettigede, og jeg mener principielt, at dette er forkert.

I denne tid, hvor der ventes omfattende nedskæringer i næsten alle medlemsstaternes offentlige udgifter, bør Parlamentet gå foran med et godt eksempel. Vi bør til enhver tid forvalte de offentlige finanser fornuftigt. Min gruppe stemmer imod denne betænkning, da der ikke er taget højde for dette vigtige princip.

Søren Bo Søndergaard, for GUE/NGL-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi er uenige om mange ting vedrørende EU. Vi er utvivlsomt også uenige om mange ting vedrørende Europa-Parlamentet. Men jeg tror, at der er bred konsensus om, at det, som giver Europa-Parlamentet legitimitet, det er, at det er demokratisk og direkte valgt af borgerne. Her står vi så i dag med et forslag om reelt at acceptere, at det kan laves om. Der foreligger et forslag, der kan bringe os i en situation, hvor der i de næste fire år kan blive vedtaget ting i dette Parlament af folk, der ikke er demokratisk valgt, men af folk, som er udpeget. Det synes jeg er en rigtig skidt udvikling. Det synes jeg er en rigtig uheldig udvikling.

Det er naturligvis i strid med traktaten. Derfor bliver man nødt til at lave traktaten om. Men det er også i strid med praksis. Sagde man til Rumænien og Bulgarien, da de tiltrådte i 2007, at de ikke behøvede at afholde valg? At disse landes medlemmer kunne sidde to og et halvt år, uden at der blev afholdt valg? Nej, man pålagde dem at afholde valg. Det skal man også gøre med de nye medlemmer. Også selv om der kun skal afholdes valg i et land, nemlig i Frankrig.

Morten Messerschmidt, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er noget bizart over den situation, vi befinder os i netop nu. I årevis har vi hørt om, hvordan Lissabontraktaten skulle være det instrument, der sikrede demokrati, gennemsigtighed og borgernes medindflydelse på lovgivningen i EU. Og så er noget af det første, Europa-Parlamentet vælger at gøre efter at have fortalt borgerne dette i årevis, at sige nej til direkte valg, at sige nej til at bruge et konvent og at sige nej til alle de instrumenter, som man har brugt til i de foregående at overbevise borgerne om, hvorfor denne traktat var nødvendig. Det er der da noget bizart over.

Det naturlige ville selvfølgelig være, at man tager de løfter, man har givet vælgerne, alvorligt. At man tager det alvorligt, at dette hus skal sammensættes af folk med et direkte folkeligt mandat. At man tager det alvorligt, at det ikke er regeringer, men folkevalgte, som ændrer traktaterne. Begge disse grundlæggende elementer – og i øvrigt grundlæggende løfter – bliver brudt, hvis de to betænkninger bliver vedtaget. Hele tanken, ja hele argumentet for at få Lissabon-traktaten – alt det, der skulle overbevise borgerne om, hvorfor de skal give endnu mere magt til EU – det vender man ryggen netop i dag, hvor man har fået sin vilje. Derfor må jeg sige som tidligere ordfører, at min gruppe heller ikke kan støtte disse betænkninger.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Jeg går direkte til sagens kerne. Det fremhæves med rette i punkt 2 i hr. Méndez de Vigos betænkning, at et af Rådets forslag direkte er i strid med filosofien bag 1976-loven. Dette gælder de nationale parlamenters udnævnelse af parlamentsmedlemmer, der i medfør af 1976-loven skal vælges ved direkte almindelige valg.

Med al behørig respekt for ordføreren beklager jeg, at han ikke i højere grad har taget højde for dette og har behandlet dette mere konkret, mere tydeligt og mere kompromisløst i punkt 5. Det er slet ikke umuligt at fastholde kravet om et valg. Hvis medlemsstaterne ikke ønsker at afholde suppleringsvalg, bør de ganske enkelt tage udgangspunkt i resultatet af det valg, der blev afholdt i 2009, og anvende dette valgresultat proportionelt på det nye antal medlemmer, der lige er blevet valgt.

Enhver anden løsning er udemokratisk, og dette gælder især i mit land, Frankrig, hvor det nationale parlament udnævnes på et ikke-proportionelt grundlag uden forholdstal. Der ville faktisk være tale om en form for regeringsudnævnelse, hvilket er i modstrid med traktaternes ånd.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er stadig et mysterium, hvordan Rådet har kunnet behandle et emne som dette så overfladisk. Jeg håber, at der ikke kommer problemer i kølvandet på denne beklagelige vanskelighed, og at vores institutioners og vores projekts troværdighed ikke vil blive undermineret. Jeg kan give et konkret eksempel, idet Italien skal vælge et parlamentsmedlem ved et eventuelt suppleringsvalg, men spørgsmålet er, om vi bør være mest bekymrede over, om vi ville få et valg med en sandsynlig stemmeprocent på kun 5 %, eller om vi skulle anvende resultaterne fra det seneste valg i 2009 for at bekræfte valget af et parlamentsmedlem, der under alle omstændigheder er valgt ved direkte almindelige valg?

Vi må under ingen omstændigheder forværre situationen. Aldrig før har det været vigtigere for Europa at undgå institutionelle hindringer og forsinkelser af integrationsprocessen. Jeg ønsker ligeledes at understrege, hvor vigtigt det er, at alle disse 18 medlemmer indtræder i Parlamentet samtidig for at undgå at forrykke den skrøbelige balance mellem de nationaliteter, der er repræsenteret i Parlamentet. Dette spørgsmål skal, og jeg gentager, omgående afklares. Jeg finder det utænkeligt, at de nye medlemmer ikke kan vælges til Parlamentet for den resterende del af valgperioden 2009-2014.

Det haster derfor med at vedtage den pågældende henstilling og betænkning, således at der bliver givet grønt lys for ændringen af protokol nr. 36 til Lissabontraktaten, uden at der skal indkaldes til et konvent, men ved at der direkte indkaldes til en regeringskonference som foreslået af ordføreren. Vi skal så afgjort vælge den hurtigste vej, da der på nuværende tidspunkt ikke er meget at drøfte. Vi skal i stedet se at komme videre og konstruktivt begynde på en frisk efter det, der desværre har været en meget negativ episode.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

Næstformand

Matthias Groote (S&D). – (DE) Fru formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, hr. Méndez de Vigo. Jeg ser ingen grund til at indkalde til et konvent. Det er en detalje, der skal afklares. Siden 1979 er Parlamentets medlemmer blevet valgt ved et direkte og hemmeligt valg, og sådan skal det også fortsætte i fremtiden. Det ville være klogt af Parlamentet og Rådet at behandle dette problem så hurtigt som muligt på en regeringskonference, da 16 af de 18 medlemmer befinder sig i et vakuum, hvilket er temmelig uudholdeligt. Sorteper ligger derfor på ny hos Rådet. Jeg anmoder Rådet om ikke at give efter i denne sag, fordi en medlemsstat har undladt at fastlægge tydelige bestemmelser med den begrundelse, at den havde forventet, at Lissabontraktaten var trådt i kraft tidligere. Jeg glæder mig over, at traktaten nu er på plads, men nu skal vi læse på lektien.

Méndez de Vigo-betænkningen udgør et godt grundlag for en styrkelse af denne proces. Rådet ville gøre klogest i at undlade at falde for fristelsen til at acceptere, at der indtræder medlemmer i Parlamentet, som sendes hertil fra et nationalt parlament. Dette ville danne præcedens, og jeg håber ikke, at det sker. Ordføreren kan derfor regne med min støtte under forudsætning af, at Parlamentet ikke godkender medlemmer fra de nationale parlamenter, der måtte blive sendt hertil.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Frankrig er den eneste medlemsstat, der ikke havde forudset Lissabontraktatens ikrafttræden, og som afviser at tage resultatet af parlamentsvalget i juni 2009 til efterretning. Hvis vi godkender det tredje alternativ, den franske undtagelse, som indebærer udnævnelse af to nye medlemmer, er det ensbetydende med, at vi anmodes om at godkende en alvorlig overtrædelse af EU's primære lovgivning, nemlig at Parlamentets medlemmer vælges ved direkte almindelige valg, som er den bestemmelse, der har ligget til grund for vores legitimitet i 31 år.

Skal vi rette os efter Rådets afgørelse under pres fra en medlemsstat, der udviser en vis mangel på respekt for EU og EU's borgere? Parlamentet skal ikke blåstemple denne alvorlige overtrædelse af princippet for det europæiske demokrati. Vi skal afvise at underminere vores legitimitet og vores troværdighed som valgte repræsentanter for de europæiske borgere. Det er de europæiske borgere, der vælger, hvem de ønsker, der skal repræsentere dem i Parlamentet, ikke medlemsstaternes regeringer.

Denne franske undtagelse begrundes vores krav om, at Parlamentet skal inddrages i tilfælde af et konvent om revision af traktaterne, og om at Parlamentet skal afvise en regeringskonference.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Fru formand! Den forsinkede ratifikation af Lissabontraktaten resulterede i, at der blev udnævnt 736 parlamentsmedlemmer i stedet for de nu foreslåede 751. Dette høje antal skal opnås ved, at 18 pladser fordeles mellem 12 medlemsstater, og Tyskland mister tre pladser, men ændringen kan ikke gennemføres, da det er ulovligt at begrænse de tre tyske parlamentsmedlemmers valgperiode for tidligt.

Sagen kompliceres yderligere af, at det i traktaten bestemmes, at det samlede antal parlamentsmedlemmer ikke må overstige 751. Hvis de yderligere 18 medlemmer skulle indtræde, uden at de tre tyske pladser blev inddraget, ville dette kræve en revision af Lissabontraktatens protokol 36. Denne revision ville skulle foretages af et konvent, der skulle udarbejde forslag, som medlemsstaterne skulle nå til enighed om, og som skulle indarbejdes i traktaten som ændringsforslag. Hvis man undlader at gøre dette, ville enhver handling iværksat af det 754 mand store Parlament, som ville være tre over grænsen på 751 medlemmer, være ulovlig.

Det forslag, der er forelagt Parlamentet, går ud på at håndtere problemet ved at indkalde til en regeringskonference, men det drejer sig om en væsentlig revision og ændring af Lissabontraktaten, som forudsætter ratifikation i alle medlemsstaterne og åbner mulighed for afholdelse af individuelle nationale folkeafstemninger. Jeg opfordrer kraftigt Parlamentet til at stemme imod dette forslag.

Rafał Trzaskowski (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg er dybt uenig med den forrige taler. Parlamentet skulle besvare et spørgsmål om, hvorvidt der skulle indkaldes til et konvent, som skulle afgøre denne sag, og vi har truffet beslutning om ikke at gøre det, men vores beslutning er begrundet i vores respekt for dette instrument, dette nye instrument, som faktisk gør alle vores beslutninger mere legitime. Det siger sig selv, at dette ikke danner præcedens for fremtidige situationer, da alle de virkelig væsentlige emner, der vedrører traktatændringer, som f.eks. valgproceduren, ville kræve, at der blev indkaldt til et konvent.

Jeg takker Íñigo Méndez de Vigo og koordinatorene for den beslutning, de har truffet. Det var ikke nogen nem beslutning. Det voldte os problemer at udnævne yderligere 18 parlamentsmedlemmer, da visse medlemsstater faktisk ikke havde planlagt en procedure, men vi besluttede, at repræsentativitet er vigtigst og udgør det princip, som er vores rettesnor, og at Parlamentet bør få en afbalanceret repræsentation så snart som muligt. Vi valgte derfor en pragmatisk løsning og tilskyndede medlemsstaterne til at færdiggøre deres valgprocedurer snarest muligt, idet det naturligvis forudsættes, at alle de parlamentsmedlemmer, der skal indtræde i Parlamentet, vælges direkte.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Spørgsmålet om udnævnelse af yderligere parlamentsmedlemmer er ikke nyt. Vi må ikke glemme, at vores kolleger hr. Severin og hr. Lamassoure allerede arbejdede med denne sag i den forrige valgperiode. Hvordan kan man så undgå at blive overrasket over, at et land, som tilfældigvis er mit hjemland, Frankrig, er fuldstændig uforberedt med hensyn til udnævnelsen af sine to nye parlamentsmedlemmer? Kunne man ikke rimeligvis have antaget, at Lissabontraktaten en dag ville træde i kraft, og at spørgsmålet om de nye parlamentsmedlemmer ville blive taget op? Hvad er da begrundelsen for denne manglende forudseenhed, denne afslappede attitude?

Det forholder sig faktisk sådan, at vi ved at give Frankrig mulighed for i medfør af protokol nr. 36 at udnævne parlamentsmedlemmer blandt de nationale parlamentsmedlemmer og derved undgå at tabe ansigt for en lille pris faktisk risikerer at overtræde den grundlæggende bestemmelse om, at Parlamentets medlemmer vælges ved direkte almindelige valg. Dette er i strid med filosofien bag 1976-loven om valg af medlemmerne til Parlamentet ved direkte almindelige valg og ville underminere selve Parlamentets legitimitet og troværdighed.

Desuden skal de valgte repræsentanter for de 11 øvrige medlemsstater, der er blevet behørigt valgt, ikke betale prisen for sådan et stykke amatørarbejde. Denne situation har simpelthen stået på for længe for dem og for deres hjemlande, og det er kun ret og rimeligt, at disse valgte repræsentanter får lov til at indtræde i Parlamentet så snart som muligt og komme i gang med arbejdet. Vi mener derfor, at dette problem bør løses på en regeringskonference, der hurtigt kan godkende udnævnelsen af disse medlemmer.

Vi skal imidlertid insistere på, at Frankrig opfylder sine forpligtelser, som landets europæiske partnere har gjort det. Arrangementer af denne art er uacceptable i netop det parlament, som er samlingspunktet for repræsentanterne for de europæiske borgere. På trods af alt har disse forhandlinger underforstået gjort det klart, at det for fremtiden er nødvendigt at fastlægge bestemmelser om en ensartet metode til valg af parlamentsmedlemmer ved direkte almindelige valg. Denne reform skal gennemføres af et konvent. Jeg ønsker at gentage, at det er borgernes, og ikke regeringernes, stemme, der skal veje tungest her i Parlamentet.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg ønsker at takke hr. Méndez de Vigo for hans store stykke arbejde og alle de kolleger, der bidrog, for deres samarbejde. Efter mange års arbejde og ret alvorlige ratificeringsproblemer er Lissabontraktaten endelig trådt i kraft. Den indebærer en meget tiltrængt styrkelse af Parlamentets rolle.

Vi skal tage denne mulighed seriøst og basere vores tiltag på disse indarbejdede institutionelle reformer. Vi bliver nødt til at koncentrere os om en progressiv beslutningstagning, der vil gavne alle EU's borgere. Vi bør

ikke bruge så meget tid på sager af administrativ karakter. Jeg hører til dem, der er hurtige, effektive, men gode beslutningstagere. De europæiske borgere forventer med rette, at vi skal udføre vores arbejde effektivt og gennemsigtigt.

Jeg støtter fuldt ud balancen og det gode samarbejde mellem de europæiske institutioner, selv om jeg er overbevist om, at det foreslåede kompromis afspejler en levedygtig løsning. På denne måde kan vi udføre vores arbejde mere effektivt. Vi vil derfor komme til at styrke Parlamentet og tjene de europæiske borgere godt.

Sidst, men ikke mindst, kender jeg personligt nogle af de allerede valgte fremtidige kolleger, og jo hurtigere, de kan påbegynde deres arbejde, jo bedre. Jeg er fuldt ud overbevist om, at deres ekspertise vil tilføje vores institutioner merværdi.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Fru formand! Jeg ønsker ligeledes at følge andre taleres eksempel og takke vores kollega, hr. Méndez de Vigo. Han har udført et fremragende stykke arbejde under til tider ophedede, men altid spændende, omstændigheder. Forhandlingerne i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har været langvarige. De har svaret til udfordringen og til den intensitet og betydning, som parlamentsmedlemmerne naturligvis og med rette har forbundet med et vigtigt emne, der har umiddelbare konsekvenser for dem, nemlig Parlamentets sammensætning og metoderne til udnævnelse af parlamentsmedlemmerne.

Ordføreren har igen været i stand til at samle de til tider forskellige meninger og bidrag og koge dem ned til en, vil jeg sige, utrolig afbalanceret tekst. Dette vil jeg gerne takke ham for. Efter min mening er henstillingerne i disse to betænkninger, dvs. både i den om indkaldelse til en regeringskonference og den om overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Parlamentet, kendetegnet ved realisme, pragmatik og effektivitet. Jeg mener, at dette i det store og hele er det, som EU's borgere forventer af EU i både denne og andre situationer.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Fru formand! Jeg ønsker ligeledes at rette en stor tak til ordføreren og også til alle skyggeordførerne. Som Parlament bør vi i dag sende et klart signal om, at vi ser meget frem til, at de nye medlemmer indtræder i Parlamentet, og at Rådet bestemt har nølet. Det bør igen fremhæves, at vores klokkeklare opgave består i hurtigst muligt at finde en løsning, således at frit valgte medlemmer, faktisk 18 medlemmer, snarest muligt kan tage fat på deres arbejde.

Som Parlament er det ikke blot vores meget generelle opgave at repræsentere borgerne bedst muligt, men ligeledes at udføre vores arbejde så kompetent og effektivt som muligt i udvalgene, og for at gøre dette forventer vi også at kunne trække på ekspertise og viden fra de kolleger, der i det store og hele allerede er blevet frit og behørigt valgt. Som østriger ser jeg meget frem til Joe Weidenholzers indtræden i Parlamentet, og jeg håber, at vi vil kunne byde ham velkommen som parlamentsmedlem så snart som muligt.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Blækket er knap tørt i den fejlslagne Lissabontraktat, før de næste ændringsforslag allerede stilles, og det kaos, der præger vores nye medlemmer, som i folkemunde kaldes fantommedlemmer, danner virkelig en perfekt ramme. Dette skyldes naturligvis bl.a. vores forskellige valgsystemer, der giver anledning til demokratirelaterede problemer. I Frankrig, hvor kandidaterne opstilles regionalt, og hvor der ikke er nogen lister, er det f.eks. ikke særlig vanskeligt at gøre det muligt for medlemmerne at flytte opad. Vi bør klart og tydeligt slå til lyd for et valg og ikke en parlamentsudvælgelse.

For det andet ville det også give perfekt mening, hvis vi tilvejebragte konkrete oplysninger om medlemmernes aktiviteter og indtægter i observationsperioden, og dette forventer borgerne. Denne "fantomssituation" vil bestemt ikke øge borgernes tillid til EU. Vi bliver også nødt til snarest muligt at afklare, hvornår de nye medlemmer bør indtræde, og hvilken status de skal have. Desuden er der stadig ikke skabt klarhed over, hvorvidt Lissabontraktaten vil blive taget op til fornyet behandling, hvilket ville være ønskværdigt, eller hvordan situationen er med hensyn til Kroatiens tiltræden. Borgerne forventer, at Rådet hurtigt træffer en beslutning herom.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Fru formand! I henhold til Lissabontraktatens bestemmelser er Parlamentets sammensætning blevet ændret. På trods af at den trådte i kraft for nu seks måneder siden, er der stadig ikke indkaldt til en regeringskonference med henblik på at gennemføre disse ændringer. Medlemsstaterne skal ratificere en særlig protokol vedrørende det ekstra antal parlamentsmedlemmer. Dette er en omfattende procedure, men det ændrer ikke ved det faktum, at traktaten skal gennemføres fuldt ud og omgående. Jeg er enig i den udtalelse, som ordføreren har afgivet om dette emne.

Der erindres om, at det vil være til fordel for de medlemsstater, der i medfør af traktatens bestemmelser får udvidet deres nationale delegation, hvis deres nye medlemmer kan komme til at repræsentere deres vælgere snarest muligt. Dette er i overensstemmelse med de grundlæggende demokratiske principper, som EU bygger på. Det er vigtigt, at de ekstra medlemmer indtræder i Parlamentet samtidig, således at Parlamentet kan undgå at blive beskyldt for at fungere uhensigtsmæssigt.

Milan Zver (PPE). – (SL) Fru formand! Jeg vil også slutte mig til dem, der ønsker at fremhæve nødvendigheden af, at Parlamentet er fuldt ud repræsentativt og tager fat på arbejdet på basis af den samlede medlemsskare så snart som muligt. Jeg mener ikke, at vi endnu er fuldt ud repræsenteret i lyset af ændringsforslaget til Lissabontraktaten, der er vores forfatning. Jeg synes ligeledes, at regeringskonferencen ville være den rette løsning og den hurtigste metode, der vil gøre det muligt for os at konsolidere vores retsgrundlag og give Parlamentet mulighed for at opnå fuld repræsentation. Jeg vil gerne lykønske ordføreren, hr. Méndez de Vigo, der har foretaget en grundig undersøgelse af retsgrundlag, og jeg mener, at beslutningen i dag bestemt afspejler disse. Endvidere tilslutter jeg mig dem, der ser frem til at byde velkommen til nye medlemmer af Parlamentet, a jeg mener, at der er behov for disse medlemmer. Til de medlemmer, der i deres nationale valg, det seneste valg til Parlamentet, ikke forudså, at det ville være nødvendigt at udnævne eller rettere at vælge yderligere medlemmer, må jeg sige, at Parlamentet ikke på nogen måde mister legitimitet, blot fordi to medlemmer vil komme fra nationale parlamenter.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! I lighed med andre kolleger mener jeg, at personer, der vælges til Parlamentet, er berettiget til at indtræde på samme måde, som de 736 medlemmer, der er indtrådt inden for de seneste 12 måneder. Det drejer sig om et kortvarigt problem, der nødvendiggør en kortvarig løsning, da alt vil være faldet til ro om fem år og fungere normalt.

Jeg mener også, at det er forkert at bebrejde medlemsstater, at de ikke har truffet forhåndsforanstaltninger for 12 måneder siden, da det for 12 måneder siden var yderst sandsynligt, at Lissabontraktaten ikke ville blive ratificeret, og dette var bestemt en holdning, som var udbredt blandt mange mennesker i mit hjemland og i andre lande. Nu, da alt er blevet ratificeret, er det imidlertid vigtigt, at de personer, der er blevet valgt, får lov til at indtræde, således at de kan bidrage til Parlamentet, og vi kan køre videre indtil næste valg om ca. fire år, hvor alt vil være, som man siger, "tip top".

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Jeg ønsker blot at tilføje, at jeg er enig i indlæggene fra de medlemmer, der har udtrykt, hvor vigtigt det er at løse dette udestående problem, for så vidt angår Lissabontraktaten, nemlig spørgsmålet om de 18 parlamentsmedlemmer, der stadig ikke er indtrådt i Parlamentet, fordi det seneste valg blev afholdt lidt før, Lissabontraktaten trådte i kraft.

Denne revision af protokol (nr. 36) er derfor umagen værd. Jeg er også fuld ud enig med dem, der mener, at denne revision bør gennemføres snarest muligt, og at den manglende tilstedeværelse i Parlamentet af 18 medlemmer, der repræsenterer borgerne i 12 medlemsstater, skal afhjælpes så hurtigt som muligt. Derfor er jeg i den sidste analyse enig med hr. Méndez de Vigo, som foreslår, at et konvent ikke er nødvendigt, at der snarest muligt indkaldes til en regeringskonference, at de 27 medlemsstaters parlamenter hurtigst muligt ratificerer beslutningen, og at de 18 parlamentsmedlemmer følgelig indtræder i Parlamentet, da de burde have været her fra begyndelsen af denne valgperiode.

Maroš Šefčovič, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Efter min mening er disse forhandlinger et tydeligt bevis på, at vi forsøger at finde en løsning på en usædvanlig situation, at vi søger en praktisk løsning, og at denne løsning skal være en løsning for overgangsperioden. Jeg glæder mig derfor meget over hr. Méndez de Vigos pragmatiske tilgang og den betænkning, som han har udarbejdet, og så vidt, jeg kan fornemme af forhandlingerne, er der også meget stor tilslutning til denne i forsamlingen. Jeg synes, at det er meget klart, at vores fælles mål er at få 18 nye parlamentsmedlemmer så snart som muligt.

For at vende tilbage til Kommissionens udtalelse synes jeg, at der er blevet stillet meget konkrete spørgsmål til os om, hvordan denne ændring bør forvaltes, og hvilket instrument der skal anvendes. Kommissionen har meget klart tilsluttet sig forslaget om en regeringskonference som følge af den drøftede ændrings anvendelsesområde og art.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvordan de yderligere parlamentsmedlemmer skal vælges, er jeg sikker på, at dette vil blive taget op i forbindelse med en regeringskonference, men lad mig tilføje, at jeg synes, at det stod temmelig klart, at Rådet, da Det Europæiske Råd behandlede dette emne, forsøgte at finde en balance mellem det naturlige ønske om, at de ekstra parlamentsmedlemmer blev valgt på en måde, der lå så tæt op ad selve parlamentsvalgsmetoden som muligt, og at det var nødvendigt at overholde de nationale

forfatningsbestemmelser. Dette er grundlaget for de tre alternativer, der dækker de faktiske forhold i den situation, som vi står i i dag, og som naturligvis vil blive reguleret ved næste valg.

Afslutningsvis glæder jeg mig ligeledes over de interne overvejelser i Parlamentet om eventuelle fremtidige ændringer af parlamentsvalget, men jeg mener, at vi skal understrege, at disse overvejelser er og fortsat bør være et helt andet kapitel. I dag drøfter vi, hvordan 18 ekstra parlamentsmedlemmers indtræden kan lykkes. Næste gang vil vi drøfte eventuelle ændringer af afstemningsbestemmelserne.

Íñigo Méndez de Vigo, ordfører. – (ES) Fru formand! Når personer med så vidt forskellige og fjerne holdninger, som det er tilfældet for hr. Mauro, hr. Gollnisch og hr. Colman, når til den konklusion, at der er problemer med hensyn til valgproceduren og ordningerne for valg af parlamentsmedlemmer, betyder det, at vi har brug for en ensartet valgprocedure.

Romtraktaten indeholdt allerede beføjelser hertil. Vi koordinatore, og her ønsker jeg at benytte lejligheden til at takke dem alle og især hr. Jáuregui og hr. Duff, er derfor blevet enige om ændringsforslag 2, der vil blive sat til afstemning i morgen. Jeg håber, at Parlamentet vil støtte denne afstemning, navnlig fordi vi så snart kan løse dette problem med en ensartet valgprocedure for parlamentsvalg. På denne måde vil vi, som jeg ser det, have fundet svaret på denne type spørgsmål.

I sit indlæg talte hr. Trzaskowski om den nødvendige repræsentativitet i Parlamentet, og hovedparten af talerne, herunder bl.a. hr. næstformand Šećović, har ligeledes fremhævet dette.

Jeg er enig. Vi siger faktisk så meget i punkt 1 i betænkningen, som at de 18 medlemmer bør indtræde samlet, da vi ellers vil miste repræsentativitet.

For at medlemmerne kan indtræde samlet i overensstemmelse med denne gestus af politisk retfærdighed, altså Lissabontraktaten, skal vi tænke praktisk, da en midlertidig og usædvanlig situation også kræver midlertidige og usædvanlige situationer og løsninger.

Derfor er jeg ret åben om, at jeg ikke bryder mig om muligheden for, at medlemmer, der ikke blev valgt i 2009, indtræder i Parlamentet, og dette anfører jeg i øvrigt i punkt 2 i betænkningen. Hvis jeg ikke desto mindre skal vælge mellem dette, og at de 18 medlemmer ikke indtræder, eller at der findes en praktisk løsning, og de 18 medlemmer indtræder, hvilket således ville betyde, at vi overholder Lissabontraktaten, anmoder jeg, som allerede gjort i betænkningen, Parlamentet om at vælge den løsning, dvs. en midlertidig og pragmatisk løsning, men vigtigst af alt en retfærdig løsning.

Jeg ønsker at takke alle for deres samarbejde og for de interessante bidrag til denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 6. maj 2010 kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

John Attard-Montalto (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg mener ikke, at det er retfærdigt, at de lande, der har fået tildelt ekstra pladser i Parlamentet, endnu ikke er repræsenteret. Jeg taler ikke blot på vegne af Malta, der har fået tildelt sin sjette plads, men ligeledes alle de andre lande, der befinder sig i samme situation. Det er korrekt, at der er juridiske og forfatningsmæssige hindringer, der skal forceres, før de nye europæiske parlamentsmedlemmer kan indtage deres retmæssige pladser. På den anden side illustrerer den tid, der er forløbet fra parlamentsvalget i juni 2009, at EU er blevet en tung institution, der tager måneder, hvis ikke år, om at aktivere dele af Lissabontraktaten, som endelig blev vedtaget for under seks måneder siden. Bortset fra den manglende repræsentation af de pågældende lande er der et andet aspekt, som efter min mening bør håndteres omgående. Jeg tænker på det menneskelige aspekt. 18 kommende parlamentsmedlemmer må føle det som en meget vanskelig periode i deres liv fra et psykologisk perspektiv. Jeg er sikker på, at der ikke er et eneste medlem til stede, som ikke har forståelse for disse 18 politikeres kvaler.

Krzysztof Lisek (PPE), skriftlig. – (PL) Efter min mening er Parlamentet forpligtet til hurtigst muligt at træffe en afgørelse herom, således at vores fremtidige kolleger, der er blevet demokratisk valgt, kan indtræde. Dette er utrolig vigtigt for ikke blot dem, men principielt af respekt for deres vælgeres beslutning. Vi må ikke tvinge dem til at vente længere.

Alle vores nye kolleger bør vælges ved demokratiske valg. Jeg er klar over, at der for øjeblikket er betydelige forskelle mellem valgreglerne i de forskellige medlemsstater. Jeg ønsker derfor at udtrykke håb om, at den

aktuelle situation vil motivere os til at indlede en dialog om harmonisering af valgprocedurerne i EU's medlemsstater.

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Vi ønsker at takke ordføreren for et fremragende stykke arbejde. Vi er imidlertid skuffede over den franske beslutning om at ændre de europæiske vælgers oprindelige vilje ved at udnævne nye medlemmer af Parlamentet fra den franske nationalforsamling. I øvrigt mener jeg følgende: Frankrig har besluttet at sælge et krigsskib i Mistral-klassen til Rusland, og vi mener, at Frankrig bittert vil fortryde denne handling.

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

18. Forberedelse af topmødet mellem euroområdet stats- og regeringschefer den 7. maj 2010 (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om forberedelse af topmødet mellem euroområdets stats- og regeringschefer den 7. maj 2010.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Den 7. maj i denne uge vil der blive afholdt et møde mellem euroområdets stats- og regeringschefer, og denne forhandling i Parlamentet omhandler dette vigtige møde. Formålet med dette møde er at formalisere den aftale, der er indgået om lån til Grækenland, den økonomiske støttepakke til Grækenland til håndtering af den alvorlige økonomiske situation i dette euroland, og at reflektere over det, vi kan lære af denne situation og disse aftaler i forbindelse med fremtiden i euroområdet og i hele EU.

Fredag skal stats- og regeringscheferne bekræfte den økonomiske løsning, som EU har tilbudt Grækenland. De skal med andre ord formalisere det løfte, som i nuværende fase er et politisk løfte, der blev afgivet på mødet mellem EU's stats- og regeringschefer den 11. februar, og som består i at støtte Grækenland i dets bestræbelser på at finde en løsning på landets særdeles vanskelige økonomiske situation.

Det, som stats- og regeringscheferne skal gøre fredag, er at fremlægge, fastslå og nå til enighed med de 15 øvrige medlemsstater i euroområdet om at yde Grækenland denne bistand, disse lån, når den græske regering har vedtaget en stram plan for økonomiske og finansielle tilpasninger. Formålet med disse er at sikre Grækenlands finansielle stabilitet og den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed, hvilket blev aftalt politisk med hensyn til ikke blot Grækenland, men som blev aftalt politisk den 11. februar i en beslutning truffet af EU's stats- og regeringschefer.

Politisk og historisk set er det en vigtig beslutning, da den er af afgørende betydning for euroområdets troværdighed og for omverdenens tillid til EU som helhed set fra et finansielt synspunkt. Beslutningen er vigtig for den finanspolitiske konsolidering, der er krævet i henhold til EU-traktaterne, for den finanspolitiske konsolidering i euroområdet og i hele EU, og den er meget vigtig for konsolideringen af en effektiv og vedvarende økonomisk genopretning i EU.

I dag har hr. Rehn, der er til stede her i dag, offentliggjort Kommissionens prognoser for 2010-2011 med et budskab om gradvis økonomisk genopretning i EU. I Kommissionens prognoser bekræftes det, at den økonomiske genopretning er undervejs i EU, og der forudsiges en vækst på 1 % i 2010, dvs. i indeværende år, og på 1,75 % i 2011 i EU som helhed, efter at Unionen har oplevet den mest omfattende recession i sin levetid.

Den økonomiske recession sluttede således i EU i tredje kvartal sidste år, og den økonomiske genopretning er indledt. Den økonomiske genopretningsplan for Europa, og medlemsstaternes beslutninger har uden tvivl bidraget hertil, idet der er blevet foretaget en stor kapitalindsprøjtning i de forskellige landes økonomier fra medlemsstaternes budgetter og fra EU's budget via den økonomiske genopretningsplan for Europa. Dette er en af årsagerne til, at vi, og jeg gentager, allerede er vidner til en økonomisk genopretning i EU, efter at vi har været igennem den værste recession i EU's historie.

Sådan lyder Kommissionens prognoser, og der hersker ingen tvivl om, at beslutningen om at yde lån til Grækenland, udgør et afgørende bidrag til at sikre, at den økonomiske genopretning i euroområdet og i hele EU både er effektiv og vedvarende.

Det er vores opfattelse, at EU har reageret korrekt på den aktuelle økonomiske situation og på den økonomiske krise ved at gøre alt i sin magt for at reagere på situationen. Helt konkret mener vi, at EU har reageret korrekt på den yderst alvorlige økonomiske situation i Grækenland, da EU de seneste måneder bestemt har taget tydelige skridt i retning af det, som vi er begyndt at betegne som den økonomiske styring eller økonomiske ledelse af EU. Der er gjort tydelige fremskridt. Det kan til tider have virket som om, at det er gået langsomt, for langsomt, men der er under alle omstændigheder gjort sikre og målrettede fremskridt, der på fredag kulminerer i mødet mellem EU's stats- og regeringschefer.

Vi mener, at den økonomiske styring eller den økonomiske ledelse af EU skal have et solidt fundament. Det første lag i dette fundament består i, at EU skal tage ansvar for de løfter, der er afgivet, som f.eks. når en EU-traktat undertegnes og ratificeres. Det andet lag er solidaritet, som er et kerneprincip i EU og i alle EU's politikker. Det tredje lag er samordningen af den finanspolitiske konsolidering, samordningen af EU's eksterne repræsentation, f.eks. med henblik på G20-møderne, og samordning for at opnå vækst og kæmpe sig ud af krisen. Jeg er overbevist om, at det er det, der vil blive anført i det dokument, som kommissær Rehn er i færd med at udarbejde om emnet, og som han vil forelægge Kommissionen den 12. maj.

Afslutningsvis vil jeg sige, at den økonomiske styring af EU, der er ved at blive fastlagt og udviklet, og hvis fundament er ved at blive lagt i EU, kræver effektive instrumenter og et element af tilsyn. Jeg er sikker på, at dette vil blive omhandlet i det dokument, som Kommissionen er i færd med at udarbejde. Der er behov for kvalitet i de offentlige finanser. Der er behov for føre tilsyn med det finansielle system, et europæisk tilsyn med det finansielle system, og i denne forbindelse anmoder jeg Parlamentet om snarest muligt at vedtage en finanstilsynspakke. Denne pakke bør omfatte de forordninger og direktiver, som netop disse forhandlinger omhandler, og som vil blive taget op i forbindelse med forhandlinger i det relevante udvalg inden for de kommende par dage og derefter på det relevante plenarmøde.

Vi har også brug for mekanismer til forebyggelse af eventuelle kriser, og vi har, som jeg sagde før, kapaciteten til at tale med én stemme i den eksterne repræsentation af EU, og her tænker jeg naturligvis på G20-møderne. Jeg mener, at det er disse skridt, der skal tages i retning af økonomisk styring eller ledelse af EU. Bistanden og lånene til Grækenland er et led heri, og dette er årsagen til, at jeg mener, at EU går i den rigtige retning og har konsolideret den retning.

Jeg er sikker på, at stats- og regeringscheferne vil vedtage denne økonomiske støttepakke til Grækenland, der, som de anførte i deres redegørelse den 11. februar, kort sagt er en forpligtelse til finansiell stabilitet, til den økonomiske stabilitet i euroområdet og i hele EU.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Jeg er blevet bedt om at komme med en redegørelse til Parlamentet forud for fredagens møde mellem euroområdet stats- og regeringschefer.

Men lad mig først kondolere familierne til ofrene for volden i Athen i dag. At være uenig og protestere er en borgerret i vores demokratiske samfund, men der er intet, som kan retfærdiggøre, at der gribes til vold.

Jeg vil gerne kommentere den økonomiske hjælpepakke til Grækenland, som blev vedtaget sidste søndag. Bagefter fremkommer jeg med nogle af mine holdninger til, hvad der skal gøres for at forhindre en gentagelse af en krise af denne type.

Hvad angår Grækenland, er vi nået til enighed med de græske myndigheder om en skattemæssig konsoliderings- og strukturreform. Denne blev udarbejdet af Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Internationale Valutafond.

Den græske regering har præsenteret en solid og troværdig pakke, der vil styre den græske økonomi i en bæredygtig retning og genoprette tilliden. Det er vigtigt, at vi anerkender det mod, som premierminister Papandreou og hans regering har udvist.

Den indsats, Grækenland skal yde, bliver smertefuld, men vi ved alle, at der ikke findes noget alternativ.

Til gengæld er der på anbefaling fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank blevet igangsat en mekanisme til koordinering af hjælp til Grækenland. Dette er et enestående udtryk for solidaritet, som verden ikke tidligere har oplevet.

Denne hjælp er afgørende for, at Grækenland kan få sin økonomi tilbage på ret køl, og den vil opretholde euroens finansielle stabilitet generelt.

Tillad mig at understrege, at Kommissionen har sikret sig, at mekanismen er europæisk, om end den er baseret på bilaterale lån. Kommissionen spillede en væsentlig rolle i udarbejdelsen af mekanismen og kommer til at spille en betydelig rolle i forvaltningen og gennemførelsen heraf.

Kommissionen spiller og vedbliver at spille en central rolle i vurderingen af Grækenlands overholdelse af pakkens betingelser. Kommissionen vil ligeledes håndtere de bilaterale lån fra medlemsstaterne.

Allerede i slutningen af denne uge vil en betydelig del af medlemsstaterne have ydet de bilaterale lån til Grækenland. Det er min faste overbevisning, at den enestående finansielle støtte til Grækenland – 110 mia. EUR – og justeringen af programmet, er en passende reaktion på den græske krise. Vi har ingen grund til at tvivle på, at programmet gennemføres af både Grækenland og af medlemsstaterne i euroområdet.

Denne opfattelse deles af andre med forstand på området. Jeg lagde f.eks. mærke til den støtteerklæring, tidligere, nuværende og fremtidige formænd for G20-finansministrene netop har udsendt. Desværre er det ikke alle markedsaktører, der er lige overbevist. Vi vil gerne gøre det helt klart, at tvivlerne tager fejl. Det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik.

På mødet for stats- og regeringscheferne inden for euroområdet på fredag vil vi se ud over aftalen og på, hvad vi skal gøre for at lære af denne situation. Forhandlingen vil selvfølgelig danne udgangspunktet, fordi beslutningen skal drøftes yderligere og i sidste ende træffes af alle 27 medlemsstater – af medlemsstaterne i euroområdet, men også af alle de andre medlemsstater i EU. Lad mig sige det meget tydeligt: At være 27 til at diskutere og træffe beslutninger er en styrke.

Om end vi er nødt til at sætte skub i vores processer, er faktum, at den fælles indsats fra de 27 lande – en konstellation der ikke kendes andre steder i verden – giver det bedste grundlag for vores fælles fremtid i en verden, der bliver mere og mere sammenkædet.

Jeg ser to primære refleksions- og handlingsmuligheder: først og fremmest en revurdering af reglerne for økonomisk styring, herunder stabilitets- og vækstpagten, og dernæst en reform af finansmarkedet.

Kommissionen har arbejdet intensivt på økonomisk styring og er klar til at præsentere sine forbedringsforslag næste onsdag. Der er tre centrale aspekter, der skal overvejes. For det første ansvar: Vi er nødt til at styrke stabilitets- og vækstpagten og, vigtigst af alt, alle medlemsstaternes opfyldelse heraf. Begrundelsen for at styrke både den præventive og forebyggende del af pagten er indlysende. Jeg er glad for, at de fleste af dem, der tidligere har stillet spørgsmålstegn ved pagten – eller endda foreslået at svække den – nu indser behovet for skarpere regler og, endnu vigtigere, konsekvent gennemførelse af reglerne.

For det andet indbyrdes afhængighed: Vi er alle i samme båd. Efter min mening har krisen med al ønskelig tydelighed vist, at vi er nødt til at tage hånd om den ubalance, der er mellem medlemsstaterne, især inden for euroområdet. Dette omfatter forskellig konkurrenceevne, eftersom dette er et af de elementer, der forårsager andre typer af ubalancer.

Dette må selvfølgelig ikke resultere i, at nogens konkurrenceevne bliver dårligere, for at andres kan se bedre ud. Vi konkurrerer alle på verdensmarkedet. Det, der er brug for, er, at vi forbedrer vores konkurrenceevne på en afbalanceret og indbyrdes forstærkende måde. Jeg mener også, at vi er nødt til at kigge på andre årsager til ubalancer. For at gøre fremskridt foreslår vi øget overvågning og større samordning af de økonomiske politikker. Jeg er ligeledes glad for at opleve medlemsstaternes større åbenhed på dette område.

For det tredje sammenhæng: Vi må spørge os selv, om vores system af skattemæssige regler er komplet. Jeg ser en fordel i at skabe en permanent mekanisme til håndtering af forstyrrende situationer. Det er bedre at være på den sikre side.

Jeg håber, vi kan gribe øjeblikket, og at jeg kan regne med Deres hjælp til at gennemføre disse reformer. Set fra et politisk synspunkt mener jeg, at det med hensyn til europæisk integration er et af de øjeblikke, hvor vi risikerer at sakke bagud, hvis vi ikke opbygger Europa. Vi kan ikke lade stå til. Det er en meget speciel tid, vi lever i i Europa i dag, en tid hvor vores solidaritet og ansvar testes hver eneste dag. Jeg håber, at medlemsstaternes ledere vil være deres opgave voksen og ikke blot hjælpe andre, men også udvise ansvarlighed i forhold til vores fælles europæiske projekt.

Disse reformer indføres på baggrund af den enestående indsats, der allerede gøres. At der mere beslutsomt og hurtigere end oprindeligt tiltænkt skal rettes op på underskud og gældskvoter i visse lande står slet ikke til diskussion.

Men det skal også siges, at vi ikke kan ignorere det faktum, at budgetforværringen i 2009 primært skyldtes de automatiske stabilisatorer over for en hidtil ukendt nedgang i økonomisk aktivitet forårsaget af en finanskrisen, som startede uden for Europa. Med andre ord skyldes den generelle situation i euroområdet primært verdensomspændende antirecessionspolitikker.

Der var aldrig nogen tvivl om, at der ville blive rettet op på situationen, og de fleste medlemsstater i euroområdet har allerede igangsat modige reformer af f.eks. deres pensionssystemer. Den ansvarlighed, der udvises af regeringerne, skal modsvares af aktørerne på de finansielle markeder. Derfor er det ikke mindre vigtigt fortsat at sikre en bæredygtig og ansvarlig finansiell sektor til gavn for økonomien og borgerne.

Man skal huske på, at aktørerne på de finansielle markeder er toneangivende for markedsstemningen. Her spiller psykologien også ind. Finanskrisen opstod på grund af kortsigtet planlægning, konjunkturfremmende foranstaltninger og mangel på ansvar. Det er det, vi hurtigst muligt skal rette op på.

Vi har brug for stærke og stabile europæiske finansmarkeder, som kan foretage de investeringer, der er brug for med henblik på fremtidig vækst i overensstemmelse med Europa 2020-visionen. Der er brug for, at alle vores markedsaktører udviser ansvarlighed. Vi har allerede gjort meget med hensyn til reformer af finansmarkederne. Jeg regner med, at Parlamentet gør dette klart for alle.

EU-institutionerne handler, og opfattelsen skal være, at de handler i fællesskab: Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Vi har prioriteret arbejdet med ansvarlig risikostyring, mere sikre derivatmarkeder, bedre finansiell overvågning og med at sørge for, at bankerne har nok kapital til at dække deres reelle risici. Dette arbejde skal fremskyndes.

I de kommende uger er vi nødt til at færdiggøre de reformer, der allerede er på vej. Som jeg sagde til Kommissionen for bare to uger siden, så håber jeg på snart at opleve et gennembrud for vores forslag om hedgefonde og private equityfonde.

Jeg så også gerne en hurtig aftale om nye og mere effektive europæiske tilsynsordninger. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og de tre tilsynsmyndigheder bør påbegynde deres arbejde i begyndelsen af 2011.

Men de skal ikke bare være papirnussere. Vi har et fælles ansvar for at sikre, at de har de værktøjer, de har brug for. Dette omfatter bindende beslutningstagningsbeføjelser til at kunne håndtere akutte problemer, håndhæve europæisk lovgivning – og jeg insisterer på europæisk lovgivning, ikke national lovgivning – og afgøre tvister blandt nationale tilsynskollegier. Det er på høje tid at træffe disse beslutninger og sikre, at de er ambitiøse.

Der er flere forslag på vej i år om at forbedre indskyder- og investorbeskyttelsen, styrke foranstaltningerne mod markedsmissbrug, yderligere forbedre både kvalitet og kvantitet af bankkapital og forhindre overdreven gearing.

I løbet af de seneste tre måneder, og paradoksalt nok også i denne uge, har situationen på markederne for statsobligationer bragt nye problemer frem i lyset. Kommissionen arbejder allerede nu på et grundlæggende eftersyn af derivatmarkederne for at øge gennemsigtigheden og sikkerheden på disse markeder. I første fase præsenterer vi lovgivning om standardisering af egnede derivatkontrakter og clearing gennem centrale modpater, der er ordentlig reguleret og overvåget. Vi overvejer også, om yderligere specifikke foranstaltninger er nødvendige på markederne for statsderivater.

Krisen har også endnu en gang bragt kreditvurderingsbureauerne frem i lyset. Disse bureauer spiller en central rolle for finansmarkedernes funktion, men vurderingerne forekommer at være for konjunkturbestemte, for afhængige af den generelle markedsstemning i stedet for af grundlæggende faktorer – uanset om markedsstemningen er for optimistisk eller for pessimistisk. Fordi kreditvurderingsbureauerne spiller en så central rolle og har så stor indflydelse på markederne, har de også et særligt ansvar for at sikre, at deres vurderinger er både fornuftige og omfattende. Derfor fremlagde Kommissionen i 2008 da også hurtigt ny lovgivning for disse bureauer, og denne lovgivning træder i kraft inden for de næste par måneder.

Reglerne sikrer, at kreditvurderingsbureauernes handlinger er mere gennemsigtige, at de offentliggør deres metoder og undgår interessekonflikter, men vi er nødt til at gå et skridt videre. For at styrke tilsynet med disse aktører på europæisk plan er det Kommissionens overbevisning, at de skal være under direkte tilsyn af Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, og det er lige præcis, hvad vi foreslår.

Vi er desuden begyndt at overveje, om yderligere foranstaltninger er nødvendige for at sikre en korrekt vurdering af især statsgæld. Vi må feje for egen dør, inden vi forlanger, at andre gør det samme.

Kommissionen vil gøre alt for at sikre, at finansmarkederne ikke bliver tumleplads for spekulationer. Frie markeder er grundlaget for velfungerende økonomier, men på frie markeder er der behov for regler og overholdelse, og de regler og den overholdelse skal strammes op, hvis uansvarlig adfærd udgør en unødvendig risiko.

Markedsadfærd skal være baseret på fornuftig og objektiv analyse, og sektoren for finansielle tjenesteydelser skal indse, at det er præcis det, den er: en tjenesteydelse og ikke et mål i sig selv. Den skal ikke frigøre sig fra sin økonomiske og samfundsmæssige funktion. Faktisk har aktørerne på det finansielle marked stadig deres forretning, fordi tilsynsmyndigheder og demokratiske institutioner – og i sidste ende skatteyderne – stabiliserede markederne under finanskrisen.

Vi handlede hurtigt dengang, og lige præcis derfor vil vi også handle hurtigt i fremtiden. Så budskabet fra fredagens møde mellem Eurogruppens stats- og regeringschefer bør være klart: Vi gør det nødvendige – på alle områder.

Formanden. – Vi vil gerne tilslutte os kommissionsformand Barrosos kondolence. De hændelser, kommissionsformand Barroso talte om, fandt sted i Grækenland i dag. Vi har store forventninger til, at dødvandet i Grækenland vil blive brudt. Alle medlemmerne af Europa-Parlamentet er opmærksom på og bekymret over de nylige problemer i landet.

Joseph Daul, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I Europa gennemgår vi for øjeblikket en særdeles vanskelig periode med den alvorlige krise i Grækenland, konsekvenserne for de græske borgere og, som De nævnte, de tragiske og dramatiske konsekvenser, med den stigende gæld i de fleste af vores medlemsstater og med en europæisk respons, der ikke altid lever op til vores forventninger, men som i det mindste er der.

Det er nu blevet europæernes tur til at lære af disse begivenheder og kræve radikale reformer af den økonomiske styring i Europa, reformer, som sikrer, at vores medlemsstater ophører med selvstændigt at træffe beslutninger om budgetprioriteringer, skattemæssige prioriteringer og samfundsmæssige prioriteringer uden at rådføre sig med deres partnere, med hvem de trods alt deler valuta, værdier og derfor fælles skæbne, og en ændring af folks mentalitet, så vores partier, vores ministre, vores nationale kolleger ophører med systematisk at rakke ned på de beslutninger, der træffes i Europa, når de nu selv har været med at træffe dem.

Kan vi rent faktisk tillade os at bede vores partnere om at være solidariske, når vi er i vanskeligheder, og så totalt ignorere dem, når tingene bliver normale igen? Kan vi overhovedet tillade os at bede om omfattende hjælp fra vores partnere uden at kunne garantere fuldstændig gennemsigtighed i de offentlige finanser? Og endelig, kan vi stadig tillade os at blive overraskede over, at der bliver stillet spørgsmål, når vi beder om solidaritet blandt folk, hvor nogle arbejder 35 timer og går på pension, inden de bliver 60, og hvor andre arbejder 48 timer og går på pension, når de bliver 67? Det mener jeg ikke, vi kan. Tværtimod mener jeg, at tiden er kommet til at stille reelle spørgsmål og give reelle svar.

Disse svar skal for størstedelens vedkommende ikke findes nationalt, men i den europæiske verden vi lever i. Svarene handler ikke om at tækkes den offentlige mening, men om at være ansvarlig og fornuftig. De svar er vores ansvar, og vi skal give dem uden at tøve, for ellers rammer de os som en boomerang, hurtigere end vi tror. Ikke alene vil vores befolkninger med rette kunne beskyldes os for pligtforsømmelse, for ikke at have fortalt dem sandheden, men de vil også skulle leve med beslutninger, der er endnu værre end dem, vi er nødt til at træffe i dag. Vi må meget klart opfordre til et skattemæssigt Europa, et socialt Europa og et finansielt Europa, noget der kræver meget praktiske foranstaltninger fra vores regeringers side, både til højre og venstre.

Vil Rådet være lydhør over for dette argument? Vil vi kunne sikre, at argumentet høres højt og tydeligt? Det spørgsmål stiler jeg til hr. Verhofstadt, der har en vis erfaring med Rådet. Tror han, det er muligt at indlede drøftelser i Rådet? Vil Kommissionen tage dette argument op? Det håber jeg, og det opfordrer jeg Dem på det kraftigste til, kommissionsformand Barroso! Jeg beder Dem, som traktatens vogter, sikre, at de beslutninger, vi tager, er gode og overholdes korrekt af medlemsstaterne. Jeg bemærker, at det f.eks. i forbindelse med servicedirektivet langt fra er tilfældet. Med hensyn til vækst er det en forspildt chance, som vi ikke længere vil kunne tillade.

Jeg er ikke idealist. Jeg opfatter ikke mig selv som naiv, men jeg tror, at sandhedens øjeblik lige er kommet til Europa, og jeg foreslår, at vi imødegår disse udfordringer med ansvarlighed, ligesom Europas grundlæggere,

de grundlæggere, der ikke tøvede med at træffe modige og visionære beslutninger – Schuman, De Gasperi, Adenauer og andre – gjorde det for 60 år siden. Vi må følge deres eksempel. De forholdt sig ikke afventende, de afholdt ingen folkeafstemninger. De udviste politisk mod og håndterede de centrale problemer, der opstod, med åben pande.

Den krise, vi for øjeblikket står i, kan være en positiv ting, hvis vi har modet til at træffe de rigtige foranstaltninger, men den kan også være alvorlig, hvis vi ikke gennemfører de nødvendige reformer. Vi har akut behov for økonomisk og social styring, og vi har akut behov for en tilpasning af skattereglerne. Sluttelig er vi nødt til at sikre os imod en kunstig kløft mellem EU's medlemsstater og de andre. Europæisk solidaritet gælder alle 27 lande. Jeg opfordrer medlemmerne af Rådet til at se Europa, som det virkelig er. Jeg opfordrer Dem til at gennemføre undersøgelser af, hvad der vil ske for os, hvis f.eks. Frankrig og andre i morgen støder ind i samme problemer som Grækenland. Hvad vil der ske med vores euro? Hvad vil vi kunne gøre for vores europæiske borgere?

Tak for Deres opmærksomhed. Vi har alle et fælles ansvar, og tiden står ikke stille.

Formanden. – Jeg kan forstå, at et af vores medlemmer, hr. Madlener, har bedt om ordet under proceduren med det blå kort. Jeg har Dem imidlertid allerede på listen over talere. Jeg har her Barry Madlener som taler. Jeg giver Dem ordet om få minutter. Jeg lover Dem, at de får mulighed for at få ordet.

Maria Badia i Cutchet, for S&D-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Lad mig først og fremmest på vegne af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet udtrykke min uforbeholdne solidaritet med det græske folk efter dagens dødsfald. Jeg opfordrer til en tilbagevenden til rolige forhold og ønsker at sige til den græske befolkning, at vi er på deres side, og at vi støtter deres indsats i forbindelse med den lange og vanskelige proces, de står over for.

Jeg vil specielt gerne henvende mig til premierminister Georgios Papandreou og bakke ham op i den fasthed og det politiske mod, han udviser, og i alt det hårde arbejde han gør for at redde sit lands fremtid.

Vi håber, at EU i de kommende måneder og år vil gøre alt for at støtte de nødvendige reformprocesser. Vi kan ikke fortsat blot have en kontrolfunktion. EU skal deltage i reformen og støtte den. Omstillingsprocessens succes skal være en succes for alle i et forenet Europa med en fælles skæbne. For at opnå dette skal vi sikre, at de europæiske og skattemæssige foranstaltninger anvendes i tilstrækkelig grad, og at vi yder al den hjælp og assistance, vi kan, i denne vanskelige periode.

Derudover mener jeg, at vi kan konkludere, at de seneste uger, i tillæg til den græske krise, har været meget oplysende. Vi skal bruge alt, hvad vi lært, til at styrke den økonomiske styring og opbygge et EU, som ikke alene er monetært, men også i sandhed økonomisk. Det, der var helt utænkeligt i Jacques Delors' tid, er nu blevet uundgåeligt, og vi er nødt til at leve op til vor tids krav.

For at kunne opnå alle disse ambitiøse mål må vi for det første lære at samarbejde. Stabilitets- og vækstpakken er et af de elementer, der i videste udstrækning har vist behovet for at koordinere vores økonomiske politikker. Koordineringen af vores økonomiske politikker skal være aktiv og effektiv samt fokuseret på bæredygtige og stærke vækstprocesser i alle medlemsstaterne, som vil skabe arbejdspladser. Vi håber, at Kommissionen i den forbindelse snart fremlægger kortfattede forslag, der ikke hæmmer udviklingen. Vi må lære at udvikle og vokse os stærke sammen.

Jeg håber, at De forstår det akutte behov for at udnytte den rolle, Kommissionen kan spille på dette område, maksimalt, kommissionsformand Barroso!

For det andet må vi udstyre os selv med de mekanismer, der er nødvendige for at håndtere en krise. Det er på høje tid, at Rådet godkender oprettelsen af en europæisk finansiell stabilitetsmekanisme, et forslag, som blev vedtaget i marts af stats- og regeringschefer i De Europæiske Socialdemokraters Gruppe. Vi er nødt til at fordømme visse finansielle aktørers aggressive og spekulative adfærd, men vi er også nødt til at forstå, at vi har udformet et valutasystem, der er utilstrækkeligt i krisetider.

For det tredje skal vi udvikle et nyt europæisk solidaritetskoncept. Enten bevæger vi os i retning af en fælles skæbne, eller også må vi give efter for national egoisme og ødelæggende intern konkurrence. Vi kan ikke på den ene side sige, at vi ønsker at leve sammen, mens vi i praksis ønsker at handle selvstændigt. Den nuværende krise er en lakmusprøve, og vi er nødt til at forstå hele dens omfang.

For det fjerde er vi nødt til at prioritere det finansielle område. De kommende uger og måneder giver Parlamentet mulighed for at tage stilling til en række vigtige lovforslag om f.eks. hedgefonde og finansiell overvågning.

Jeg opfordrer alle institutioner til at støtte os i vores ansvarsfulde tilgang for at sikre, at Europa hurtigt får etableret et solidt regulerings- og overvågningssystem. Vi håber, at vi gennem samarbejde også kan få indført en afgift på finansielle transaktioner, således at finansielle enheder yder et fair bidrag til den økonomiske indsats, som vi alle har været nødt til at gøre.

Grækenlands fremtid afhænger i høj grad af dets nabolandes vækst – vores – eftersom vi er dets primære økonomiske partnere. Hvis vi ikke kan håndtere de udfordringer, der allerede er blevet fremlagt i 2020-strategien, hvis vi ikke er i stand til at konkretisere en fælles politisk dagsorden, og hvis vores økonomier er dømt til langsom vækst med få beskæftigelsesmuligheder, vil vi ikke kunne forhindre fremtidige angreb, der kan være endnu mere alvorlige og vanskeligere at håndtere.

Det er kontinentets fremtid, der står på spil. Europas fremtid afhænger af vores intelligens, vores solidaritet og vores fasthed.

Guy Verhofstadt, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Tillad mig at starte med at fortælle Dem, at jeg, ligesom mine kolleger og formanden for Kommissionen, håber, at det system, vi har indført, virker. Jeg har fra starten haft mine tvivl og har kritiseret det bilaterale lånesystem, men det betyder ikke, at jeg ikke håber, at det virker, og at spekulationerne mod euroen ophører.

For der er med tiden blevet spekuleret mod euroen, og der har været angreb på euroen og ikke kun angreb på Grækenland eller angreb på Grækenlands offentlige finanser. Derfor er det langt mere alvorligt og langt mere udbredt. Jeg håber, at man med dette system, når det formaliseres den 7. maj, kan opfylde alle målene, af den simple årsag at vi ikke har andre instrumenter. Vi har ingen andre instrumenter. Derfor skal systemet virke, og det skal støttes.

Det er dog også vigtigt, og dette er min anden pointe, helt klart at forstå, at det i den nærmeste fremtid ikke vil være muligt at bruge det ved enhver lejlighed. Der skal indføres en strukturmekanisme så hurtigt som muligt. Måske ikke inden for de næste par måneder, men under alle omstændigheder inden for de næste par år, for vi kommer til at havne i en lignende situation igen. Desuden er vi nødt til at huske på én ting, hvis vi skal have adgang til strukturmekanismer i fremtiden, nemlig at vi skal lære af de ting, der er sket inden for de seneste måneder. Det tog os fem måneder at få en mekanisme på plads: tre måneder at beslutte os for principperne og derefter to måneder at beslutte os for betingelserne. Hvorfor? Fordi det her er et mellemstatsligt system.

Igen mener jeg, at det første vi skal lære er, at vi er nødt til i fremtiden at følge Kommissionen i dens fællesskabsstrategi. Kommissionen foreslog et europæisk lån. Det kunne have været godkendt allerede i december eller januar og kunne også allerede have virket i dag og stoppet spekulationerne mod euroen.

Derfor håber jeg, at vi den 7. maj, på baggrund af hvad vi har lært, og af det, der er sket inden for de seneste måneder, beder Kommissionen om at foreslå et europæisk lån, som med det samme kan stoppe spekulationerne mod euroen i håbet om, at det virker. For hele EU's troværdighed og likviditet afhænger af et sådant forslag, hvilket ikke er tilfældet i et mellemstatsligt system, hvor 16 lande skal stemme for, og hvor 16 parlamenter muligvis også skal stemme for osv.

Selv om kommissær Rehn allerede er begyndt at stille forslag, håber jeg også, at vi har lært, at vi er nødt til at indføre en række strukturreformer, nemlig et præventivt kapitel i stabilitets- og vækstpakten, som kommissær Rehn har foreslået, en europæisk valutafond, en strukturmekanisme, som kan anvendes med det samme, og en 2020-strategi, der er langt stærkere end den strategi, der i dag er nedfældet på papir.

Vi har også brug for reformer, hvad angår vurderingsbureauerne, om end sidstnævnte fungerer ligesom vejruddet: Enten er de for fleksible, og vi ville ønske, at de var lidt mere ufleksible, eller også er de for ufleksible, og vi ville ønske, at de var lidt mere fleksible. Et initiativ på europæisk plan er imidlertid helt afgjort en god idé, der skal kigges nærmere på.

Slutteligt, og dette er mit sidste punkt, opfordrer jeg det spanske formandskab til at erklære sig enig i finansiell overvågning hurtigst muligt. Jeg beklager, men det er ikke vores skyld, det er Rådets skyld, hr. López Garrido! Har jeg ikke ret i, at det var Rådet, der ændrede i Kommissionens forslag? Jeg kritiserede selv nogle af Kommissionens forslag, med de gik skridtet videre end Rådets forslag. Det er os, der for øjeblikket laver om på Kommissionens arbejde, og jeg har et forslag til Dem.

Hvis De ønsker finansiell overvågning, og at forslagene træder i kraft inden for en måned, så godkend med det samme sammen med Rådet og Økofin de ændringer, som Parlamentet vil præsentere Dem for inden for de nærmeste dage. Det tager ingen tid at godkende dem, og så træder finansiell overvågning i kraft. Jeg håber, De vil videregive disse oplysninger til deres kolleger i Økofin, som i deres forslag udelukkende har skitseret et system til at undgå den finansielle overvågning, som Kommissionen foreslog.

Daniel Cohn-Bendit, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne fortsætte ud ad hr. Verhofstadts spor. Det står helt klart, at vi har trådt vande i fire måneder. Det står helt klart, at vi har begået fejl. Det står helt klart, at vi ved at træde vande har sat fart i markederne og i spekulationerne. De ansvarlige medlemmer af Rådet kunne i det mindste indrømme det. De burde sige: "Det er vores skyld. Det er os. Det er vores fejl." Fru Merkel, hr. Sarkozy, jeg ved ikke, hvad de hedder, eller hvad de laver, men alle kunne læse det i aviserne: Der er brug for øjeblikkelig handling. Det var mit første punkt.

For det andet vil jeg gerne have, at man i det mindste forstår én ting, og det er, at den opgave, som hr. Papandreou regering står over for, er nærmest umulig. Jeg opfordrer Økofin og stats- og regeringscheferne til at indse, at deres lande er ude af stand til at gennemføre reformer. Hvor lang tid skal Frankrig ikke bruge på pensionsreformer? Hvor lang tid skal Tyskland ikke bruge på at opbygge pensioner? Nu beder man hr. Papandreou om at ændre alting på tre måneder. Det er fuldstændig skørt.

De ting, der for øjeblikket foregår i Grækenland, beviser det. Grækenland – eller rettere sagt hr. Papandreou – får ikke tid nok til at skabe enighed i Grækenland. Ingen i Grækenland identificerer sig med staten. Politikken er hver mand for sig selv, og det er beklageligt, og årtiers politisk korrupsion i Grækenland har også en del af skylden for den aktuelle situation. Det, der skal skabes, er imidlertid samhørighed. Det skal skabes, det kan ikke beordres.

I Spanien vil de opleve, hvad der sker, hvis de får problemer, og i Portugal vil de opleve, hvad der sker, hvis de får problemer. Kommissionsformand Barroso ved noget om dette, for det er den måde, han har tabt valg på. Derfor – og nej, han har aldrig tabt et valg – er det, jeg mener, at vi er nødt til at føle ansvar, og at vi ikke må bede om det umulige. Jeg havde indtryk af, at folk på et tidspunkt ville sige: "Jeg vil have mine penge tilbage". Nu har jeg indtryk af, at man på regeringsniveau siger: "Jeg vil tjene penge på Grækenland". For det er også en del af problemet: Ved selv at låne til en rente på 1,5 % eller 3 % og derefter udlåne til Grækenland til en rente på 3 %, 5 % eller 6 %, så tjener man penge på Grækenland. Det er uacceptabelt.

Desuden kan Europa tage initiativer. Hr. Verhofstadt har ret, når han taler om en europæisk valutafond, om en investerings- og solidaritetsfond med henblik på at rejse et europæisk lån. Traktaterne skal ændres. Vi har her i Kommissionen mulighed for at tage initiativ til at ændre traktaterne. Lad os ikke vente på Rådet, der er ude af stand til at træffe en beslutning. Lad os i stedet tage initiativet, et fælles initiativ fra Kommissionen til at ændre traktaterne, sådan at der i det mindste oprettes en europæisk valutafond, som rent faktisk kan bekæmpe spekulation. Vi kan gøre det, ja vi kan. Lad os gøre det.

Nu vil jeg gerne tale om, hvordan begivenhederne i Grækenland håndteres. Jeg opfordrer Kommissionen til at involvere Generaldirektoratet for Beskæftigelse i håndteringen, så vi også kan bedømme det, der sker i Grækenland. Jeg opfordrer Rådet til at bede IMF om at involvere Den Internationale Arbejdsorganisation i håndteringen af begivenhederne i Grækenland, for det er mennesker, vi taler om. Der er beskæftigelsesproblemer, og der er arbejdstagere. Jeg mener, at det ikke kun skal være penge, men også sikkerhed og ILO eller Generaldirektoratet for Beskæftigelse, der dikterer. Sidstnævnte vil kunne modarbejde den galskab, der nogle gange karakteriserer dem, der træffer beslutninger udelukkende baseret på finansielle overvejelser.

Jeg har et sidste punkt. Der findes en måde at understøtte Grækenlands budget på, og den er helt enkel. EU bør tage initiativ til nedrustning i regionen. Med andre ord et politisk initiativ mellem Grækenland og Tyrkiet med henblik på nedrustning. Med andre ord et politisk initiativ til at de russiske tropper ... de græske tropper ... de tyrkiske tropper, undskyld, trækker sig ud af det nordlige Cypern. Lad dem nedruste. Jeg vil bare sige en ting: Mennesker er, når alt kommer til alt, hykleriske. Inden for de seneste måneder har Frankrig solgt seks fregatter til Grækenland for 2,5 mia. EUR, helikoptere for mere end 200 mio. EUR og nogle Rafale-kampfly (et Rafale-kampfly koster 100 mio. EUR). Desværre tillader min spiongerning mig ikke at afsløre, om det var 10, 20 eller 30 Rafale-kampfly. Det beløber sig til næsten 3 mia. EUR. Og så er der Tyskland, som har solgt seks undervandsfartøjer til Grækenland inden for de seneste måneder til levering over de næste par år. De beløber sig til 1 mia. EUR.

Ja, det er fuldstændig hyklerisk. Vi giver dem penge, så de kan købe vores våben. Jeg opfordrer Kommissionen til her i Parlamentet og Rådet at redegøre for, hvor mange våben europæerne har solgt til Grækenland og

Tyrkiet inden for de seneste år. Lad der i det mindste være noget gennemsigtighed. Fortæl os det. Jeg vil under alle omstændigheder gerne understrege, at hvis vi skal handle ansvarligt, er vi nødt til at garantere Grækenland dets territoriale integritet: Grækenland har 100 000 soldater, mere end 100 000! Tyskland har 200 000. Det er fuldstændig absurd: Et land med 11 millioner indbyggere, der har 100 000 soldater. Lad os fremlægge det for Grækenland. Det kan meget vel være langt mere effektivt end at skære i lønnen hos en, der tjener 1 000 EUR. Det er min anmodning til Kommissionen: Vær lidt mere fair.

(Bifald)

Derk Jan Eppink, for ECR-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Som antireaktionær er min entusiasme ikke så stor som hr. Cohn-Bendits, men nu forstår jeg, hvorfor 1968 var så stor en succes for ham. Jeg kunne som barn kun følge begivenhederne på tv-skærmen.

Jeg er lige så bekymret som det europæiske folk over den aktuelle udvikling. Sparere og pensionister spørger f.eks. sig selv, hvor det hele ender. Spørgsmålet og bekymringen er helt reel. En pakke til 110 mia. EUR er en helt enorm mængde penge.

Først snakkede vi om 35 mia. EUR, så om 60 mia. EUR og nu om 110 mia. EUR. Det er en kæmpe sum, og strammingspakken i Grækenland er også enorm. Alligevel må vi ikke glemme, at Grækenland har levet på kredit alt for længe med en pensionsalder på 53 år. Hvem ville ikke gerne have det? Spørgsmålet er, om Grækenland kommer ud i den anden ende. Vi oplever lige nu strejker, oprør, uroligheder osv. Det gør Grækenlands problem til et europæisk problem, vores problem.

Problemet i Athen påvirker det nederlandske folk, flamlænderne, tyskerne – os alle – og der er risiko for, at det smitter. Jeg har det synspunkt, at Grækenland skulle have været smidt ud af euroområdet, da landets dårlige forvaltning af budgetmidler blev opdaget. Vi skulle have fastsat et skæringspunkt, men det gjorde vi ikke, og nu er vi nødt til at fortsætte og håbe, at det lykkes.

Vi er også nødt til at omskrive reglerne i stabilitets- og vækstpakten. Den giver hverken stabilitet eller, i den aktuelle situation, økonomisk vækst. Efter min mening skal tilsynet styrkes. Kommissionen skal udvise mere mod, og der skal være bedre overvågning af, om reglerne overholdes. Alt dette har manglet i de senere år.

Som jeg ser det, har vi imidlertid også brug for en exitprocedure for lande, der ikke længere kan klare sig på euroområdet. Vi har en exitprocedure for EU, men ikke for euroområdet, og jeg mener, vi har brug for den mulighed, så lande kan introducere og devaluere deres egen valuta, så de kan komme sikkert i land igen. Hvorfor findes der en exitprocedure for EU i Lissabontraktaten, men ikke for euroområdet?

Kommissær Rehn fortalte mig sidste gang, at et lands udtræden af euroområdet vil være i strid med den stadig snævrere sammenslutning, men Grækenland demonstrerer for øjeblikket, hvor grænsen for denne stadig snævrere sammenslutning går. Pludselig har vi en svag euro og en lav vækstrate. Vi er fanget af teorien om den stadig snævrere sammenslutning. Vi holder de europæiske skatteydere fangen, og disse skatteydere bliver mere og mere urolige for hver dag, der går. Det skal vi ikke glemme.

Lothar Bisky, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Selvfølgelig skal vi hjælpe Grækenland. Dog indeholder den såkaldte redningsoperation visse absurde elementer. Processen med at nå frem til en beslutning vedrørende hjælpepakken var meget dyr og langtrukket, fordi Frankrig og Tyskland opførte sig som supermagter.

I mange år er de finansielle markeder blevet mere og mere deregulerede, og nu er alle overraskede over, at det er dyrt. Hvem skal nu betale prisen for de politiske fejl? Arbejderne, almindelige borgere? Banker bliver ikke pålagt forpligtelser. Nej, endnu en gang er det skatteyderne, der skal betale regningen og grave dybt i lommerne for at betale for bankernes profitmageri. Igen er arbejderne nødt til at acceptere lønnedskæringer. Diktaterne fra Den Internationale Valutafond fjerner enhver lighed med en demokratisk beslutningsproces.

I forbindelse med olieudslippet i Den Mexicanske Golf er der blevet stillet krav om anvendelse af ”forureneren betaler”-princippet. Det mener jeg, er det rigtige at gøre. Enhver, der graver efter penge eller guld, må også være ansvarlig for skaderne i tvivlstilfælde. For øjeblikket skal bankerne ikke en gang, i hvert fald ikke i Tyskland, tilbagebetale den gæld, de har optaget, og som de gladelig bruger til at spekulere imod euroen. Desuden spekulerer de stadig, om end vi længe har sagt, at der skal gøres noget ved det.

Der er kommet forslag til tiltag på bordet. Forbud mod at handle med kreditderivater og short selling, indførelse af skat på finansielle markedstransaktioner, særlige afgifter i forbindelse med udbetaling af bonusser

i den finansielle sektor, en juridisk bindende bank- og forsikringsafgift – alle disse forslag er kommet på bordet. Grækenland skal selvfølgelig gøre deres hjemmearbejde. Ligesom andre lande i EU skal Grækenland også beskatte velstand, bekæmpe korruption og skære i udgifterne til våben. Hr. Cohn-Bendit har allerede talt meget overbevisende om dette emne. Derfor vil jeg undlade at nævne fakta i denne forbindelse og blot tilslutte mig de ting, han sagde i sit indlæg.

Jeg kan godt forstå, at folk i Athen går på gaderne for at protestere. Det, jeg ikke kan forstå, er volden. Jeg er enig med alle, der har udtrykt sympati for ofrene, hvis lidelser er meget beklagelige. Med vold opnår man det modsatte af det, de protesterende og ærligt demonstrerende ønsker. Volden er nødt til at stoppe.

Nikolaos Salavrakos, for EFD-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Mange tak. Vi forsøger at få tallene til at se godt ud, og det er et velkendt faktum, at når tallene ser godt ud, så er folk utilfredse. Vi er nødt til at finde balancen – vi er nødt til at få tallene til at balancere, og vi er nødt til at gøre folk tilfredse.

Som et resultat af denne uortodokse adfærd sørger Grækenland i dag over tre ofre, tre arbejdere, der døde på grund af andre arbejderes aggressive protester. Over hele Europa er den krise, der kom fra den anden side af Atlanten, og som ser ud til at være værre her, årsag til en negativ holdning til politik og politikere.

I Grækenland har samfundets græsrodsbevægelser en meget negativ indstilling til politikere. Der er 300 medlemmer af det græske parlament, og jeg kan høre det græske samfund sige "ud med alle 300". Det er farlige tider. Jeg læser om de samme ting og om den samme foragt for politik i andre af EU's medlemsstater. Vi kender det alle, og vi ved også godt, at vi er nødt til at bevare demokratiet.

Når det nu er sådan og med dette i baghovedet, og fordi jeg ikke har tid til at gå i yderligere detaljer, vil jeg gerne understrege, at morgendagens ledere er nødt til at arbejde hurtigere og i retning af en mere permanent løsning for flere stater. Grækenland er en af dem, men det er kun toppen af isbjerget. Der er flere medlemsstater, både i og uden for euroområdet, som står over for økonomiske problemer, der kun bliver værre i de kommende måneder.

Formanden. – Jeg afbrød Dem ikke, fordi De er græker, for Deres mening er meget vigtig for os alle, hr. Salavrakos!

Barry Madlener (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg vil især gerne tale til hr. Verhofstadt, hr. Daul og hr. Schulz – nå, han er her ikke for øjeblikket, men så taler jeg til hans gruppe, Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlament, eftersom de er delvis ansvarlige for problemet. De siger, der er behov for solidaritet. Lad mig minde Dem om, at Grækenland har været den største støttemodtager af europæiske midler i mange år. Derfor har landet spændt buen i mange år, og De har været mere end villige til at skyde pilen af, for De er alle så eurofile og ønsker så brændende en europæisk udvidelse, at De er holdt op med at være kritiske, og nu står vi så tilbage med aben.

Jeg ved ikke, om De husker, at Spanien – det land, der står for skud næste gang – har legaliseret 2 mio. illegale immigranter inden for de sidste 15 år. Det syntes De alle sammen var fantastisk, men nu har Spanien en arbejdsløshed på 20 % og er i store vanskeligheder, hvilket også er tilfældet for Portugal. Alle disse lande har socialistiske regeringer, som De har støttet med europæiske midler i flere år, og som har klaret det utrolig dårligt i og med, at de har levet over evne. År efter år har De set til, år efter år har De godkendt det, og nu skal vi, borgerne, betale prisen. De skulle skamme Dem.

Den eneste løsning, som jeg ikke har hørt nogen nævne, er, at vi er hårde mod Grækenland. Landet skal genindføre drakmen, fordi landets medlemskab af euroområdet er uholdbar. Hvis Spanien er det næste land, genindfører det bare pesetaen og Portugal på samme måde escudoen, så de bliver i stand til at konkurrere. Europa er mangelfuldt, og de nordeuropæiske borgere kommer snart til at nægte at betale for Deres fejltagelser og for de slappe socialistiske regeringer i disse lande. For at gentage mig selv så har Grækenland, Spanien og Portugal, der alle er socialistiske lande, modtaget EU-midler. Immigrationen er gået amok, mens De har lænet Dem tilbage og gjort ingenting.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Hr. formand! Mange tak. Jeg vil gerne kommentere noget, hr. Salavrakos sagde tidligere om de tre mennesker, de tre arbejdere, der blev dræbt i Athen i dag af tre andre arbejdere. Der er absolut ingen undskyldning for dette. De mennesker blev dræbt af mordere, af kriminelle. Arbejdere afholdt en stor fredssamling i Athen i dag. De dræbte ikke nogen. De rigtige kriminelle blev fordømt af premierminister Georgios Papandreou og alle de politiske partier i parlamentet for ikke ret lang tid siden. Det er en stor fejltagelse, og det er farligt at forveksle fredelige protester med kriminelle handlinger, som dem, der blev begået i Athen. De fordømmes af alle, de taler ikke på vegne af græske arbejdere, og de giver

ikke udtryk for den almindelige overbevisning om, at hvis vi står sammen som nation, skal vi nok bringe landet ud af krisen.

Formanden. – Jeg vil helst ikke indblandes i en diskussion om dette emne. Men lad mig alligevel sige, at vi alle her i Parlamentet – alle medlemmer af Europa-Parlamentet, og jeg er sikker på, at jeg også taler for formanden for Kommissionen og hr. López Garrido på vegne af Rådet – igen gerne vil udtrykke vores store solidaritet med den græske nation. De er vores venner, og vi ved, hvilket stort ansvar begge sider af konflikten har for det, der foregår i Grækenland. Det er et kæmpe ansvar.

Jeg vil gerne fortælle Dem, at jeg også har oplevet det ansvar, og at jeg har oplevet det fra begge sider. Jeg var medlem af en fagforening og aktivist, og jeg var meget aktiv i mange år. Jeg har også været regeringsleder, og jeg forstår den vanskelige situation, der er i dag i Grækenland. Vi ønsker alle at vise vores solidaritet og udtrykke vores dybeste sympati med først og fremmest familie og venner til ofrene. Det er helt naturligt, at vi gerne vil det, og at vi betragter det som vores pligt i Europa-Parlamentet. Tak for den ansvarlige forhandling, vi har haft her i Parlamentet i dag.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi står i en meget alvor situation. Der er en åbenlys mangel på solidaritet blandt EU's ledere – især Tysklands – vedrørende aftalen om Grækenlands situation. Først og fremmest tager de den politiske kontrol over landet, mens de tvinger grækerne årtier tilbage rent socialt. Dette sætter spørgsmålstejn ved principperne om social og økonomisk samhørighed, konvergens, solidaritet og den såkaldte europæiske sociale model, de altid har slået til lyd for.

Som det fremgår klart af de græske arbejderes og den græske arbejderklasses kamp, er det uacceptabelt at kræve, at den græske regering skal bringe deres grundlæggende rettigheder i fare. Dette pålægges regeringen til gengæld for et lån til en rente, der er højere end Den Internationale Valutafonds egen rente. Det lader til, at der ikke er nogen grænser for lederne af euroområdet. De har udnyttet den græske sårbarhed, og nu bruger de deres imperialistiske position til at udøve fuldstændig dominans over Grækenlands interne politikker til gengæld for et lån, som de også får renter af.

Denne beslutning skal ændres på næste topmøde. Lederne skal vælge et tilskud, der ikke skal tilbagebetales, fra EU's budget, enten som et ekstraordinært tilskud eller finansieret af fremtidige EU-budgetter. De rigere lande inden for euroområdet skal vedtage princippet om økonomisk og social samhørighed en gang for alle.

FORSÆDE: Isabelle DURANT

Næstformand

19. Europa 2020 – en ny EU-strategi for beskæftigelse og vækst (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om Europa 2020 – en ny EU-strategi for beskæftigelse og vækst.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Fru formand! Jeg er glad for at drøfte et emne, som er så vigtigt for Rådet og det spanske formandskab, nemlig Europa 2020-strategien for vækst og beskæftigelse af høj kvalitet.

Som det allerede er blevet nævnt, er vi ved at overvinde den værste økonomiske krise siden 1930'erne, og vi må gøre alt, hvad vi kan, for at sikre den genopretning, vi begynder at se i EU i henhold til de prognoser, Kommissionen har fremlagt i dag, og samtidig mindske krisens sociale konsekvenser.

Ud over medlemsstaternes og de europæiske institutioners igangværende kortsigtede bestræbelser er vi imidlertid nødt til at se ud over dette årti og sikre bæredygtigheden af vores sociale model, den europæiske sociale model. Dette er den dobbelte udfordring i Europa 2020-strategien.

Det handler om ikke at vende tilbage til den krise, der endnu ikke er helt overstået, først og fremmest ved at gennemføre en strategi for vækst, en model for vækst, som er tilpasset de nye tider. Det skal også være en strategi, der er mulig at gennemføre og håndhæve, og som afspejler EU's vigtigste politiske og økonomiske forpligtelser i de kommende år.

Som De ved, begyndte diskussionerne om Europa 2020-strategien blandt stats- og regeringscheferne helt uformelt den 22. februar. Derefter blev strategien drøftet i Rådet i marts og ligeledes i en lang række rådssammensætninger under forsæde af den spanske regering i løbet af dette halvår.

I marts gav Det Europæiske Råd grønt lys for lanceringen af Europa 2020-strategien, der definitivt vil finde sted på Det Europæiske Råds møde til juni, og fastlagde elementerne og strukturen i og køreplanen for den fremtidige udvikling af strategien.

Strategien vil have fokus på centrale spørgsmål for Europa, dvs. viden og innovation, bæredygtig økonomi, jf. Parlamentets opfordringer, høj beskæftigelse og social integration.

Af disse fire centrale mål er følgende mål blevet kvantificeret: en beskæftigelsesfrekvens på 75 % for mænd og kvinder, investering af 3 % af bruttonationalproduktet i forskning og udvikling og "20/20/20-målene" til bekæmpelse af klimaforandringer. Målet om et fald i uddannelsesfrafald og om en stigning i antallet af personer med en videregående uddannelse er endnu ikke blevet kvantificeret, hvilket også gælder målet om bedre social integration og især reduktion af fattigdom.

Alt dette sker på grundlag af den meddelelse, som Kommissionen har vedtaget, og som var en bestemmende faktor i den efterfølgende beslutning og de efterfølgende konklusioner, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i marts.

For det første indeholder Europa 2020-strategien en række integrerede retningslinjer. Kommissionen har netop fremsat sit forslag om fokus for disse integrerede retningslinjer – det spanske formandskab har forpligtet sig til at arbejde på alle Rådets indsatsområder, således at Økofin-Rådet og Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) kan informere Det Europæiske Råd i juni – og også på de retningslinjer for beskæftigelse, som Europa-Parlamentet skal høres om.

For det andet har vi de centrale mål, jeg refererede til tidligere.

For det tredje er der noget nyt i den nye strategi, nemlig de nationale mål. Hver enkelt medlemsstat skal fastsætte sine egne nationale mål, som naturligvis skal integreres i de europæiske mål og understøttes af Kommissionen og Rådet.

For det fjerde har man også drøftet de såkaldte "flaskehalse", der er afgørende for væksten på nationalt niveau. Der er også noget nyt i forbindelse med Lissabonstrategien, idet det spanske formandskab først og fremmest vil fokusere på dem, der påvirker det indre marked.

For det femte udvikler Kommissionen "flagskibsinitiativer". Vi ser gerne, at det første gennemføres under det spanske formandskab, nemlig initiativet om den digitale dagsorden, der vil blive drøftet af Rådet (transport, telekommunikation og energi) i maj på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen, som offentliggøres den 18. maj.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at der vil være specifikke forhandlinger om den nye strategi i en række rådssammensætninger, og at vi ønsker, at disse forhandlinger så vidt muligt foregår offentligt, f.eks. forhandlingen i Rådet (uddannelse, ungdom og kultur) i næste uge.

Jeg vil gerne understrege, at arbejdet naturligvis ikke er afsluttet i juni. Til den tid lanceres Europa 2020-strategien, men arbejdet stopper ikke der. Strategien skal gennemføres og anvendes gennem nationale reformprogrammer.

Til sidst vil jeg gerne sige, at Det Europæiske Råd vil spille en stor styringsmæssig rolle i forhold til strategien (det har spillet en vigtig rolle fra starten, og det er en tanke, der hele tiden har været støttet af både det spanske formandskab og af formanden for Det Europæiske Råd, hr. Van Rompuy, som også har spillet en helt særlig rolle). Det Europæiske Råd kommer sammen med Kommissionen til at spille en meget vigtig rolle og påtage sig en meget vigtig opgave med udvikling og vejledning i forhold til strategien. De vil være de to centrale institutioner i forbindelse med gennemførelse af strategien, hvortil der allerede er knyttet særlige instrumenter, som vi alle ønsker at anvende.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (EN) – Fru formand! Europa står over for et svært valg. Vi kunne vælge at løse den økonomiske og finansielle krise ved at gå tigtergang til vores naboer. Med en sådan "red sig, hvem der kan"-tilgang risikerer vi at sætte alt, hvad vi har opnået i løbet af de sidste 60 år, over styr. Eller vi kan styrke det europæiske samarbejde på en effektiv måde ved hjælp af alle de værktøjer, der står til vores rådighed.

De seneste måneders begivenheder – stigende usikkerhed på markedet, behov for yderligere reformer på det finansielle marked og behov for beslutsom konsolidering af de offentlige finanser – har kun gjort dette valg endnu tydeligere. Mere end nogensinde må vi understrege vigtigheden af den europæiske dimension, og med målsætningerne i Europa 2020 har vi mulighed for at gøre netop dette.

Jeg er blevet bedt om at tale til Dem om Europa 2020, men det giver ingen mening at se isoleret på denne pakke af foranstaltninger til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, for en af de vigtigste konklusioner, vi kan drage af den krise, vi netop nu gennemlever, er, at vi må arbejde sammen. Det gælder på alle niveauer og alle områder med det formål at fylde hullerne i lovgivningsrammerne og overvågningen af de finansielle markeder ud, for at genskabe den makroøkonomiske stabilitet og de sunde offentlige finanser og for at iværksætte de strukturreformer, der kan lede Europa mod bæredygtig vækst og arbejdspladser.

Alle disse tre elementer har lige stor betydning – de skal alle tre håndteres korrekt, hvis vi skal leve op til vores målsætninger. Derfor kræver alt dette en holistisk tilgang, reformer af de finansielle markeder, bedre økonomisk styring, Europa 2020 for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og ledende globale reformer gennem G20, fordi så mange af disse anliggender har eksterne dimensioner. Vi skal bruge alle de redskaber, der står til vores rådighed, på en intelligent måde, samtidig med at vi er opmærksomme på, at de alle påvirker hinanden. Lad mig kort komme ind på de fleste af dem. Jeg skal ikke vende tilbage til de finansielle spørgsmål, jeg nævnte i det foregående indlæg, men lad mig starte med at nævne G20.

G20 har spillet en væsentlig rolle i håndteringen af den økonomiske krise ved at skabe bedre styring på et mere globalt niveau. EU kan tage en stor del af æren for at være drivkraften bag G20 og bistå med idéer. Kommissionen har ydet et særlig stort bidrag i denne sammenhæng ved at sørge for, at alle 27 medlemsstaternes interesser er tilgodeset i vores arbejde. Vi vil arbejde hårdt på at sikre, at EU bevarer sit lederskab ved topmødet i Toronto i juni og topmødet i Seoul i november.

En vigtig målsætning er at opnå et klart budskab fra G20 om en exitstrategi til støtte for genopretning, hvor alle de store økonomier skal spille en rolle. Vi er nødt til at finde en international løsning på nogle af de ubalancer, der er årsag til krisen. Vi må også sikre, at byrden ved at genskabe balancen i den globale vækst bæres af alle G20-medlemmerne i fællesskab. Det er i denne sammenhæng vigtigt, at vi skaber opmærksomhed om vores strategi for Europa 2020 og øget økonomisk koordination i EU i almindelighed og i euroområdet i særdeleshed. Det er vigtigt, at Europa arbejder sammen ved G20.

En anden målsætning er at fortsætte reformen af finansmarkedet. Vi skal fortsat lægge pres på vores internationale partnere, så de sikrer en rettidig, konsekvent gennemførelse af G20-forpligtelserne på lige vilkår.

Ud over dette mener jeg, at tiden er inde for G20 til at sende et kraftigt signal om, hvordan den finansielle sektor kan bidrage til genopretningen af bankerne. Vi skal stræbe mod en koordineret og stærk strategi. En global aftale om bankafgifter i forening med konkrete foranstaltninger vil sende et kraftigt signal. Som IMF for nylig foreslog, kunne dette suppleres af skat på finansielle aktiviteter eller profit. Det bliver en ekstremt kompliceret debat. På baggrund af det forberedende arbejde med vores partnere i G20 kan jeg fortælle, at der er mange, der er imod denne idé. Ikke desto mindre mener jeg, at vi skal arbejde videre med den. EU's budskab vil være klare, hvis vi taler med én stemme, og hvis vi kan sige, at EU allerede har gjort sit eget forarbejde.

Før Toronto skal vi derfor sigte mod at få en aftale i hus om de centrale dele af forordningen om finansielle tjenesteydelser, jeg nævnte tidligere på eftermiddagen. Det vil kræve fleksibilitet og kreativ pragmatisme fra både Parlamentets og Rådets side.

Dermed kommer jeg til kernen i Europa 2020 – der nu befinder sig i den rette kontekst som led i den holistiske tilgang, jeg omtalte i begyndelsen. Som De ved, blev hovedelementerne i Europa 2020-strategien vedtaget af stats- og regeringscheferne i marts. Vi har haft flere muligheder for at debattere dem her i Parlamentet. Kommissionen hørte Parlamentet om dette, før der overhovedet var fremsat et forslag. Vi skal nu konkretisere strategien – behovet for handling er tydeligt for enhver. Som det blev understreget fra en række sider under den foregående forhandling, er én af konklusionerne, der kan drages af den finansielle krise og problemerne i euroområdet, at vi mere end nogensinde er nødt til at gennemføre koordinerede og konsekvente strukturreformer.

Bedre koordinering af vores økonomiske politikker er centralt for Europa 2020. Selv før krisen i Grækenland foreslog vi en højere grad af koordinering af vores økonomiske politikker. Dette er en klar nødvendighed,

hvis vi skal undgå kriser i fremtiden. Det er vigtigt, hvis skal få afsluttet krisen, genskabe væksten og dermed flere arbejdspladser og i sidste ende sikre en bæredygtig og inklusiv fremtid for Europa.

Kommissionen har foreslået fem målsætninger, der nu stort set er enighed om. Der er allerede sat tal på beskæftigelse, F&U og bekæmpelsen af klimaændringerne.

Den numeriske målsætning for uddannelsesmålene – reduktionen af frafaldsprocenten og en øget andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse – vedtages af Det Europæiske Råd i juni 2010, der vil tage Kommissionens forslag i betragtning.

Jeg er også stor fortaler for en numerisk målsætning i kampen mod fattigdom og social udstødelse. Vi kan simpelthen ikke acceptere det skandaløse faktum, at 80 mio. mennesker er truet af fattigdom i EU. Rådet arbejder fortsat på dette problem, og jeg vil gøre alt, der står i min magt, for at overbevise medlemsstaterne om, hvor vigtig denne målsætning er. I den forbindelse ved jeg, at Parlamentet deler vores overbevisning.

Europa 2020 skal være et afbalanceret program. Man kan naturligvis ikke have social lighed uden et konkurrencedygtigt marked, men vi vil ikke acceptere et økonomisk effektivt Europa uden retfærdighed.

De nationale mål vil muliggøre en bedre og mere effektiv overvågning af medlemsstaternes fremskridt. Dermed kan vi sikre opfyldelsen af EU's mål. Medlemsstaterne er i samarbejde med Kommissionen i færd med at fastlægge disse nationale mål. Jeg håber, at målene vil blive vedtaget på Det Europæiske Råds møde i juni, så gennemførelsen kan starte umiddelbart derefter.

Kommissionen udarbejdede i sidste uge et forslag om de integrerede retningslinjer. De afspejler prioriteterne i Europa 2020-strategien. Antallet af retningslinjer er lavere end sidste gang – der er nu 10 i modsætning til 24 – hvilket vil give en større følelse af ejerskab for alle de forskellige aktører. Det ser jeg som et fremskridt.

Det Europæiske Råds møde i juni bør munde ud i politisk tilslutning til principperne bag disse integrerede retningslinjer, men de vil naturligvis først blive vedtaget, når vi har diskuteret dem med Dem – Europa-Parlamentet – hvilket forhåbentlig kan ske snarest.

Europa 2020-strategien er ikke bare en kilde til inspiration, en liste over målsætninger eller en vision – den er et reformprogram. Der vil blive handlet på europæisk plan, men det er lige så vigtigt, at der i fuld respekt for subsidiaritetsprincippet gennemføres reformer i alle de 27 medlemsstater. Vi vil gøre det klart, hvad der skal gøres på europæisk plan, og hvad der skal gøres på nationalt plan. Gennemførelse er afgørende, som Rådets repræsentant López Garrido sagde. Der er nu en langt større bevidsthed blandt medlemsstaterne om behovet for at styrke den europæiske styring. Jeg håber, at medlemsstaterne har lært noget af Lissabonstrategiens mangler, hvor mange – hvis ikke alle – af målene var gode og skridt i den rigtige retning, men hvor der ærligt talt ikke var en tilstrækkelig følelse af ejerskab og ikke nok vægt bag gennemførelsen af programmet. Derfor er vi nødt til at afhjælpe denne mangel på resultater, der blev tydeliggjort under Lissabonstrategien. I den forbindelse spiller Parlamentet en væsentlig rolle i sikringen af en effektiv gennemførelse af Europa 2020-strategien.

Parlamentet kan – ud over at have rollen som medlovgiver – også effektivt mobilisere borgerne og – hvorfor ikke? – de nationale parlamenter. Det allervigtigste er den type relationer, hvis jeg må være så fri, som Europa-Parlamentet knytter til de nationale parlamenter. Dermed kan vi sikre, at disse reformer ikke bare ses som reformer, som "de" vedtager i Bruxelles eller Strasbourg, men som vi gennemfører på alle niveauer i det europæiske samfund. Følelsen af behov for handling og reformer skal deles af alle de vigtigste socioøkonomiske og politiske spillere på alle regeringsniveauer, men også af arbejdsmarkedets parter. Dette er meget vigtigt i mine øjne, og jeg hilser alle premierminister Zapateros udtalelser vedrørende behovet for at involvere alle arbejdsmarkedets parter velkommen. Derefter skal vi sikre stærkere og mere fælles styring ved at binde alle vores koordineringsinstrumenter sammen: Samtidig rapportering og evaluering af Europa 2020 og stabilitets- og vækstpakten, der skal føre midlerne og målene sammen, input fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der skal sikre overordnet finansiel stabilitet, strukturreformer, foranstaltninger til øget konkurrencedygtighed, makroøkonomiske udviklinger – alle disse tiltag skal føre os ud af krisen og lede os mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Der er kun én måde at gøre det på, hvis vi ønsker at tage økonomisk styring alvorligt. Vi kan ikke tale om seriøs økonomisk styring på europæisk niveau og samtidig adskille makroøkonomi fra mikroøkonomi og internt fra eksternt.

Derfor må medlemsstaterne og de europæiske institutioner have en holistisk tilgang til disse spørgsmål og samle alle disse instrumenter – det er den eneste måde at skabe tillid til vores strategi.

I begyndelsen talte jeg om et svært valg, og Kommissionen ved, hvilken vej den vil følge. Jeg har tillid til, at Parlamentet er enig i dette valg – et beslutsomt valg, et europæisk valg – og jeg regner med Deres input til det fortsatte arbejde.

Corien Wortmann-Kool, for PPE-Gruppen. – (NL) Fru formand, kommissionsformand Barroso, hr. Garrido! Denne forhandling om Europa 2020-strategien følger med rette efter en forhandling om krisen i euroområdet, og det vigtige spørgsmål i begge forhandlinger er, hvordan vi kan styrke den europæiske styring. De taler om koordinering af den økonomiske politik, men et stort problem er, at alt dette i for høj grad er blevet tolket som et tag-selv-bord, og medlemsstaterne har ikke taget notits af aftalerne. Dette kan ikke vare ved. Det gælder for stabilitets- og vækstpakten, og det er også den vigtigste erfaring, vi kan gøre os af Lissabonstrategien. Derfor skal tingene gøres anderledes i forbindelse med Europa 2020-strategien.

Vores gruppe, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), forventer et ambitiøst engagement fra Kommissionens side i den europæiske økonomiske styring før denne 2020-strategi. I juni forventer vi, at Rådet træffer resolute beslutninger og forpligter sig til ambitiøse mål for medlemsstaterne og sund europæisk styring. Parlamentet vil om nødvendigt opfordre Dem til dette. Budgetplanerne for det kommende år skal være i overensstemmelse med denne 2020-strategi, og Parlamentet vil også på andre punkter opfylde dets institutionelle rolle til punkt og prikke af hensyn til bæredygtig økonomisk vækst og arbejdspladser og vores borgere.

De turbulente forhold i euroområdet er et yderligere bevis på, hvor vigtige sunde offentlige finanser er for euroens stabilitet, den finansielle og økonomiske stabilitet og for at undgå at skubbe byrden over på fremtidige generationer, vores børn. Reformen af de offentlige finanser er en vigtig forudsætning for en effektiv Europa 2020-strategi og for genskabelsen af vores konkurrencedygtighed. Derfor er det vigtigt, at De i næste uge fremsætter forslag til styrkelse af stabilitets- og vækstpakten, kommissær Rehn! Det er vigtigt at styrke dens præventive effekt og at sikre bæredygtige offentlige finanser med et solidt fodfæste i medlemsstaterne. Derfor vil jeg, på vegne af vores gruppe, opfordre Dem til at løfte det ansvar, der påhviler Kommissionen, og til at fremlægge ambitiøse planer. De kan regne med vores støtte.

Vi i Parlamentet må sammen med Dem se på, hvordan vi kan opfordre Rådet til at gå med til en styrkelse af stabilitets- og vækstpakten. Vi må glæde os over, at Rådet har nedsat en taskforce. Jeg håber dog, at Rådet vil stemme for Kommissionens forslag sidst på året.

Vi må drage fuld nytte af den mulighed, Lissabontraktaten har givet os til på kort sigt at styrke den europæiske styring. Der er ingen tid at spille.

Pervenche Berès, for S&D-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. formand for Kommissionen, hr. formand for Rådet! De to forhandlinger, vi netop har haft, hænger teoretisk godt sammen. Men hænger de også sammen i praksis? Vi har vores tvivl i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet., fordi vi ikke ser nogen sammenhæng mellem teksten, som den er blevet præsenteret for os af Kommissionen, og det strategiske samarbejde. De ønsker at etablere i juli, uden at Parlamentet har haft mulighed for at give udtryk for sin holdning angående retningslinjerne for "beskæftigelse".

Hvordan man kan man tro, at vi vil forpligte os selv i de næste 10 år? Først og fremmest fortæller De os, uden hensyn til hvordan det er gået med Lissabonstrategien, at "alt er forandret: Vi har ikke længere 27 retningslinjer, nu har vi 10!". Men er det forandring?

Sammenhæng handler om, at hvis vi ønsker at lykkes med 2020-strategien, er vi nødt til at starte fra udgangspunktet frem for at se på, hvor vi er på vej hen. Vi må også se på, hvor vi ønske at bevæge os hen. Faktum er, at vi befinder os i den værste krise, EU nogen sinde har oplevet. Det kan vi ikke ignorere. Vi kan ikke kaste os ud i en strategi, der skal føre os ud af krisen, for det vil betyde, at vi skal bede myndighederne om at afgive deres økonomiske ansvar for at give markedet frie tøjler.

Vi kan ikke overveje den strategi uden at bruge de værktøjer, vi har til vores rådighed. Som De udmærket ved, er vi ikke så rige som så. Vi har et værktøj, der hedder stabilitets- og vækstpakten, og vi har et andet værktøj, der hedder de finansielle overslag. Hvis de ikke er klart forbundne, kommer vi ingen vegne.

Desuden har vi en række bekymringer, når vi ser på udgangspunktet. Først og fremmest kræver vi i S&D-Gruppen, at medlemsstaterne hurtigst muligt ikke længere vil være underlagt spekulation på markederne. Dette handler ikke om Grækenland eller om nogen andre medlemsstater. Det handler om en dominoeffekt og om manglen på restriktioner på spekulationer.

Derfor foreslår vi at introducere en finansiel stabilitetsmekanisme, der skal beskytte medlemsstaterne mod sådanne spekulationer, så de kan gøre det, der må gøres for at genopbygge økonomien og derved sikre den sociale model. For alle ved, og alle har under denne krise sagt, at vores sociale model er vores største aktiv, hvad globaliseringen angår.

Hvis Deres 2020-strategi resulterer i en budgetkonsolidering, der fuldstændigt ødelægger denne sociale model, vil Europa være den store taber i den internationale konkurrence i fremtiden. Derfor vil den miste sin evne til at understøtte denne model, som vi står for, og vi må overlade vores plads til andre kontinenter, medmindre vi helt overlader den til markedskræfterne. Det er ikke den vision for fremtiden, vi står for.

Lena Ek, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi har i mange måneder vist, at Grækenland befinder sig i en svær position. Vi ved, at euroen falder hurtigt i værdi, og at rentespændet på statsobligationer stiger. Ingen kan stadig være i tvivl om, at Europa er i en dyb krise, lige som vi troede, at vi var på fode igen.

Vi er i allerhøjeste grad nødt til at tage os af problemerne med konkurrenceevne, produktivitet og bæredygtig økonomisk vækst, men alligevel skændes Europas ledere om, hvad der skal gøres. Det er ikke det rette tidspunkt. Der skal gøres noget, og det hurtigt. Da gruppepres i Rådet tydeligvis ikke virker, har vi brug for bindende mål og nye transparente midler til nøje undersøgelse af rapporterne om hver medlemsstat. Vi har brug for grundlæggende overholdelse af stabilitets- og vækstpagten, og vi har brug for pålidelige og troværdige tal som grundlag for vores beslutninger.

For at lægge yderligere pres på regeringerne skal strukturfondene knyttes til regeringernes evne til at forsyne os med korrekte tal. Lad mig give et eksempel. Når en landmand begår en fejl på en halv hektar, mister han eller hun støtten til alt, hvad han eller hun gør, i en årrække. Det er det lys, vi skal se tingene i. Det er derfor, vi er så strikse med styring i Parlamentets beslutninger.

Det er også meget pinligt, at Kommissionen ikke fremsætter de forslag, vi har diskuteret i årevis. For at skabe en platform for fremtidig vækst skal dagsordenen om strategisk politik tages med i Europa 2020-strategien. Lad mig tage en række eksempler. Vi forhandlede den økonomiske genopretningsplan. Størstedelen af den er ikke gennemført. Parlamentet bad om en plan B, der er inkluderet i resultaterne, men denne plan B er endnu ikke sat i gang. Vi har vedtaget en SET-plan, ny energiteknologi. Vi har stadig mindre end 50 % af finansieringen af SET-planen klar, et godt strategisk værktøj. Den mest omkostningseffektive måde at reducere drivhusgasserne på er at fremme en strategi om energieffektivitet. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte energieffektivitet øverst på dagsordenen.

Den eksisterende lovgivning skal forbedres, da den ikke er tilstrækkelig. Vi har brug for den handlingsplan for energieffektivitet, vi er blevet lovet så længe. Vi har brug for energi i infrastrukturen, energiens modstykke til lyntog, supernet og højteknologiske intelligente net, og vi har pengene til det.

Vi må sikre teknisk innovation, og vi skal også opmuntre til og fremsætte en strategi til bekæmpelse af social udstødelse og fremme af ligestilling. I lyset af den aktuelle krise må Kommissionen leve op til sit ansvar og afslutte det, vi startede i fællesskab. Rådet må være mere modigt og stoppe med at skændes. Vi vil fremsætte et modigt forslag til andet trin i 2020-strategien.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det nærmer sig politisk provokation, når dette Europa 2020-program præsenteres som en storslået strategi, der skal føre os ud af krisen. Vi behøver blot se på den foregående politik til regulering af de finansielle markeder for at se, at vi, for at være helt ærlige, i månedsvis – faktisk årevis – har lovet at regulere disse markeder, der er løbet løbsk, men indtil videre har vi kun opnået ganske små fremskridt. Hvad Grækenland angår, er vi nu tvunget til at se os selv i spejlet.

Af krisen i Grækenland kan vi se, at alt hvad vi indtil nu har gjort, er fuldstændig utilstrækkeligt. Vores borgere har hørt os sige, at vi redder bankerne. De har bidt vreden i sig og accepteret det. Nu betaler de prisen. De offentlige finanser er allerede overbebyrdede af disse foranstaltninger. Nu redder vi Grækenland, og det er vi nødt til, det er overhovedet ingen tvivl om. Det vil være endnu en udfordring for de offentlige finanser i mange af landene i EU.

Bankerne har overskud, og alligevel hyldes de, når det meddeles, at de frivilligt bidrager en smule til Grækenland. I EU, det marked, som 27 stater hører til, har vi intet andet alternativ end at vedtage en skat på finansielle transaktioner eller et andet instrument, der kan svække spekulanternes lyst til at skabe profit på dette område. Vi har virkelig brug for et instrument, der på en gennemført retfærdig måde kan tvinge de, der

tjener på krisen og spekulerer mod euroen, til at bidrage til det vi nu er nødt til at finansiere. Af hensyn til de offentlige finanser kan vi ikke fortsætte som hidtil.

Jeg kan stadig ikke se en vision om, hvad der nu skal ske, i det dokument, De har redegjort for. Henvisningen til det faktum, at dette skal reguleres på verdensplan, er allerede kendt fra klimadebatten. På det område har vi ikke gjort fremskridt i mange år.

For mig er klimaet det andet store emne. Vi er på ingen måde heller ikke ude af den krise, men synker kun dybere ned i den, fordi vi ikke har været i stand til at træffe passende foranstaltninger. Jeg synes faktisk, at det er forkasteligt, at det i dag, kørt før denne forhandling, kom frem, at Connie Hedegaard arbejder så hårdt som muligt i Kommissionen på, at EU's minimumsmål gennemføres. Hvis vi ser på den aktuelle situation, er det på høje tid, at vi hæver vores mål til 30 %. Hvis vi ikke hæver målet, kan vi f.eks. godt glemme alt om vores berømte europæiske emissionshandel. Hvis CO₂ ikke har en passende pris, fordi vores mål har været for svage, så har vi haft ophedede debatter i årevis, uden at være kommet tættere på at nå de mål, vi har sat os selv. Med hensyn til omstillingen af den europæiske økonomi for at gøre den mere bæredygtig – som indikeret i overskrifterne i Kommissionens program – så vil vi alle sige, at vi ønsker at blive inddraget. Men hvad dette program angår, har Kommissionen endnu ikke fortalt, hvordan målene skal nås i den europæiske økonomi. Hvilke instrumenter og hvilke ordninger skal der gøres brug af?

Fru Ek omtalte nogle specifikke områder. Der skal gøres et stort stykke arbejde i forbindelse med dette program. På baggrund af, hvad vi i øjeblikket har med at gøre, kan Europa-Parlamentet endnu ikke, efter min mening, sige, at der efter Lissabon nu findes en effektiv strategi. Europa 2020 er, så at sige, formuleret på en sådan måde, at den fører os fra fiaskoen med Lissabonstrategien til en ny fiasko.

Michał Tomasz Kamiński, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! I mine øjne har kommissionsformand Barroso i dag en meget svær rolle. Han skal udføre et af de sværeste job i EU. Han skal dele sin tid mellem at forhandle med venstre- og højrefløj – med personer, der har de bedste svar på de mest komplicerede problemstillinger. Hr. Barroso skal manøvrere elegant mellem disse svar. Jeg mener, at det bedste af disse er 2020-strategien, der er blevet foreslået af Kommissionen. Jeg er overrasket over de forslag, der er blevet fremsat her i Parlamentet, hvor det hævdes, at den bedste måde at rette op på den aktuelle og meget komplicerede situation er at gentage vores fejl.

Jeg vil gerne sige, at jeg har tilbragt 18 år af mit liv i et land ved navn Folkerepublikken Polen, hvor der var et ministerium for indenrigshandel, og hvor hylderne i butikkerne altid var tomme. Der var et ministerium for indenrigshandel, men der var ingen indenrigshandel. I dag, og i de seneste 20 år, og det takker jeg Gud for, har vi ikke noget ministerium for indenrigshandel i Polen, og vi har indenrigshandel.

Jeg vil gerne sige, at løsningen på den aktuelle krise på ingen måde er mere styring og heller ikke højere skatter eller mere intervention. Jeg er naturligvis ikke fanatisk tilhænger af det frie marked. Jeg mener, at det er statens rolle at styre markedsmekanismerne, men at dette skal gøres meget forsigtigt. Hvis vi vil tale åbent om udvikling i Europa, skal vi huske, hvordan vi stemte om tjenesteydelsesdirektivet i den foregående valgperiode. Lad os huske på, hvad der skete med tjenesteydelsesdirektivet her i Parlamentet. For uden den frie bevægelighed af personer, tjenesteydelser og kapital vil Europa ikke være i stand til effektivt at konkurrere med verdens andre kontinenter.

Vi hører her i dag, at vi ikke kan konkurrere med andre regioner af politisk og økonomisk integration, men det er faktisk os selv, der med overdreven lovgivning og store byrder på virksomhederne tvinger vores kontinents igangsættere til at søge andre steder hen. Lad os derfor spørge os selv, om vi kan gøre mere for at støtte 2020-strategien, fordi der ikke er nogen anden, og vi skal naturligvis ud af denne krise.

Der er heller ingen tvivl om, at vi skal hjælpe Grækenland. For os polakker, som jeg repræsenterer her, har ordet "solidaritet" stor betydning. Vi skal derfor vise vores solidaritet med Grækenland i dag. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at Europa kan rejse sig efter den økonomiske krise, for det er ikke blot et problem for millioner af familier, men også et spørgsmål om vores tro på fremtiden. Jeg tror på Europas fremtid og vores succes.

Gabriele Zimmer, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand! Når jeg sammenligner forhandlingen om det sidste punkt på dagsordenen med den aktuelle forhandling, bliver det tydeligt, at vi taler om to parallelle verdener. På den ene side har vi et EU, hvor stater som Grækenland, Italien, Spanien og Portugal befinder sig i dyb krise, og hvor andre stater som Tyskland og Frankrig træffer blokerende foranstaltninger. På den anden side har vi EU, der har udviklet en strategi, der på ingen måde lever op til disse udfordringer.

Med denne strategi har vi hverken defineret en ny retning for udviklingen af EU, og vi har heller ikke fået svar på spørgsmålene vedrørende de instrumenter, der ikke virker. På samme måde har vi heller ikke gjort forsøg på at afklare distributionen af kompetencer mellem medlemsstaterne og EU eller forholdet mellem euroområdet og de europæiske lande, der ikke er del af euroområdet. Vi har ikke inkluderet nogen af de spørgsmål, der er dukket op i løbet af de sidste år i forbindelse med Lissabonstrategien, og vi har ikke givet nogen fremtidssikre svar. Vi har ikke skabt nogen afklaring hvad angår den fremtidige udvikling af EU. Dette har naturligvis givet anledning til meget af den uenighed, vi nu mærker.

Med hensyn til diskussionen om europæisk økonomisk styring og også den europæiske valutafond kan vi ikke blot lade som om, det er muligt at fortsætte strategien på denne måde. Før vi taler om gennemførelsen af Europa 2020, må vi hurtigst muligt lægge strategien på køl og give os selv mere tid til beslutningsprocessen, og vi skal gennemføre en analyse af de aktuelle udfordringer, vi står over for. I den forbindelse skal vi i langt højere grad involvere civilsamfundet og frem for alt Parlamentet, end det hidtil har været tilfældet. Ellers springer vi direkte i dybet med samlede ben!

Godfrey Bloom, for EFD-Gruppen. – (EN) Fru formand! Det er en skam, at kommissionsformand Barroso er flygtet fra Parlamentet. Jeg tror, han ville have lært en del her i aften!

Jeg vil opfordre Dem alle til ikke at bekymre Dem for meget om EU i 2020, for jeg tror ikke, der vil være et! Det vil gå på samme måde som med Sovjetunionen, som det ligner på mange måder, og af de samme årsager: Det er centraliseret, det er korrupt, det er udemokratisk, og det er inkompetent. Det ledes af en uskøn alliance af store virksomheder og rige bureaukrater, og det sponsoreres af en økofacistisk dagsorden fra en platform af perverteret pseudovidenskab kaldet "klimaændringer".

Så snart Europas folk får mulighed for at stemme om det, siger de nej til det. Briterne har naturligvis ikke fået mulighed for at give deres mening til kende, takket være de tre forræderiske partier, der som de eneste har adgang til tv-debatter i mit land, som støttes og hjælpes af den EU-korrumpere public-service-kanal, vi kender som BBC.

EU er allerede ved at falde fra hinanden. Det vi ser i Grækenland i dag vil sprede sig til de andre lande ved Middelhavet, før vi aner det, og til sidst vil det nå de nordeuropæiske lande, der vil stå med regningen. Vores børn og børnebørn vil forbande os, når de står med det problem, der på alle måder kunne være undgået!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Intelligent, bæredygtig vækst, handling, reformer, økonomisk styring – mange fine ord og vidtløftige ambitioner. Jeg har dog et par spørgsmål i denne sammenhæng, der giver mig anledning til bekymring. Vil den erklærede nye strategi lide den samme skæbne som sin forgænger? Hvordan kan vi involvere regionerne og de lokale myndigheder, så denne strategi faktisk bliver en succes, og – i særdeleshed – hvordan kan vi bedre fremme og overvåge omstruktureringen af nationale budgetter? Men med vores modelløsninger må vi være meget forsigtige med at sikre, at vi ikke lader en centralistisk form for europæisk økonomisk styring slippe ind ad bagdøren og opsluge den sidste rest af national suverænitet.

Suverænitet betyder også at tage ansvar og dermed også tage ansvar for forkert finanspolitik. Det er uacceptabelt, at nogle medlemsstater lever over evne på bekostning af andre medlemsstater. Vi må naturligvis udvise solidaritet, men det skal ikke kun gå den ene vej. Centralistisk økonomisk styring fra Bruxelles, der dikterer den europæiske standard, ville helt sikkert være den forkerte vej at gå.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg mener, at det er vigtigt, at vi taler om god ledelse i den forstand, at det naturligvis er vigtigt, at vi lægger pres på os alle for at skabe de reformer, der er behov for, men lad os ikke glemme, at den vigtigste gode ledelse, vi holder i vores egne hænder, er at sikre, at EU gør det, EU bør gøre.

Vi har haft vores fejl i den henseende, og den måde, som vi har håndhævet stabilitets- og vækstpacten på, er en af dem. Lad os ikke glemme, at før vi laver nye regler, er vi nødt til at holde os til de mest fundamentale regler, men lad mig også understrege en række andre ting. Vedrørende de finansielle markeder: Lad os tale om de finansielle markeder som en del af økonomien, ikke som en separat sektor, for vi vil aldrig opnå nye investeringer og nye arbejdspladser, hvis vi ser dem som et separat spørgsmål.

Jeg blev en smule bekymret, da jeg bemærkede, at formanden for Basel II-komiteén gik ud fra, at en ny regel om kapitalkrav ville mindske den økonomiske vækst med 1 %. Det er et ret lavt niveau for ham. En stigning i kapitalkravet vil muligvis føre til færre investeringer, og det er virkelig ikke det, vi har behov for, når vi ønsker at skabe ny tiltro til den europæiske økonomi, samtidig med at vi reducerer vores budgetunderskud.

Lad mig pege på én af de ting, vi kan gøre sammen, og det er at skabe videnøkonomien. Det er paradoksalt, at jo mere vores samfund og økonomier omdannes til videnøkonomier, jo mindre indre marked har vi, fordi det indre markeds lovgivning er rettet mod industrien og den gamle økonomi og mindre mod servicesektoren, hvor vi skal gå videre med hensyn til tjenesteydelsesdirektivet. Lad mig også sige, at vi bør gennemføre en reform, der gør europæiske universiteter mere uafhængige og mere europæiske, åbne for studerende og forskere og skabe en dynamisk udvikling i videnssamfundet.

Lad os holde os til alle de ting, vi kan gøre sammen på europæisk plan. Det er det bedste gode europæiske lederskab, vi kan opnå.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Fru formand! Jeg kommer fra den samme medlemsstat som den foregående taler, men jeg befinder mig i venstre side af det politiske landskab. Det er også tydeligt i de forslag, som vi socialdemokrater står for.

Vi ser situationen i verden. Vi ser situationen i Grækenland. Kampe i gaderne, truende generalstrejke, desperation, vrede over markedets leg med alle lande. Dette er naturligvis også blevet forværret af, at de største lande i euroområdet har svigtet Grækenland. Men krisen kan sprede sig. Det er en kritisk tid for alle lande. Få lande kan regne sig for sikre. Af denne årsag er vi alle nødt til at fokusere på at overvinde krisen og fremsætte gode forslag. Men vi er nødt til at vælge en vej, der ikke blot omfatter opnåelsen af kortsigtede løsninger og succes på kort sigt og slukning af en brand, der vil blusse op igen og brænde meget ned omkring sig.

Først og fremmest er vi derfor nødt til at investere i noget, der vil holde efterspørgslen i vejret. Det der bekymrer mig forud for topmødet i juni er, at vi vælger den vej, som den foregående taler talte om. Det er vigtigt for topmødet, at vi klart forpligter os til ikke at sætte Europa på vågeblus. Det er vigtigt at holde efterspørgslen i vejret og stimulere investeringer. Vi skal sænke arbejdsløsheden for kvinder, mænd, unge og ældre. Personligt er jeg meget skuffet over den ligestillingssvindl, som det sidste Råd præsenterede efter dets møde.

For det andet skal vi begynde skiftet til klimasmarte samfund. Det er tydeligt, at der i enhver krise er mulighed for udvikling, at skifte vej, at foretage et skift. Det er overordentlig vigtigt for Kommissionen at give Connie Hedegaard plads til faktisk at være en klimapolitiker, der kan gøre en forskel i Europa ved mødet i Cancún.

Mit tredje punkt drejer sig om finansmarkederne. For et par uger siden havde vi i Det Særlige Udvalg om den Finansielle, Økonomiske og Sociale Krise besøg af en amerikansk professor, der udtrykte det således: I USA siger vi, at man ikke kan regulere finansmarkedet, fordi de ikke gør det i Europa. Vi er nødt til at gøre det, men vi har ikke modet til det. Men hvad siger I så i Europa? Tja, I siger, at man ikke kan regulere finansmarkedet, fordi de ikke gør det i USA. Og sådan fortsætter vi med at kaste bolden over på den andens banehalvdel. Der er vindere i denne form for politik, men der er også mange tabere. Det er noget, vi skal have modet til at ændre i Europa.

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Fra min økonomiske erfaring ved jeg, at strategier ikke er bedre end de specifikke tiltag og midler til gennemførelsen og overvågningen af dem. Kommissionen mangler stadig at give et svar i denne sammenhæng. Vi lytter til de mål, som vi sagtens kan identificere os med, vi hører de vidtløftige intentioner, men vi hører næsten intet om, hvordan disse mål helt konkret skal nås.

Jeg havde faktisk regnet med, at den finansielle og økonomiske krise – den værste vi har oplevet siden Anden Verdenskrig, og som nu er forværret som følge af den nationale gældskrise – ville have stået øverst på Kommissionens dagsorden. Efter min mening ville det have været det logiske udgangspunkt, idet begge kriser markant har ændret situationen.

Hvis vi ikke blot stopper ved de vidtløftige intentioner, men rent faktisk ønsker at opnå noget i løbet af de næste 10 år, er vi nødt til helt konkret at tage fat i en række punkter:

Først og fremmest skal vi gennemgå vores finanser – ikke kun i EU, men i alle medlemsstater i overensstemmelse med ensartede kriterier – så vi ved, hvor vi helt præcis står, hvor stort vores finansielle råderum er, og hvad vi rent faktisk har råd til at gøre.

For det andet skal vi udvikle en mekanisme til afhjælpning af kriser, så vi i fremtiden undgår igen at blive slået ud af kurs, hvis der endnu engang skulle opstå storm på markederne.

For det tredje skal vi fuldføre det indre marked på de områder, hvor det endnu ikke er komplet – jeg venter mig meget af kommissær Montis rapport – inklusive om tjenesteydelser.

For det fjerde skal vi på en overbevisende måde beskrive, hvordan vi vil supplere den fælles monetære politik med en fælles, tæt forbundet økonomisk og finansiel politik og også en finanspolitik.

For det femte skal vi beskrive meget præcist, hvordan vi kan udskifte den observerede divergens mellem medlemsstaterne med øget konvergens ved at koncentrere os om økonomiske projekter, der er helt igennem europæiske. Dem er der rigtig mange af: Energifpolitik, energiforbindelser, højhastighedsjernbane- og vejnet, navigationssystemer og mange lignende projekter.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Hr. formand! Jeg vil starte med at sige, at arbejdet med denne 2020-strategi er meget vigtigt, fordi der er brug for nogle seriøse overvejelser om, hvad vi skal leve af i Europa i fremtiden. Der er brug for nogle seriøse overvejelser om, hvad de 23 millioner arbejdsløse europæere skal lave i fremtiden. Men overordnet set mangler vi som grøn gruppe nogle konkrete målsætninger på en række betydningsfulde områder, der skal gøre projekt Sociale Europa til en topprioritet de næste ti år.

For det første savner vi et klart mål om at nedbringe ungdomsarbejdsløsheden, der i samtlige medlemsstater er alarmerende høj. Første skridt kunne være at indføre en europæisk ungdomsgaranti, der skal give de unge fodfæste på arbejdsmarkedet. For det andet bør vi sikre konkrete mål for bekæmpelse af fattigdommen. Jeg mener, det er en skam, hvis Europas medlemslande i verdens rigeste region ikke kan blive enige om konkrete mål for at nedbringe fattigdommen. Der er nogen, der siger, at de ikke kan lide definitionen. Til dem vil jeg sige: Lad ikke teknikaliteter stå i vejen. Der er andre, der siger, at vi ikke har traktatgrundlag. Til dem vil jeg sige: Vi har fået en ny Lissabontraktat.

For det tredje skal vi arbejde konsekvent med en forpligtende beskæftigelsesplan. Linke grønne investeringer til nye jobs. Omskole og uddanne vores arbejdsstyrke til at træde ind i disse jobs. Som det allersidste skal EU's stats- og regeringsledere sikre, at det er en selvstændig målsætning at udvikle et socialt Europa, hvor beskæftigelse og social sikkerhed har samme ambitionsniveau, og hvor ikke kun kvantiteten men også kvaliteten af de jobs, der skabes, er i fokus. Europa 2020 leverer endnu ikke på disse parametre, så vi har stadig et arbejde at gøre.

Malcolm Harbour (ECR). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om den mangel på ambitioner, som jeg ser i denne Europa 2020-strategi med hensyn til den måde, som vi kan anvende de instrumenter, vi har nu – det indre marked – til at få den til at virke yderst effektivt og skabe disse nye job og muligheder: sådan noget, som fru Turunen talte om. Det er ikke godt nok – og jeg siger dette til formanden og Rådet, hvis kommissæren lytter – at inkludere det indre marked og dets resultater under overskriften "mangler og flaskehalse". Det er langt vigtigere end det, kære kolleger. Og det er simpelthen ikke godt nok at sige, at Kommissionen vil foreslå handlinger. Det er et fælles tiltag mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Mit udvalg, Udvalget om Det Indre Marked, vedtog i denne uge med et overvældende flertal en betænkning, som indeholder nogle særdeles ambitiøse idéer til fælles handling med henblik på at gennemføre det indre marked. Den modtager De i næste uge sammen med professor Montis betænkning. Lad os se nogle fundamentale ændringer her. Vi ønsker en retsakt om det indre marked, et sæt klare politiske målsætninger for det indre markeds gennemførelse, og vi ønsker også offentlige indkøb, et værktøj, som alt for sjældent udnyttes til at opnå målsætninger om innovation og grøn teknologi. Det omtales stort set ikke i dokumentet. For himlens skyld, hvorfor taler vi om disse andre målsætninger, når vi ikke engang fortsætter med det, vi allerede har?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Denne strategi indeholder ikke noget svar på de alvorlige problemer, som vi står over for, og endnu mindre på den reelle økonomiske og sociale katastrofe, som indførelsen af politikker om fri konkurrence skaber i nogle medlemsstater med mere skrøbelige økonomier. Det er en fejl at insistere på politikker, der er identiske med den liberale Lissabonstrategi, som har sat de målsætninger, der blev bebudet for 10 år siden om fuld beskæftigelse og udryddelse af fattigdom, ud på et sidespor, og i stedet prioriteret økonomiske og finansielle koncerners interesser, hvilket har været til deres fordel, men er sket på bekostning af en ringere social situation og beskæftigelsessituation.

De behøver blot at se på konsekvenserne af at anvende de blinde kriterier i Stabilitetspagten og liberaliseringerne og privatiseringerne i strategiske offentlige sektorer, herunder sektorerne for finansielle

tjenester, energi, transport og posttjenester. De behøver blot at se på, hvad der sker på arbejdsmarkedsområdet med forringet jobsikkerhed og øget arbejdsløshed, som for øjeblikket har ramt over 23 mio. personer, hvortil kan tilføjes 85 mio. mennesker, der lever i fattigdom.

I modsætning til, hvad de prøver på at få os til at tro, så tyder alt på, at de økonomiske vækstrater vil være meget lave og lavere end i andre dele af verden, hvis der fortsættes med de strategier, der er blevet fulgt indtil nu, hvilket betyder, at arbejdsløsheden bliver værre, jobbene bliver mindre sikre og mindre vellønnede, og fattigdom og social udstødelse bliver mere udbredt. EU-budgettet indeholder desværre ikke nogen løsning på behovet for økonomisk og social samhørighed, hvilket fremgår i forbindelse med situationen i Grækenland.

Det er derfor tid til at evaluere og anerkende konsekvenserne af de fulgte politikker. Det er tid til at prioritere social bæredygtighed. Det er tid til at sætte en stopper for finansiel spekulation og finanssvæsenets dominans over økonomien. Det er tid til at bringe Stabilitetspagten til ophør og give Den Europæiske Centralbank andre funktioner, pålægge finanssektoren effektive tilsyn og prioritere en reel pagt vedrørende fremskridt og social udvikling.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! At vi her drøfter og undersøger indholdet af denne Europa 2020-strategi, mens arbejdstagere i Athen dør, og et land, en nation har kurs mod afgrunden, giver et ret sigende, eller grotesk vil jeg endda sige, billede af den europæiske politik.

Det er ganske bemærkelsesværdigt, at Kommissionen i en situation som denne ikke mener, at den bør se godt og grundigt på sig selv, for det er ikke fordi, den ikke er klar over, at denne krise, som i nogle henseender nu har taget en voldsom drejning, om jeg så må sige, er en konsekvens af mange alvorlige fejl, hvilket vi så i forbindelse med fiaskoen med Lissabonstrategien. Mange fejl og én tiltalt på anklagebænken, nemlig euroen.

De kommer her og siger i alle Deres erklæringer, at Grækenland er et enkeltstående tilfælde, men vil De også sige det, når – men lad os ikke håbe på det – der opstår en lignende situation i f.eks. Spanien? Vil det også være et enkeltstående tilfælde? Vi i Parlamentet er en lille smule trætte af at høre på undskyldningen om enkeltstående tilfælde. Subprimekrisen var også et enkeltstående tilfælde. Det er svært at tro på og meget svært at acceptere det, som Kommissionen siger, når EU endnu ikke har besluttet sig for at rydde op i Europas banker og fortælle sparere, producenter og realøkonomien, hvor meget møg der stadig er i de europæiske banker for at udvikle en strategi.

Vi skal huske på disse punkter og på, at en seriøs strategi skal være baseret på realøkonomien, på systemet med små og mellemstore virksomheder, og den skal selvfølgelig også give arbejdstagerne en ansvarsfuld rolle gennem deres deltagelse.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Det største problem i EU er uden tvivl arbejdsløsheden. Vi kan dog ikke bebrejde arbejdstagerne, de små landbrugere eller iværksætterne denne situation. Den eneste skurk er den politiske og økonomiske filosofi, som har været på de multinationale virksomheders side i forhold til arbejdstagere, små landbrugere og små lokale iværksættere. De rodløse, udelukkende profitorienterede multinationale selskaber vil have størstedelen af overskuddet, samtidig med at de bidrager så lidt som muligt til de offentlige udgifter.

Enhver strategisk beslutning, som tilgodeser lokale interesser, er god for EU's medlemsstater, og enhver beslutning, der bevarer de multinationale selskabers dominans, er dårlig. Jobbik vil gerne sætte en stopper for de multinationale selskabers økonomiske monopol og give Europa tilbage til de små landbrugere og familievirksomhederne, så vi med deres hjælp kan afskaffe arbejdsløsheden i EU.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet og hr. formand for Kommissionen! Kommissionsformanden har lige sagt, at vi i tider som disse ikke kan gå tiggergang hos vores naboer, men først har brug for et godt samarbejde og beslutsom handling. Det er rigtigt. Derfor har vi også brug for en handlingsplan. Jeg har dog indtryk af, at dette 2020-projekt og særlig den måde, hvorpå vi skal forhandle om det og lægge sidste hånd på det, ikke omfatter nogen reel strategi. Det er nærmere en skriftlig overvejelse, som nu tromles igennem i en fremskyndet procedure. Hvorvidt dette er måden til at undgå de problemer, som hr. Barroso har beskrevet helt rigtigt, er tvivlsomt. Han sagde f.eks., at det største problem med Lissabonstrategien er, at de relevante parter ikke var involveret, at der ikke var noget ejerskab af den, og at de derfor ikke involverede sig i dens gennemførelse. Det er netop, hvad der skete.

Men hvis det er tilfældet, skal vi i forbindelse med en ny strategi tage os tid til i ro og mag at få de relevante parter til virkelig at involvere sig og derefter drøfte den i ro og mag. Jeg forstår, at vi nu, hvor vi på grund af den finansielle krise og problemet med Grækenland står over for nye problemer hver dag, ikke kan håndtere

sagen på denne måde. Det er heller ikke nogen kritik. Min kritik går på, at vi i Parlamentet lader os diktere med hensyn til den måde, som vi håndterer programmet på.

I Udvalgsformandskonferencen har vi flere gange ytret ønske om at strukturere tidslinjen lidt mere forsigtigt for at kunne gå mere grundigt frem. I stedet fremskyndes proceduren, og i dag forhandler vi, og der finder endnu en forhandling sted under mødeperioden i maj. Derefter sendes forslaget til Rådet, og det er så det. Lad være med at blive overraskede, hvis der, når alt dette er slut, ikke er sket nogen mærkbare ændringer, hvad angår de trufne foranstaltninger. Det ville ikke overraske mig, for vi kan ikke opnå en ændring på den måde. Vi har brug for en grundig analyse og ikke den slags overfladiske konklusioner, som klimakommissæren har draget i de seneste dage – som er afledt af krisesituationen og af, at der nu udledes mindre CO₂ – om, at vi nu kan sigte mod 30 % eller 40 %.

Standarden må ikke være krisen! Standarden skal være fremsynet. Vi skal kigge nøje på situationen og grundigt overveje, hvilke konklusioner vi kan drage på baggrund af opfindelser, økonomisk udvikling, innovation og forskning. Men det gør vi naturligvis ikke.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til hr. López Garrido, tak til én, som kan overbringe budskabet til kommissionsformanden.

Jeg håber, at Deres ord bliver efterfulgt af handlinger, og at vi i juni ser et helt andet Råd end det, vi så i foråret. Det er, fordi Deres ord, som jeg støtter fra ende til anden, ikke beroliger mig eller fjerner min frygt for at se et Råd, der er apatisk og tvivler, og som endda nogle gange rejser spørgsmål, der virkelig fylder os med rædsel, f.eks. at målsætningerne, vores store politiske, fastlagte målsætninger, ikke er tilrådelige og ikke engang er mulige.

Tak, hr. López Garrido. Jeg håber, at det spanske formandskab vil hjælpe med at løse alle usikkerhederne, for jeg er overbevist om, at denne periode med tiden vil blive betragtet som en betydningsfuld periode i Europas historie. Det er en meget forvirret periode, hvor de store udfordringer med hensyn til, om vi vil have mere eller mindre Europa, lægges frem.

Dette er formålet med Europa 2020-strategien. Vil vi være mere eller mindre forenet om 10 år? Vil kampen blive vundet af dem, der tror på, at vi skal samarbejde for at løse de økonomiske og sociale problemer, eller af dem, der går tilbage til at være tilfredse med nationalisme og til at ødelægge de grundlæggende elementer, som er blevet opbygget igennem de seneste 40 år? Vil vi give mere opbakning? Vil vi være klar til at vedtage målsætninger om solidaritet med hinanden, at dele mere ligeligt, at skabe mere rigdom og dele den mere ligeligt, eller vil vi lade det alt sammen være op til markederne?

Jeg mener ikke, sådan som nogle af mine kolleger har sagt, at dette er sket, fordi der har været meget Europa, megen regulering eller megen social retfærdighed. Tværtimod, det er manglen på Europa, manglen på regulering, der har skabt krisen.

Derfor vil jeg gerne komme med to opfordringer, hr. López Garrido: Bevar målsætningerne om fattigdomsbekæmpelse og målsætningerne om fremme af bedre uddannelse, som er med i Kommissionens tekst, men ikke i Rådets tekst, og foren Parlamentet med befolkningens stemme, så befolkningens dagsorden kan være Europas dagsorden i stedet for at være teknokraternes eller de såkaldte "markeders" dagsorden, som ofte er spekulanternes dagsorden.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. formand! Det, der påvirker Grækenland, påvirker os alle, også landene uden for euroområdet. Europa har i dag brug for sammenhold og en effektiv indsats, ikke yderligere opsplnitning. Derfor er det yderst skuffende, at 11 lande ikke er til stede på fredag, hr. kommissær. Det er blevet nævnt, at vi har en fælles skæbne i Europa, men det er desværre ikke tilfældet lige nu.

Overvågningen af de finansielle markeder skal naturligvis skærpes, og vi har naturligvis brug for strengere lovgivning. Det er noget, jeg som liberal også kan forstå og acceptere, men det skal gøres på en afbalanceret måde og koordineres på globalt niveau.

Lad os gøre en effektiv og stærk indsats, hvis det skulle blive nødvendigt, men lad os ikke handle i panik. Vi skal holde hovedet så koldt som muligt, så vi ikke påfører den økonomiske genopretning, der på trods af alt og på trods af situationen i Grækenland er mærkbar, yderligere skade.

(EN) Hr. formand! Hr. Blooms ord rystede mig virkelig. Han er her ikke nu, men at sammenligne EU med Sovjetunionen er en fornærmelse mod alle dem, der led under det sovjetiske tyranni, og alle de millioner, som døde. Jeg mener, at hr. Bloom bør undskyldte over for alle de mennesker, han har fornærmet.

Lajos Bokros (ECR). - (EN) Hr. formand! Da den spanske premierminister, José Luis Rodríguez Zapatero, holdt sin åbningstale i forbindelse med det spanske formandskab i Strasbourg, talte han om Europa 2020 uden overhovedet at nævne, hvorfor i alverden Lissabonstrategien mislykkedes i første omgang. Så spurgte jeg ham, hvordan man overhovedet kan komme med en ny strategi uden at have analyseret, hvorfor den foregående var en fiasko.

Nu har jeg ikke andet valg end at gentage mit spørgsmål, for det nye dokument indeholder ikke en lyd om, hvorfor den var sådan en fiasko. De kan besvare mit spørgsmål, hr. Garrido: Hvordan kan det lade sig gøre at fastlægge en række nye, meget ambitiøse målsætninger uden først at analysere årsagerne til Lissabonstrategiens fiasko?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne opfordre Kommissionen og Rådet til at træffe klare valg. Først og fremmest: Vælg demokratiet. Hvordan vil Rådet træffe beslutninger, som nedlægger de socioøkonomiske politikker i medlemsstaterne i ti år, uden at vælgerne kan udtrykke deres meninger om dem i den periode, i løbet af de ti år? Det ville f.eks. betyde, at en afgående nederlandsk premierminister kunne træffe beslutninger, der gjaldt i ti år, og det er ganske enkelt ikke acceptabelt.

For det andet: Arbejde skal være lønnet arbejde. Målsætningen om en beskæftigelse på 75 % lyder fin, men Europa har ikke brug for flere fattige arbejdstagere. Hvordan definerer Rådet egentlig beskæftigelse?

For det tredje: Vælg fornuftige offentlige udgifter. Hvordan kan Kommissionen præsentere et budget for 2011 med et løfte om en vækst på intet mindre end 5,8 %, når der i Europa 2020 lægges stor vægt på stramninger?

For det fjerde: Vælg et socialt indre marked. Er Kommissionen og Rådet enige med Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, som har fremsat forslag om, at det indre marked skal have en mere social ånd, og at udbudsprocedurer skal fokusere mere på kvalitet og social retfærdighed?

For det femte: Vælg bekæmpelse af fattigdom. Hvad angår fattigdom, sigter Rådet udelukkende mod økonomisk vækst. I de seneste år har den økonomiske vækst primært medført, at lederne får høje lønninger, mens de fattige bliver endnu mere fattige. Hvilke foranstaltninger vil De f.eks. træffe for at sikre, at det er de højestlønnede og bankerne og ikke de fattige, som betaler regningen for krisen?

Mara Bizzotto (EFD). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For at håndtere beskæftigelsesproblemet konstruktivt skal EU's indsats være forbundet med tre nøgleord, nemlig reaktion, udvikling og beskyttelse.

Reaktion: Drop den højtidelige europapropaganda, og gør en praktisk indsats i forbindelse med de problemer, der plager EU's borgere, hvilket vil sikre en direkte forbindelse mellem uddannelse og markedskrav og territoriale krav og ændre unge menneskers opfattelse af de manuelle erhverv.

Udvikling: Gør Europa 2020-strategien til en positiv syntese af virksomhedernes og arbejdstagernes krav til støtte for et arbejdsmarked, hvor det er flexicurity i forbindelse med ansættelseskontrakter, der reagerer på den ustabile markedsefterspørgsel.

Beskyttelse: Giv et job til dem, der har mistet deres, først og fremmest vores borgere. Medlemsstaterne skal derfor fastlægge indvandringspolitikker i overensstemmelse med faktiske indvandringskrav, og med 23 mio. arbejdsløse burde de overveje i nogle få år at forhindre indvandring fra tredjelande. Jeg kan ikke se nogen anden måde til at beskytte vores arbejdspladser, vores sociale system. Vi har brug for pragmatisme, mod og decentralisering.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) Hr. formand! Bæredygtig økonomisk vækst kræver også enorme, konstante investeringer i transportsektoren. Transportsektoren tegner sig for 10 % af EU's BNP og repræsenterer flere end 10 mio. arbejdspladser.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre Kommissionen og Rådet til, når de færdiggør Europa 2020-strategien, også at tage højde for følgende overordentlig relevante faktorer i forbindelse med transportsektoren, nemlig fremme af forskning, udvikling og innovation for at opnå grøn transport, konsolidering af EU's mål om CO₂-fri transport gennem anvendelse af alternative ressourcer, elektriske biler og intelligent transportstyring (ITS), som også dækker lufttransportsektoren, forbedret koordinering blandt infrastrukturer for at fremme miljøbeskyttelse, sociale betingelser for arbejdstagere og passagersikkerhed og -beskyttelse.

Jeg vil gerne fremhæve følgende absolut væsentlige aspekter på nogle bestemte områder, nemlig det presserende behov for at gennemføre det fælles europæiske lufttrum i forbindelse med lufttransportsektoren, det presserende behov for at gennemføre interoperabilitet i jernbanesektoren, udvidelse og forbedring af vejinfrastrukturen og sikkerheden på de europæiske veje i forbindelse med vejtransportsektoren, opnåelse af samordnet modalitet i indlandshavne og udvidelse af "havets motorveje" i forbindelse med sø- og flodtransport og det presserende behov for bæredygtig udvikling af mobilitet i byerne.

Kommissionen skal tage højde for alle disse aspekter vedrørende mobilitet, som skal være et af hovedelementerne i Europa 2020-strategien. En velkoordineret udvikling af transportsektoren er altafgørende for en bæredygtig udvikling og for at fastholde og skabe stabile arbejdspladser.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Hr. formand! Mange tak. Lad mig som græker starte med at udtrykke min dybeste beklagelse over de tragiske hændelser, der har fundet sted i mit land, og som har resulteret i tre borgers død, da de var fanget i en bank, som ekstremistiske elementer satte ild til under et stort, fuldstændig fredeligt møde.

Jeg vil gerne benytte denne tragiske lejlighed, for jeg ved, at hele Europa og alle de europæiske medier kigger på Grækenland i dag, til at bede mine kolleger her i Parlamentet om at udvise ansvarlighed, tyngde, solidaritet og frem for alt respekt over for en nation, som befinder sig i så vanskelig en situation. Jeg siger dette, fordi jeg frygter, at en række større europæiske medier i en række hovedstæder fra i morgen vil påstå, netop på baggrund af disse tragiske hændelser, at deres frygt og tvivl i forbindelse med, hvorvidt Grækenland kan og vil gennemføre de meget svære beslutninger, som landet har taget vedrørende en finansiel reform, er berettiget.

For allerede dagen efter aftalen sidste søndag startede den samme historie, som vi har hørt siden den 11. februar, med en række kommentarer om, at de græske foranstaltninger er virkningsløse, og om mulighederne for en omstrukturering af den græske gæld, med spekulationer om hvorvidt landet vil træde ud af eurosamarbejdet og selvfølgelig med nye angreb fra markederne både på de græske obligationer og på de portugisiske og spanske obligationer.

I betragtning af, at vi også drøfter udsigterne for 2020-strategien, gad jeg nok vide, hvor dette fører hen. Hvor er vi på vej hen med de nationale økonomiers totale afhængighed af markeds kriser, af vurderinger fra kreditvurderingsbureauer, som ikke står til ansvar over for nogen, og hvis vurderinger, uanset om de er rigtige eller forkerte, om virksomheder og stater, særlig stater i euroområdet, overhovedet ikke har nogen konsekvenser og ikke er underlagt nogen former for kontrol?

(Bifald)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). - (RO) Hr. formand! I løbet af de sidste to år har vi stået over for en meget alvorlig global økonomisk krise. Det er således altafgørende med en mere målrettet indsats, så vi kan stimulere konkurrenceevnen, produktiviteten og potentialet for økonomisk vækst.

Strategiens målsætninger skal være realistiske. Derfor skal de defineres i tæt sammenhæng med medlemsstaternes nationale målsætninger, som selv defineres i overensstemmelse med prioriteringerne i og de specifikke kendetegn ved hver enkelt medlemsstat. Som følge heraf vil jeg gerne hilse bemærkningen om, at de målsætninger, der vedtages på fællesskabsniveau, skal opdeles i forskellige nationale målsætninger, velkommen.

I forbindelse med en parlamentsbeslutning bad jeg Kommissionen om at komme med nye foranstaltninger som f.eks. eventuelle sanktioner for medlemsstater, der ikke anvender strategien, og incitamenter for dem, der gør. EU-finansiering skal faktisk ikke kun være betinget af, at der opnås resultater, men også af, at strategiens målsætninger opfyldes. Vi må dog ikke glemme, hvor vigtig samhørighedspolitikken er for at opnå EU's økonomiske og udviklingsmæssige målsætninger.

Derfor skal vi undersøge Kommissionens forslag nøje, for et forslag som dette om automatisk at udsætte strukturfondene i forbindelse med en medlemsstat med et stort budgetunderskud ville være en urealistisk foranstaltning og fuldstændig i strid med målsætningerne i samhørighedspolitikken, særlig dem, der er rettet mod en reduktion af forskellene mellem medlemsstaterne.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) Hr. formand! EU repræsenterer den største geopolitiske enhed i verden, hvad angår befolkning. Vores største succes indtil videre, som vi skal gribe an med stor ydmyghed under den aktuelle krise, består i vores økonomiers evne til at udvikle særlig deres innovations- og eksportevner.

Dette er især tydeligt, hvad angår konkurrenter som USA og Japan, men også Kina, Indien og Brasilien. I den sammenhæng anser jeg det for væsentligt at bevare det strategiske fokus på især økonomisk vækst og arbejdspladser. Sociale problemer og klimaforandringer må i denne henseende ikke tage opmærksomheden fra de primære målsætninger.

Samtidig skal vi huske på, at en væsentlig forudsætning for intelligent og bæredygtig vækst i vores medlemsstater og deres regioner og kommuner er en passende infrastruktur, både fra et transport- og et miljøperspektiv. Der er ikke taget tilstrækkelig højde for denne faktor i Europa 2020-strategien, og det væsentlige fokus på fortsatte og styrkede investeringer i udviklingen af infrastruktur mangler derfor helt, særlig i de stater og regioner, hvor den for øjeblikket er underudviklet.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Hr. formand! Kommissionens primære strategi for Europa indtil 2020 er tillid til neoliberal kapitalisme og et markedssystem – med andre ord præcis de samme faktorer, som har kastet verden ud i det aktuelle økonomiske kaos, og som er illustreret ved Kommissionens og EU-regeringernes reaktion på den finansielle krise i Grækenland: En skamfuld kapitulation til spekulatøren og profitmageriet fra hajerne på de finansielle markeder, som kræver, at arbejderklassen, pensionisterne og de fattige i Grækenland skal ofre deres tjenesteydelser og levestandarder for at mætte disse umættelige, grådige finansielle markeder, der ikke er nogen almægtig Gud, som mediekommentatorerne gerne vil have os til at tro, men investeringsbanker, hedgefond-operatører, obligationsindehavere og lignende – parasitter, der søger kæmpestore profitter ved med vilje at spekulere i at skabe finansiell ustabilitet og derefter udnytte dette til at flå den arbejdende befolkning. Er det det Europa, vi vil have i 2020?

Det er ynkeligt at høre hr. Barroso opfordre dem til at tage ansvar. Prøv at bede en haj om at opgive sin smag for blod! Arbejdstagere i hele Europa bør støtte den græske arbejderklasses modangreb. Vi må gøre op med markedsdiktaturet. Dette sker ikke, når nogle idioter brænder banker ned, men gennem vedvarende massemobiliseringer og strejker blandt arbejdstagerne og ved at udskifte dette syge system med demokratisk socialisme og skabe et virkelig humant samfund inden 2020.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Med al respekt for de indsendte dokumenter kan man ikke se bort fra ligheden mellem dem og de femårsplaner, som skulle have bragt velstand til østblokken. De indledes endda med en anerkendelse af, at den foregående strategi mislykkedes af forskellige årsager.

Derefter indeholder de direkte målsætninger og forsøger at overbevise folk om, at alting bliver bedre denne her gang. Men det er ikke blevet bedre. Strategierne kom og gik, og økonomien brød sammen. Disse strategier overholdt ikke de grundlæggende regler for økonomisk liv. Europa er i dag ved at tabe pusten, på trods af at der her er en højere andel uddannede personer end i mere succesrige lande som Kina eller Indien. Hvorfor det? Fordi det reagerer på alle nye problemer på samme måde som Det Europæiske Råd eller Kommissionen, ved at etablere en ny institution eller en ny myndighed. De fleste uddannede europæere forsvinder derefter langt ind i forskellige organisationer, og disse millioner af uddannede folk, som samtidig kunne arbejde kreativt på andre områder, f.eks. med innovation og udvikling i produktionssektoren, flytter bare rundt på papirer på kontorer og omdirigerer fælles ressourcer.

Hvis vi virkelig vil være mere succesrige, skal vi frem for alt forenkle sameksistens- og forretningsreglerne og reducere den administrative byrde. Vi skal skabe mere plads til befolkningens uafhængighed, iværksætterånd og kreativitet, og vi skal omdirigere de penge, som vi for øjeblikket bruger på administration, med henblik på fremskridt og støtte til innovation og udvikling i produktionssektoren.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det europæiske fællesskab, en troværdig politisk union, bæredygtig vækst, varig beskæftigelse og innovation, social samhørighed og bæredygtig konkurrenceevne er vores mål.

Europa 2020 er ikke vores mål. Europa 2020 skal være et instrument, som gør os i stand til at nå vores mål. Det skal være vores Robert Schuman-erklæring af 2010 og være lige så håndgribeligt, som den var det den 9. maj 1950. Europa 2020 må ikke udarte til en samling uopnåelige ønsker for fremtiden eller en skraldespand, der er fuld af alle vores uløste spørgsmål, problemer og frustrationer. Det skal være et håndgribeligt, bæredygtigt instrument, som kommer med en løsning på krisen, og det skal være et motiverende, målbart EU-projekt, som vi kan godkende. Europa 2020 skal iværksætte specifikke projekter for vækst, beskæftigelse, forskning, innovation og bæredygtig konkurrenceevne.

Vi skal gennemgå vores finanser i alle medlemsstaterne og i EU for at få et reelt udgangspunkt for vores fremtidsplaner og også for at finde ud af, hvad vi skal finansiere, og hvad vi skal bruge pengene til. Vi har også brug for at kontrollere, om Europa 2020 er i overensstemmelse med vores nationale politikker om

budgettet, skatter og afgifter, forskning, energi, innovation og sociale anliggender. Vi bør give vores fulde støtte til hr. Rehns foranstaltninger.

Europa 2020 skal være et udtryk for den nye, fælles politiske vilje og vores reaktion på den desværre stigende nationalisme, egoisme og protektionisme. Lad os færdiggøre det indre marked og sammen med den monetære union skabe en stærk økonomisk union, der er en del af en troværdig politisk union. Det har vi brug for, hverken mere eller mindre.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg må tilstå, at jeg er bekymret over topmødet i juni, for jeg kan ikke få øje på noget nyt i forhandlingerne, som kan rette op på anbefalingerne fra Rådets forårsmøde. Disse anbefalinger var i forvejen skuffende, for de var ikke baseret på selv den mindste kritik af Lissabontraktatens begrænsninger og konsekvenserne af, at det mislykkedes at gennemføre nogle af de vigtigste politiske og kulturelle planer, som var blevet lavet på det tidspunkt.

De er også skuffende, fordi de ignorerer krisen. Der er udarbejdet 10 generelle punkter, og der er ikke nogen logisk forbindelse mellem dem. De er summen af en række gode hensigter, som imidlertid ikke lader til at danne en politik. Og vi befinder os stadig i den samme situation. Jeg kan heller ikke få øje på noget håndgribeligt ønske om at fastsætte prioriteringer. Europas problem er dets konkurrenceevne i det globale system. Derfor kan det ikke se bort fra social samhørighed, en af de grundlæggende faktorer for konkurrenceevne. Uden samhørighed er der ikke noget land – og da slet ikke nogen overnational gruppe – der er i stand til at forblive på verdensmarkedet, da det ville skabe interne konflikter og gøre det mindre konkurrencedygtigt for hver dag.

På den anden side er der innovationsspørgsmålet. Det er ikke nok blot at nævne det, vi skal fastlægge specifikke målsætninger, som ikke er fastlagt i anbefalingerne, for, hvor mange ressourcer der skal øremærkes til innovation i forbindelse med både produkter og processer. Det er kun kvalitet, både i forbindelse med civilt liv, arbejde og, på den anden side, produktion af varer og tjenesteydelser, der kan gøre Europa konkurrencedygtigt igen efter de ekstremt alvorlige konsekvenser af denne krise. Til sidst vil jeg gerne tilføje, at der findes et emne, som aldrig nævnes, nemlig at vi kan efterstræbe ambitiøse mål, hvis vi også har politisk integration. Medlemsstaterne taler ikke om dette, de har lukket emnet. Den forfærdelige håndtering af krisen i Grækenland er et bevis herpå.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Hr. formand! Jeg kommer fra en medlemsstat, hvor jeg, indtil jeg var 28 eller 29, levede under et system, der var baseret på central planlægning, hvor livet var reguleret i henhold til femårsplaner, og alle femårsplanerne altid blev erstattet af nye planer, fordi de foregående planer aldrig blev fuldført. Tilgiv mig derfor, hvis jeg måske er følsom eller overfølsom, når det kommer til planlægningen af, hvordan Europa skal se ud i 2020, og hvis vi under denne i hvert fald interessante forhandling ikke tager hensyn til eller tager mindre hensyn til det, der sker i dag, ikke blot i Grækenland, men i hele euroområdet. Jeg har lyttet meget nøje til forhandlingerne her i Parlamentet hele eftermiddagen, og jeg har hørt opfordringer til mere Europa, mere centralisering, mere central kontrol. På nuværende tidspunkt og under denne forhandling vil jeg gerne svare, at vi har brug for mindre centralisering, vi har brug for mere tillid til markedet, og vi har brug for mere marked og flere markedsmekanismer, for det, der faktisk sker i dag, ikke blot i EU og ikke blot i euroområdet, men også i USA og andre af den slags lande, er en historie om, at al statslig intervention er utrolig mislykket.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Hr. formand! Mange af mine kolleger har spekuleret over, hvorfor Lissabondagsordenen mislykkedes, og om vi skulle begynde at analysere denne fiasko for at tage det næste skridt.

Efter min mening var problemet med Lissabondagsordenen, at den i sidste ende ikke var andet end et symbol i en boble, som overhovedet ikke blev gennemført i praksis. I sidste ende fandt vi ud af, at der på den ene side var en teori, Lissabondagsordenen, som vi alle talte om, og på den anden side var der praksis, som ikke havde noget at gøre med den.

Derfor skal Europa 2020-strategien efter min mening på baggrund af denne erfaring være en ny dagsorden, som kun kan opfyldes, hvis der er fuldt engagement – jeg gentager, fuldt engagement – fra alle institutionerne, både de europæiske politiske institutioner og de nationale politiske institutioner.

Dette engagement skal også kunne bekræftes og evalueres. Vi skal have oplysninger om det, og det skal være en umiddelbar kapacitet, som kan tilpasses, hvis forpligtelserne ikke opfyldes i forbindelse med fiaskoer. Dette skal ske, så vi ikke finder os selv i en situation med ekstreme omstændigheder. Enten forstår vi alle

sammen, at dette fælles projekt har brug for disse instrumenter for at kunne bevæge sig fremad, eller også vil vi snart befinde os i en lignende situation.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Hr. formand! Temaet for Lissabonstrategien var konkurrenceevne, og det var en meget ensidig økonomisk strategi, som selvfølgelig til en vis grad er mislykkedes. Derfor glæder det mig, at temaet for Europa 2020-strategien nu er bæredygtighed. Det er den rette vej at gå, og det omfatter også en bedre balance mellem økonomiske, sociale og miljømæssige udviklinger og behov.

Ulempen ved bæredygtighed er, at det er et meget generelt begreb, som også kan mangle substans. Derfor skal vi gøre det mere specifikt. I den henseende er Kommissionens dokument alt for vagt, for der mangler for mange brikker til, at vi kan gennemføre det. Et ressourceeffektivt Europa er den rette tilgang – vi har begrænsede energireserver og begrænsede reserver af råvarer – men der mangler mål og instrumenter til at gøre os ressourceeffektive i vores produktion og vores forbrug. I den henseende håber jeg, at vi i juni har noget mere håndgribeligt, og at vi ved præcis, hvad vi hver især skal gøre – hvad Kommissionen skal gøre, hvad Parlamentet skal gøre, og hvad medlemsstaterne skal gøre.

I forbindelse med dette ressourceeffektive Europa lader det til, at miljøet til en vis grad er blevet glemt, for luft, vand, land og også økosystemer er ligeledes ressourcer. Det er fuldstændig udeladt. Derfor vil jeg gerne høre mere fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om, hvad vi skal gøre i den forbindelse. Biodiversitetsstrategien er mislykkedes. Der er naturligvis udarbejdet en ny, som skal få os frem til 2020, og det skal der tages højde for i denne strategi.

Emnet klimabeskyttelse er sandelig blevet kastet frem og tilbage mange gange. Jeg mener, at vi skal øge vores reduktionsmål fra 20 % til 30 %, og vi har brug for obligatoriske mål for energieffektivitet. Dette er stadig for vagt – vi er nødt til at gøre det juridisk bindende.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Den Europa 2020-strategi, som vi drøfter, har frem for alt en ideologisk dimension. Den indeholder mange prisværdige målsætninger som f.eks. øget deltagelse på arbejdsmarkedet, og at 40 % af EU-borgerne skal fuldføre en mellemlang uddannelse, og desuden øgede udgifter til innovation. Det er mærkeligt, at der ikke er planlagt nogen sanktioner for lande, som ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre sådanne smukke idéer. Man kunne få det indtryk, at strategiens forfattere ikke er det mindste opmærksomme på den alvorlige krise i Grækenland, eller på hvad der muligvis snart kommer til at ske i Spanien og Portugal – hændelser, som ikke blot kan føre til opløsning af euroområdet, men også nedbrydning af EU.

På et så dramatisk tidspunkt for Europa fremsættes der f.eks. konstant anbefalinger om at reducere drivhusgasudledningerne med 30 % – noget, som vil kvæle økonomierne i landene i Central- og Østeuropa, herunder Polen. Disse lande kan også ende som tabere som følge af de restriktioner, der lægges på samhørighedspolitikken. Der er mange tegn på, at det utopiske og socialistiske 2020-projekt vil komme til at lide samme skæbne som Lissabonstrategien. Lad os håbe, at det i mellemtiden ikke gør mere skade.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Hr. formand! For at en strategi skal kunne være effektiv, er det efter min opfattelse afgørende, at der skabes stærke forbindelser mellem målsætningerne heri og de tilgængelige politiske værktøjer, og jeg kan se fire primære politiske værktøjer som gennemførelsesmekanismer for Europa 2020-strategien.

For det første er det vigtigste en regulering af det indre marked, som stimulerer konkurrencen og den økonomiske dynamik og anerkender sociale forpligtelser, der er et resultat af økonomisk integration – og i den forbindelse bakker jeg kraftigt op om det, som Malcolm Harbour sagde.

For det andet kapitalinvesteringer i transport-, energi- og telekommunikationsinfrastrukturer. Vi har brug for kapitalinvesteringer i et hidtil uset omfang. Der skal derfor mobiliseres både offentlige og private midler. Særlig skal offentligt-private partnerskaber fremmes, og de europæiske finansielle institutioner skal styrkes med henblik på at overvinde barrierer for vækstfinansiering, som skabes af underskud og gæld på de nationale budgetter.

For det tredje offentlige udgifter via EU-budgettet. Eftersom EU's målsætninger primært er horisontale og ikke sektorspecifikke, skal udgifterne på EU-budgettet baseres på en integreret tilgang til udvikling kombineret med styrkede finansieringstekniske instrumenter og fremme en åbning af vores økonomier over for den globale konkurrence.

For det fjerde koordinering af udgifterne på de nationale budgetter på prioriterede områder gennem den åbne koordineringsmetode. De bløde mekanismer i forbindelse med denne metode kan desværre – selv hvis

de bliver forbedret – kun føre os noget af vejen hen imod de vedtagne målsætninger i Europa 2020. Den kan derfor kun være et hjælpeværktøj.

Europæisk koordinering skal fokusere på områder, hvor der findes eller kan skabes reel europæisk merværdi, og hvor det ikke underminerer konkurrencen. Tilgængelige politiske værktøjer skal anvendes på en måde, som sikrer, at vi ikke går i fælden og skaber en stærkt interventionistisk vækstmodel drevet af en traditionel sektorspecifik industripolitik. Det kunne underminere investeringerne i Europa og dets forretningsmæssige tiltrækningskraft samt reducere dets vækstpotentiale. Europa 2020 skal være en vækst- og jobstrategi, for der findes ikke andre muligheder.

Kader Arif (S&D). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Den finansielle, økonomiske og sociale krise, som vi gennemlever, er hidtil uset. Den rammer vores kontinent og befolkningerne her hårdt, den skaber enorme sociale og menneskelige problemer, og Grækenland er desværre et barsk og skamfuldt eksempel på dette.

Arbejdsløsheden stiger konstant. Millioner af europæere er allerede arbejdsløse, og tallene stiger fra dag til dag. Reaktionen skal være politisk, kraftig, hurtig og koordineret, og den skal tage højde for den alvorlige miljøkrise, som vi befinder os i, og som kræver en ny udviklingsmodel.

Disse mange kriser giver blandt vores medborgere anledning til en masse forventninger og til forhåbninger, som Europa 2020-strategien skulle have opfyldt. Der har imidlertid ikke været nogen reaktion på disse ekstraordinære udfordringer, og det beklager jeg. De retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlagde i marts, lever ikke op til opgaven. Der er ingen beslutsomhed, ingen ambitioner, men det overrasker mig desværre ikke længere.

Overalt praler De, medlemmerne af Rådet og af Kommissionen, De og Deres kommissærer, om sammenhængen i Deres politikker. Jeg har imidlertid indtryk af, at det blot er et paraplykoncept, som skal skjule Deres mangel på handling. De har ikke nogen konsekvent strategi, som kombinerer økonomi-, social-, handels-, industri-, landbrugs- og forskningspolitikker for at sikre en bæredygtig og retfærdig udvikling.

Desuden kan den eksterne dimension af de europæiske handelsrelaterede foranstaltninger ikke findes nogen steder, eller også hører de ind under dogmet om det urørlige, liberale "globale Europa". Vi ønsker, at handel skal være et rigtigt instrument, som hjælper med at skabe arbejdspladser og vækst, bekæmpe fattigdom og fremme udvikling.

De forfølger imidlertid – ikke af tekniske, men politiske årsager – en anden målsætning. De har travlt med at reducere omkostningerne og lønningerne, De har travlt med at indgå bilaterale frihandelsaftaler til skade for multilateralismen, hvilket skaber social og økonomisk dumping. Den politik er ansvarlig for for mange jobtab, for mange omlægninger og for mange sociale tab til, at det kan fortsætte som hidtil.

Afslutningsvis forventer vi, at Kommissionen og Rådet genopvækker den europæiske ånd og afviser national egen nytte, så Europa bliver en oase af ikke blot velstand, men også solidaritet. Det skal sikres, at Europa giver et andet indtryk af sig selv, ikke blot over for de europæiske borgere, men også over for resten af verden. Det er det, beslutningen fra Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet handler om.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Hr. formand! Det giver faktisk ikke nogen mening at kommentere på de bemærkninger, som de politiske højre- og venstrefløje her i Parlamentet kommer med, eftersom de egentlig er uvæsentlige i dette fornuftige Parlament, som opretholdes af politiske kræfter, der er interesseret i Europas udvikling. Men hvis Europa 2020-strategien nu sammenlignes med en kommunistisk femårsplan, bliver vi nødt til at bede disse personer om at slå økonomisk politik op i en lærebog og læse om dens historie. Så vil de se forskellene.

Dem helt ude til venstre – ikke de fornuftige kræfter her, som sidder lige til venstre for os – siger nu, at Europa mere eller mindre skal vende tilbage til kommunistiske tider. En del af Europa har desværre oplevet kommunismen, og vi ved alle, hvad der kom ud af det. Vi kan ønske os en masse, men det vigtige er, at vi gør vores borgere i stand til at leve et liv i værdighed og velstand, hvor de kan tage en uddannelse og udnytte de andre tjenesteydelser, som samfundet tilbyder.

Derfor er det også vigtigt for os som politisk system at overveje, hvordan vi kan udnytte de eksisterende ressourcer på den bedst mulige måde. Det er simpelthen et spørgsmål om at udføre denne planlægning. Alle familier og alle lokale myndigheder overvejer, hvad de skal gøre med deres ressourcer for at sikre, at de kan gøre fremskridt i løbet af en bestemt periode. Det er fornuftigt.

Indtil nu er det kun en markedsökonomi – med grænser, ikke et ubegrænset marked – der faktisk har været i stand til at tilbyde disse tjenesteydelser på lang sigt. Derfor giver det mening, at vi på europæisk niveau overvejer, hvordan vi kan organisere denne markedsökonomi i Europa. Kun at tænke inden for de nationale grænser er ikke længere en vellykket strategi, og den er dømt til at mislykkes. Vi skal derfor overveje, hvordan vi kan få dette europæiske marked til at tjene befolkningen. Det handler ikke om konkurrenceevne som sådan, men om at sikre, at Europa er konkurrencedygtigt, så der kan tilbydes tjenesteydelser til befolkningen. Det handler alt sammen om denne forhandling.

Mange af mine kolleger er allerede gået i detaljer. Jeg vil gerne begrænse mig til disse generelle erklæringer. Vi er dog nødt til fra tid til anden at sige til dem ude på fløjene, at De skal passe på med, hvad De siger, men læs frem for alt historiebøgerne!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! I øjeblikket har arbejdsløsheden i EU ramt 10 %, mens ungdomsarbejdsløsheden er nået op på 20 %. I år var der ikke nogen grund til at fejre den 1. maj, som er Arbejdernes Internationale Kampdag, for der er 23 mio. arbejdsløse i EU.

Vi skal identificere, præcis hvilke sektorer i EU der har brug for investeringer med henblik på at skabe arbejdspladser. Kun uddannelse vil gøre os i stand til at give unge mennesker de færdigheder, de har brug for for at få et job og tjene til en anstændig tilværelse. Landbrugsinvesteringer vil også sikre, at EU kan tilvejebringe de grundlæggende fornødenheder til sig selv i form af fødevarer og biobrændsel.

Investeringer i transportinfrastrukturen er afgørende. I år gennemgår vi listen over prioriterede TEN-T-projekter. EU har brug for et transportnet med højhastighedsjernbaner, som kan dække alle hovedstæderne i EU og de store byer i Europa. Det skal også modernisere vejinfrastrukturen, havnene og lufthavnene. Jeg mener, at EU skal prioritere investeringer i udviklingen af transportinfrastrukturen i Østeuropa. Kun på den måde kan vi få et virkelig effektivt indre marked. Alle disse projekter kræver imidlertid finansielle ressourcer svarende til mange milliarder euro, som vil blive inddrevet på de offentlige budgetter gennem skatter og afgifter og især gennem de oprettede arbejdspladser og den afledte økonomiske udvikling.

Investeringerne i energiinfrastruktur, energieffektivitet og vedvarende energikilder reducerer EU's energifafhængighed og genererer ca. 2,7 mio. nye arbejdspladser inden 2030. Vi har dog lagt mærke til, at i stedet for at foretage investeringer i initiativet om "intelligente byer" vil over 150 mio. EUR fra den europæiske økonomiske genopretningsplan ikke blive brugt. Sidst, men ikke mindst skal EU investere i forskning og i en bæredygtig udvikling af det europæiske erhvervsliv.

Jeg vil til sidst gerne opfordre Kommissionen og Rådet til at etablere et instrument svarende til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for at støtte de ansatte i den offentlige sektor, som har mistet deres job på grund af den økonomiske krise.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg tror, vi alle sammen ved, at der ligger en stor opgave forude. Vi skal formulere en fælles strategi for medlemsstaterne og EU-institutionerne, som sikrer, at der tages hånd om eftervirkningerne af krisen, samtidig med at EU og alle medlemsstaterne kan være konkurrencedygtige i det globale økonomiske miljø og udvikle sig på en miljømæssigt bæredygtig måde, så alle EU's borgere med det samme kan mærke en forbedring af deres levestandard, selv på kort sigt.

Jeg vil dog gerne komme med to kommentarer vedrørende den nye strategi, som efter min opfattelse dækker de grundlæggende spørgsmål, men det er vigtigt at nævne to ting. For det første er det berettiget at være forsigtig, hvad angår kvantificerbare mål. Disse skal være ambitiøse, om end realistiske og opnåelige, og tage hensyn til, hvor hver enkelt medlemsstat startede og dens kapacitet. Fattigdom betyder én ting i Det Forenede Kongerige og en anden i Bulgarien. Vores uddannelsessystemer er forskellige. Spørgsmålet er f.eks., om det overalt kan betale sig at øge andelen af personer med en universitetsuddannelse til 40 %, eller om vi ikke blot øger antallet af arbejdsløse universitetsuddannede. Jeg mener dog, at et af vores mål under alle omstændigheder skal være en forbedring af erhvervsuddannelserne.

Min anden kommentar går på, at strategien skal styrke den interne samhørighed i EU, EU's konvergens med andre ord. Jeg er enig i, at centrale sektorer skal modtage hjælp, for de er motoren i den europæiske økonomi. Samtidig skal vi huske på, at de interne forskelle blandt de 27 medlemsstater, der befinder sig i forskellige udviklingsfaser, kun ville blive større, hvis vi fulgte en ensidig økonomisk udviklingspolitik, hvori konkurrenceevnen blev fremhævet uden hensyntagen til medlemsstaternes karakteristiske træk. Uden intern samhørighed kan der ikke være nogen ekstern konkurrenceevne. Hvis hullerne i de underudviklede områder lukkes, vil det betyde bredere markeder, effektiv efterspørgsel og innovativt potentiale for hele EU samtidig med et mindre behov for social omsorg. Der skal fastlægges rammer for de mindre udviklede områder, så

de bliver i stand til at drage fordel af mulighederne på det indre marked. Med tiden vil alle så blive konkurrencedygtige af sig selv. Jeg håber, at vi finder plads til samhørighedspolitikken i den nye strategi.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Hr. formand! I dag drøfter vi, hvilken type EU vi gerne vil have om ti års tid. Lige for tiden er arbejdsløshed, særlig blandt unge mennesker, et af EU's største problemer, og det tvinger os desværre til at referere til nutidens unge som denne æras tabte generation. Vi taler om at skabe nye arbejdspladser og beskytte miljøet, vi taler om at fremme ungdomsinitiativer, om støtte til uddannelsessystemet, om mange andre vigtige elementer, men vi taler mest om disse ting, som om de var særskilte, og vi overser helheden. Når jeg læser de aktuelle forslag om EU's Europa 2020-strategi, fornemmer jeg desværre, at der endnu en gang blot er tale om tomme ord, hvis vi ikke tager højde for holdningen hos dem, der skal gennemføre denne strategi, med andre ord de unge. Jeg så gerne Europa 2020-strategien som en forbindelse mellem økonomien og økologien, som netop unge mennesker ville hjælpe med at gennemføre, så dette bliver en lejlighed for unge mennesker til at tilbyde deres viden og skabe EU's fremtid. Eftersom jeg selv repræsenterer de samme unge mennesker, som skal gennemføre strategien, vil jeg gerne komme med nogle få, konkrete forslag. Lad os først og fremmest fremme skabelsen af grønne job, dvs. lad os gøre det muligt i højere grad at støtte virksomheder, der opretter grønne job og ansætter unge mennesker, uanset om det er inden for landbrug, produktion eller transport og tjenesteydelser. Lad os for det andet ofre mere opmærksomhed på miljøbevidsthed, eller for at være mere præcis på miljøuddannelse, både ved at integrere den i uddannelsesprogrammer og ved at præsentere den som en ny disciplin. Når vi har truffet disse to foranstaltninger, vil vi tiltrække flere unge mennesker, som kan deltage i etableringen af den grønne økonomi. Unge mennesker, som efter min mening har tilstrækkelig viden, evner og beslutsomhed. Derfor kunne jeg virkelig godt tænke mig, at der var mindre skepsis her i Parlamentet og færre ubegrundede sammenligninger, sådan som vi hørte i går, og mere beslutsomhed, optimisme og enighed.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Hr. formand! Jeg tror oprigtigt på, at Europa 2020 vil medføre et økonomisk stærkere og mere innovativt Europa. Jeg er også overbevist om, at vi kommer helskindet gennem den aktuelle økonomiske og finansielle krise, for vi har et kæmpe potentiale, hvad angår et innovativt arbejdsmarked og naturressourcer. Jeg hilser Kommissionens indsats for at præsentere denne meddelelse for os velkommen.

Jeg føler mig dog forpligtet til at sætte samhørighedspolitikken til debat og udtrykke min utilfredshed med, at vejen hen imod en gennemførelse af Lissabonstrategien lader til at have skiftet spor. At opnå økonomisk, social og territorial samhørighed omfatter andre faktorer end dem, der vedrører vækst, som er intelligent, bæredygtig og fremmende for integration. Borgerne siger gennem os og vores valgte repræsentanter, at de stadig har brug for investeringer i infrastruktur, adgang til tjenesteydelser og udvikling af alle regioner, uanset hvor isolerede de er.

De fastlagte prioriteringer for perioden 2007-2013 har vist, hvor stort et behov der er for at forbedre infrastrukturen og støtte den økonomiske konkurrenceevne i konvergensområderne. Uafhængighed blandt økonomierne viser, at der er behov for samhørighed og for at sikre [...]

(Formanden afbrød taleren)

Sylvana Rapti (S&D). - (EL) Hr. formand! Lad mig indledningsvis her fra talerstolen i Europa-Parlamentet udtrykke min medfølelse med mine tre landsmænd, som blev slået ihjel i dag i hændelser i Athen. Jeg beklager dybt, at vi ikke hørte kommissionsformand Barroso udtrykke sin medfølelse på vegne af Kommissionen. Jeg håber, at hr. Rehn, som repræsenterer ham, vil rette op på dette i sin anden erklæring.

Den anden ting, som jeg ønsker at sige, er, at Kommissionen skal handle nu, for jo længere tid, der går, inden De finder en løsning på de problemer, som Europa står over for i dag, og dermed problemerne i Grækenland, jo mere underminerer De 2020-målene. 2020 er baseret på 2010. Målsætningen om mindre fattigdom er baseret på i dag. Med de foranstaltninger, som Grækenland bliver tvunget til at træffe, vil landet ikke kunne bidrage til opfyldelsen af denne målsætning.

De skal hjælpe Grækenland, for ellers vil 40 %, som er unge universitetsuddannede, stå uden job. Overvej det, og reager nu.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand! Mange tak. Hr. Barroso talte om foranstaltninger, som vi skal træffe i forbindelse med Europa 2020, men så forlod han salen. Nu går han glip af en af de vigtigste foranstaltninger. Jeg vil derfor henvende mig til det spanske formandskab og takke rådsformanden for at blive her og følge forhandlingerne, til de er færdige.

En af de vigtigste foranstaltninger, som skal træffes i forbindelse med Europa 2020, er bæredygtig udvikling med henblik på udnyttelse af potentialet for grønne job. Det kræver et omfattende initiativ for disse potentielle grønne job. I den forbindelse skal det sikres, at der også tages højde for forandringer og arbejdstagernes rettigheder, og at der tages initiativ til uddannelse og videreuddannelse. Jeg ved, at de spanske og belgiske formandskaber arbejder på dette, og jeg vil gerne udtrykkeligt opfordre Dem til at fortsætte med det og udarbejde et initiativ fra Rådet inden årets udgang.

John Bufton (EFD). - (EN) Hr. formand! Vi drøfter Europa 2020 – som er om ca. 10 år – men jeg tror, at vi skulle tage at tænke over de seneste 10 timer. Det var med stor sorg, at jeg hørte om dødsfaldene i Grækenland. Det er yderst sørgeligt. Jeg føler med familierne, og jeg vil gerne udtrykke min medfølelse med familie og venner til de stakkels mennesker, som er døde. For nogle få uger siden advarede jeg imidlertid her i Parlamentet om civile uroligheder i forbindelse med situationen i euroområdet og om de problemer, det står over for nu.

Jeg mener, at det er på tide, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet vågner op og indser, at euroområdet er mislykkedes – det fungerer ikke. Vi har set problemer i Grækenland. Jeg tror, at det vil fortsætte til Spanien, og er det ikke tid til at være ærlige, før der er flere, som mister livet, og til at vi virkelig ser på situationen i eurolandene og indrømmer, at det er mislykkedes?

Piotr Borys (PPE). - (PL) Hr. formand! EU's økonomi er fortsat den stærkeste, men dette eldorado varer ikke nødvendigvis ved for evigt. Krisen og de tragiske hændelser i Grækenland har vist os, at vi i dag skal drage nogle konklusioner ud fra den ambitiøse Europa 2020-strategi. I modsætning til Lissabonstrategien har vi brug for dristighed og sammenhæng i gennemførelsen af Europa 2020. Det er op til os, om vi gør det muligt for fremtidige generationer at leve i et samhörigt og velstående Europa, eller om vi efterlader et Europa til dem, som er domineret af en krise.

I dag har 30 % af europæerne ikke nogen erhvervskvalifikationer. Det forklarer de ambitiøse planer vedrørende uddannelse, nemlig at reducere antallet af unge, der går tidligt ud af skolen, til 10 %, og at 16 mio. mennesker skal opnå videregående kvalifikationer. Derfor kan min opfordring opsummeres ved at sige, at de store uddannelsesmæssige udfordringer i dag skal forfølges meget samvittighedsfuldt og hurtigt. Jeg opfordrer til en koordineret og meget sammenhængende indsats fra alle EU-institutionerne og medlemsstaterne.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Hr. formand! Det er en skam, at kommissionsformanden ikke blev her, selv om han har nogle vigtige opgaver, for efter min mening er Europa 2020 et yderst vigtigt strategisk dokument, og jeg ved ikke, hvad der kunne være mere vigtigt for formanden lige i øjeblikket.

Ud fra de forhandlinger, som har fundet sted her på tværs af hele det politiske spektrum, er det dog tydeligt, at dette dokument ikke har skabt særlig stor entusiasme i Parlamentet. Det skal objektivt siges, at situationen i Europa på tidspunktet for planlægningen af dette dokument er meget kompliceret, og at dokumentet er blevet udarbejdet på baggrund af en af de værste økonomiske kriser i mands minde. Efter min mening er en af de vigtigste ting, som strategien skal gøre, derfor at beskytte de mennesker, der er økonomisk mest sårbare, som havde svære levevilkår før krisen, som fortsat har disse levevilkår i dag, og som ikke var skyld i krisen.

Jeg mener derfor – og det er et konkret forslag vedrørende dokumentet – at det ville være godt, hvis den retningslinje, som gælder fattigdom og social udstødelse, blev bragt i centrum, så det ikke er en andenklasses retningslinje, der blot gælder beskæftigelse, men en tværgående retningslinje, som gælder alle disse vigtige områder.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Hr. formand! Strategien for Europas fremtid bygger på to værdisystemer, og jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at disse to værdisystemer kun meget vanskeligt kan forenes, om overhovedet, så vi bør vælge imellem dem. Nøgleordene for det ene af værdisystemerne er konkurrenceevne, vækst og globalisering, mens nøgleordet for det andet er bæredygtighed. Vi taler om bæredygtighed i miljømæssig forstand. Vi ved, at tvungen vækst og globalisering har forfærdelige konsekvenser for miljøet. Der er ikke tale om bæredygtighed. Vi taler om bæredygtighed i social forstand. De mennesker, bl.a. små landbrugere, små og mellemstore virksomheder, som ikke kan følge med den overophedede konkurrence og globaliseringen, bukker under, mister deres konkurrenceevne og bliver fattige. Det er i fuldstændig modstrid med bæredygtighed i social forstand. Mine vælgere og jeg selv mener, at vi af de to værdisystemer skal vælge bæredygtighed.

Diego López Garrido, formand for Rådet. - (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at besvare det direkte spørgsmål, som hr. Bokros stillede mig. Dette emne henviste hr. Cofferati, som ikke er til stede i øjeblikket, og fru del Castillo, som heller ikke er til stede, også til. Andre har også henvist til det.

Hvorfor slog Lissabonstrategien fejl? Dette var det direkte spørgsmål, som hr. Bokros stillede.

Jeg er helt sikker på, at der er mange årsager, og det ville være lidt for vidtgående og arrogant at forsøge at forenkle situationen. Men hvis jeg skulle vælge en af de årsager som forklaring på, hvorfor Lissabonstrategien ikke lykkedes, tror jeg, at den mest afgørende er, at EU – som vedtog det indre marked på det tidspunkt, som vedtog en fælles valuta – ikke har taget de nødvendige skridt hen imod en økonomisk union. Det skridt er ikke blevet taget.

Maastrichttraktaten omhandlede en økonomisk og monetær union. Vi har opretholdt den monetære union og ikke bevæget os videre til en økonomisk union.

Derfor mener jeg, at Europa 2020-strategien skal være en del af en ny fase for EU, som er skridtet hen imod en økonomisk union. Denne økonomiske union betyder først og fremmest økonomisk og social styring af EU.

Et grundlæggende element i den økonomiske union er en strategi for vækst og skabelse af beskæftigelse af høj kvalitet, hvilket egentlig er formålet med denne forhandling. Jeg har fundet denne forhandling meget interessant og ekstremt rig på bidrag, og den har også nye, vigtige dimensioner, som ikke var en del af Lissabonstrategien, eller som ikke havde samme betydning i den. Eksempelvis den teknologiske dimension eller den sociale dimension, som hr. Cofferati, hr. Cercas og hr. Arif nævnte, og dimensionen om at bekæmpe klimaforandringerne, der hænger sammen med det, som fru Schroedter sagde.

Det er dog ikke muligt at opnå en økonomisk union udelukkende ved hjælp af en strategi for vækst og skabelse af kvalitetsbeskæftigelse. Det er ikke alt. Det besvarer spørgsmålet fra fru Harms, som ikke er til stede i øjeblikket.

Vi har desuden brug for noget, som kommissær Rehn – der taler som den næste – arbejder på, og som jeg hentydede til tidligere. Vi har brug for en koordinering af de økonomiske politikker, beskæftigelsespolitikkerne og socialpolitikkerne, hvilket ikke er sket i Europa og ikke skete med Lissabonstrategien.

Det er også noget, som Lissabontraktaten kræver, at vi gør. I artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde står der, at medlemsstaterne skal, er forpligtet til at – det er ikke valgfrit – koordinere deres økonomiske politikker og deres beskæftigelsespolitikker. De kan også, hvis de vil – og det burde de efter min mening – koordinere deres socialpolitikker.

Ud over en strategi for vækst og jobskabelse og koordinering af økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker har vi brug for europæisk tilsyn med de finansielle markeder. Det er den tilsynspakke, jeg henviste til tidligere, og som jeg fik et svar om fra hr. Verhofstadt. Det glæder mig, at han støtter, at Parlamentet indtager en holdning til den finansielle tilsynspakke så hurtigt som muligt.

Ud over det, med hensyn til noget, som hr. Barroso især understregede i sin tale: Vi har brug for en ekstern dimension. Europas økonomiske union skal have en ekstern dimension, en fælles ekstern holdning, navnlig i G20. Jeg refererer til det, hr. Barroso sagde, som jeg er næsten helt enig i.

Vi har også brug for styrende institutioner i forbindelse med en økonomisk union – et Europæisk Råd, der fastlægger de strategiske retningslinjer, en Kommission, som overvåger og fører strategien ud i livet, og lovgivende organer for strategien, nemlig Rådet og Europa-Parlamentet.

Derudover har vi brug for instrumenter, der fremmer denne strategi, som f.eks. en godkendelse af, at strukturfondene og de europæiske fonde fungerer som pejlemærker for denne strategi, noget som ikke ligefrem skete – eller i hvert fald ikke skete i særlig stort omfang – i årene med Lissabonstrategien.

Det er det, som jeg tror allerede er ved at ske i EU – et skridt hen imod den næste fase, den fase, som det 21. århundrede kræver. Det er en globaliseringsfase, en økonomisk union. Ikke blot det indre marked eller den monetære union, men også en økonomisk union. Det er den vej, vi skal gå, og vi skal gøre det konsekvent med interinstitutionel dialog, sådan som her i eftermiddag, og vi skal gøre det så hurtigt som muligt.

Jeg mener, at det er det, den europæiske befolkning beder os alle om.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand*

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Lad mig takke Dem for en meget interessant og ansvarlig forhandling her til aften, og lad mig også korrigere en påstand vedrørende kommissionsformand Barroso. Han har udtrykt sin medfølelse på vegne af Kommissionen. Jeg vil gerne slutte mig til ham og udtrykke min medfølelse med familie og venner til ofrene for volden i Athen i dag. Det er normalt med uoverensstemmelser i et demokrati, men det er aldrig acceptabelt at ty til vold.

Bæredygtig vækst og jobskabelse udgør virkelig hjørnестenen i Europa 2020, og jeg vil gerne sige et par ord om finansiell stabilitet, som er en nødvendig forudsætning for at kunne vende tilbage til bæredygtig vækst og til målsætningerne i Europa 2020. Man kunne kalde det "Europa 2010", for det har vi brug for for at det lykkes med Europa 2020.

Eurolandenes beslutning sidste søndag om at aktivere mekanismen for koordineret og betinget finansiell bistand til Grækenland var ikke nogen let beslutning, men en nødvendig beslutning. Det var den ansvarlige og rette ting at gøre. Det er nu Kommissionens opgave at sikre, at den bilaterale gennemførelse koordineres, og at betingelserne anvendes systematisk og konsekvent.

Den finansielle støtte giver Grækenland et pusterum til at genoprette bæredygtigheden af landets offentlige finanser samt dets overordnede økonomiske konkurrenceevne. Det er ikke blot nødvendigt for Grækenland, men for at sikre den finansielle stabilitet i Europa og undgå, at steppebranden i Grækenland udvikler sig til en skovbrand i Europa. Finansiell stabilitet er nødvendig for Europas løbende økonomiske genopretning, for bæredygtig vækst og jobskabelse.

Nogle af Dem nævnte smitteeffekten og Deres bekymringer i forbindelse med andre lande i euroområdet eller i EU. Ingen kan påstå, at der ikke har været spændinger på de finansielle markeder i de seneste dage og uger, men ligesom på alle finansielle markeder er der en voldsom overreaktion. Alle eurolandene træffer foranstaltninger for at konsolidere deres offentlige finanser, ikke mindst Portugal og Spanien.

Grækenland er et unikt og særligt tilfælde i euroområdet og nu i EU. Eurolandene og Kommissionen, ECB og IMF tager specifikt hånd om problemerne i Grækenland. Jeg er sikker på, at det vil lykkes os, og at vi overvinder de store udfordringer.

Vi skal også tage ved lære af krisen. Det er vigtigt for økonomisk styring af Europa 2020. Den seneste udvikling i den europæiske økonomi, ikke mindst omkring Grækenland, har vist, at der er et presserende behov for at styrke den økonomiske styring i Europa. I næste uge fremsætter Kommissionen konkrete forslag til, hvordan vi kan styrke koordineringen af de økonomiske politikker og kontrollen med medlemsstaternes budgetter i EU.

I Den Økonomiske og Monetære Union er "M'et" blevet meget stærkere end "Ø'et". Det er på høje tid at fylde "Ø'et" med liv. Det var også den grundlæggende idé hos grundlæggerne af Den Økonomiske og Monetære Union. Vores overordnede princip er, at det altid er mere effektivt at forebygge end at korrigere, og derfor bygger vores forslag på at styrke forebyggelsen, og også korrektionerne. De centrale aspekter i vores forslag er trefoldige.

For det første skal vi styrke stabilitets- og vækstpakten, både de forebyggende og de korrigerende dele. Vi har brug for en mere systematisk og streng forebyggende budgetovervågning, så sager som den i Grækenland aldrig sker igen.

For det andet skal vi gå videre end budgetovervågning. Vi skal se på de makroøkonomiske ubalancer og konkurrenceevneforskellene, og derfor skal vi både styrke den eksportmæssige konkurrenceevne, som der er et presserende behov for i mange lande, og den indenlandske efterspørgsel, hvor der er behov for det, og hvor det er muligt.

Det tredje centrale aspekt er en kriseløsningsmekanisme. Den finansielle mekanisme for Grækenland opfylder det øjeblikkelige behov og de aktuelle formål. Det er dog tydeligt og nødvendigt, at vi skal etablere en permanent kriseløsningsmekanisme med stærke indbyggede betingelser og hæmmende foranstaltninger for dens anvendelse. Som kommissionsformand Barroso sagde tidligere i dag, er det bedre ikke at løbe nogen risiko og sikre, at vi også er rustet til at håndtere de værste scenarier.

Jeg regner altså med Deres støtte. Jeg regner med, at Parlamentet støtter en styrket økonomisk styring i Europa. Jeg opfordrer også eurolandenes stats- og regeringschefer til på fredag, og Det Europæiske Råd mere

generelt, at støtte vores forslag og skride til omgående handling og gøre disse forslag til en realitet. Hvorfor? Fordi vi ikke kan tillade os at tage os god tid, og i stedet opfordrer jeg alle til at træffe beslutninger så hurtigt som muligt, så vi kan gøre Europa 2020 til en succes og skabe et reelt grundlag for en bæredygtig vækst og jobskabelse i Europa. Det er det, vores borgere forventer af os.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i den anden mødeperiode i maj.

(Mødet blev udsat i fem minutter af tekniske årsager)

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Europa gennemgår en vanskelig periode på grund af den globale økonomiske krise, genopretningen er stadig skrøbelig, og medlemsstaterne betaler en anden pris for at overvinde krisen. EU har brug for en ny strategi, der sigter mod skabelse af nye arbejdspladser, investering i uddannelse, sikring af muligheder for livslang læring og forbedring af levevilkår. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på en af Kommissionens vigtigste forpligtelser til at reducere fattigdommen i Europa og fremme den sociale integration. Jeg vil dog gerne understrege, at vi, mens vi stræber efter at opfylde disse forpligtelser, skal træffe specifikke foranstaltninger og f.eks. styrke de obligatoriske sociale minimumsstandarder og mindstelønninger i hele EU, og vi skal også træffe yderligere foranstaltninger for at sikre beskyttelse af de mest sårbare sociale grupper. Jeg vil også gerne påpege, at målsætningerne i den nye strategi udgør ét fælles mål for Europa som helhed, som vi skal sigte mod gennem handling på både nationalt niveau og EU-niveau. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til at fortsætte dialogen med medlemsstaterne, så nationale beslutninger er i overensstemmelse med EU's grundlæggende målsætninger, for kun på den måde vil strategien skabe konkrete resultater i stedet for blot at være en samling fine slogans.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Det er absolut nødvendigt, at både den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken støtter den europæiske strategi for beskæftigelse og økonomisk vækst. Jeg mener, at den fælles landbrugspolitik skal komme med omgående løsninger på den effekt, den økonomiske krise har på landbrugsbedrifterne, som f.eks. manglen på kreditadgang for landbrugere, begrænsningerne på landbrugsindkomsterne og den stigende arbejdsløshed i landdistrikterne. Den skal også fortsat omfatte løsninger på afvandringstruslen, på affolkningen af landdistrikterne og på den aldrende befolkning i landdistrikterne i EU for at sikre langsigtet bæredygtighed i EU's landdistrikter.

Jeg er også nødt til at nævne, at den fælles landbrugspolitik i lyset af disse udfordringer efter 2013 skal sende et stærkt signal og indeholde løsninger på problemerne i både landdistrikterne og samfundet generelt gennem en stærk, bæredygtig, velfinansieret, troværdig og multifunktionel fødevarepolitik. Jeg vil gerne understrege det presserende behov for at tiltrække generationer af unge mennesker til landdistrikterne og for at komme med nye, alternative økonomiske muligheder for at sikre en bæredygtig befolkning i landdistrikterne. Jeg mener også, at arbejdsløshedsproblemerne i landdistrikterne skal løses ved at tilbyde muligheder for forandring og for nye indtægtskilder.

Ioan Enciu (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne takke Kommissionen og Rådet for deres erklæringer om den nye europæiske strategi for arbejdspladser og vækst. Jeg anser fastlæggelsen af nye energimål som en nøglefaktor i opnåelsen af et mere ressourceeffektivt Europa inden 2020. Jeg vil gerne understrege over for Kommissionen, at nogle medlemsstater får brug for særlig støtte til at kunne udvikle og implementere vedvarende teknologier for at opnå målet om, at 20 % af den producerede energi skal stamme fra vedvarende energikilder. Jeg vil gerne fremhæve den positive virkning af støtten til initiativerne i den digitale dagsorden, som er en del af flagskibsinitiativerne med hensyn til nye færdigheder og arbejdspladser, og jeg kunne godt tænke mig, at Kommissionen fremsatte konkrete lovforslag til håndtering af udviklingen af onlinemiljøet ved at oprette faciliteter, både finansielle og administrative, til fremme af onlinevirksomheder og e-handel. Hvad angår forskning og innovation i Europa, glæder jeg mig over kommissær Quinns svar vedrørende behovet for at forbedre forskningsinfrastrukturen i de nye medlemsstater. Forskningsinstitutterne og forskerne venter på hurtig, koordineret handling fra Kommissionen og Rådet for at kunne løse dette problem, således at de får de samme muligheder for at deltage i rammeprogrammer.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den dybe krise, som den neoliberalisme, der dominerer Europa, har ført kontinentet ind i, har fået forfatterne af 2020-strategien til at forsøge at pakke deres målsætninger ind i social og miljømæssig retorik, propaganda, som er blevet spredt til overflod. Alligevel har denne retorik droppet målsætningerne om "fuld beskæftigelse" og "udryddelse af fattigdom", som vi fandt i dens forgænger, Lissabonstrategien. Med hensyn til det, som vi ved om instrumenterne i Europa 2020-strategien, er der ikke

rigtig nogen tvivl – det er en gammel strategi, som sigter mod at retfærdiggøre gamle politikker og gøre dem levedygtige, med velkendte konsekvenser. «I sidste ende var den øgede fleksibilitet og deregulering på arbejdsmarkedet, den forrang, som udvidelsen af det indre marked fik, liberaliseringen og privatiseringen af endnu flere økonomiske sektorer og liberaliseringen og dereguleringen af den internationale handel i fællesskab de instrumenter, der skabte den aktuelle situation. At fortsætte med disse instrumenter er intet mindre end en reel falliterklæring og fører videre hen imod en økonomisk, social og miljømæssig katastrofe. De over 20 mio. arbejdsløse udnyttes til at pålægge de resterende arbejdstagere en yderligere devaluering af arbejdsstyrken, hvilket medfører omfattende mangel på jobsikkerhed, periodisk beskæftigelse og strukturel arbejdsløshed. I sidste ende er alle pralerierne om en "social markedsøkonomi" ikke andet end en kommercialisering af alle områderne i det sociale liv, naturen og naturressourcerne.

Edit Herczog (S&D), skriftlig. – (HU) I EU står den økonomiske vækst stille, og arbejdsløsheden ligger over 10 %. Det betyder, at vi skal udarbejde en strategi for bæredygtig vækst og jobskabelse, som kan puste nyt liv i EU. Dette afhænger af, om det kan forny sig, basere økonomien på et nyt grundlag, og om dets borgere kan leve i overensstemmelse med en ny tankegang. En sådan fornyelse kan ske i EU gennem innovation samt forskning og udvikling. Med øje for borgernes fremtid arbejder EU på en 2020-vækststrategi, som er baseret på innovation samt forskning og udvikling, og som kan sikre fortsat økonomisk vækst og skaffe nye arbejdspladser til borgerne.

Uden ressourcer kan forskning og udvikling ikke skabe den nødvendige finansielle baggrund og kan således ikke udnytte innovationsmulighederne fuldt ud. Innovation er kun mulig som følge af et partnerskab, af fælles støtte. Ressourcerne kommer fra tre områder, nemlig EU, medlemsstaterne og den private sektor. Innovation på virksomhedsniveau kræver egnede menneskelige ressourcer. Det kan opnås gennem uddannelse og undervisning af høj kvalitet, som styres gennem koordinering på medlemsstatsniveau. Universiteterne har brug for støtte for at kunne skabe unge forskere, der kan give små og mellemstore virksomheder fortsatte innovationsmuligheder. Hvad angår uddannelse, er der to primære tendenser, som omfatter innovationsmuligheder, digitalisering og et reduceret energiforbrug.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Eskaleringen af den økonomiske krise i Grækenland samt målet om en stabil arbejdsløshed på ca. 10 % i EU gør det umiddelbart nødvendigt at gennemføre Europa 2020-strategien. Bestræbelserne på at nå disse målsætninger skal baseres på troværdig, konsolideret handling rettet mod en overvindelse af krisen, hvor beskæftigelse er et af de centrale elementer på dagsordenen. Vi er alle enige om, at EU skal have en højt kvalificeret arbejdsstyrke, som er i stand til at håndtere de udfordringer, den står over for nu og i fremtiden, for at skabe en mere konkurrence- og bæredygtig økonomi. Fine erklæringer er dog ikke nok til at løse de aktuelle problemer. Derfor vil jeg minde Dem om, at der skal foretages hurtige investeringer, ikke blot i egnede kompetencer, men også i uddannelsessystemer, med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med markedets krav. Medlemsstaterne skal være proaktive og opfylde de forpligtelser, de har påtaget sig i Det Europæiske Råd. De skal også træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at hjælpe EU ud af den aktuelle krise og sætte gang i den økonomiske vækst.

Tunne Kelam (PPE), skriftlig. – (EN) Det vigtigste emne i drøftelserne om Europa 2020-strategiens fremtid er udfordringen om behov og bæredygtighed. Lissabonstrategien har tydeligvis ikke givet resultater, og nu skal vi være realistiske, hvis den fremtidige Europa 2020-strategi skal give resultater. For at gøre Europa 2020 til en succeshistorie er det afgørende, at medlemsstaterne, EU-institutionerne og alle samfundsaktørerne arbejder sammen om dette. En ledelsesstyret tilgang og en ikkehierarkisk tilgang skal kombineres. Der skal sættes realistiske standarder for at øge beskæftigelsen, særlig beskæftigelsesevnen blandt de unge. Uddannelsessystemerne i Europa skal fokusere mere på forskning og innovation. Flere investeringer i uddannelse er uundgåelige. Der skal skabes bedre sammenhæng mellem arbejdsmarkedet og uddannelserne. Begrebet livslang læring skal håndteres seriøst. Jeg går i høj grad ind for bedre erhvervsuddannelsessystemer og støtter behovet for at arbejde meget tættere sammen med den private sektor om dette. I en stadig mere konkurrencepræget verden skal Europa være ambitiøst og engageret på alle niveauer. Ellers har vi igen en strategi, der mere ligner Sovjetunionens femårsplaner. En overbevisende europæisk strategi om at skabe et stærkere Europa kræver lederskab på globalt niveau.

Ádám Kósa (PPE), skriftlig. – (HU) Integrerede retningslinjer vedrørende økonomi og beskæftigelse er det, der skal til i Europa 2020-strategien. Hvad angår udkastene til beskæftigelsesdirektiver, finder jeg det vigtigt at nævne, at integrerende vækst kun kan opnås, hvis der foretages investeringer i mennesker. En længere levetid er ikke nødvendigvis det samme som en længere produktiv karriere. Investeringer i sundhed er særlig relevante i forbindelse med Ungarn, hvor folk dør i en meget tidligere alder end i Vesteuropa, mens fødselsraten samtidig falder. Relevante kvalifikationer skal fastholdes, selv i en højere alder, og det er kun muligt med mere moderne, mere tilgængelige sundhedstjenester. Med andre ord skal der tænkes mere over tilgængelige

arbejdspladser for et stigende antal ældre, som stadig er aktive. Det ville også gavne yngre, men handicappede personer. Sundhed fortjener således særlig opmærksomhed (f.eks. forbedring af arbejdsvilkårene, mere vellykket rehabilitering, fremme af bevaringen af et godt helbred osv.). Der henvises i øvrigt hertil i retningslinje 8 (investering i udvikling af menneskelige ressourcer), om end uden særligt fokus eller konkrete detaljer. Der er mange drøftelser om sundhedsydelser i Europa og rundt om i verden, og der er ikke nogen ensartet tilgang nogen steder. Vi er imidlertid nødt til at indse, at for at sikre Europas konkurrenceevne på længere sigt skal andelen af forsørgede bringes i balance med en sundere og mere aktiv befolkning. Jeg vil gerne bede de europæiske institutioner om at tage højde for dette i deres strategi og i gennemførelsen heraf.

Iosif Matula (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg støtter Europa 2020-strategien om at fremme økonomisk vækst, som er intelligent (baseret på viden og innovation), miljøvenlig og fremmende for social integration. Jeg så gerne denne strategi gennemført via skabelse af velbetalte job og en forbedret levestandard. Hvis vi ønsker et stærkt, velafbalanceret Europa, skal vi i høj grad fokusere på økonomisk udvikling af regionerne i de nye medlemsstater for at reducere de eksisterende uligheder. Det siger sig selv, at det skal prioriteres at etablere en egnet infrastruktur.

Jeg vil gerne understrege, hvor vigtigt det er at gennemføre det symbolske initiativ "Youth on the Move". Vi skal øge bevillingerne til europæiske programmer, som har til formål at sikre, at uddannelserne hele tiden er opdaterede på alle niveauer, samt at fremme lærernes, de studerendes og forskernes mobilitet. Kvaliteten af uddannelserne i de europæiske skoler og universiteter skal højnes for at leve op til arbejdsmarkedets krav. Vi skal anvende egnede politikker og midler til at opmuntre til indlæring af fremmedsprog, flerfaglighed, dobbeltspecialiseringer på universiteter, hvilket er vigtigt for at opnå resultater inden for videnskabelig forskning og innovation og for at øge de unges chancer på arbejdsmarkedet. Det glæder mig også, at 2020-strategien indeholder et forslag om rammerne for unges beskæftigelse på europæisk niveau.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Lissabondagsordenens historie har bevist, at gode idéer og principper ikke er nok. Det vigtigste er at gennemføre de foreslåede tiltag. Den økonomiske og finansielle krise er desværre blevet sammenføjet med Lissabondagsordenens afslutning. Ikke desto mindre mener jeg, at det ville være forkert af os at skyde hele skylden for dette programs fiasko over på krisen uden at forsøge at kigge på, hvor EU har gjort fejl i gennemførelsesprocessen. Denne lærestreg vil måske komme os til gavn i gennemførelsen af den kommende Europa 2020-strategi.

Jeg mener, at vi har en række vigtige fællesskabsinstrumenter til gennemførelse af nye strategier, og her refererer jeg primært til samhørighedspolitikken. Det skal dog understreges, at vi ikke kan opgive målsætningerne i samhørighedspolitikken om at omdirigere midler for at opnå en gennemførelse af Europa 2020-strategien. Det ville være en fejl med alvorlige konsekvenser for de medlemsstater, som har brug for disse midler til at bygge bro over de udviklingskløfter, der adskiller dem fra de andre stater. Det ville resultere i, at samhørighedsprincippet på europæisk niveau slog fejl.

Kristiina Ojuland (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Jeg glæder mig i høj grad over, at Kommissionen har udarbejdet den fremsynede strategi "Europa 2020 – en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", for en række europæiske lande har i for mange år fulgt læresætningen "efter os kommer syndfloden" i organiseringen af deres økonomi og finanser. På trods af Kommissionens rosværdige arbejde med at udarbejde strategien, overrasker det mig, at den er så naiv. Kommissionens erklæring tegner et billede af et grønt, lige Europa, som er baseret på en social markedsøkonomi, uden at det står klart, hvilke ressourcer der skal anvendes til at opnå dette. I Sovjetunionen var det på visse tidspunkter almindelig praksis at give løfter om kommunismens komme efter ti år, uanset realiteterne. Jeg håber, at Kommissionen efter balladen om den deklaratoriske Lissabonstrategi ikke ønskede at komme med endnu en utopi fuld af tomme ord, som de kunne narre de europæiske borgere med. Det, vi har brug for i dag, er ikke drømme, men konkrete handlinger til at redde den europæiske økonomi fra nedgang. Det er på høje tid, at vi indleder alvorlige strukturelle reformer i Europa, særlig på det socialpolitiske område, for den nuværende type velfærdsmodel er ikke længere bæredygtig.

Rovana Plumb (S&D), *skriftlig*. – (RO) Målet om at reducere antallet af EU-borgere, der lever under fattigdomsgrænsen, med 25 % inden 2020 er tæt forbundet med en forøgelse af beskæftigelsen til 75 %. At man har et kvantitativt mål for reduktionen af fattigdom er problematisk. Fattigdom omfatter økonomiske, sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige aspekter, hvilket betyder, at der snarere er behov for kvalitative mål til at opnå den foreslåede målsætning end kvantitative.

I Rumænien viser de officielle data, som blev offentliggjort i marts 2010, et beskæftigelsesniveau, der ligger langt under det minimumsniveau, som er forudset i Europa 2020-strategien (50 % i modsætning til 75 %),

og den nedadgående spiral fortsætter på grund af det aktuelle økonomiske klima. Kvinder, folk over 45 og unge mennesker har fortsat sværest ved at finde arbejde. Det er svært at tro, at Rumænien vil kunne nå dette mål i 2020.

Vi er nødt til at finde svar på spørgsmål vedrørende hele den potentielle arbejdsstyrkes bidrag og vores viden om de forskellige grupper i samfundet – kvinder og mænd, unge, ældre og migranter på arbejdsmarkedet. Andre spørgsmål drejer sig om, hvordan vi kan reducere arbejdsløsheden blandt de unge, og hvordan vi effektivt kan øge kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet ved at involvere dem mere i hele erhvervssektoren. Hvis vi ikke kommer med et klart svar på disse spørgsmål, lider de to mål om øget beskæftigelse og færre fattige samme skæbne som Lissabondagsordenen.

Georgios Stavrakakis (S&D), skriftlig. – (EL) Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med konklusionerne fra rådsmødet i marts, for de anerkender betydningen af samhørighedspolitikken inden for rammerne af Europa 2020 og lukker således det væsentlige hul, der var i Kommissionens oprindelige tekst, hvori der overhovedet ikke blev henvist til samhørighedspolitikken. Både hr. Barroso og kommissær Hahn har altså anerkendt, at samhørighedspolitikken yder et afgørende bidrag til at opfylde denne strategi. Samhørighedspolitikken har udgjort et afgørende bidrag til at styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen, særlig via "øremærkning", og vi skal gøre brug af alt det, der er blevet opnået inden for disse rammer. Det betyder imidlertid ikke, at samhørighedspolitikken reduceres til et simpelt værktøj til gennemførelse af Europa 2020. Dens potentiale er langt større. Som et reelt udtryk for solidaritetsprincippet på lokalt og regionalt niveau garanterer den levedygtighed for udviklingsinitiativer, og den garanterer, at Europa 2020 tjener EU's generelle målsætning om at styrke samhørigheden på alle tre områder, nemlig det økonomiske, sociale og territoriale område, og ikke er begrænset til ensidig økonomisk udvikling. Endelig skal vi udnytte samhørighedspolitikens potentiale for at undgå overlappende mål og finansiering mellem forskellige europæiske politikker.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), skriftlig. – (HU) Europa 2020-strategien skal skabe en "grøn revolution" i den europæiske økonomi, en energibesparende, miljøvenlig og bæredygtig økonomisk omstrukturering og grøn innovation. Udvikling må dog ikke blot betyde, at man hjælper de europæiske regioner, der allerede klarer sig over gennemsnittet. I stedet skal vi fokusere den største del af udviklingen på at støtte de mest underudviklede og dårligst stillede regioner. Der er stadig enorme forskelle mellem Øst- og Vesteuropa, hvad angår økonomisk effektivitet. I Bulgarien er der f.eks. behov for tre gange mere energi til at fremstille en BNP-enhed end i Tyskland, så hvis energipriserne stiger, vil landets konkurrenceevne fortsat forringes.

Når EU fremmer den grønne omstrukturering af økonomien, må det ikke glemme de afprøvede, eksisterende fællesskabspolitikker som f.eks. den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken. Der er også brug for den fælles landbrugspolitik til at nå miljøbeskyttelsesmålene og i kampen mod klimaforandringerne. De bedste til at forvalte Europas landdistrikter er landbrugsproducenterne selv. Europa 2020-strategien kan heller ikke lykkes uden samhørighedspolitikken. Samhørighedspolitikken omfatter hele det sæt værktøjer og den fleksibilitet, der er brug for til EU's økonomiske udviklingspolitik. Med værktøjerne i samhørighedspolitikken kan vi hjælpe med at nå mål på et hvilket som helst specifikt område. Vi kan f.eks. fremme udviklingen af vedvarende energikilder, forbedre energi- og ressourceeffektiviteten og støtte grøn innovation.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Der er gået ti år, siden Lissabonstrategien blev vedtaget, og størstedelen af målsætningerne heri er stadig ikke opfyldt. Det, der bekymrer mig mest, er den svage økonomiske vækst, for den er afgørende for de andre målsætninger, og at væksten kun i to ud af strategiens ti leveår oversteg 3 %.

Lissabonstrategien indeholdt store ambitioner, men den manglede handlekraft, eftersom den var baseret på blød lovgivning og den åbne koordinationsmetode. Ud over målsætninger om beskæftigelse indeholder den nye Europa 2020-strategi målsætninger om uddannelse, miljø, bekæmpelse af fattigdom og investeringer i innovation. Både de nye målsætninger og instrumenterne til at opnå dem tilhører medlemsstaterne, så i sammenhæng med denne krise og forpligtelserne til planerne om stabilitet og vækst har vi brug for bedre ledelsesmekanismer og reel økonomisk og budgetmæssig koordinering mellem landene. Dette program kommer på et tidspunkt med økonomisk usikkerhed og høj arbejdsløshed, og det er en umiddelbar prioritet at reducere denne. Kommissionen skal tage styringen og lede denne proces. Kraftig økonomisk vækst er afgørende for at overholde planerne om stabilitet og vækst, og den kan stimuleres gennem de reformer og investeringer, som ligger bag Europa 2020-strategien.

Iuliu Winkler (PPE), *skriftlig. – (HU)* Jeg tror på, at vi skal drømme modige drømme. Europa 2020-dokumentet skal gælde alle samarbejdsområder i EU og blive en strategi for Europa på mellemlang og lang sigt. Men for at det skal kunne lykkes, skal der være solidaritet blandt borgerne i Europa. Ifølge Lissabontraktaten udarbejdes den nye strategi med bidrag fra de 27 medlemslande i det udvidede EU, så vores borgere kan mærke, at de er del af en fælles europæisk indsats. De ungarske vælgere i Rumænien forventer, at EU skal udtrykke solidaritet ved at finde en hurtig løsning og bringe de sydlige og østlige centraleuropæiske regioner på højde. Strategien skal tage fat på emner såsom mere langsigtet udvikling i vores lande, det indre marked, udviklingen af landbruget og små og mellemstore virksomheder, men også følsomme emner som f.eks. sociale netværk, demografiske udfordringer, lige muligheder på arbejdsmarkedet, sammenfletningen af europæiske systemer og netværk i alle aspekter af livet. Europa 2020-strategien skal være en strategi for indhentning og konvergens.

Artur Zasada (PPE), *skriftlig. – (PL)* I forhandlingerne om Europa 2020-strategien må vi ikke tilsidesætte et så vigtigt og afgørende emne som transport. Transportsektoren genererer ca. 10 % af EU's BNP og repræsenterer flere end 10 mio. arbejdspladser. Den spiller også en væsentlig rolle i forbindelse med det europæiske indre marked og retten til fri bevægelighed for personer og varer. Efter min mening skal spørgsmålet om jernbanetransport løses beslutsomt og hurtigt. Jeg er sikker på, at vi kan udvide det transeuropæiske jernbanenet inden 2020. Jeg mener, at alt nyt rullende materiel og alle nye jernbaneforbindelser fra 2014 skal udstyres med systemer, der er forenelige med det europæiske jernbanetrafikstyringssystem (ERTMS).

20. Den Europæiske Unions aftale om tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (forhandling)

Formanden. - Mødet er genoptaget.

Næste punkt på dagsordenen er Rådets og Kommissionens udtalelser om aftalen om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, *formand for Rådet. – (ES)* Fru formand! I Athen mistede tre mennesker i dag deres første menneskerettighed, nemlig retten til liv. Det skyldtes voldshandlinger, som vi fordømmer absolut og kategorisk. Det spanske formandskab for Rådet vil gerne på Rådets vegne give udtryk for sin medfølelse og sympati over for ofrenes familier og tilslutter sig derfor den erklæring, som formanden for Parlamentet fremsatte.

Vi taler om menneskerettigheder, om tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der som sagt omfatter retten til liv og fysisk velvære.

EU er baseret på menneskerettigheder og frihedsrettigheder, og der er i hele dets eksistens hele tiden blevet henvist hertil i de tekster, der er blevet vedtaget vedrørende rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Kulminationen herpå er Lissabontraktaten.

For det første omfatter Lissabontraktaten for første gang i Europas historie et juridisk bindende charter om EU's borgeres grundlæggende rettigheder. Det fastslås ligeledes over for institutionerne, at EU vil være part i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Vi er derfor vidner til kulminationen på EU's politiske, kulturelle og juridiske rejse på menneskerettighedsområdet, der er et centralt element i EU's politikker, handlinger og personlighed.

I denne henseende mener vi, at det er af største betydning, at EU allerede har indledt processen, så det kan underskrive den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, når tiden er inde. Dette betyder bl.a. accept af Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourgs kompetence og øgede garantier for borgerne. Det betyder så at sige også, at de forskellige lovgivninger om menneskerettigheder og frihedsrettigheder, der findes i Europa, vil blive bragt tættere på hinanden. Disse omfatter den nationale lovgivning – de garantier, der findes i hvert af de europæiske lande, som er demokratiske lande, der respekterer og forsvarer menneskerettigheder – EU's lovgivning og den europæiske menneskerettighedskonvention, som er en anden lovgivning, som ikke blot EU's medlemsstater, men også andre europæiske lande er parter i, selv om de ikke er medlemmer af EU.

Vi ser derfor en proces med konvergens mellem disse lovgivninger, og denne proces vil munde ud i EU's underskrivelse af konventionen.

Den 17. marts fremlagde Kommissionen en henstilling om indledning af forhandlinger om EU's underskrivelse af konventionen. Fra det tidspunkt har Rådet gjort alt for at fremskynde drøftelserne af forhandlingsmandatet. Der er en arbejdsgruppe i Rådet, som gennemfører drøftelserne i tæt partnerskab med Europa-Kommissionen.

Rådet har i højeste grad taget hensyn til alle mandaterne i protokol 8, som er det juridiske holdepunkt i denne henseende, f.eks. EU's eventuelle deltagelse i den europæiske konventions kontrolorganer og behovet for at respektere EU's kompetencer og institutionernes beføjelser. Det har også overvejet behovet for en dommer fra EU i domstolen, Parlamentets deltagelse i Ministerkomitéen og EU's deltagelse i, når den udøver sine funktioner i tilknytning til anvendelsen af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Rådet har også meget nøje fulgt de forhandlinger og høringer, som Parlamentet gennemførte i marts i år, og tager i højeste grad hensyn til de holdninger, som Parlamentet gav udtryk for i udkastet til betænkning udarbejdet af Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gál og Cristian Dan Preda. Det spanske formandskabs forudsigtelse og Rådets holdning er, at forhandlingsmandatet med Europarådet, som vil tage tid, og som er af teknisk og kompleks karakter, vil blive vedtaget før udgangen af første halvdel af 2010.

Viviane Reding, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Min kollega Olli Rehn har allerede givet udtryk for Kommissionens holdning til og kondolence i forbindelse med den græske tragedie, så lad mig blot se på, hvordan vi kan komme videre med vores arbejde, for dette vil være af største betydning for færdiggørelsen af systemet for beskyttelse af grundlæggende rettigheder i EU, og EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, der er knæsat i Lissabontraktaten, er ikke en valgmulighed. Det er et mål, som formandskabet så rigtigt sagde for lidt siden, men denne tiltrædelse er kun et af de fire elementer i en meget ambitiøs og omfattende politik for grundlæggende rettigheder på EU-plan.

For det første er chartret om grundlæggende rettigheder med Lissabontraktatens ikrafttræden blevet juridisk bindende, og dette juridisk bindende charter er den mest moderne udformning af grundlæggende rettigheder i verden med hensyn til politisk engagement i grundlæggende rettigheder, læselighed og retssikkerhed, og det stadfæster alle de rettigheder, der findes i konventionen. Betydningen og omfanget af disse rettigheder er de samme som for de rettigheder, der er fastlagt i konventionen, men chartret går et skridt videre. I chartret finder man f.eks. de såkaldte grundlæggende rettigheder af tredje generation, nemlig databeskyttelse, garantier om bioetik og om god og gennemsigtig forvaltning. Chartrets beskyttelsesniveau skal altid være mindst lige så højt som konventionens. I mange tilfælde går det endnu længere.

For det andet er der fremme af grundlæggende rettigheder som en prioritet i Stockholmprogrammet, der fastsætter de strategiske retningslinjer for udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa.

For det tredje er der oprettelsen af en ny portefølje – retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab – der viser, hvor stor betydning, Kommissionen tillægger en styrkelse af Kommissionens indsats på dette område.

Og så for det fjerde er der EU's tiltrædelse af konventionen. Den vil sikre, at enhver person, der hævder at være offer for en af EU's institutioners eller organers overtrædelse af konventionen, kan indbringe en klage over EU for domstolen i Strasbourg på de samme betingelser, som gælder for klager over medlemsstaterne. I politisk henseende betyder tiltrædelse, at EU igen bekræfter den centrale rolle, som konventionens ordning spiller for beskyttelsen af menneskerettighederne i Europa – i et udvidet Europa, ikke blot i EU – men ved at tiltræde denne konvention lægger EU vægt bag Strasbourgssystemet, og det er et system med ekstern retlig kontrol på menneskerettighedsområdet, fordi vi nu fuldt og formelt underlægger vores retsorden denne kontrol. Dette vil naturligvis øge både den interne og den eksterne troværdighed af EU's meget stærke engagement i grundlæggende rettigheder.

I midten af marts foreslog Kommissionen Rådet et forhandlingsmandat. I henhold til protokol 8 til Lissabontraktaten skal en række væsentlige garantier være indeholdt i en aftale om tiltrædelse, fordi vi skal bevare EU's og EU-rettens særlige karakteristika, og der tages fuldt ud højde for disse krav i Kommissionens henstilling til Rådet. Jeg skal blot nævne to af disse garantier.

Det er indlysende, at EU's kompetencer og beføjelser som defineret i traktaterne ikke kan berøres af tiltrædelsen, og det skal fremgå meget klart af bestemmelserne i tiltrædelsesaftalen. EU's tiltrædelse kan heller ikke påvirke hverken de enkelte medlemsstaters situation i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol eller protokollerne eller forbeholdene. Forhandlingerne bør derfor sikre, at

tiltrædelsesaftalen kun skaber forpligtelser i de væsentlige bestemmelser i konventionen med hensyn til handlinger og foranstaltninger vedtaget af EU's institutioner eller organer.

Nu søger Kommissionen en gnidningsfri indarbejdelse af EU i konventionens system. Tiltrædelsen bør derfor bevare dette systems væsentlige og proceduremæssige træk. Tiltrædelsen skal dog opfylde to krav. For det første skal EU-rettens særlige karakteristika, som jeg allerede har sagt, bevares. Det er vigtigt at EU-Domstolen og dens prærogativer bevares efter tiltrædelsen. Der er fremsat interessante forslag, der har til formål at inddrage EU-Domstolen i situationer, hvor en af EU's retsakters forenelighed med konventionen er indbragt for domstolen i Strasbourg, uden at der på forhånd er anmodet herom. Disse forslag kan sandsynligvis udformes på en sådan måde, at de ikke kræver en ændring af traktaten, og de bør analyseres og drøftes nøje i Rådets arbejdsgruppe. Jeg ved, at det spanske formandskab gør alt, hvad det kan, for at fremme disse drøftelser.

For det andet er det vigtigt at finde en løsning på EU's særlige situation som en særskilt retlig enhed med uafhængige beføjelser, som vil blive en kontraherende part på lige fod med medlemsstaterne i en mekanisme, der ikke oprindeligt var udformet med henblik herpå – men den var udformet for medlemsstaterne – og derfor er nogle få tekniske og proceduremæssige tilpasninger til konventionerne nødvendige på grund af EU-rettens særlige karakteristika. Blandt disse er den såkaldte "ordning med medindstævning".

Den har særlig betydning for at tage højde for medlemsstaternes decentraliserede gennemførelse af EU-retten. Med denne ordning vil EU få ret til at tilslutte sig retsforhandlingerne som medindstævner i sager, der anlægges mod en medlemsstat, og som vedrører EU-retten.

Ud fra et institutionelt synspunkt vil jeg også gerne understrege Kommissionens holdning om, at repræsentanter for EU skal deltage i konventionens organer på lige fod med repræsentanter for andre kontraherende parter. Dette betyder f.eks., at en dommer valgt af hver enkelt kontraherende part er et af de grundlæggende principper i konventionen. Dette princip sikrer, at de enkelte retssystemer er repræsenteret i domstolen. Det afspejler også det kollektive garantisystem, der indføres med konventionen, hvor hver enkelt kontraherende part skal deltage, og det betyder, at vi skal have en permanent dommer valgt af EU, som har samme status og har samme pligter som sine kolleger, og som potentielt kan pådømme alle sager.

En ad hoc-dommer, som kun pådømmer sager anlagt mod EU, eller sager, der vedrører EU-retten, vil ikke være tilstrækkeligt. Den normale procedure for valg af en dommer, der er fastlagt i konventionen, bør også finde anvendelse på valget af denne dommer. Dette betyder, at Europarådets parlamentariske forsamling vælger denne dommer fra en liste over tre kandidater fremlagt af EU. Vi mener, at et passende antal medlemmer af Parlamentet skal have lov til at deltage i den parlamentariske forsamlings møder, når den vælger dommere til domstolen i Strasbourg.

Jeg vil gerne takke ordførerne for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (AFCO) og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE), hr. Jáuregui og fru Gál, for deres fremragende samarbejde om dette spørgsmål, og den høring, som AFCO-udvalget tilrettelagde den 18. marts, var virkelig meget nyttig. Jeg er også glad for, at det spanske formandskab for Rådet prioriterede dette spørgsmål højt. Jeg har derfor tillid til, at vi vil kunne indlede forhandlingerne om tiltrædelse efter sommer. Jeg vil sikre, at Kommissionen som EU's forhandlingsleder vil holde Parlamentet fuldt informeret under hele forhandlingsprocessen.

Fru formand, jeg tror ikke, det er nødvendigt på en dag som denne at understrege endnu en gang, hvor vigtige grundlæggende rettigheder er for Europa, og hvor vigtige de er for alle de retsakter, vi foreslår. Jeg er sikker på, at EU ikke vil have problemer med at leve op til konventionens standarder, men tiltrædelse af konventionen vil helt sikkert forbedre beskyttelsen af grundlæggende rettigheder i Europa, og dermed mener jeg for hvert eneste menneske, der bor i Europa.

Marietta Giannakou, for PPE-Gruppen. – (EL) Fru formand! Jeg kan fuldt ud tilslutte mig hr. López Garridos udtalelser på vegne af det spanske formandskab, og fru Redings udtalelser, og jeg vil gerne lykønske hr. Jáuregui Atondo og fru Gál med deres betænkninger og det arbejde, de har udført.

EU's tiltrædelse af Europarådets konvention og dens protokoller er i overensstemmelse med Lissabontraktaten og udvider beskyttelsen af borgerne på menneskerettighedsområdet. Dette vil medføre et paneuropæisk system for beskyttelse af grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder omfattet af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. Samtidig opnår EU ud over ekstern beskyttelse et internationalt, eksternt beskyttelsesagentur, hvilket øger dets troværdighed over for tredjelande, fra hvem

det ofte kræver respekt for den europæiske menneskerettighedskonvention i forbindelse med bilaterale forhold.

Forhandlingen om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder falder i dag sammen med ekstremisters og marginale elementers mord på tre borgere, tre arbejdstagere, i mit land, i Athen, under demonstrationerne mod regeringens foranstaltninger som reaktion på den økonomiske krise. Jeg vil gerne give udtryk for min anger og smerte og på vegne af mine kolleger i det største oppositionsparti i Grækenland derudover påpege, at vores politiske gruppe er fast besluttet på at yde et afgørende bidrag til beskyttelse af demokratiet og institutionernes problemfrie funktion.

Vi respekterer de penge, vi har fået af vores partnere og Den Internationale Valutafond på dette afgørende tidspunkt, og vi er fast besluttede på at bidrage til de nødvendige reformer for at komme ud af krisen. Som et ansvarligt parti vil vi bidrage til bestræbelserne på at opretholde ro og orden og beskytte det græske folks enhed ved at fjerne ekstremistiske elementer, der underminerer vores demokrati.

Ramón Jáuregui Atondo, for S&D-Gruppen. – (ES) Fru formand! Hvis jeg skulle nedkoge det, vi taler om her i dag, til en enkelt ting, ville jeg højt og tydeligt sige til den europæiske offentlighed, at de for første gang vil få en domstol, der sikrer deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i relation til EU og deres egne lande, når de gennemfører EU-retten.

Det vigtigste er, at der er en ny domstol for det europæiske folk, Domstolen i Strasbourg, som sikrer, at EU-retten og anvendelsen heraf i de enkelte medlemsstater lever op til de minimumsgarantier, der er et centralt element i den europæiske idé. Disse minimumsgarantier er en del af navlestrengen, den historiske proces, som udgøres af den europæiske integration. Denne proces er en civiliseret integrationsproces baseret på tanken om menneskelig værdighed – folkets værdighed – og kommer til udtryk i demokrati, retsstatsforhold og velfærdsstaten baseret på retsstatsforhold og menneskerettigheder.

Med Lissabontraktaten har EU fået mulighed for at formalisere chartret, der, som fru Reding sagde, er det mest fuldstændige charter over menneskerettigheder, som er udarbejdet på dette område, og som kræver, at vi bliver en del af Domstolen i Strasbourg.

Det er det, vi skal vedtage nu. Jeg ved, at der er en lang række tekniske problemer, men jeg vil gerne understrege, hvor vigtigt det har været, at Kommissionen har arbejdet hurtigt og effektivt i forbindelse med udarbejdelse af et specifikt mandat, der sætter os i stand til at komme videre med forhandlingerne.

Jeg vil gerne lykønske fru Reding med hendes arbejde, som jeg gerne vil sige endnu en gang har været hurtigt og effektivt, og jeg vil også gerne lykønske det spanske formandskab. Jeg vil gerne meddele, at vi i den kommende mødeperiode vil vedtage Parlamentets betænkning herom, og jeg vil gerne anmode om overvågning, information og støtte i forhandlinger, der er komplekse, men meget vigtige for Europa.

Cecilia Wikström, for ALDE-Gruppen. – (SV) Fru formand! EU's tiltrædelse af den europæiske konvention har stået på dagsordenen længe. Nu, hvor der findes et retsgrundlag, kan tiltrædelsen blive en realitet. Det kan vi alle glæde os over. EU's tiltrædelse af den europæiske konvention betyder, at beskyttelsen af menneskerettighederne vil blive suppleret og styrket, at borgerne i vores medlemsstater vil nyde godt af en bedre beskyttelse i relation til EU's aktiviteter, og at retspraksis på menneskerettighedsområdet vil blive harmoniseret bedre i de to europæiske domstole i Haag og Strasbourg.

Med EU's tiltrædelse af den europæiske konvention vil institutionerne være underlagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspleje. Dette vil sikre en uafhængig ekstern overvågning af EU's overholdelse af folks grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

Det er et meget vigtigt skridt. Det er meget nemt at blive lullet ind i en tro på, at vi i Europa er fri for den form for tilsidesættelse af menneskerettighederne, der finder sted i andre dele af verden. Som medlemsstater i EU har vi love, statutter og dybt forankrede europæiske værdier, som beskytter vores rettigheder. I henhold til indledningen til Lissabontraktaten er ytringsfrihed, pressefrihed og religionsfrihed europæiske frihedsrettigheder, som skal respekteres alle steder i EU uden undtagelse. Desværre er dette ikke altid tilfældet, da der findes medlemsstater, som overtræder de grundlæggende rettigheder i EU. Det forholder sig beklageligvis også sådan, at vi her i Parlamentet ser til og tillader, at dette sker.

Med EU's tiltrædelse af den europæiske konvention for at styrke og supplere borgernes frihedsrettigheder og rettigheder vil det være vigtigt, at vi i Parlamentet lovgiver og handler i overensstemmelse med konventionen. Faktum er, at der stadig står meget tilbage at gøre i vores medlemsstater, før vi kan feje for egen dør og gøre de fine ord, der udgør vores fælles værdier, til en realitet.

Heidi Hautala, *for Verts/ALE-Gruppen.* – (FI) Fru formand! Det er meget vigtigt, at vi ser menneskerettighederne som havende en iboende værdi, skønt de også har en instrumental værdi, hvilket jeg bliver klar over, når jeg taler med repræsentanter for tredjelande i min egenskab af formand for underudvalget om menneskerettigheder.

Netop i dag talte jeg med nogle medlemmer af det marokkanske parlament. Det er fremragende, at jeg kan fortælle dem, at EU også understreger menneskerettighedernes betydning i dets egne aktiviteter og ikke blot forsøger at lære andre, hvor vigtige menneskerettigheder er. På denne måde kan vi forklare repræsentanter for tredjelande, at EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention virkelig betyder, at vores aktiviteter er underlagt ekstern kontrol, sådan som det er blevet forklaret her. Jeg kan også sige, at vi for første gang har en kommissær med specifikt ansvar for disse spørgsmål i retlig sammenhæng.

Jeg vil gerne nævne, at EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention naturligvis ikke vil løse problemet med, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er fuldstændig overbebyrdet med arbejde. Vi bør overveje, hvordan vi kan løse dette problem, der er opstået på grund af ophobning af en række ubehandlede sager.

Jeg vil også gerne foreslå, at EU beslutter at bringe sig på linje med de forskellige nyttige tillægsprotokoller, der vedrører spørgsmål såsom modstand mod tortur eller bekæmpelse af racisme samt mere effektive love.

Zbigniew Ziobro, *for ECR-Gruppen.* – (PL) Fru formand! Virkningerne af underskrivelsen af aftalen om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ser ud til at blive begrænsede, fordi konventionen for længe siden er blevet accepteret som et mål for beskyttelsen af menneskerettighederne i Europa. Den har opnået denne status både i EU-retten og i politiske sektorer i de enkelte medlemsstater.

Det er dog også nødvendigt at påpege visse problemer, der kan opstå som følge af konkurrence mellem EU-Domstolen og Menneskerettighedsdomstolen i forbindelse med de retskendelser, der måtte blive afsagt. Dette spørgsmål skal derfor analyseres grundigt, så der ikke senere begås fejltagelser, der skal korrigeres.

Det kan desuden antages, at afgørelser truffet af EU-Domstolen og dens fortolkning af EU-retten vil blive vurderet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. På denne måde vil Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol opnå en betydelig kompetence over EU-institutionerne. På denne baggrund bør alle de retlige følger af en sådan beslutning overvejes for at undgå, at vi handler uovervejset. Samtidig bør spørgsmålet om en reform af begge de europæiske domstoles funktion overvejes.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Fru formand! Som advokat, der arbejder med menneskerettighedsspørgsmål, forstår jeg ikke, hvilken merværdi for beskyttelsen af de europæiske borgers menneskerettigheder, der opnås ved, at EU tiltræder den samme menneskerettighedskonvention, som hvert enkelt europæisk land allerede har tiltrådt. Tillad mig at klarlægge nogle få forbindelser, for som jeg ser det, er de af vores kolleger, som ikke er advokater, blevet vildledt. Situationen er som følger. Der findes et menneskerettighedsinstrument, som helt sikkert er meget vigtigt, kendt som den europæiske menneskerettighedskonvention. EU er endnu ikke tiltrådt denne konvention, men er tiltrådt den via Europarådet.

Hvis et land tilsidesætter sine borgers rettigheder som fastsat i konventionen, så har disse borgere ret til at henvende sig til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg og få adgang til retlig prøvelse eller håndhævelse af sine rettigheder mod dette land. Denne mulighed er som bekendt åben for alle borgere i EU. Jeg tvivler på, at der er et eneste medlem her, som ikke kender en sag, hvor en person i deres hjemland har truet med at gå hele vejen til Strasbourg og i sidste ende gjorde det og vandt sagen mod sin medlemsstat. Hvad nyt er der så, hvilken merværdi opnås der, ud over at en eller anden fra EU's netværk får et velbetalt job som dommer i Strasbourg?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Fru formand, hr. minister, fru kommissær, mine damer og herrer! Vores forhandling her i dag er et af de helt afgørende øjeblikke i EU's historie. Vi drøfter her i dag noget, der for år tilbage forekom at være en uovervindelig hindring, nemlig Kommissionens mandat, når den forhandler om EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention. Denne konvention blev ratificeret for 60 år siden, og i disse 60 år har den givet mange borgere troen på, at der findes retfærdighed, selv i forhold til deres eget land. Det, kommissær Reding allerede har redegjort for, hænger nøje sammen med denne forhandling, og derfor bør det understreges igen og igen, at EU's charter om grundlæggende rettigheder siden december har været juridisk bindende. Dette dokument er blandt de mest progressive dokumenter på menneskerettighedsområdet.

Konventionen styrker chartret, og chartret supplerer konventionen. Siden december har Lissabontraktaten forpligtet EU til at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention. Derfor må vores mål være at sikre en så vellykket gennemførelse som muligt. Det vigtigste spørgsmål her er, hvilken merværdi tiltrædelse af konventionen vil bringe EU-borgerne. Min betænkning om tiltrædelse af konventionen er blevet udarbejdet med dette for øje, og den blev enstemmigt vedtaget i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Jeg vil derfor gerne bede Rådet og Kommissionen gøre alt, hvad de kan under forhandlingerne for at sikre, at tiltrædelse af konventionen virkelig medfører en merværdi for EU's borgere uden at give anledning til alt for store forventninger.

Samtidig skal adskillige spørgsmål klarlægges under forhandlingerne. Et af disse væsentlige spørgsmål er forholdet mellem vores domstole. Det er også en forudsætning, at interne retsmidler udtømmes først. Samtidig mener jeg, at det er vigtigt under forhandlingerne at tage hensyn til, at reformen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg vil falde sammen med EU's tiltrædelse af konventionen. EU's tiltrædelse af konventionen vil være et enestående eksperiment, men det må ikke true noget, der allerede fungerer med hensyn til håndhævelse af menneskerettighederne. Tiltrædelsen af konventionen kan kun blive vellykket, hvis den virkelig styrker de allerede fungerende institutioner og giver borgerne adgang til dem. Vi bør sikre os, at denne proces ikke bringes i fare, og sikre, at vi ikke med vores entusiastiske bølge smider barnet ud med badevandet, som det så malende hedder. Jeg mener, at dette er et meget vigtigt øjeblik, og at vi er på rette vej. Jeg vil gerne anmode Kommissionen og Rådet om at fastlægge deres mandat og gennemføre de kommende forhandlinger i overensstemmelse med ovenstående.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Fru Gál, De er det første ungarske medlem, jeg har set, siden vi hørte nyheden om, at vores kollega og ven, hr. Pál Schmitt, er blev valgt til formand for det ungarske parlament. Vi vil helt sikkert komme til at savne vores ven hr. Schmitt, men jeg vil gerne bede Dem videregive vores lykønskninger til ham, og jeg er sikker på, at han vil udføre et fremragende stykke arbejde i sit lands parlament.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Selv om alle medlemsstaterne har underskrevet konventionen, udgør EU's tiltrædelse som helhed ikke blot en ny dimension af menneskerettighedsbeskyttelsen i EU, men også – og jeg vil gerne understrege dette – et juridisk og politisk signal om en styrkelse af forbindelserne mellem EU og Europa. Jeg støtter også tanken om, at der med EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder også bør gennemføres seriøse overvejelser af den omfattende vedtagelse af lovgivning om sociale rettigheder – vedtagelsen af et revideret europæisk charter på europæisk plan for EU som helhed ville f.eks. være et velkomment skridt.

EU's tiltrædelse af konventionen åbner også op for spørgsmålet om EU's politiske repræsentation i Europarådets organer. Samtidig fremføres det, at Parlamentet også bør spille en aktiv rolle i denne proces. Jeg er i princippet enig i dette synspunkt, men jeg frygter, at processen og dens enkelte elementer ikke vil være så nem. Selv om jeg i øjeblikket deler Deres entusiasme – og Rådet fortjener naturligvis tak for dets rigtig gode arbejde – må vi forberede os på, at processen vil blive meget kompliceret, og at der stadig forestår os et stort arbejde i denne henseende.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Hr. formand! EU er baseret på respekt for menneskerettighederne. Det er rent faktisk et af institutionens fineste aspekter. Jeg har dog blot det indtryk, at vi udelukkende opbygger disse menneskerettigheder for vores egne borgere. Fru Beňová og fru Wikström har talt herom. Jeg har dog indtryk af, at vi ser bort fra det, fru Hautala talte om, og dermed mener jeg bestræbelserne på at fremme menneskerettigheder uden for EU. Det er min overbevisning, at EU mangler engagement på dette område.

Det er med håb, at jeg hilser EU's tiltrædelse af konventionen velkommen, for det skaber mulighed for en vis konsekvens i systemet af rettigheder og beskyttelsen af menneskerettighederne i EU. Vi skal være opmærksomme på, at vi ikke, når vi skaber nye rettigheder, begrænser andre frihedsrettigheder. Dette er naturligvis et emne for filosoffer og juridiske teoretikere, men dette spændingsfelt mellem rettigheder og frihedsrettigheder findes. Da dette er tilfældet, bør både lovgivere og senere de dommere, der håndhæver lovgivningen, være opmærksomme herpå.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I artikel 6 i Lissabontraktaten bestemmes det, at EU skal tiltræde den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, hvilket er en styrkelse af systemet af grundlæggende rettigheder i EU. Den europæiske menneskerettighedskonvention er yderst vigtig for beskyttelsen af menneskerettigheder og

grundlæggende frihedsrettigheder i Europa. Vores tilslutning til dette retssystem vil styrke EU-borgernes grundlæggende rettigheder, da borgerne vil få ekstra retsmidler, hvis de mener, at deres grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat.

Jeg ser EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som et meget positivt skridt, da det også vil øge bevidstheden om betydningen af de grundlæggende rettigheder i EU og ideelt set vil øge EU's troværdighed i dets eksterne forbindelser.

Rafał Trzaskowski (PPE). - (EN) Hr. formand! Lad mig først takke begge vores ordførere – Kinga Gál og Ramón Jáuregui Atondo – samt Kommissionen og formandskabet.

(ES) Mange tak for det meget svære, men nødvendige arbejde, De har udført.

(EN) Da vi talte om EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention – og vi har talt om det i EU i de seneste 10 år, tror jeg – var der stor frygt for, at der ville være konkurrence mellem Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU-Domstolen, at vi ville få problemer med kompetence, at der kunne blive sat spørgsmålstegn ved EU-Domstolens uafhængighed.

Men jeg tror, at vi har opnået det i vores arbejde, at vi er nået frem til en situation, hvor disse to domstole kan supplere hinanden. Vi forsøgte at gøre alt for at undgå hierarkisk tankegang, men rent faktisk supplerer de to systemer til beskyttelse af menneskerettighederne hinanden. I lyset af de seneste tendenser, hvor EU-Domstolen følger Domstolen i Strasbourgs retspraksis og omvendt, mener jeg, at de to systemer eksisterer side om side, og at der rent faktisk ikke er nogen konkurrence, og størstedelen af denne frygt er blevet fjernet.

I den seneste Bosphorus-dom, som vi alle kender rigtig godt, sagde Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at der ikke var behov for at tage sagen op igen, for EU som sådan har et tilstrækkeligt niveau for beskyttelse af menneskerettighederne. Så opstår der et andet spørgsmål. Hvorfor skal vi tiltræde konventionen? Vores kolleger har stillet dette spørgsmål, og ja, det er nødvendigt. Vi har brug for den. Ikke blot på grund af den symbolske betydning, som er vigtig, men fordi hele systemet til beskyttelse af menneskerettighederne i EU vil vinde troværdighed i borgernes øjne, da de vil blive beskyttet mod EU's handlinger, og ikke blot mod medlemsstaternes handlinger, som det er tilfældet nu. Når der ikke findes nogen effektiv domstolsprøvelse på nationalt plan eller fællesskabsplan – når sagsøgeren f.eks. nægtes partsstatus eller det pågældende EU-organ ikke kan retsforfølges, vil der være en reel merværdi.

Vi tiltræder konventionen for at skabe større sammenhæng i systemet til beskyttelse af menneskerettighederne, ikke for at underminere systemets troværdighed. Vi har behov for loyalitet, og derfor gør vi krav på, at der ikke indbringes mellemstatslige begæringer om påstået manglende opfyldelse, når retsaktens henhører under EU-retten. Vi fremsætter dette krav, og vi bør gøre vores yderste for at indarbejde det i lovgivningen.

Til slut vil jeg gerne takke Kommissionen, fordi den har oprettet et generaldirektorat for menneskerettigheder. Jeg husker, at jeg som studerende læste Joseph Weilers artikler om beskyttelse af menneskerettighederne. Han nåede frem til den konklusion, at man kan gøre, hvad man vil med hensyn til at ansøge om og tiltræde menneskerettighedskonventionen, men hvis den ikke gennemføres og følges op i Kommissionen, så vil det være nyttesløst.

Så endelig har vi den, takket være Dem. Forhåbentlig vil vi kunne komme videre og opnå en bedre beskyttelse af menneskerettighederne i EU, end vi har nu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg er meget glad for, at EU med underskrivelsen af det mest grundlæggende europæiske menneskerettighedsdokument tager et nyt skridt i retning af et virkelig forenet Europa og øger sin troværdighed, når det griber ind over for overtrædelse af menneskerettighederne i tredjelande. Vi må dog ikke glemme, at Europarådet med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder på mange måder er foran EU. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til at undersøge muligheden for at underskrive andre af Europarådets konventioner og udarbejde en oversigt over de internationale traktater, der er indgået i Europarådet, og som vil kunne hjælpe os til at forbedre kvaliteten af EU's menneskerettighedslovgivning, hvis vi tiltræder dem.

Jeg mener, at det, for at Europa kan blive et reelt område med frihed, sikkerhed og retsstatsforhold, vil være nødvendigt at samarbejde med Europarådet og vedtage dets eksisterende resultater på menneskerettighedsområdet. Blandt disse resultater bør der lægges særlig vægt på chartret for regionale sprog eller mindretalssprog og rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, hvori fastsættes minimumskravene i tilknytning til spørgsmål om indfødte nationale mindretal baseret på europæiske værdier, respekt for mangfoldighed og de rettigheder, der er fastlagt i chartret om grundlæggende rettigheder. EU's

medlemsstater er alle medlemmer af Europarådet, og de fleste af dem har underskrevet og ratificeret de nævnte dokumenter. Det ville være naturligt, at en udvidelse af EU's lovgivning på dette område sker ved at indarbejde bredt ratificerede konventioner.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Lissabontraktatens ikrafttræden har sikret EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg vil beskytte de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder mod EU's handlinger. Denne omstændighed er så meget desto vigtigere, idet medlemsstaterne har overdraget vigtige beføjelser til EU. Jeg vil gerne understrege, at tiltrædelsen ikke vil berøre princippet om EU-rettens uafhængighed, da Domstolen i Luxembourg fortsat vil være den eneste højesteret i forbindelse med spørgsmål i tilknytning til EU-retten.

Rumænien underskrev den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i 1993. Det er vigtigt at påpege, at det i § 20 i den rumænske forfatning bestemmes, at internationale regler om grundlæggende menneskerettigheder, som Rumænien er part i, har forrang i forhold til nationale love.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand, fru kommissær! Det er meget vigtigt, at Europarådet har en mekanisme, som blev udviklet for mange tiår siden og har fungeret siden overvåget af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og at EU vil dele den. Jeg har længe sagt, at det for så vidt angår beskyttelsen af menneskerettighederne og mindretallene i Europa giver anledning til stor bekymring, at det er Europarådet, der har en fungerende ordning for beskyttelse af menneskerettigheder og mindretal, når det er EU, der har den reelle politiske vægt i Europa. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den fremragende betænkning udarbejdet af ordfører Kinga Gál, hvori hun påpeger, at den relevante præcedens eller retspraksis hyppigt yder væsentlig støtte til beskyttelse af mindretalsrettigheder, som EU ikke kan yde. Jeg vil også gerne understrege det, hr. Sógor nævnte. Dette vil kunne danne præcedens for EU's tiltrædelse af Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, da 8,5 % af EU's befolkning tilhører mindretal, og EU har ingen ordning for beskyttelse af mindretal.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Jáuregui med det meget seriøse arbejde, han har udført.

I denne betænkning klarlægges de institutionelle og operationelle aspekter af EU's underskrivelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

For tre tiår siden vedtog både Kommissionen og Parlamentet resolutioner, hvori der blev opfordret til, at EU skulle underskrive konventionen. Nu, hvor vi har et mere komplekst EU med 27 medlemsstater, er der ingen, der sætter spørgsmålstegn ved, om dette bør ske. Enighed om disse principper udgør grundlaget for politisk samhørighed og EU's identitet, og når der opstår krise i denne henseende, medfører det politiske og også økonomiske problemer.

Forsvar for alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i alle henseender og uden tøven betyder, at vi må arbejde på at styrke demokratiet og fremskridtet, og det betyder, at enhver tilkendegivelse af vold, tvang eller totalitarisme udelukkes. Lad os ikke glemme, at dette var det vigtigste grundlag for EU-projektet. Det er denne vej, vi må følge, og jeg beder Kommissionen og Rådet om at arbejde herpå.

Jeg vil også gerne give udtryk for min medfølelse og min kondolence over for familierne til ofrene i Grækenland.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Hr. formand! Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er et af de grundlæggende elementer i den europæiske værditeori, som forsvare individets rettigheder og menneskerettighederne. Dette danner grundlaget for udformningen af EU's værdier.

I mange år har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol levet op til sin rolle og forsvaret de svage og forfulgte. På det seneste er der dog blevet afsagt adskillige afgørelser, der sætter spørgsmålstegn ved ECHR's forståelse af princippet om individets frihed. Sidste år blev hele Europa oversvømmet af en bølge af diskussioner af og modstand mod en dom, der forbød visning af et kors på et offentligt sted.

Jeg mener, at EU's tiltrædelse af konventionen på grundlag af Lissabontraktaten samtidig bør være starten på en diskussion og debat, der afspejler dybe overvejelser, så denne form for forvridning af den individuelle frihed og forkert opfattede menneskerettigheder ikke sker igen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Parlamentet har mange gange vedtaget beslutninger, der fordømmer tilfælde af overtrædelse af menneskerettighederne og frihedsrettighederne i forskellige dele af verden. Det må dog siges, at vi i EU er ude af stand til at klare de indlysende overtrædelser af disse grundlæggende rettigheder i EU's medlemsstater.

Jeg vil gerne komme med et meget relevant eksempel. For nylig straffede Republikken Litauens centrale etiske kommission hr. Tomaševski, leder af det polske mindretal og medlem af Parlamentet, for at have stillet hr. Barroso et spørgsmål om respekt for mindretallets rettigheder. Dette er en bizar og rent ud sagt skandaløs situation. Jeg vil gerne stille følgende spørgsmål: Vil tiltrædelse af rammekonventionen ændre noget? EU bør udvikle standarder vedrørende disse spørgsmål, der er meget højere end dem, der fastsættes i rammekonventionen. Det er på tide, at sådanne tilfælde af diskrimination i EU's medlemsstater ikke længere finder sted.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hr. formand! For det første vil også jeg gerne give udtryk for min dybeste beklagelse over tabet af tre græske borgere i Grækenland i dag under de græske borgeres fredelige demonstration for en bedre fremtid. Nogle mennesker, der handler i samfundets udkant, nogle personer, der handler udemokratisk, har på så uretfærdig vis taget disse menneskers liv.

Det er virkelig en tragisk ironi, at vi i dag drøfter en styrkelse og en uddybning af beskyttelsen af de europæiske borgeres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder med vores tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Uanset hvor effektivt domstolen i Strasbourg måtte fungere, er det vigtigt at vide, at det, der først og fremmest har betydning frem for noget andet, når det gælder om at styrke den europæiske tanke, et Europa bestående af værdier, et Europa, hvor mennesket står i centrum, er solidaritet. Solidaritet mellem medlemsstaterne, solidaritet mellem nationerne, den solidaritet, vi har så hårdt brug for i Grækenland i øjeblikket.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Næsten alle de medlemmer, der har talt, har givet udtryk for deres støtte til EU's underskrivelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og vi er helt enige med dem.

Jeg vil gerne nævne de to taler, hvori der blev givet udtryk for forbehold eller modstand imod dette, idet man betragter det enten som en trussel mod EU's kompetencer i hr. Ziobros tilfælde, eller som unødvendigt i fru Morvais tilfælde.

Jeg vil gerne nævne begge disse taler og besvare dem begge specifikt. Hvad angår hr. Ziobros argument, er der ikke noget problem med, at domstolen i Strasbourg griber ind i EU's kompetencer. Det er ikke målet og dette fremgår desuden af protokol 8 til Lissabontraktaten. Det er tydeligt, at det ikke ændrer ved EU's institutioners kompetencer eller beføjelser. Der er ikke noget problem.

Ud over spørgsmålet om "medindstævner"-mekanismen – med andre ord EU sammen med en medlemsstat – hvor der appelleres mod en medlemsstat ved domstolen i Strasbourg, er et af de emner, der behandles i en arbejdsgruppe om dette spørgsmål, at retsmidlerne ved domstolen i Luxembourg skal være udtømt først, før en sag kan appelleres til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dette er et af de emner, der arbejdes på ud fra et teknisk synspunkt i arbejdsgruppen, så der ikke vil herske nogen som helst tvivl om, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol ikke griber ind i EU's kompetencer. Det fastslås blot, om der er sket en overtrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention eller ej.

Det andet argument, er det, der blev fremsat af fru Morvai, som siger "Jeg kan gå imod en myndighed i mit eget land og jeg kan gå til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, så hvorfor skal EU tiltræde den?" Jeg mener, at det er ret indlysende. EU har kompetencer, som medlemsstaterne ikke har. EU har ikke blot kompetencer, det har desuden øget dem.

EU er blevet en institution, der træffer beslutninger via direktiver, forordninger, afgørelser og beslutninger ud fra et juridisk synspunkt, som vil kunne tilsidesætte den europæiske menneskerettighedskonvention. Derfor betyder EU's rejse mod en stadig mere magtfuld institution, at EU ud over medlemsstaternes underskrivelse af den europæiske menneskerettighedskonvention og overdragelse af kompetence til Strasbourg, derfor også skal underlægge sig Strasbourgs kompetence. Det er grunden til, at dette fastslås i Lissabontraktaten.

Derudover har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols historie og retspraksis været yderst positiv for menneskerettighederne i Europa. Den europæiske menneskerettighedskonvention, som er den tekst, som

Domstolen anvender, er ret gammel – den går helt tilbage til 1950 – og ligesom Romtraktaten blev også den underskrevet i Rom. Protokoller er sidenhen blevet tilføjet. Den er gammel, men der er blevet indarbejdet en rigdom af retspraksis, der er blevet retspraksis ved medlemsstaternes forfatningsdomstole og højesteretter. Den har dannet en form for fælles litteratur, som i det væsentlige er den litteratur, som domstolen i Luxembourg og domstolen i Strasbourg tilsammen søger at skabe for den fremtidige fortolkning af menneskerettighederne.

Vi mener derfor, at det er helt berettiget, at EU underskriver konventionen. Desuden mener vi, at det vil beskytte ikke blot mennesker i medlemsstaterne, men også mennesker, der kommer fra tredjelande og har udlændingestatus, fordi den europæiske menneskerettighedskonvention beskytter alle, der er omfattet af en medlemsstats kompetence, og i fremtiden alle, der er omfattet af en kompetence, der berøres af beslutninger truffet af EU. Det er derfor ikke blot statsborgere i medlemsstaterne, men også dem, der ikke er statsborgere i medlemsstaterne, som vil blive beskyttet af denne konvention, hvis EU underskriver den.

Jeg vil gerne sige, at vi er glade for, at der er enighed om betydningen af at gå videre med udviklingen af det mandat, som Europa-Kommissionen har fremlagt, og for, at der vil blive afholdt et parlamentsmøde herom, som hr. Jáuregui meddelte, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at lykønske ham og de øvrige ordførere på denne betænkning, fru Gál og hr. Preda. Jeg vil også gerne sige, at det er det spanske formandskabs hensigt, at dette mandat – baseret på den tekst, som Kommissionen fremsendte, som vi forstår skal være ansvarlig for forhandling heraf med Det Europæiske Råd – skal vedtages af Rådet (retlige og indre anliggender) den 4. juni.

Viviane Reding, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig starte med at sige, at jeg er enig i det spanske formandskabs svar på nogle af parlamentsmedlemmernes svar. Jeg vil ikke gentage det, for jeg ville sige nøjagtig det samme.

Tillad mig blot at takke de parlamentsmedlemmer, som har talt på en meget positiv måde for at understrege betydningen af menneskerettigheder, som er grundlaget for vores Union. En styrkelse af disse grundlæggende rettigheder for hver enkelt borger kan kun være et fremskridt i det, vi anser for at være Europas reelle værdier.

Jeg vil navnlig gerne takke de to ordførere, som har udført et meget vigtigt stykke arbejde for at bringe Parlamentet i retning af godkendelse af det grundlæggende mandat, men det grundlæggende mandat er kun en start, som det også er blevet sagt her i Parlamentet, for vi skal forhandle. Disse forhandlinger vil helt sikkert tage lang tid, og når vi har afsluttet forhandlingerne, vil ratificeringsprocessen begynde.

Så jeg forudser, at jeg vil komme tilbage til Parlamentet tit – naturligvis med glæde – for at berette om, hvor langt vi er kommet, hvordan tingene skrider frem, hvilke problemer vi er stødt på, og hvilke løsninger vi har fundet frem til. Jeg har stor tillid til, at parlamentsmedlemmerne vil hjælpe os til at nå det fælles mål, som er et Europa med værdier og rettigheder.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Vi i Parlamentet må sikre os, at EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) ikke styrker den nuværende tendens til, at dommere ved EU-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol underkender demokratiske beslutninger truffet af medlemsstaterne f.eks. på områderne asyl og immigration. Jeg kunne nævne en hel del nyere eksempler på dette. Dommere, som ikke vælges, og som derfor ikke står til ansvar over for nogen, griber i stigende grad ind over for medlemsstaternes lovgivende og udøvende magt. Det er en farlig udvikling og en udvikling, der øger EU's demokratiske underskud.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), skriftlig. – (PL) EU's tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er et forslag, der længe har stået på Parlamentets dagsorden. Lissabontraktaten, der udgør det retlige grundlag i dette spørgsmål, åbner mulighed for, at der indledes forhandlinger. Det er et meget vigtigt skridt, som muliggør en mere effektiv håndhævelse af EU's borgers grundlæggende rettigheder.

Vi skal dog være klar over, at vi har et stort arbejde foran os, før EU bliver part i konventionen. Der opstår mange spørgsmål af juridisk art, som skal besvares under forhandlingerne. Det er bl.a. følgende spørgsmål. Skal EU blot tiltræde selve konventionen, eller skal den også blive part i protokollerne? Hvordan skal spørgsmålet om EU's repræsentation i Europarådets organer løses? Og først og fremmest, hvilke relationer

skal der være mellem de to domstole – Domstolen i Luxembourg og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg?

Lad os huske på, at et grundlæggende princip i EU's retssystem er EU-Domstolens enekompetence til at fortolke EU-retten. Jeg er glad for, at den nyligt nedsatte Kommission har behandlet spørgsmålet om tiltrædelse af konventionen som en prioritet og har udarbejdet en henstilling med henblik på indledning af forhandlingerne. Det vigtigste er nu, at medlemsstaterne skal nå frem til en forståelse om de grundlæggende spørgsmål, så forhandlingerne kan foregå gnidningsfrit.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) skaber EU nogle problemer for sig selv. Jeg tænker f.eks. på den påståede tilsidesættelse af konventionen i forbindelse med Italiens tvungne hjemsendelse af afrikanske flygtninge. I det tilfælde blev Genèvekonventionens knippel vedrørende flygtningsstatus svunget, selv om beskyttelsen af flygtninge udtrykkeligt vedrører forfølgelse af bl.a. politiske eller religiøse årsager. I dag er der hovedsageligt tale om økonomiske migranter. Forsøger vi at gennemtvunge modtagelsen af dem via en indirekte vej?

Generelt giver de seneste få tiårs forfejlede integrationspolitik bagslag. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i EU vil måske påtvinge Europa minareter og burkaer, og nogle sager er allerede undervejs. Skal korset samtidig forsvinde fra skolernes vægge og måske dernæst fra førstehjælpskasser, segl, våbenskjold og nationale flag? Rent faktisk var det meningen, at religionsfrihed skulle bruges mod en stat, der forbyder udøvelse af religion i offentlighed. Det må ikke ske, at den indfødte befolkning skal fornægte sin vestlige arv, fordi nogle få personer har ret til at føle sig godt tilpas. Navnlig vil opbevaring af data sandsynligvis også være uforenelig med ECHR. Spørgsmålet er, om den aktuelle plan om at blokere børneporno på internettet til være i overensstemmelse med konventionen, navnlig fordi underholdningsindustriens blokeringer på internettet bruges som en lejlighed til at installere copyrightfiltre, og størstedelen af webstederne stammer fra USA, og er derfor ikke underlagt EU-lovgivningen, så roden til problemet med misbrug fjernes ikke.

Cristian Dan Preda (PPE), skriftlig. – (RO) Som ordfører for Udvalget om Udenrigsanliggender vedrørende EU's tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention, spurgte jeg, ligesom andre af mine kolleger har gjort, mig selv om, hvad en sådan beslutning rent faktisk medfører. Jeg mener, at svarene herpå er følgende. Tiltrædelse medfører en ekstra ekstern kontrol på EU-plan med hensyn til overholdelse af rettigheder. Dette bidrager til at styrke den offentlige orden i Europa baseret, som vi alle ved, på menneskerettigheder, demokrati og retsstatsforhold. Endelig giver tiltrædelse EU øget troværdighed i dets udenrigsanliggender.

På den anden side må vi være klar over, at der er en række spørgsmål, som skal besvares. Hvilket område er omfattet af tiltrædelse? Blot konventionen eller også tillægsprotokollerne til den? Hvilke former for repræsentation vil EU anvende i konventionens organer? Hvilken rolle vil Parlamentet spille i udpegningen af EU's dommer i ECHR? Jeg er fuldt overbevist om, at alle disse spørgsmål snart vil blive besvaret.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Europa har stadig ikke noget effektivt system til beskyttelse af menneskerettighederne. Den europæiske menneskerettighedskonvention er det vigtigste instrument til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i Europa. Den har særlig betydning for borgerne i mit land, som højrefløjssregeringer har frtaget muligheden for at beskytte de grundlæggende rettigheder, der sikres med EU's charter om grundlæggende rettigheder. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, der opretholder konventionen, har behandlet over 100 000 sager, siden den blev oprettet. Antallet af sager stiger betydeligt fra år til år. I 2009 blev der indgivet næsten 60 000 klager til domstolen, hvilket er en stigning på 20 % i forhold til 2008. Medlemsstaterne har ikke travlt med at anerkende domstolens afgørelser. Hvis de gjorde det hurtigt og effektivt, ville antallet af klager falde betydeligt. EU's tiltrædelse af ECHR vil være en ekstra tilskyndelse til at fremme en effektiv gennemførelse af domstolens afgørelser, idet der her er tale om en institution, der beskytter borgernes rettigheder og gør det muligt for dem at søge retfærdighed. Retsaktens overensstemmelse med konventionens tekst vil komme under domstolens kontrol. I denne forbindelse bør domstolens afgørelser også komme til udtryk i EU's politik. Måske takket være dette vil den polske højrefløj bl.a. forstå, at staten skal sikre trosneutralitet i skoler og uddannelsesinstitutioner, hvor tilstedeværelse er obligatorisk uanset religiøst tilhørsforhold (domstolens dom i sagen Lautsi mod Italien).

21. Standardisering af elektriske køretøjer (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Rådets og Kommissionens udtalelser om elbiler.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissær Tajani, næstformand i Kommissionen, vil vide, at den europæiske industri som helhed har været hårdt ramt af den globale økonomiske og finansielle krise, og i dette yderst vanskelige klima for alle økonomiske sektorer og også for industrien, mener vi, at Europas vigtigste prioritet må være at genoprette vækst og beskæftigelse.

I dag har vi hørt de gode nyheder i Kommissionens prognoser for den genopretning, der finder sted i hele EU. Selv om genopretningen er lille, er det, når alt kommer til alt, en genopretning, og den må navnlig betyde industriel aktivitet.

Vi mener, at industrien – og her er jeg sikker på, at næstformanden i Kommissionen er enig med mig, for vi talte for nylig om dette spørgsmål, og han er enig med os – er og skal være en uerstattelig drivkraft bag vækst og genopretning af den europæiske økonomi. Vi må derfor bakke den europæiske industri op.

Den europæiske industri – og jeg gentager dette – kan spille en rolle som drivkraft i økonomien, og for at dette kan ske, må vi først og fremmest beskytte vores industrielle struktur mod det vanskelige økonomiske klima, vi oplever, og dernæst må vi forbedre den europæiske industris konkurrenceevne. Med andre ord skal den europæiske industri vende tilbage til førerskab og konkurrenceevne på det globale marked. Den skal bakke op om innovation og udvikling af nye teknologier. I denne som i mange andre henseender er det vigtigt, at reaktionen på disse udfordringer har et europæisk perspektiv og et europæisk fokus.

Inden for den industrielle sektor må vi lægge særlig vægt på de sektorer, der har størst mulighed for at påvirke udviklingen og størst vækstpotentiale. En af disse er uden tvivl bilsektoren med dens store kapacitet for overførsel af teknologi til andre områder, dens betydning for beskæftigelsen, dens eksportkapacitet og dens vækstpotentiale. Det er derfor vigtigt, at vi fokuserer på bilsektoren, som ifølge Kommissionens egne tal er en sektor, der i Europa beskæftiger 12 mio. mennesker direkte eller indirekte og er den største private investor i forskning, udvikling og innovation, som investerer 20 mia. EUR om året.

I den europæiske bilpark, der kan tælle 270 mio. biler i 2030, er der en biltype, der må blive et centralt element i realiseringen af de mål, jeg nævnte før. Vi taler om elbiler, som er et fremragende eksempel på de innovative strategier, der må overvejes inden for denne sektor.

Det spanske formandskab har derfor medtaget udvikling af elbiler som en prioritet på dets dagsorden som den foretrukne alternative transportform for at nedbringe vores afhængighed af fossile brændstoffer på basis af olie inden for transportsektoren og dermed tage et klart og beslutsomt skridt i retning af et energieffektivt og bæredygtigt transportsystem i miljømæssig henseende. Med henblik herpå mener Rådet, at vi har brug for en global strategi til udvikling af teknologier, herunder i dette tilfælde elteknologi.

Rådet fremmer derfor debatten om mulige foranstaltninger, der kan vedtages for at fremme den europæiske industris produktion af elbiler, så den 8.-9. februar satte vi debatten på dagsordenen for Rådets (konkurrenceevne) uformelle møde i San Sebastián. Det var en virkelig intens debat, hvori tre centrale arbejdsområder blev påvist. For det første fremme af et førende europæisk marked inden for produktion af elbiler og batterier hertil, for det andet støtte til indførelse og accept af elbiler som en transportform på lige fod med konventionelle biler, idet de bringes på samme niveau eller forsøges bragt på samme niveau i fremtiden, da de i øjeblikket ikke befinder sig på samme niveau, og det vil tage nogen tid, før de kommer til det, og for det tredje skabelse af betingelserne for et indre marked for elbiler.

Det blev derfor aftalt, at Kommissionen skulle opfordres til at udarbejde en handlingsplan. Som svar herpå har Kommissionen – som kommissær Tajani vil nævne senere – offentliggjort sin europæiske strategi for rene og energieffektive køretøjer, en meddelelse af 27. april, hvori der tales om elteknologier, andre alternative teknologier på dette område og andre spørgsmål. Vi ser gerne, at man når frem til nogle konklusioner på Rådets (konkurrenceevne) møde i maj om Kommissionens meddelelse af 27. april, og det er vores hensigt.

Kort sagt mener vi, at vi må forfølge målene for denne strategi, og inden for den målene i handlingsplanen 2010-2012, så de brede aktionsområder omsættes til 15 specifikke foranstaltninger, som også blev foreslået af Kommissionen for at lægge grunden for indførelse af elbiler.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, hr. López Garrido! Som det spanske formandskab netop har sagt, vedtog Kommissionen i sidste uge en meddelelse om rene og energieffektive

køretøjer, og jeg havde den fornøjelse at fremlægge denne tekst som et prioriteret spørgsmål for medlemmerne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi under min høring sidste onsdag.

Meddelelsen er delt op i to hovedsøjler. En første del om forbedring af traditionelle forbrændingsmotorer og en anden del vedrørende udarbejdelse af en køreplan for fremme og lettelse af en omfattende anvendelse af avancerede teknologier i relation til køretøjer med ultralav CO₂-emission, brintkøretøjer, biobrændstøfkøretøjer, hybridbiler og 100 % elbiler. Elbiler er netop emnet for aftenens forhandling og for den beslutning, som Parlamentet skal stemme om i morgen.

Enhver, der har været opmærksom på udviklingen inden for bilindustrien vil være enig med mig i, at der er opnået en hidtil uset konsensus om elbiler. Afgørende øjeblikke har været Rådets møde i San Sebastián under det spanske formandskab, meddelelserne af nationale programmer for elektrisk mobilitet og biludstillinger ikke blot i Europa, men også i Detroit og Beijing.

Vi ved nu, at de europæiske bilfabrikanter vil lancere de første fuldt elektriske biler og genopladelige hybridbiler på markedet i 2011, samtidig med at de fortsætter med at fremstille up-to-date, meget energieffektive traditionelle køretøjer. Endnu vigtigere er den omstændighed, at disse rene biler ikke blot er genstand for nysgerrighed i forhandlernes udstillingslokaler, men de afventes også ivrigt af de europæiske forbrugere, som klart har tilkendegivet deres præference for mindre og mere miljøvenlige biler.

Jeg vil gerne kort over for Parlamentet redegøre for Kommissionens strategi. Strategien omfatter over 40 konkrete foranstaltninger, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at illustrere de tre foranstaltninger, som de berørte parter har udpeget som de vigtigste prioriteter, Kommissionen skal tage op, nemlig standardisering, finansielle incitamenter og forskning.

Standardisering af elbiler er af afgørende vigtighed for at sikre, at de europæiske borgere kan genoplade deres biler, når de krydser grænserne. Såkaldt interoperabilitet er et væsentligt krav, hvis forbrugerne helhjertet skal tage den nye teknologi til sig, og hvis elbilernes succes på massemarkedet skal garanteres.

Derfor forudses det i meddelelsen, at Kommissionen vil samarbejde med de europæiske standardiseringsorganer på grundlag af den konsoliderede standardiseringsproces om indførelse af en enkelt løsning for interoperabilitet, for at tage sikkerhedsrisiciene op og overveje et intelligent opladningssystem for elbilopladere. Denne standard skal omfatte de eksisterende tekniske løsninger og naturligvis garantere sikkerhed og en overkommelig pris for forbrugerne.

Jeg er overbevist om, at vi må udnytte det aktuelle momentum til at vælge en ægte fælles europæisk løsning baseret på vores principper for det indre marked. Hvis vi lader denne mulighed slippe os af hænde, kan vi stå tilbage med et fragmenteret marked i mange år. Dette ville ikke blot være negativt for forbrugerne og de europæiske virksomheder, det ville også være uklogt i lyset af de talrige konkurrerende internationale initiativer.

Hvad angår derimod de finansielle incitamenter, så har forskellige medlemsstater allerede indført dem. I nogle tilfælde vedrører incitamentene udtrykkeligt elbiler, mens de i andre tilfælde er knyttet sammen med lave CO₂-emissioner. Kommissionen agter naturligvis ikke at tvinge medlemsstaterne til at tilbyde incitamenter, men den ønsker at koordinere udvekslingen af information og at foreslå en række retningslinjer herfor for netop at forhindre en fragmentering af markedet.

Det tredje element er forskning. Kommissionen vil stræbe efter at sikre, at den europæiske forskning når målet om en ren og meget energieffektiv transport. Den vil støtte forskning inden for alle disse teknologiske sektorer, samtidig med at den strømliner og forenkler procedurerne for at opnå EU-støtte.

Jeg vil slutte med at understrege den betydning, som denne strategi vil få. Det går langt videre end bilindustrien. Jeg er enig i det spanske formandskabs synspunkt. Vi er her for at undersøge en strategi, nemlig den, der er indeholdt i dokumentet Europa 2020 foreslået af Kommissionen og godkendt af Rådet, som gør industri- og erhvervspolitikken til et centralt element i strategien for overvindelse af krisen og skabelse af velstand og fremme af udvikling i vores samfund i de kommende år. De foranstaltninger, der er truffet på bilindustriens vegne for at sikre, at den afgjort kan innovere, men at den også kan konkurrere på det internationale marked, udgør en del af denne strategi til beskyttelse af industrien, men også af alle de små og mellemstore virksomheder, der er knyttet til de vigtigste europæiske industrier, og som rent faktisk repræsenterer en af søjlerne i de vigtigste industrier.

Jeg mener derfor, at det arbejde, vi udfører for at åbne op for fremtidige perspektiver for bilindustrien, er et prisværdigt initiativ, og jeg var glad for at høre det spanske formandskab hilse Kommissionens meddelelse

velkommen. Kommissionen ønsker sammen med Parlamentet og Rådet at undersøge en strategi, der vil gøre det muligt for vores europæiske industri, vores europæiske iværksættersystem at udvikle sig, for som det fremgår af Lissabontraktaten, og som vi alle er overbeviste om, er et stærkt marked det bedste redskab til at skabe en sund socialpolitik.

Uden erhvervslivet og uden industrien kan vi ikke beskytte job eller beskytte vores medborgeres ret til arbejde.

Pilar del Castillo Vera, for PPE-Gruppen. – (ES) Hr. formand, hr. kommissær, hr. López Garrido! Dette er en forhandling om et emne, som der generelt hersker stor enighed om, så det er ikke en af de forhandlinger, hvor der er radikalt forskellige holdninger, men holdningerne er snarere forskellige i detaljen. Vi hørte dette i hr. López Garridos tale og i kommissærens tale, og det afspejles i den beslutning, der vil blive stemt om i morgen i Parlamentet med alle de politiske gruppers støtte.

Når dette er sagt, er der en række problemer, der skal løses, før elbiler kan blive fuldt effektive, og vores opgave nu er at fokusere på at finde en løsning på disse problemer snarest muligt, så elbiler også kan blive en del af hele projektet med et mere bæredygtigt og effektivt energiforbrug.

I denne henseende vil jeg gerne understrege et af de spørgsmål, der er blevet nævnt, og som også indgår i beslutningen, og det er spørgsmålet om forskning. Der er fortsat en række grundlæggende problemer knyttet til batteriernes effektivitet og genopladning samt problemer med standardisering, interoperabilitet og så videre, og der er lang vej igen, før de er løst.

For at disse problemer kan blive løst snarest muligt, mener jeg, at det er vigtigt, som i så mange andre aspekter i tilknytning til energi og andre spørgsmål, at indsatsen fokuseres på forskning. Dette kræver en enorm indsats i økonomisk henseende både fra de europæiske og de nationale institutioners side.

Teresa Riera Madurell, for S&D-Gruppen. – (ES) Hr. formand! For det første vil jeg gerne lykønske det spanske formandskab på min gruppes vegne med, at det med rette har medtaget elbiler blandt dets prioriteter, og også Kommissionen og kommissær Tajani for at have taget udfordringen op.

Grunden hertil er, at evnen til at komme hurtigt ind i sektoren med standardiserede produkter af høj kvalitet vil være bestemmende for, hvem der vil blive de fremtidige ledere på et meget konkurrencepræget marked.

Vi er enige med kommissær Tajani i, at det er vigtigt, at infrastrukturen og opladningsmetoderne standardiseres, for at elbilerne kan blive en succes. Men hvordan agter kommissæren at fremskynde denne standardisering for at forhindre dette spørgsmål i at forsinke indførelsen af elbiler i EU? Vi er enige i, at det er vigtigt at støtte forskning og udvikling for at nedbringe omkostningerne og forbedre effektiviteten, da vi allerede i væsentlig grad er afhængige af ekstern teknologi. Vi vil også gerne vide, hvilke foranstaltninger, der vil blive truffet på europæisk plan for at fremme forskning, navnlig i batterier.

Jeg vil slutte med et spørgsmål til kommissær Tajani. Kommissionen henviser generelt til køretøjer med miljøvenlig fremdriftsteknologi. Elektrisk fremdriftsteknologi er imidlertid den mest udviklede. Fabrikkerne har også en lang række modeller, og de begynder snart at markedsføre dem. Mener kommissæren ikke, at elbiler kan indføres i Europa meget tidligere end andre former for miljøvenlige fremdriftsteknologier? Mener kommissæren ikke, at det er realistisk at tro, at elbiler vil være vidt udbredte i Europa i 2015-2020?

Jorgo Chatzimarkakis, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for hans udtalelse. Jeg er meget glad for det spanske formandskabs initiativ – og dette er, så vidt jeg kan se, en meget spansk event – til at vedtage en række forslag og bane vejen på dette område.

Eltrafik bør spille en nøglerolle i fremtiden. Som vi alle ved, er vi dog stadig langt fra at have nået en omfattende eltrafik. Derfor bør vi heller ikke begå den fejltagelse at lade en elbillhype opstå, da vi ikke er i stand til at opfylde dens påstande i politisk henseende. Derfor bør vi ikke opgive vores fokus på forbedring af konventionelle fremdriftsmetoder, da råolie sandsynligvis fortsat vil drive vores trafik i lang tid endnu.

Følgende punkter er dog afgørende.

For det første har kommissæren og andre talere sagt, at vi har behov for en europæisk strategi for udvikling af standarder. USA og Kina arbejder sammen om ladningskoblede anordninger. Vi må ikke sakke agterud i denne henseende. Vi burde føre an og burde ikke tillade europæisk selvoptagethed at vinde fodfæste. Er franskmændene hurtigere eller tyskerne eller spanierne? Vi bør alle trække på samme hammel, og Kommissionen bør helt klart gå i front her. Vi må udvikle omkostningseffektive, højtydende batterier.

For det andet må vi udvide vores netværksinfrastruktur til at omfatte alle områder. For os betyder det, at vi må fokusere på vores støttemuligheder hertil på en mere målrettet måde på samhørighedsområdet, i regioner og også i udviklingen af landdistrikter. Borgerne skal kunne anvende eltrafik på tværs af grænserne, ellers vil de ikke anvende denne form for transport.

For det tredje må vi også indregne elbilerne i vores beregninger af CO₂-emissionerne. Bilfabrikanter, der i øjeblikket foretager beregningerne for vores bilpark, kan endnu ikke medtage elbiler. Vi må kunne tage disse med i beregningerne i fremtiden.

For det fjerde må vi indrømme afgiftslettelser på elbiler i hele Europa. Dette gælder navnlig batterierne, som stadig er den dyreste del. Vi må gennemføre forskning i denne henseende, men vi må også harmonisere vores afgifter.

Michael Cramer, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Trafikken i Europa tegner sig for omkring 30 % af CO₂-emissionerne, og heraf tegner vejtransporten sig for den største del. Undgå, omstille og forbedre står derfor på dagens dagsorden. Vi må finde frem til den mest miljøvenlige fremdriftsteknologi for køretøjer. Elkøretøjer omfatter tog, sporvogne, busser, biler og cykler. Forudsætningen herfor er dog, at der ikke sker en genoplivning af den farlige atomkraft, og derfor er produktion af vedvarende energi en absolut betingelse. Derudover må resultatet af hele cyklussen fra produktion via brug til affald og genbrug være positivt. Først da kan vi i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance støtte eltrafik.

Udskiftning af den nuværende bilpark med elbiler vil hverken løse problemet med trafikpropper eller beskytte klimaet. Der er fem ulemper ved biltransport: støj, forurenende stoffer, ulykkestal, omkostninger og arealudnyttelse. Elbilerne vil allerhøjest løse emissionsproblemet. Alene det areal, der anvendes, er enormt. Derfor har Tyskland f.eks. sat sig for at begrænse den jord, der forsegles under beton og asfalt til 30 hektar om dagen fra 2020. I øjeblikket er det 117 hektar om dagen. Derfor må antallet af biler nedbringes. Til de resterende biler og tog, busser, sporvogne og cykler har vi brug for den mest miljøvenlige teknologi. Hvis det viser sig at være eltrafik, er der behov for en europæisk og en international standardisering.

De Grønne vil stemme for denne beslutning.

Edvard Kožušník, for ECR-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Jeg har brugt lang tid på at undersøge problemet med regulering og bureaukrati i mit eget land. De fleste af de tilstedeværende kender mig sikkert kun på grund af min cykeltur fra Prag til Parlamentet i Strasbourg, som var på 866 km. De fleste af de tilstedeværende ved ikke, at jeg i Prag kører på en elcykel. Jeg er ikke miljøekstremist. Jeg bruger den af praktiske årsager, fordi det kan betale sig for mig, da den er hurtigere i trafikken i Prag, og jeg kan køre på den i jakkesæt. Efter min mening er det denne måde, vi bør gribe spørgsmålet om standardisering af elkøretøjer an på.

Jeg har den glæde her at være ordfører for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse for Parlamentets betænkning om standardisering. Vi vil tilrettelægge en høring herom i juni med deltagelse af kommissær Tajani, og jeg er meget glad for, at han anser dette for at være et vigtigt spørgsmål. Der vil helt sikkert blive mere plads til debat til den tid. Mere end nogensinde har Europa i dag brug for at være konkurrencedygtig, og det har brug for innovation. Standarderne er dog kun et af de instrumenter, der kan tages i anvendelse for at hjælpe industrien. Personligt er jeg enig med industriens repræsentanter i, at forordningerne fra Bruxelles om indførelse af elkøretøjer er dødsklodder. Presset for innovation bør ikke komme fra forordninger, men fra efterspørgsel. Hvis disse køretøjer udvikles efter ordre, vil de blive uacceptabelt dyre, og ingen vil købe dem. Den elcykel, jeg kører på, er i øvrigt lavet i Kina.

Marisa Matias, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, hr. López Garrido! Jeg mener, at det er virkelig vigtigt, at vi tænker over dette spørgsmål om elkøretøjer og drøfter det indgående. Mange af de spørgsmål, jeg havde tænkt mig at nævne, er allerede blevet rejst her. Alligevel vil jeg gerne sige, at det er vigtigt, fordi vi fra starten må tænke over dette spørgsmål inden for den udviklingsmodel, vi har i øjeblikket, og spørgsmålet om elbiler er grundlæggende, hvis vi skal gentænke denne model, uanset om det drejer sig om at nedbringe afhængigheden af fossile brændstoffer eller om at nedbringe CO₂-emissionerne, som det allerede er blevet nævnt, eller om at skabe større energieffektivitet og øge potentialet for anvendelse af energi fra ikkevedvarende kilder.

Der er dog to punkter, der forekommer mig at være absolut grundlæggende. Vi kan ikke overveje nogen af disse strategier, med mindre de først og fremmest integreres i en bredere mobilitetsstrategi, der går videre end bilsektoren og omfatter andre transportformer. Den skal være langt mere omfattende, ellers vil vi ikke løse problemet. Et andet punkt, der også er ret vigtigt, er, at vi må tage hensyn til den krise, vi oplever. I en sådan krisesituation må vi benytte lejligheden til at omstille og efteruddanne arbejdsmarkedet, for at undgå

negative sociale virkninger. Vi kan ikke længere tage flere negative sociale virkninger, så jeg opfordrer til, at denne strategi gennemføres og ses på en integreret måde, som vi forsøger at gøre i et beslutningsforslag, som vi forelægger for Parlamentet som en gruppe i morgen.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Hr. formand! Da hr. Ford producerede sin første bil, sagde han: "Min bil kan fås i alle farver, når blot det er sort." Ikke meget har ændret sig siden da. En bil kan fås i enhver model, så længe den er miljøvenlig. Jeg har ikke noget imod miljøvenlighed, men nu om dage har venstrefløjspolitikere gjort miljøet til noget, der ikke er råd til. Forbrugeren betaler overpris, og det skjules med alle mulige former for statstilskud, men miljøet ville være meget dyrt og uøkonomisk, hvis alle de subsidier, som skatteyderne betaler, blev fjernet. Nu ønsker vi en standardiseret elbil i EU.

Det nederlandske frihedsparti mener ikke, at det er noget EU bør beskæftige sig med, det er snarere industriens problem. I øvrigt er en elbil nytteløs i øjeblikket. Batterierne og deres levetid er stadig alt for begrænset og indeholder yderst skadelige stoffer. Hvis millioner af mennesker snart begynder at sætte stikket til deres elbiler i om aftenen for at genoplade dem, vil alle sikringer sprænge lige med det samme, og lysene vil rent bogstaveligt gå ud, fordi vores netværk ikke vil kunne klare belastningen. Desuden skal al den ekstra strøm til elbiler frembringes af nye kraftværker.

Kort sagt er elbilen derfor for dyr og forurenende, den lægger en stor byrde på netværkskapaciteten, og den ser generelt heller ikke ud af meget, uanset om den er sort eller ej. Vi ønsker derfor ikke nogen europæisk standardisering af elbilen, hverken nu eller på noget andet tidspunkt.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest bede Dem se bort fra de utrolig dumme bemærkninger, som den tidligere taler fremsatte. Når det er sagt, vil jeg gerne, sådan som Rådets formand allerede har sagt, påpege, at bilindustrien er den vigtigste industrielle sektor i EU og fortsat vil være utrolig vigtig for arbejdsgiverne, arbejdstagerne og for jobskabelsen. Jeg mener, at vi bør gå over til elbiler snarest muligt, som kommissæren allerede har sagt. Derfor må vi nu gennemføre den handlingsplan, som kommissæren fremlagde for en uge siden.

Jeg vil uddrage tre prioriteter af handlingsplanen. For det første arbejdstagerne selv. De skal naturligvis uddannes, så de kan arbejde med de nye teknologier, og det er noget vi har lagt stor vægt på i vores beslutning. Jeg vil gerne understrege dette særlige spørgsmål. Vi beder om en stor uddannelsesindsats, særlig via Den Europæiske Socialfond.

For det andet fremtidens køretøjer, navnlig batterier. Dette spørgsmål er allerede blevet nævnt her, men det kan ikke overvurderes. Vi i EU har en ambition om at blive den globale leder, og om ikke andet så om at følge med kineserne. Hvis vi skal opnå dette, må batteriteknologien være en absolut prioritet i syvende og ottende rammeprogram for forskning og udvikling. Der skal ske en vis omstrukturering der, og vi må lægge vægt herpå.

For det tredje opladningsinfrastrukturen. I modsætning til, hvad den tidligere taler sagde, vil vi ved udgangen af næste år have en europæisk standard, og det indgår i handlingsplanen. Ellers vil vi komme til at hænge fast i et fragmenteret marked. Vi har her en enestående mulighed for at give jobtilvæksten i Europa en kraftig stimulans og for at undgå at blive oversvømmet med produkter og dele fremstillet i Kina. Det er ikke for sent at undgå det.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Hr. formand, hr. kommissær og hr. minister! Jeg har nogle få punkter. Teknologi, neutralitet, standardisering, intelligent måling og råstoffer. Må jeg først og fremmest complimentere Kommissionen for at have vedtaget en teknologineutral strategi. Jeg kan tilslutte mig dette, fordi energieffektivitet i biler skal reguleres via en ambitiøs lovgivning om CO₂-emissioner, og vi må vælge en grøn teknologi. Teknologien vil vælge sig selv. Det er tradition i Parlamentet at uddele komplimenter, og det gør jeg gerne, men med formandens tilladelse vil jeg gemme min ros til næste gang, for jeg mener, at Kommissionen er alt for sent ude med sin standardisering af elkøretøjer. Den har talt om opladningsgrænseflader, men alt i alt nævnes batterierne slet ikke. Standarderne vil først foreligge i 2012, og vil måske kunne begynde at blive anvendt så sent som 2013. Må jeg foreslå, at Kommissionen gør sit bedste for at fremskynde denne proces?

Intelligente målere i biler er slet ikke blevet nævnt, og alligevel er der blevet talt om intelligent opkrævning. Må jeg bede kommissæren sikre, at intelligente målere medtages i den næste meddelelse, for det er den eneste mulige metode til forvaltning af mobilitet og opkrævning af afgift på energi, hvis der er behov herfor. Og lad os nu gå over til råstofferne. Kommissæren har talt om alle mulige løsninger, men helt ærligt, så er litium

ikke tilgængeligt i større stil. Må jeg derfor anmode om, at Kommissionen øger sine bestræbelser og udfører mere forskning for at finde alternativer til dette sjældne materiale.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Hr. formand! EU har brug for en koordinering af forskning, innovation og en samling af investeringerne for at fremme udviklingen af brændstofteknologier i elkøretøjer. Det europæiske marked må fremskynde indførelsen af infrastruktur til genopladning af batterier og også sikre, at der findes finansielle incitamenter for forbrugerne til at købe elbiler.

Standardisering af køretøjerne og sikring af deres universelle operabilitet på det europæiske marked er meget vigtigt. Det spanske formandskab har i sine prioriteter og navnlig på mødet i San Sebastián i februar i år klart fastslået behovet for at udvikle en fælles holdning både i Europa og på verdensplan. Jeg håber, de europæiske fabrikanter vil medvirke til at gøre tankerne i 2020-strategien til virkelighed ved at skabe moderne løsninger på tilslutning af elkøretøjer til intelligente elnet.

Dog må vi ikke glemme, at de ændringer, der står foran os, skal indføres på en afbalanceret måde med passende harmoniseringsforanstaltninger og med anvendelse af energikilder, der allerede står til rådighed inden for motorindustrien, såsom propan, butan og naturgas, der alle indebærer miljømæssige fordele. Elbiler, deres betydning for en fortsat fjernelse af kulstof og deres effektivitet må analyseres grundigt med hensyn til CO₂-emissioner.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! EU tager skridt til at udvikle et nyt alternativ til de traditionelle køretøjer, nemlig elbiler. Jeg er det spanske formandskab taknemmelig herfor, dvs. for at have sat dette vigtige spørgsmål på dets politiske dagsorden. Jeg er også kommissær Tajani taknemmelig for hans redegørelse.

Mange medlemsstater investerer i og skubber på for at få indført denne form for ren teknologi, men Europa må helt klart genoverveje infrastrukturen, fastsættelsen af sikkerhedsstandarderne, genopladningssystemerne og interoperabiliteten. Der er allerede gjort store fremskridt med hensyn til at nedbringe bilers CO₂-emissioner, og jeg håber, at elbiler ved hjælp af innovation snart vil blive en prisoverkommelig transportform for den brede befolkning.

Det er navnlig vigtigt at støtte nye teknologier, når udfordringen går ud på at nå frem til en økonomi med lav kulstofudledning. Eventuelle indrømmelser må dog ikke straffe den traditionelle bilindustri, som har gjort meget og fortsat gør meget for at fremme bæredygtig mobilitet.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Hr. formand! Jeg glæder mig over den seneste meddelelse om miljøvenlige og effektive køretøjer. Fremkomsten af elbiler på markedet kunne udgøre en konkurrencefordel for den europæiske industri. Vi må dog ikke glemme, at Europa i øjeblikket er verdens førende inden for bilsektoren, og vi kan ikke bringe denne konkurrencefordel i fare.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle de nødvendige betingelser for etablering af et indre marked for elkøretøjer. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på behovet for at harmonisere standarderne for batterier og kompatible ladestationer i de forskellige medlemsstater. Det er også vigtigt, at der indføres afgiftsincitamenter og passende elpriser for forbrugerne. En anden vigtig faktor vil være moderniseringen af elnettene. Jeg opfordrer til større investering i forskning og udvikling af intelligente net og intelligent batteriteknologi, så råstofferne i batterierne kan udnyttes mere effektivt. Jeg opfordrer derfor til, at der udfoldes alle tænkelige bestræbelser på at opretholde Europas førerskab på verdensplan inden for bilindustrien.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Også jeg vil gerne takke det spanske formandskab og også Kommissionen for at bringe spørgsmålet om eltrafik op. Jeg mener også, at vi kan udnytte eltrafik til at sætte skub i mobilitetsøkonomien i Europa, og vi må gøre dette for at skabe værdi og beskytte arbejdspladser.

For at bruge en anden metafor må vi træde på speederen, for spørgsmålet om eltrafik berører mange politiske områder. Der er naturligvis spørgsmålet om standardisering, teknologi, men også spørgsmålet om integration af eltrafik i hele transportsystemet, for vi kan få brug for nye mobilitetsformer, navnlig i byområder. Energien

skal være vedvarende, og vi har behov for råstoffer, så handelen er også berørt. Jeg vil derfor anmode kommissæren om måske at indarbejde eltrafik yderligere i opfølgningen til Cars 21.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær! I går var dette lokale fuldt af borgmestre, der underskrev borgmesterpagten for at indgå en reel forpligtelse til en økonomi med lav kulstofudledning. Det, der slog mig under hele forhandlingen, var, at de var parate til at tage konkrete skridt til fordel for vores borgere og til at følge op på denne forpligtelse. Elbiler er et fint flagskib. Europa har en tradition og et ry, når det gælder kvalitet. Ud fra et globalt perspektiv og her beder jeg Dem se på tallene for elbiler for Kina, må vi virkelig sætte farten op, som det fremgår af Kommissionens meddelelse.

Borgmestrene kom op med tanken om intelligente byer. Man kan se, at der er mulighed for et stort spring fremad for elbilen, og for transport generelt, navnlig i byerne. I den forbindelse er standardisering af batterier, ladestationer osv. helt klart af stor betydning. Mit land, Nederlandene, har foretaget et valg. Vi har sagt "ja" til et tysk stik. Det er europæisk tænkning, og sammen går vi videre med Mennekes seksbensstik. Vi må rent faktisk følge denne tankegang og samle vores bedste teknologier.

Jeg har to punkter mere. For det første mangler vi en ordentlig kommunikationsstrategi. Helt fra starten har dette projekt været en fremragende metode til at bringe Europa tættere på borgerne, og Europa kan skabe sig en større profil. Folk vil ikke møde op ved stemmeurnerne, og hvad kan Europa gøre ved det?

Dette er faktisk noget, der er en E-betegnelse (europæisk) værdig: europæisk el. Vi bør bringe dette videre, fordi det vil skabe større synlighed for projekter af denne art, og vi vil gøre os selv E-sikre i løbet af processen. Vi arbejder på et europæisk projekt, på at bevare arbejdspladser og på at indtage en førerposition, så måske kunne dette fremgå lidt tydeligere af meddelelsen.

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Hr. formand, hr. López Garrido, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke kommissær Tajani for dennes redegørelse. Elbilprojektet går tilbage til 2006. Alle institutionerne er enige om, at det er et godt projekt. Parlamentet afsagde allerede sin dom herom i 2008, Kommissionen offentliggjorde en meddelelse om intelligente biler i 2006, og i dag udfolder kommissæren seriøse og praktiske bestræbelser på at lancere disse biler i nær fremtid. Jeg hørte premierminister Zapatero, da han præsenterede sit program, hvor han rent bogstaveligt nævnte elbiler som en nøgleprioritet for det spanske formandskabs seks måneders periode.

Jeg vil gerne gentage, at en sådan modtagelighed må matches af praktiske foranstaltninger. Praktiske foranstaltninger i form af fremdrift, praktiske foranstaltninger i form af udstyr, praktiske foranstaltninger i form af genopladningssystemer, der er de elementer, der er nødvendige for, at elbiler kan fungere nu og i fremtiden. Elbiler har den fordel, at de let kan komme ind og ud af trafikken, at de ikke kræver nogen større infrastruktur til fremstilling, og derfor mener jeg, at dette spørgsmål er af strategisk betydning. Man bør også huske på, husk venligst på, hr. kommissær, at der findes brintbrændselscelleprototyper, som ligeledes er vigtige.

I dag findes der allerede hybridbiler på markedet, og hybridmodellen fungerer for både el- og brintkøretøjer. Brint med metan og andre med traditionelle diesel- eller benzinkomponenter. Køretøjer med alternative brændstoffer er en vinder. Den omstændighed, at markedsandelen er blevet næsten fordoblet i 2008 er bevis herfor. De tegner sig dog fortsat kun for 1,3 % af alle de registrerede køretøjer. Vi er på rette vej, men tiden er ved at rinde ud for innovation for at hjælpe miljøet og arbejdsmarkedet.

Artur Zasada (PPE). - (PL) Hr. formand, kommissær Tajani! I forbindelse med dagens forhandling vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en ny fare, som er opstået med udbredelsen af el- og hybridkøretøjer. Kort sagt er disse biler for lydløse i bymiljøer.

Paradoksalt kan det lave støjniveau, der kan betragtes som en fordel, udgøre en reel fare for børn og ældre, og navnlig for blinde mennesker. Derfor bør vi allerede nu overveje, hvordan vi kan undgå ulykker med hybridbiler, for den eneste lyd, de frembringer, er lyden af dækkenes friktion mod asfalten. Vi må derfor besvare følgende spørgsmål hurtigst muligt. Bør disse biler frembringe en lyd, og i givet fald, hvilken lyd, og hvor høj skal den være? Bør vi ikke allerede nu pålægge fabrikanterne en forpligtelse til at udvikle systemer, der advarer om, at et køretøj nærmer sig, og til at installere dem som standardudstyr?

Formanden. - Vi vil nu gå over til catch-the-eye-proceduren, og jeg vil redegøre for, hvilke kriterier jeg vil følge, så ingen bliver vrede på mig senere.

Vi har stadig en række punkter på dagsordenen. Derfor vil jeg give ordet til fem medlemmer denne gang, og jeg vil fortrinsvis give ordet til dem, der ikke allerede har talt i dag om dette emne. Jeg vil naturligvis være retfærdig i min behandling af de forskellige politiske grupper.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil fatte mig i korthed – ikke mindst fordi jeg er helt enig i det, som både hr. Tajani og hr. López Garrido sagde. Faktisk vil jeg helt droppe mit planlagte indlæg, fordi hr. López Garrido har startet en debat, der bør udvikles i EU.

Jeg må hellere komme med en uddybende forklaring. Jeg vil også lade være med at tale om de miljømæssige aspekter af elektriske køretøjer for i stedet at tale om beskæftigelsesmæssige problemer. Hr. López Garrido og hr. Tajani nævner det faktum, at hvis Europa ønsker at beskytte sig selv mod de nye vækstlande og blive referencepunktet på internationalt plan, kan det ikke komme uden om forskning og innovation.

Det virkelige emne, som Europa-Parlamentet skal debattere i dag, er en erkendelse af, hvilket Europa vi ønsker os, og hvilket forhold vi gerne vil have mellem medlemsstaterne. Når jeg – specielt i mit udvalg – betragter tendensen mellem medlemsstaterne til at konkurrere indbyrdes gennem en sænkning af skattebyrden, må jeg sige, at vi slet ikke forstår, hvad Europa bør stå for. Mange tak, hr. López Garrido og hr. Tajani: forskning og innovation kan virkelig gøre EU til den globale økonomis nervecentrum.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Vejtransporten tegner sig for 28 % af de forurenende emissioner, der genereres af sektorerne uden for emissionshandelssystemet. Ifølge den gældende lovgivning må bilproducenterne senest i 2020 kun fremstille køretøjer, hvis niveau af forurenende emissioner er under 120g CO₂/km. Bilproducenterne kan endvidere give prisreduktioner til købere, der udskifter deres gamle og mindre grønne biler med nyere modeller med et lavere niveau af forurenende emissioner.

Som følge heraf var der i EU i 2009 en stigning på 7 % i efterspørgslen efter hybridkøretøjer eller elektriske køretøjer. Disse køretøjer er særligt velegnede til bykørsel. En stor udbredelse af elektriske køretøjer eller hybridkøretøjer afhænger af den strømdækning, som infrastrukturen giver dem. Det er derfor helt afgørende med en standardisering af elektriske køretøjer.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Begrænsningerne i forbindelse med elektriske køretøjer – bl.a. forureningen i forbindelse med fremstillingen af batterierne, problemerne med leveringen af strategiske elementer som f.eks. litium samt køretøjernes begrænsede rækkevidde – gør det uklogt at løbe kommercielle eller reklamemæssige risici.

Disse køretøjer er imidlertid et vigtigt alternativ, der trods disse problemer nøje bør overvejes. De vil ikke desto mindre aldrig komme i nærheden af at erstatte alle de nuværende køretøjer, der kører på fossile brændstoffer.

Det bilbaserede samfund, som vi kender i dag, har således fået en betinget dom. Der er derfor et presserende behov for hurtigst muligt at øge brugen af alle former for offentlige kollektive transportmidler og gøre dem tilgængelige for alle – specielt eldrevne former: jernbaner og undergrundsbaner, tunge og lette køretøjer, sporvogne, trolleybusser osv. På mellemlang og lang sigt skal biler – selv elbiler – spille en supplerende og komplementær rolle med hensyn til at opfylde familiernes konkrete behov.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Elektriske køretøjer opfattes som et middel til at overholde skrappe miljøbeskyttelseskrav, da de ikke producerer emissioner.

Mange bilproducenter i både Europa og Asien har allerede færdigudviklet disse køretøjer og er klar til at markedsføre dem. En større udbredelse af disse køretøjer hindres imidlertid af manglen på standarder vedrørende parametrene for universelle ladestationer og for den hardware og software, der kan sikre en hurtig og effektiv opladning af importerede køretøjer af forskellige fabrikater i så tæt et netværk af stationer som muligt i Europa. Mens Kommissionen undersøger, overvejer og træffer forberedelser, er vores japanske venner allerede i fuld gang. I Tokyo er der oprettet en sammenslutning af producenter af elektriske køretøjer, der allerede er ved at udarbejde fælles standarder for disse køretøjer, og som også tilbyder at samarbejde med europæiske producenter.

Med henblik på hurtigst muligt at oprette et rum for elektriske køretøjer vil jeg derfor opfordre Kommissionen til snarest muligt at alliere sig med de japanske producenter og bidrage aktivt til indførslen af globale standarder for brugen af elektriske køretøjer.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hr. formand! Europa 2020 og den elektriske bil. Innovation og konkurrenceevne er i sig selv viden. Mange regioner er forud for de stater, de er en del af, med hensyn til deres innovationspolitikkers fremdrift og effektivitet.

Som basker er jeg stolt over at kunne fortælle Dem, at vi for fem år siden begyndte opbygningen af et bilvidencenter, der i dag har over 50 virksomheder involveret i forskning, udvikling og innovation vedrørende elektrisk mobilitet for hele Europa.

I Baskerlandet findes der også et konsortium, hvis repræsentanter har informeret Europa-Parlamentet om deres erfaring: Hiriko, en modulopbygget elektrisk bil beregnet til bymæssig transport. Det skete alt sammen på grund af et partnerskab mellem den offentlige og den private sektor og med regional støtte, hvilket betød, at Spanien – der først til allersidst kom med i projektet – kunne inddrage disse resultater i sit program og organisere sit innovationstopmøde i Baskerlandet.

Regionerne og deres viden bør én gang for alle have central betydning, hvis vi skal skabe et mere deltagende og effektivt Europa. Så vil det blive lettere at nå de udfordringer, vi opstiller for fremtiden i denne resolution – som vi støtter.

Diego López Garrido, formand for Rådet. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne takke de ærede medlemmer, der har applauderet initiativet fra det spanske formandskab for Rådet om at støtte elektriske køretøjer som en prioritet i formandskabets program.

Jeg vil også gerne takke de ordførere, der har bidraget til det beslutningsforslag, der kommer til afstemning her i Parlamentet i morgen, og hvoraf nogle har benyttet lejligheden til at tale. Det gælder bl.a. fru Riera, fru del Castillo, hr. Cramer og fru Matias. Jeg er meget glad for deres indlæg, der sammen med andre indlæg gør det klart, at det er et af EU's strategiske mål, skønt de også har advaret om de problemer, der fortsat eksisterer i fremstillingen og en omfattende masseudvikling af elektriske køretøjer, og om behovet for at kunne regne med støtte fra alle politiske og økonomiske interessenter. Fru Bilbao har netop nævnt regionerne som et vigtigt element i udviklingen af elektriske køretøjer.

Jeg er overbevist om, at EU fremover skal tage hensyn til alle disse faktorer.

Derfor vil jeg gerne nævne nogle argumenter til fordel for elektriske køretøjer. Til sidst vil jeg imidlertid også nævne nogle af de problemer eller forhindringer, som vi efter min mening skal overvinde.

Med hensyn til fordele mener jeg, at der er to centrale aspekter af elektriske køretøjer, der giver betydelige fordele. Det ene er teknologi, og det andet er energi.

Med hensyn til teknologi findes teknologien til elektriske køretøjer allerede. Den fungerer nu. Der findes allerede mere end 90 forskellige modeller af elektriske køretøjer, der ifølge bilproducenterne kommer på markedet inden for en relativ nær fremtid.

Samtidig må vi også acceptere, at nogle af disse teknologier skal udvikles fuldt ud, da de fortsat har nogle begrænsninger med hensyn til batterier og genopladning eller hr. Zasadas advarsel om manglende støj og de dermed forbundne farer for fodgængere. Efter min mening er det meget vigtigt at tage hensyn til hans synspunkter.

Endvidere er teknologien i de elektriske køretøjer den mest effektive og miljøvenlige. Effektiviteten for teknologien i elektriske køretøjer kan nå op på 60 %, hvorimod traditionelle motorer har en effektivitet på 20 %.

Med hensyn til energi hjælper elektriske køretøjer os objektivt set med at nå de mål, vi talte om tidligere på dagen under forhandlingen om Europa 2020 og kampen mod klimaændringer, de såkaldte 20-20-20-mål. Med deres lagerkapacitet har elektriske køretøjer en teknologi, der hjælper med at mildne et af den vedvarende energis problemer, negative punkter eller svage pletter. Elektriske køretøjer hjælper vedvarende energikilder, der har en svag plet: De er uregelmæssige. Elektriske køretøjer kompenserer for denne uregelmæssighed gennem deres egne særlige karakteristika.

De bidrager også til energisikkerheden. Der er f.eks. mange lande i Europa, der ikke har oliereserver, og elektriske køretøjer kan kompensere for denne mangel og bidrage til noget, der er et af EU's strategiske mål: kampen om energisikkerhed, der – som vi har set – undertiden gør vores samfund ekstremt sårbare.

Endelig vil de elektriske køretøjer trods fordelene kræve, at vi ændrer mange af vores produktionssystemer og mange af de teknologier, jeg nævnte tidligere, folks vaner og strømforsyningsnet, og det bliver tilmed

også nødvendigt at nærme sig en ny kommunikationsstrategi, sådan som hr. van Nistelrooij ganske rigtigt påpegede.

Elektriske køretøjer har med andre ord en masse fordele, men der er også hindringer og vanskeligheder, og det betyder helt klart, at vi skal gribe det an ud fra et positivt europæisk perspektiv. Det betyder, at Europas regeringer, Kommissionen og Europa-Parlamentet, der i morgen skal stemme om en række beslutninger, skal være særlig opmærksom på dette. Derfor er det så vigtigt, at disse tre EU-institutioner – Rådet, Kommissionen og Parlamentet – samarbejder om den strategiske linje, de skal vedtage i forhold til elektriske køretøjer.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter min mening har det spanske formandskab med rette placeret strategien for elektriske biler i en bred – bredere – kontekst, der ikke kun vedrører elektriske biler, men også udviklingen og beskyttelsen af bilindustrien, i den europæiske industripolitik kontekst. På denne måde tager det hensyn til, hvordan industrien, den industrielle udvikling og jobskabelsen vil se ud i de kommende årtier.

Derfor satses der med denne beslutning, som Kommissionen støtter – gennem en togrenet strategi, der bestemt ikke udelukker en seriøs indsats for at reducere CO₂-udledningen fra traditionelle køretøjer – på to områder: biler med forbrændingsmotorer, der skal forbedres, samt teknologi og forskning, for, som fru Bilbao Barandica og hr. Pallone sagde, det er kun rimeligt, at vi fokuserer på teknologi og forskning, hvis vi vil imødegå udfordringen på det globale marked. Vi kan ikke forestille os en konkurrencedygtig europæisk bilindustri, hvis ikke der gøres en stærk indsats inden for innovation og forskning: Alle initiativer og al støtte fra Parlamentet på dette område modtages derfor med kyshånd.

Valget af en elektrisk bil udelukker ikke andre muligheder. Det siger jeg til hr. Cancian, der understregede betydningen af hybridbiler eller hydrogendrevne biler. Elektriske biler er en vigtig ressource, der allerede har vundet bred støtte og skabt positive resultater. Mange medlemsstater vælger dem faktisk. Jeg må imidlertid gentage – for jeg har også hørt nogle medlemmer af Europa-Parlamentet opponere mod princippet om elektriske biler, der er genstand for aftenens forhandling – at elektriske biler er en ekstraordinær mulighed, men ikke den eneste mulighed, da vi har som målsætning at få en europæisk industri, der er mere konkurrencedygtig på de internationale markeder, samt at reducere forureningen og CO₂-udledningen i transportsystemet inklusive bytransportsystemet. Jeg vil påpege over for hr. van Nistelrooij, at Kommissionen under den seneste valgperiode præsenterede byhandlingsplanen, der lægger enorm vægt på elektrisk transport i denne sammenhæng.

Selvfølgelig kræver det en masse arbejde at producere en konkurrencedygtig elektrisk bil. Nogle talte om standardisering: I Kommissionens meddelelse har EU's standardiseringsorganer allerede fået opgaven – i 2010 – med at udvikle en harmoniseret europæisk standard for opladningssystemer til elektriske køretøjer inden udgangen af næste år. Vi har allerede taget hensyn til disse bekymringer, ligesom vi i det dokument, der er godkendt af kollegiet, også har responderet på fru Merkies' bekymringer vedrørende råmaterialer. Hun nævnte spørgsmålet om litium sammen med andre medlemmer af Europa-Parlamentet, der har talt om batterier under denne forhandling. Netop fordi Kommissionen erkender problemet, har den besluttet i sit arbejdsprogram at medtage en meddelelse om problemet med råvarer, der er en prioritet for os – og vi har også talt om det på et nyligt møde med fru Merkies.

Nogle medlemmer af Europa-Parlamentet – hr. Belet, fru Matias – nævnte beskæftigelsesproblemet, men mange andre medlemmer af Europa-Parlamentet talte også om omskoling af arbejdstagere, for hvis vi skal have et industrielt system i bilindustrien, der er meget innovativt, der ikke kun fokuserer på elektriske køretøjer, men også på udviklingen af en transformeret forbrændingsmotor – mindre forurenende forbrændingsmotorer, men også alle de andre muligheder – skal vi også fokusere på omskolingen af arbejdstagere, fordi vi har som målsætning at overholde Lissabontraktaten, der betragter markedet som det bedste middel til at skabe socialpolitik.

De bekymringer, som nogle medlemmer har givet udtryk for, er allerede behandlet i Kommissionens meddelelse, hvor der udtrykkeligt står, at Kommissionen er villig til at bevilge ressourcer fra Den Europæiske Socialfond til specifikke incitamenter til omskoling og erhvervsmæssig efteruddannelse af arbejdstagere, så de også kan medvirke til at skabe den innovation, der kan gøre den europæiske industri mere konkurrencedygtig.

Jeg tror, at Europa har en strategi. Fru Stassen er modstander af elektriske biler: De er en mulighed, men i sidste ende skal markedet bestemme. Der er også mulighed for ikke at købe elektriske biler: Ingen tvinger europæerne til at købe dem. Hr. Zasada nævnte imidlertid et andet problem vedrørende transportsikkerheden:

Med hensyn til markedsføring er vi utvivlsomt nødt til på alle mulige måder at undersøge de fremtidige problemer vedrørende både støjforurening og forurenende stoffer samt bilproduktionens og -skrotningens fulde indvirkning på miljøet. Vi har tydeligt forklaret dette problem, og vi er faktisk overbevist om, at elektriske biler vil sætte os i stand til at gøre fremskridt på bl.a. sikkerhedsområdet. Vi må imidlertid give producenterne i sektoren særlige retningslinjer, så det virkelig bliver muligt at få elektriske biler, der ikke forurener.

Jeg har forsøgt at besvare næsten alle spørgsmålene fra medlemmerne af Parlamentet, og jeg vil også svare hr. Lange, der nævnte CARS 21. I den meddelelse, der blev godkendt af Kommissionen og efterfølgende forelagt Parlamentet og Rådet, står der udtrykkeligt på den sidste side, at vi er opsatte på at genoplive den højststående CARS 21-gruppe. Sidstnævnte var en ekstraordinær mulighed for at arbejde med interessenterne, og det skal den fortsat være, specielt da vi synes – i samklang med det spanske formandskab og et stort flertal af de medlemmer af Parlamentet, der har talt her – at bilindustrien er et ekstraordinært aktiv, der bestemt skal tilpasses og i nogle tilfælde omstruktureres, som helt sikkert skal moderniseres, men som har et ekstraordinært potentiale, og som er klenodiet i det europæiske industrielle system og iværksættersystem.

Derfor støtter vi alle fuldt ud – hvilket bevises af aftenens forhandling – at denne industrielle sektor også kan blive mere konkurrencedygtig. Vi er mere konkurrencedygtige, hvis vi fokuserer på innovation og forskning. Hvis vi vælger at engagere os i elektriske biler, er det efter min mening også en god metode til at sikre, at den europæiske industri kan konkurrere på det globale marked.

Formanden. – Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget et beslutningsforslag⁽¹⁾ fra seks politiske grupper i medfør af forretningsordenens artikel 115, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) I betragtning af klimaændringerne er grønne køretøjer en effektiv metode til at reducere CO₂-udledningen. Udviklingen af køretøjerne skal imidlertid medtages som en del af en fremtidig politik om bæredygtig mobilitet. Rumænien vil gerne gradvis introducere elektriske biler på hjemmemarkedet. Med dette in mente besluttede premierminister Emil Boc for nylig at oprette en interministeriel gruppe, der skal udarbejde en national strategi for fremstilling af elektriske biler. I lande som Danmark og Israel bliver der officielt opsat og afprøvet opladningsstationer ved udgangen af 2011. Endvidere giver den franske, spanske og irske regering tilskud til alle, der ønsker at købe sådanne køretøjer. I øjeblikket er der en høj pris på elektriske biler, da prisen primært bestemmes af batteriets pris.

Med henblik på at støtte produktionen af elektriske biler i EU skal man standardisere infrastruktur og teknologierne for opladning for at fremme grænseoverskridende elektrisk mobilitet. I denne henseende skal Kommissionen give økonomisk støtte til medlemsstaterne. Grønne biler giver betydelige fordele. De hjælper med at bekæmpe klimaændringerne, reducere Europas afhængighed af olie og opfylde målsætningerne ifølge Europa 2020-strategien. Derfor mener jeg, at vi skal fremme brugen af elektriske biler.

Sergio Berlato (PPE), skriftlig. – (IT) I april udsendte Kommissionen meddelelsen om rene og energieffektive køretøjer, dvs. om den europæiske strategi til fremme af udvikling og eventuel omfattende brug af køretøjer, der er "rene og effektive" med hensyn til lav udledning af CO₂ og forurenende stoffer.

Ifølge nylige estimater vil elektriske køretøjer i 2020 tegne sig for 1-2 % af markedet. De vil med andre ord udgøre mindre end 4 % af alle køretøjer. Det helt store flertal af køretøjer vil fremover fortsat blive drevet af forbrændingsmotorer, og de skal støttes snarere end straffes for forbedringer. Jeg mener derfor, at man skal være opmærksom på visse faktorer af interesse for industriens europæiske gren: at stå i spidsen for den infrastrukturmæssige standardiseringsproces, specielt i form af tidsskalaer i forhold til vores konkurrenter – Kina, USA, Japan, Korea – og at forhindre spredningen af foranstaltninger, der skal skabe incitamenter til elektriske biler inden for områderne tilgængelige midler, bymæssig adgang og offentlige indkøb.

Ved udelukkende at fremme elektriske biler vil vi sandsynligvis reducere den udbredte brug af traditionelle eller alternative (metan eller biogas) køretøjer med forbrændingsmotorer, hvorved vi vil fordreje det indre marked og hæmme bilindustriens konkurrenceevne.

⁽¹⁾ Se protokollen.

António Fernando Correia De Campos (S&D), *skriftlig*. – (PT) Kommissionen har netop udsendt en meddelelse om rene og energieffektive køretøjer, der ikke giver nogen særlig prioritet til nogen af de tilgængelige muligheder, hvad enten der er tale om elektriske, hybride eller hydrogendrevne køretøjer. Ikke desto mindre enedes man på Rådets uformelle møde i San Sebastian i februar om, at EU skal føre en fælles strategi vedrørende elektriske køretøjer. Det betyder, at Kommissionen skal prioritere en løsning af de problemer, der fortsat plager produktionen af elektriske køretøjer såsom omkostningerne til batterier, behovet for mere forskning og udvikling for at forbedre egenskaberne samt vigtigst af alt harmoniseringen af elektriske køretøjer og opladningspunkter både globalt og i Europa for at sikre en høj konkurrenceevne på markedet, så elektriske køretøjer kan konkurrere med traditionelle forbrændingsmotorer på lige konkurrencevilkår. Jeg vil gerne minde Kommissionen om behovet for at prioritere de finansielle ressourcer til dette formål, specielt af den simple grund, at elektriske køretøjer har en ekstra fordel i form af en fortrinlig energioplagringskapacitet, hvilket de øvrige løsninger ikke har, og hvilket er utrolig nødvendigt for vores energiuafhængighed.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig*. – (RO) Brugen af elektriske køretøjer giver en række store fordele for bæredygtig mobilitet. Vi kan bl.a. nævne: reducerede CO₂-emissioner og forbedret luftkvalitet, mindre afhængighed af importerede fossile brændstoffer samt de elektriske bilers større effektivitet sammenlignet med de øvrige transportteknologier

På globalt plan investerer EU's konkurrenter i forskning og udvikling af nye teknologier til reduktion af CO₂-emissioner, ligesom de iværksætter programmer til fremme af overgangen til grøn vejtransport. For at sætte den europæiske bilindustri i stand til at bevare sin globale konkurrenceevne og spille en vigtig rolle inden for grønne teknologier skal EU skabe passende rammer for fremme af innovative teknologier, fremme forskningen og udvikle den nødvendige infrastruktur til at støtte overgangen til en effektiv økonomi baseret på lave CO₂-ressourcer og -emissioner.

Jeg støtter Kommissionens foranstaltninger på dette område og glæder mig over offentliggørelsen af planen til fremme af oprettelsen af et europæisk netværk af hurtige opladestationer for elektriske biler inden udgangen af 2011 såvel som tilhørende fælles tekniske og sikkerhedsmæssige standarder.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Overgangen til et bæredygtigt og energieffektivt transportsystem er blevet en prioritet for EU på baggrund af klimaforandringer og svingende brændstofpriser. Udviklingen af elektriske køretøjer på tværs af Europa som erstatning for konventionelle køretøjer er en levedygtig løsning med et øget markedspotentiale. For at gennemføre dette skal medlemsstaterne koordinere deres indsats, så de f.eks. kan vedtage en europæisk standard for opladning og oplagring af energi inklusive intelligente energinet, målesystemer på køretøjet samt interoperabilitet. EU skal også give større støtte til forskning og innovation med særlig henblik på at forbedre batteri- og motorteknologien samt med hensyn til at tilbyde incitamenter til fremstilling af elektriske køretøjer. Jeg vil opfordre Kommissionen til at træffe særlige foranstaltninger for at imødekomme ændringer i bilsektoren og forsyningskæden samt til at støtte en harmonisering af nationale politikker på dette område. Det er på tide, at EU øger konkurrenceevnen i mobilitetsindustrien ved at reducere udviklingsomkostningerne for producenterne og ved gradvis at reducere CO₂-udledningen fra vejtransporten.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig over Kommissionens nylige strategi for rene og energieffektive køretøjer og specielt over den nye fokus på elektriske biler i stedet for biobrændstoffer som en del af skiftet til en grønnere transport. Men på samme måde som biobrændstoffer er kontroversielle og ikke uden problemer, er der også betydelige udfordringer med elektriske biler, der skal løses, inden de bliver en realistisk valgmulighed for borgerne i EU, og inden de kan give ægte miljømæssige fordele. Den ekstra efterspørgsel efter strøm til transport skal stamme fra energikilder med lavt kulstofindhold, hvis disse biler skal udnytte deres fulde miljømæssige potentiale. Jeg er overbevist om, at EU's udvikling af disse kilder ikke bliver tilstrækkelig til at måle sig med efterspørgslen som følge af øget brug af elektrisk transport. Det er man nødt til at overveje som en del af EU's energistrategi, når vi bevæger os i retning af en lavemissionsøkonomi og reduceret afhængighed af olieforstyringer fra tredjelande. Der skal oprettes et netværk af standardiserede ladesteder, og jeg vil opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde hen imod denne standardiserede infrastruktur for at gøre elektriske biler til en mulighed for både forbrugere og bilproducenter. Hvis man kan overvinde disse centrale udfordringer, kan vi se frem til lavemissionstransport med lav forurening og med alle de dermed forbundne fordele for miljøet og menneskets sundhed.

22. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed i henhold til forretningsordenens artikel 150.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag, den 5. maj, er dagen til bekæmpelse af pædofili og børnepornografi i Italien.

Det er et øjeblik for vigtig refleksion, der blev introduceret ved lov nr. 41 af 2009 om det, der desværre er et udbredt og stadig mere alvorligt fænomen, fordi nutidens pædofile ikke er gamle mænd, der lokker børn i parker, men folk, der cirkulerer i en internationalt organiseret struktur, og som anvender de mest moderne former for teknologi som f.eks. internettet. Derfor er unge mennesker, drenge og piger, ikke engang sikre i deres egne hjem længere.

Derfor håber jeg, at EU også vil finde det passende at dedikere en dag til dette vigtige emne, og det er også grunden til, at jeg har indgivet en skriftlig erklæring om indførelse af et tidligt varslingsystem, der kan sætte politistyrkerne i de enkelte medlemsstater i stand til at arbejde organiseret og udveksle en hurtig strøm af informationer. Forhåbentlig vil et flertal af Parlamentets medlemmer hilse dette initiativ velkommen.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Hr. formand! I sidste uge forpassede Europa en stor mulighed: muligheden for at blive verdensledende inden for astrofysisk forskning i de næste 20 år. Den Europæiske Organisation for Astronomisk Forskning vedrørende den Sydlige Stjernehimmel besluttede på baggrund af langt fra gennemsigtige rapporter, at det meget store europæiske teleskop skal placeres i Chile og ikke på De Kanariske Øer.

Det er tid til at lykønske Chile, men også til at overveje, om man i Europa gjorde sit yderste for at få en europæisk installation – der er vedtaget af en EU-institution med en EU-finansiering på over 1 mia. EUR – placeret i Europa i stedet for i Amerika.

Europa-Parlamentet støttede enstemmigt en placering i La Palma, hvilket jeg er taknemmelig for, men hvad gjorde Rådet? Hvad gjorde det spanske formandskab? Afholdt det møder med observatoriet? Holdt det møder med nogle af de medlemsstater, der er ansvarlige for teleskopets placering. Støttede det det europæiske bud?

Europæere fra La Palma, De Kanariske Øer og resten af Europa venter på et svar. I øjeblikket er de overbevist om, at man ikke gjorde alt, hvad der kunne gøres.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Hr. formand! Vi har foreslået en beslutning, der skal forbyde brugen af cyanidteknologier i minedrift, da det er vores pligt at træffe enhver sikkerhedsforanstaltning for at beskytte mennesker og miljøet mod miljøkatastrofer. Hvis vi kan indgå historiske forpligtelser vedrørende emissionsnedsættelser og slå tonen an for hele verden med hensyn til miljøbeskyttelse, hvorfor kan vi så ikke gøre en grundlæggende gestus til fordel for et rent miljø og afskaffe denne skadelige praksis i EU?

Baia Mare-ulykken, der fandt sted i Rumænien for 10 år siden, betragtes på samme måde som Tjernobyl, og den påvirker tre lande og ødelægger økosystemerne i de berørte floder over hundreder af kilometer. Nu forsøger de i Rumænien atter at igangsætte ny minedrift i Roşia Montană med cyanidteknologier.

Derfor vil jeg i dag mere end nogensinde tidligere takke Dem for at stemme imod brugen af cyanidteknologier inden for minedrift. De berørte regioner skal have hjælp af EU til at udvikle sig på et bæredygtigt grundlag, så de kan udnytte deres potentiale fuldt ud.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Den ekstremt vanskelige situation, som Grækenland befinder sig i, for ikke at nævne de dybt bekymrende oplysninger om andre EU-medlemsstater med alvorlige problemer, viser os tydeligt, at den økonomiske krise ikke har gået sin naturlige gang, og at der trods fremskridt i nogle af EU's ældre lande fortsat er risiko for større ubalancer.

Uheldigvis fristes man umiddelbart til, i situationen hvor nogle lande står med faldende budgetindtægter, at hæve skatter og afgifter. Det er netop, hvad der også er ved at ske i Rumænien. Regeringen diskuterer i øjeblikket, om den skal hæve den direkte indkomstskat og moms. Det er forkert at tro, at en pludselig stigning i skatter og afgifter vil give flere penge til budgettet. Effekten af sådanne foranstaltninger er utrolig skadelig for økonomien på mellemlang og lang sigt.

Beklageligvis finder EU det vanskeligt at udvikle en fælles strategi imod den økonomiske krise. Jeg mener imidlertid, at det er nødvendigt med en bedre kommunikation og et bedre samarbejde mellem de lande, der

er kommet ud af krisen ved hjælp af proaktive tilskyndelsesforanstaltninger snarere end ved at hæve skatterne, og de lande, der har store problemer, og som i fortvivlelse er i færd med at hæve skatter og afgifter, og dermed risikerer at synke endnu dybere ned i krisen.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! De økonomiske spekulanter angreb på euroområdet mest sårbare og afhængige økonomier bliver værre. Det er den samme finansielle kapital, der har modtaget trillioner af euro fra medlemsstaterne, der nu spekulerer i de offentlige regnskabers skrøbelighed, der er skabt af disse overførsler og af de perifere økonomiers økonomiske afhængighed. Denne afhængighed skyldes en penge- og valutapolitik drevet af Den Europæiske Centralbank med dens falske uafhængighed i storkapitalens og de største europæiske magters tjeneste, og den forværres af markedernes liberalisering og af den frie konkurrence i den internationale handel.

På baggrund heraf har medlemsstaterne og EU netop gjort det helt klart, hvad europæisk solidaritet vil sige: at fejde den fortsatte plyndring af finansiell kapital ind under gultæppet og om nødvendigt at overføre omkostningerne ved tyveriet til arbejdstagere og almindelige mennesker gennem ægte socialterrorforanstaltninger. Arbejdstagere og almindelige mennesker vil imidlertid ikke tvinges ud ad den rute, de får at vide er uundgåelig, men som ikke er det. Deres kamp beviser dette. Vi hylder modet og beslutsomheden hos befolkningen i Grækenland, Portugal og adskillige andre lande.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Hr. formand! Det er nu blevet tydeligt på denne tragiske dag, at Grækenland vil blive pålagt drastiske spareforanstaltninger for at bevare euroen. Det kan ikke være rigtigt. Det straffer ganske enkelt almindelige hårdtarbejdende grækere for deres politikeres udsvevelser og ønsker om at understøtte den dødsdømte valutaunion.

Vi briter husker vores sortie i september 1992 fra valutakursmekanismen ERM, som den britiske politiker Norman Tebbit kaldte "den evige recessionsmekanisme", der havde været katastrofal for Storbritannien. Vi undslap, fordi Bundesbanken nægtede at understøtte det britiske pund.

Skrap kærlighed fungerer ikke. Så længe Grækenland er med i euroområdet, er der ingen udvej for landet. Fri grækerne fra euroens lænker. Lad IMF gøre sit arbejde og se, hvor hurtigt Grækenland kommer sig, på samme måde som vi gjorde det i Storbritannien, efter at vi forlod ERM. Lad ikke den græske befolkning betale prisen for den uopnåelige ambition om en EU-superstat!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om luftfartssikkerhed. Emnet har optaget os meget i de seneste uger, og det har påvirket os alle.

Menneskeliv er vigtigere end nogen økonomisk gevinst. Netop derfor går jeg ind for et flyveforbud, hvis en ydre risiko som f.eks. en askesky truer passagerernes sikkerhed, da det vil være uansvarligt at sætte liv på spil. Jeg vil minde Dem om to tilfælde, hvor det næsten gik galt i 1982 og 1989 samt det jagerfly, hvor man fandt glasfragmenter skabt af askeskyen.

Der er gennemført testflyvninger, men evalueringen tager tid. Man har kontaktet eksperter, men deres svar peger ikke afgørende i en bestemt retning. Det er fortsat et faktum, at liv er dyrebare, at de ikke skal bringes i fare, og at man bør gennemføre effektive og prismæssigt overkommelige alternativer til luftfart.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Hr. formand! For at forbedre fødevarerforsyningskædens funktion i Europa og skabe maksimal gennemsigtighed er det efter min mening nødvendigt med ensartede retlige rammer på fællesskabsplan med henblik på at definere tidsfrister for kommercielle forbindelser mellem leverandører og detailhandlere af fødevarer og for at sikre leverandørerne en mere effektiv beskyttelse mod konkurrencebegrænsende aftaler og metoder samt betalingsmetoden og tidsfristen.

Jeg finder det også nyttigt at stramme overholdelsen af konkurrencebestemmelserne og sørge for, at de er underlagt en standardfortolkning i alle medlemsstater. I betragtning af de aktuelle kommercielle forbindelser mellem leverandører og detailhandlere mener jeg, at man skal vurdere bestemmelserne i konkurrencelovgivningen, hvilket vil skabe en balance mellem EU's fælles landbrugspolitik og konkurrencepolitik. En overvågning af markedet kan omfatte en effektiv gennemsigtighed vedrørende prisfastsættelse og i særdeleshed fortjenstmarginer i fødevarerekæden.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Her i mødesalen har vi mange gange talt om diskriminationen af det polske mindretal i Litauen, hvor polakker ikke har lov til at skrive deres efternavne med den oprindelige stavemåde, hvor man lukker skoleklasser, der undervises på polsk, og hvor man ikke giver jord, der blev konfiskeret under den sovjetiske æra, tilbage til de retmæssige ejere, blot fordi de er polakker.

For nylig straffede Litauens officielle etiske komité hr. Tomaševski, der er leder af det polske mindretal og medlem af Europa-Parlamentet, for her i mødesalen at stille et spørgsmål til hr. Barroso om respekten for minoritetsrettigheder i Litauen. Disse skandaløse foranstaltninger intensiveres. For adskillige dage siden pålagde det litauiske sprogsinspektorat distriktskommunen Salcininkai flere høje bøder for brugen af tosprogede skilte. 80 % af regionens befolkning er polakker.

Det er på høje tid, at Europa-Parlamentet standser disse skandaløse aktioner fra den litauiske regerings side. Vi roser os af det faktum, at menneskerettigheder er EU's grundlag. Det er et dårligt grundlag, hvis ikke vi kan håndhæve disse rettigheder i medlemsstaterne.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Millioner af arbejdstagere er gået i strejke og demonstrerer med de hellenske arbejdstageres front mod de barbariske foranstaltninger, der er gennemtrumfet af kapitalen, den græske regering, EU og IMF.

Disse foranstaltninger er hverken nye eller midlertidige. De er en grov anvendelse af en kapitalistisk udvikling, der fører til kriser. De skal sikre det græske og europæiske plutokratis profit og Maastrichttraktatens anvendelse. De er indeholdt i Lissabonstrategien og Europa 2020-strategien, hvorfor de ikke fører til noget.

Vi siger imidlertid, at det ikke er en blindgyde, og at der findes en løsning. Løsningen består i at rekonstruere arbejdstagernes bevægelighed og støtte en udvikling baseret på behovene hos dem, der skaber velstanden. Løsningen er en nationalisering af monopolerne og en overdragelse af magten til folket. Hverken provokatører eller den græske regerings pengeafpressere kan standse denne bevægelse, og det samme gælder for de morderiske handlinger, der fandt sted i Athen i dag, og som har chokeret os alle.

Vi tror på, at den græske befolkning vinder kampen.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Hr. formand! For nogle timer siden ville jeg have sagt, at trods den smagløse forvrængning af kulturelle symboler og trods artikler af ubestemmelig objektivitet, der henviser til forældede stereotyper, skønt Rådet ikke opfattede den græske økonomiske krise som et væsentligt europæisk spørgsmål, og Kommissionen ikke brugte den som en test for europæisk samhørighed, var den græske befolkning klar til at støtte den nye socialistiske regering i kampen for en økonomisk og social genopretning.

I lyset af de seneste timers tragiske begivenheder i Athen, hvor tre mennesker døde på grund af volden efter de hårde økonomiske foranstaltninger, mindes jeg hr. Rasmussens nylige udtalelser om, at nedvurderingen af Grækenlands statsgaranterede lån til "junkstatus" er en anklage mod de undvigende svars politik. Jeg finder det bydende nødvendigt, at medlemmerne af Parlamentet styrker deres kamp for samhørighed.

Jeg håber, at det, der skete for Grækenland for få timer siden, ikke smitter, og at det tværtimod vil markere begyndelsen på en enig indsats for dannelsen af en europæisk identitet gennem solidaritet og partnerskab.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! For nogle få dage siden fejrede man arbejdernes internationale kampdag for 120. gang.

Det har været 120 års verdensomspændende, uophørlig, hård og heroisk kamp for arbejdstagernes rettigheder og for arbejdskraftens emancipation, for et samfund, hvor arbejde uden udnyttelse endelig udgør den fulde virkeliggørelse af menneskers kreative evner. Det har været 120 år med glimrende fremskridt, smertefulde bagslag og ihærdig modstand fra arbejdstagerne. Den 1. maj og dens universelle parole byggede historisk set på den mest voldelige undertrykkelse på bekostning af utallige kampe, ofre og tabte liv. Den blev konsolideret med hvert skridt, som folket tog for at vinde frihed, og den har lidt og lider fortsat nederlag, hver gang historiske omstændigheder tillader storkapitalen at gå i offensiven. Det oplever man i øjeblikket i EU og i Grækenland, Portugal og en masse andre lande.

Man skal tage hensyn til disse kampe, og den stigende udnyttelse skal standses. Det er på tide at respektere værdigheden hos de folk, der arbejder og skaber velstand.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre Europa-Parlamentet opmærksom på en hastesag. En ung irlænder og EU-borger, Michael Dwyer, blev skudt i Bolivia for godt et år siden. Mange observatører mener, at han blev myrdet. Indtil videre ved Michaels familie, der er til stede i mødesalen i aften, intet om, hvordan og hvorfor han døde.

Ifølge de eneste officielle oplysninger døde han, fordi han var involveret i et planlagt mord på Bolivias præsident. Det passer slet ikke på en person, der kom fra en elskelig, omsorgsfuld og upolitisk familie. Sagens kerne er imidlertid den, at man ikke kan stole på oplysningerne fra de bolivianske myndigheder. Deres

versioner af begivenhederne er indbyrdes modstridende både med hensyn til juridiske beviser, ballistiske beviser og deres generelle argumenter.

Jeg vil derfor opfordre Europa-Parlamentet og EU's nye højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, til at støtte den irske regerings indsats med henblik på straks at få gennemført en uafhængig undersøgelse. Det gør jeg med støtte fra irske europa-parlamentsmedlemmer på tværs af partiskel, som også vil skrive til hende i den nærmeste fremtid.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Hr. formand! Jeg må gøre Dem opmærksom på et problem i mit hjemland. Bulgarien ledes af en inkompetent, men populistisk regering, der anvender metoder, der var typisk for 1930'erne.

Betegnende for dette er det faktum, at øjeblikkets mest populære politikere er indenrigsministeren efterfulgt af den tidligere statssekretær for dette ministerium, der nu er premierminister. I kølvandet på valgene blev hundredvis af repræsentanter for oppositionen fyret af politiske årsager. Man har lagt pres på de vigtigste medier. Politikere arresteres på brutal og grov vis eller udsættes for latterlige anklager.

Anklagere lader offentligt hånt om formodningen om, at folk er uskyldige, indtil det modsatte er bevist, mens ministre lægger pres på domstole og afsiger domme i fjernsynet. Ifølge en ny lov er det tilladt at afsige domme udelukkende på baggrund af oplysninger fra telefonaflytninger og anonyme vidner. Der indføres foranstaltninger om at oprette en ekstraordinær domstol, der officielt kaldes en "særdomstol". Frygten breder sig.

I årevis skulle Bulgarien yde en ekstra indsats i kriminalitetsbekæmpelsen. I øjeblikket gøres der en indsats, men kriminalitetsbekæmpelsen breder sig til en kamp mod demokratiet. Europa-Parlamentet er følsomt over for krænkelsen af demokrati, frihed og menneskerettigheder rundt omkring i verden. Det skal være lige så følsomt, når noget sådant finder sted i medlemsstaterne.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Finanskrisen, arbejdsløsheden og et voksende underskud på statsbudgettet er de største udfordringer for Europas nationer i dag. Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom på den korruption, der er typisk for de centraleuropæiske lande, men som i Ungarn antager et særligt alvorligt omfang, og som yderligere har forværret krisen og kastet vores land ud i endnu større gæld som følge af yderligere lån. Den afgående socialistiske regering i Ungarn bragte den ungarske økonomi i en uholdbar situation, da alle offentlige investeringer og kontrakter var ramt af korruption, uanset om det drejede sig om motorveje, brorenoveringer, parkering, sundhedspleje, statens finansiering eller EU-licitationer. Det politiske parti, Jobbik, opfordrer den nyvalgte ungarske regering til at vedtage og gennemføre en skrap antikorrupsionslovgivning, og i lyset af krisen opfordrer vi alle EU-medlemsstater til at gøre det samme. Jobbik tror på, at det er muligt at fjerne korruption fra politik.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Hr. formand! Den 8. maj fejrer Europa sejren over nazismen. Jeg har imidlertid en ubehagelig nyhed. Den 16. marts i år arrangerede veteraner fra Waffen-SS med myndighedernes stiltiende accept en march med flag i Riga til minde om grundlæggelsen af den lettiske SS-legion. I de seneste 20 år har vi fra oppositionens side ikke kunnet gøre noget ved det. De europæiske statsoverhoveder lader som om, der ikke foregår noget. I Letland ødelagde SS-korpssets straffebataljoner 130 landsbyer og dræbte over 150 000 mennesker i Letland, Hviderusland, Polen og Rusland. I dag fejres de imidlertid som helte i Letland. Denne frygtssomme tavshed i EU's medlemsstater er en forbrydelse mod de millioner af mennesker, der omkom under Anden Verdenskrig. Dette er utrolig vigtigt. Mange tak.

Iuliu Winkler (PPE). – (EN) Hr. formand! Historien har vist os, at kriser kan producere fremskridt. Under pres kan der opstå nye idéer og innovative mekanismer for at skabe udvikling og undgå de fejl, der skabte krisen.

Jeg vil gerne fremhæve to sådanne idéer, der kan resultere i meningsfulde instrumenter. Hvis vi vil have EU til at forblive en relevant global aktør, bør der oprettes en europæisk monetær fond og et europæisk kreditvurderingsbureau. Trods behovet for en stor institutionel indsats er det fortsat værd at gennemføre denne øvelse med henblik på vores langsigtede interesser. Vi kan alle være helt sikre på, at fremtiden bringer nye kriser.

Den europæiske sociale markedsøkonomi og den fælles valuta er hjørnesten i verdensøkonomien og det globale finansielle system. Oprettelsen af et "europæisk IMF" kunne håndhæve stabilitets- og vækstpagten, og det europæiske kreditvurderingsbureau vil foretage sine vurderinger på basis af en ægte forståelse af

europæiske økonomier. Begge idéer bør nøje overvejes, og efter min mening vil det være klogt at føre dem ud i livet.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Hr. formand! Vi har for nylig været vidne til en alarmerende fremgang for højreekstremismen samt et stigende antal radikale, fremmedhadske og racistiske holdninger. De regionale valg i Italien og Frankrig samt parlamentsvalgene i Ungarn har bekræftet den stigende succes hos ekstremistiske bevægelser, der spreder et farligt nationalistisk, antieuropæisk og aggressivt budskab rettet mod enten nationale mindretal eller nabostater. Det er ikke det, vi ønskede os af et forenet Europa, og jeg tror heller ikke, at det er løsningen på borgernes problemer.

Jeg vil gerne udtrykke min bekymring over de fjendtlige budskaber, udenlandske medier spreder om østeuropæere samt rumænere i særdeleshed, og som hidtil har bestået af ekstremistisk retorik. Det franske fjernsyn fornærmer rumænere i almindelighed, mens en kandidat fra det spanske folkeparti under kommunalvalgene i Barcelona promoverede sig selv med sloganet "Vi ønsker ikke rumænere".

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udsende en appel til alle ansvarlige politiske grupper i Europa-Parlamentet om at gøre fælles sag mod dette farlige fænomen i EU.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest kondolere over for familierne til ofrene for dagens angreb i Athen.

For at vende tilbage til klimaændringer gik de 35 000 repræsentanter for verdens befolkninger, der mødtes i Cochabamba i Bolivia, lige til sagen. De vil have os til på Mexikokonferencen at vedtage retligt bindende reduktioner af vores emissioner. De har ret. Vi kan ikke udskyde beslutningen længere.

EU skal øjeblikkeligt og officielt forpligte sig til at reducere udledningerne med 30 % inden udgangen af 2020. Det vil ændre dynamikken i forhandlingerne, der ganske rigtigt er kørt fast, med risiko for at beslutningen om emissionsreduktioner bliver udskudt til efter Mexico uden nogen konkret dato eller tidsplan.

Vi kan også gøre mere i Europa-Parlamentet. Vi er allerede blevet enige om at reducere Parlamentets CO₂-fodspor med 30 % inden 2020. Vi bør foregå medlemsstaterne med et godt eksempel ved at reducere vores CO₂-fodspor med 50 %.

Vi ved alle, at der er store muligheder for energibesparelser på vores daglige arbejdsplads samt for at nedbringe vores miljømæssige fodspor, hvilket vi kan og bør gøre.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Hr. formand! Europa-Parlamentet har i dag meddelt Kommissionen decharge for 2008, hvilket er godt. Der har aldrig tidligere været så lav en frekvens af uregelmæssigheder som i år.

I de tre seneste år har det været muligt at halvere de områder, hvor uregelmæssighedsfrekvensen var over 5 % og dermed over tolerancegrænsen. Kun samhørighedsområdet lader meget tilbage at ønske. Fremover skal der specielt på dette område gøres en større indsats. Jeg skal specielt fremhæve området vedrørende landbruget og naturressourcerne. Uregelmæssighedsfrekvensen på dette område var på under 2 % og dermed helt klart i den grønne zone. Overvågnings- og kontrolsystemerne er effektive.

I denne forbindelse vil jeg imidlertid gerne nævne den førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet, der nævnes i dechargebetænkningen. Det er yderst problematisk at bevilge flere midler til Tyrkiet i betragtning af manglen på målbare kriterier. Det er uacceptabelt at give EU-midler til tredjelande uden fastlagte indikatorer. Det er afgørende med en direkte kontrol af udbetalingerne og anvendelsen af midlerne. Først da kan støtten få den ønskede virkning.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Artikel 11 i den europæiske menneskerettighedskonvention definerer retten til at deltage i fagforeningsaktiviteter som en menneskeret. I direkte strid med denne retsforordning afsagde den ungarske militærdomstol i sidste uge en alvorlig dom over Judit Szima, der er leder af en fagforening for over 10 000 politibetjente, for en aktivitet, der både fra en lægmands og fra en professionel jurists perspektiv udelukkende var et forsvar af arbejdstagerrettigheder samt udførelse af en fagforeningsaktivitet. Jeg vil understrege, at det ikke skete i en bananrepublik i et udviklingsområde, men i en af EU-medlemsstaterne. Her i Europa-Parlamentet og i de forskellige udvalg taler vi konstant om det faktum, at EU's engagement i menneskerettigheder med Lissabontraktatens ikrafttrædelse er øget, og at forsvaret af rettigheder er blevet mere effektivt. Jeg vil bede om at få gjort sagen om Judit Szima til et testtilfælde, et casestudie, og vi bør alle følge nøje med i, hvordan denne tapre kvinde med håndhævelsen af

den europæiske menneskerettighedslovgivning kan forsvares og genvinde den værdighed og det levebrød, hun har mistet.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Hr. formand! En camoufleret form for menneskehandel blomstrer i Polen. Det sker på grund af den totale prioritering af markedets liberale og antihumanitære lov. I de seneste år er adskillige lejligheder og hele boligblokke tilhørende de statsejede virksomheder blevet solgt sammen med deres beboere som en del af en privatisering af den tidligere Folkerepublik Polens aktiver.

Beboerne er oftest ældre og tilmed også ofte syge mennesker, der ikke blev tilbudt nogen forkøbsret til boligerne. Under pres fra voldsomt stigende huslejer kommer de i gæld og sættes ofte på gaden. De grundlæggende menneskerettigheder krænkes. Der er brug for hensigtsmæssige retlige og udøvende instrumenter, der giver EU-medlemsstaternes myndigheder mulighed for at handle effektivt for at beskytte beboerne i privatiserede lejligheder, der tidligere tilhørte statsejede selskaber. Der er også brug for øjeblikkelig støtte fra offentlige midler for at hjælpe ofrene for en antihumanitær privatisering.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hr. formand! Jeg tager ordet, så jeg kan afsløre en uretfærdighed

Lad os ikke bilde os selv ind, at de almindelige grækere er helt uden skyld i det, der er sket i Grækenland. Grunden til det, der er sket i landet, og det, der bidrog til finanskrisen, er den 14., 15. og 16. månedsløn sammen med pensioner og privilegier, der ikke findes andre steder i EU, og som er helt ukendte.

Grækenland har i de seneste 10 år løjet over for Den Europæiske Centralbank om økonomiens tilstand. Men på dette afgørende tidspunkt har Europas ledere stemt for at give Grækenland en belønning på 110 mia. EUR for dets løgne og bedrag. Samtidig straffes lande som f.eks. Bulgarien og Estland, der har forvaltet deres finanser på eksemplarisk vis, for denne krise, hvilket sandsynligvis vil udskyde deres indtræden i euroområdet.

Det her er en forskelsbehandling, der hverken er euroområdet eller EU værdig. Det er rimeligt, at de skyldige straffes, og at lederne af euroområdet beder Grækenland om at træde ud.

Formanden. Det afslutter dette punkt.

23. Gruppefritagelsesordning for motorkøretøjer (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om:

– den mundtlige forespørgsel af Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle og Kyriacos Triantaphyllides for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse til Kommissionen om varetagelse af forbrugernes interesser i forbindelse med konkurrencereglerne for motorkøretøjsbranchen i det indre marked (O-0044/2010 – B7-0209/2010); og

– den mundtlige forespørgsel af Sharon Bowles for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål om gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, stedfortræder for spørgeren. – (EN) Hr. formand! Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål har stillet dette spørgsmål, fordi det med interesse har fulgt revisionen af gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer og mener, at man skal gøre sig grundige overvejelser.

Som De ved, er gruppefritagelsesforordninger meget vigtige instrumenter for erhvervslivet. Denne forordning blev vedtaget i 2002. Dengang mente Kommissionen, at der var en oligopolistisk situation på det europæiske bilmarked, hvor de seks største producenter i Europa havde en samlet markedsandel på 75 %. På denne baggrund mener Kommissionen, at motorkøretøjssektoren ikke bør medtages i den generelle vertikale gruppefritagelsesforordning, og den vedtog derfor en særlig forordning.

Denne forordning udløber den 31. maj 2010. Kommissionen mener nu, at markedet for salg af nye køretøjer er meget konkurrencedygtigt, og at koncentrationsniveauerne har været faldende. Som følge af denne vurdering mener Kommissionen, at der ikke længere er brug for en særlig gruppefritagelse for salg af nye biler og erhvervskøretøjer. Den foreslår, at der vedtages en særlig gruppefritagelsesforordning for reparations- og vedligeholdelsestjenester samt for reservedelsdistribution.

Parlamentet bekymrer sig om denne reform. Som bekendt står EU i øjeblikket over for en usædvanlig finansiell og økonomisk krise og en høj arbejdsløshed. Den europæiske bilindustri er en vigtig sektor af den europæiske økonomi, der bidrager til hele økonomiens beskæftigelse, innovation og konkurrenceevne. Vi finder det

nødvendigt at etablere generelle betingelser for at gøre denne sektor bæredygtig og i stand til at forblive økonomisk effektiv og grøn.

Der er også behov for at sørge for at sikre gunstige betingelser for de små og mellemstore aktører på dette marked. Vi må ikke glemme betydningen af SMV'er som jobudbydere og nærhedsleverandører. Adskillige bilhandlere og -reparatører har imidlertid udtrykt alvorlig bekymring over de nye lovgivningsmæssige rammer og hævder, at de vil føre til en yderligere forværring af magtbalancen mellem producenter og resten af bilindustriens værdikæde

Derfor vil Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål stille kommissær Almunia følgende spørgsmål. For det første: Hvilke resultater af markedsanalysen fik Kommissionen til at konkludere, at det primære marked i øjeblikket er konkurrencedygtigt, og at eftersalgsmarkedet forsat er problematisk?

For det andet: Hvordan vurderer Kommissionen magtbalancen mellem bilproducenter og bilforhandlere under den aktuelle gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer og under de foreslåede retslige rammer? Er der aktører med en simpel eller kollektiv dominerende position?

For det tredje: Hvordan agter Kommissionen at overvåge udviklingen af markedsstyrken på det primære marked og eftersalgsmarkedet? Hvilke foranstaltninger foreslår Kommissionen gennemført, hvis det viser sig, at konkurrencemæssige forhold på specielt det primære marked er blevet markant værre?

For det fjerde: Hvad er den forventede effekt af de nye juridiske rammer for forbrugere – specielt med hensyn til priser og de tilbudte betingelser?

For det femte: Hvilke af de kommentarer, som Kommissionen modtog fra interessenterne under høringen, agter Kommissionen at indarbejde i de endelige retlige rammer?

Endelig: Vil Kommissionen overveje at foreslå en harmonisering af lovgivningen på distributionsområdet, f.eks. ved at ændre direktivet om kommercielle agenturer for at sikre, at alle handlende nyder godt af det samme høje kontraktmæssige beskyttelsesniveau i alle EU-medlemsstater?

Malcolm Harbour, spørger. – (EN) Hr. formand! Jeg er meget glad for på vegne af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse at være til stede her i aften for at præsentere vores version af sagen, og jeg ønsker især at takke vores kollegaer fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål, der selvfølgelig har ledelsen i konkurrencespørgsmål, for deres tætte samarbejde med os, for det er helt klart et element af konkurrencepolitikken, der også har grundlæggende interesse for forbrugerne, og vi har fra vores side sikret os, at nogle af disse forbrugerelementer er meget godt repræsenteret.

Først og fremmest synes jeg, at elementerne af Kommissionens forslag vedrørende salgs-, service- og reparationsmarkedet er meget i tråd med de forbrugerinteresser, vi har taget op i vores udvalg – ikke specifikt i spørgsmål vedrørende GD Konkurrence, men f.eks. specielt inden for områderne vedrørende oplysning om service og reparation, hvor vi i dette tilfælde arbejdede sammen med Miljøudvalget om bestemmelserne vedrørende tekniske oplysninger vedrørende miljøstandarder for motorkøretøjer. Jeg finder de elementer, der er styrket i det nye forslag, meget kærkomne med hensyn til at bevare konkurrencen mellem uafhængige reparatører og markedsadgang for reservedele med tilsvarende kvalitetsmærkninger: en åbning af dette marked er meget velkommen.

Det eneste forbehold, vi vil gøre opmærksom på, og som er indeholdt i den beslutning, der er til afstemning i morgen, handler om tilgængeligheden af informationer. Vi er ikke overbevist om – De ønsker måske at overbevise os, men vi er ikke overbevist – at de offentliggjorte retningslinjer nødvendigvis er tilstrækkelig stærke eller gennemførbare til at sikre, at disse tekniske oplysninger er tilgængelige, specielt fordi det bliver muligt for bilfabrikanter at gøre sådanne oplysninger tilgængelige i et elektronisk format, der uden den rette software og de rette søgemuligheder måske ikke er så værdifulde for servicereparatøren, som vi ville forvente.

Når det så er sagt, vil jeg nu gerne vende mig mod spørgsmålet om salg, som vi netop har hørt næstformanden for Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål tale så udførligt om. Med hensyn til salg er vi langt mindre overbeviste om, at Kommissionen virkelig har taget hensyn til forbrugernes bekymringer. Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål afholdt en meget vigtig høring, hvor både forhandlere og forbrugerrepræsentanter gav udtryk for deres ægte bekymring over, at de beskyttelsesforanstaltninger, der klart blev indført i 2002 for at sikre konkurrence på salgsmarkedet – mange af dem som svar på Europa-Parlamentets bekymringer – ganske enkelt er blevet fejlet bort af det, vi opfatter som en temmelig overdreven tjenstivrighed fra Deres side for at forenkle spørgsmål og gøre livet lettere for Dem at håndtere som forvaltning.

Der kan være problemer hermed, men jeg vil fortælle Dem – og jeg vil bede Dem om at se på forklaringerne fra vores høring – at forhandlere og forbrugere har alvorlige forbehold med hensyn til at bringe automobildistributionen direkte ind i den generelle gruppefritagelse. Der blev opbygget klare beskyttelsesforanstaltninger tilbage i 2002 – hvilket ikke er specielt lang tid siden i bildistributionskredsløbet – for at genoprette magtbalancen mellem uafhængige forhandlere og producenter. Forhandlerne vil formentlig sige, at det har fungeret temmelig godt i den forløbne tid. Hvis man ser, hvad der er sket på markedet, vil de indse, at det var tilfældet.

Jeg vil også gerne minde kommissæren om – for han var vist ikke til stede på det tidspunkt – at bilproducenterne drev megen lobbyvirksomhed for at forklare, at disse bestemmelser var overdrevne, mens forhandlerne gik ind for dem. Hvad så nu? Nu siger forhandlerne til os, at bestemmelserne er for svage, mens producenterne er yderst tilfredse med dem.

Det er De efter min mening nødt til at se på. Jeg siger ikke, at vi skal standse processen – jeg synes, at det er det rigtige at gøre nu, hvor vi kun er nogle få dage fra en implementering – men i morgendagens beslutning siger vi: Se venligst på de opdaterede data og oplysninger. Jeg vil også sige, at kommissær Barnier skal til at udarbejde en rapport om konkurrencen i detailforsyningskæden. Automobilsektoren skal være en del af det, og De skal se på det, fordi vi har brug for en konsekvent politik fra Kommissionens side.

For det andet siger de papirer, som jeg har set fra deres tjenestegrene: Mener De, at det er en forberedelse til den nye generation af grønne biler, elektriske køretøjer og lavemissionskøretøjer? Der er intet i Deres analyse, der har samlet noget af dette op.

Nu har vi hr. Tajanis dokument. Vil De inden for det kommende år se på hr. Tajanis og hr. Barniers dokumenter og forsikre os om, at det er det rette at gøre? Hvis De gør det, vil De sikkert genskabe nogen troværdighed her, da vi fortsat ikke er sikre på, hvad De planlægger at gøre.

Joaquín Almunia, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Den nuværende gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer udløber den 1. juni i år, og vi er nødt til at vedtage en ny forordning inden denne dato. Kommissærkollegiet har sat dette emne på dagsordenen for vores møde den 26. maj.

Det forslag, der nu drøftes i vores tjenestegrene og om nogle få dage med vores kabinetter – som forberedelse til de kollegiale samtaler – er resultatet af en dybtgående analyse af sektoren. Den offentlige høringsproces startede i juni 2006. Tre et halvt år senere – i december måned i fjor – offentliggjorde Kommissionen udkastet til en gruppefritagelse samt retningslinjer. Under hele denne proces har interessenter, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne været tæt involveret, og der er taget hensyn til mange argumenter. En række drøftelser, workshoper og initiativer har også fundet sted – bl.a. her i Parlamentet. Den seneste drøftelse fandt sted den 12. april i år i Økonomi- og Valutaudvalget. Hvad er hovedkonklusionerne af denne lange høringsproces?

Først og fremmest lærte vi noget positivt: At forbrugerne i Europa nyder godt af en stærk konkurrence på bilsalgsmarkedet. I vores årlige bilprisrapporter har vi beskrevet 80 bilmodeller fra omkring 25 producenter, og priserne er ikke den eneste faktor, der fortæller os, at konkurrencen er sund. Der er også et større udvalg end for 10 år siden med flere tilgængelige mærker for hver biltype. Under disse omstændigheder kan man dårligt påstå, at en bilproducent – individuelt eller kollektivt – har en dominerende stilling.

De aktuelle ordninger indeholder sektorspecifikke regler, der var fornuftige i 2002, hvor man forventede en konsolideringsbølge inden for køretøjssektoren. Konsolideringsperioden blev ikke til noget, og i stedet har vi i dag et meget konkurrencepræget marked. Ved at give større fleksibilitet i distributionen af køretøjer vil de foreslåede ændringer genskabe producenterens incitamenter til at reducere bilsalgsmkostningerne. Tillad mig at minde om, at distributionsomkostninger i gennemsnit udgør 30 % af prisen på en ny bil. Ved at reducere disse omkostninger vil producenterne forbedre deres konkurrenceposition med deraf følgende fordele for forbrugerne.

Jeg er udmærket klar over, at der er bekymringer over de foreslåede ændringer vedrørende salg af flere mærker og kontraktmæssig beskyttelse af forhandlere, og begge spørgere har nævnt disse bekymringer. Jeg vil understrege, at salg af flere mærker forekommer – og at det fortsat vil findes – hvor markedetsrealiteterne kræver det. Det er tilfældet i lande med meget store forhandlere, der har kapaciteten til at distribuere adskillige mærker – f.eks. i Det Forenede Kongerige – og det er også tilfældet i tyndt befolkede områder, hvor det giver økonomisk mening for forhandlerne at sælge forskellige mærker fra samme sted.

Det var realiteten, før den aktuelle gruppefritagelse blev vedtaget i 2002, og det er realiteten otte år senere, men dengang som nu var salg af et enkelt mærke den mest almindelige distributionsmodel. Vi har bemærket,

at bilproducenter i stigende grad har tyet til andre distributionsformer inklusive producentejede afsætningssteder.

Distributionens udvikling i eksempelvis Tyskland er karakteristisk for denne tendens, hvor 68 % af bilerne sælges gennem forhandlernet i modsætning til 90 % før forordningens ikrafttræden i 2002. Ikke desto mindre har vi taget hensyn til de bekymringer, der blev lagt for dagen under høringerne inklusive høringerne her i Parlamentet, og der er introduceret en række forholdsregler med hensyn til forhandling af flere mærker.

Jeg vil også understrege, at vi foreslår en overgangsfase, hvor den aktuelle lovgivning vil være gældende frem til udgangen af 2013 for bildistributionsmarkedet for at give de forhandlere, der investerede i salg af flere mærker, tid til at afskrive deres investeringer.

Baggrunden for vores forslag om at afskaffe klausuler om kontraktmæssig beskyttelse af forhandlere er ganske enkelt, at konkurrencelovgivningen ikke er et passende instrument til at løse problemerne med eventuelle ubalancer mellem kontraktens parter. Disse emner, der blev diskuteret under udarbejdelsen af forordning (EF) nr. 1/2003, hører ind under handelsretten.

På et konkurrencepræget marked som bilmarkedet bør konkurrencelovgivningen ikke blande sig i magtbalancen mellem de forskellige kontraherende parter. Det ville være forstyrrende. Vi skal være rimelige, når vi blander os i markedernes funktion.

Under høringsprocessen erfarede vi også nogle andre og måske mindre positive ting: Til forskel fra bilpriserne er de gennemsnitlige reparationsomkostninger faktisk steget i de seneste år. Reparation og vedligeholdelse er meget vigtig for forbrugerne – ikke kun på grund af sikkerhed og pålidelighed, men også fordi værkstedsregningerne tegner sig for 40 % af de samlede omkostninger ved at eje en bil. Uheldigvis forringes de uafhængige værksteders evne til at konkurrere med de autoriserede værksteder fortsat af en række restriktioner inklusive begrænset adgang til reservedele og tekniske oplysninger. Derfor skal vores reform give de uafhængige værksteder bedre adgang til reservedele og tekniske oplysninger og forhindre dem i at blive udelukket fra markedet af andre og nyere metoder. Det vil give reparationer af bedre kvalitet samt lavere priser.

Afslutningsvis vil jeg sige, at de nye rammer efter min mening klart vil være mere gunstige for forbrugerne. Vores hovedprioritet er at øge konkurrencen på eftersalgsmarkedet – inden for reparationer og vedligeholdelse – hvor der er den største mangel på konkurrence. Skønt køretøjsproducenterne kan have en stærk handelsmæssig position over for forhandlerne, konkurrerer de voldsomt med hinanden, og i dag er der intet behov for at afvige – for at bevare konkurrencen om denne type af aftaler – fra gruppefritagelsesforordningen for vertikale aftaler, der blev vedtaget for nylig af Kommissionen, og som også træder i kraft sidst på denne måned. Kommissionen og i særdeleshed min tjenestegren, GD Konkurrence, vil følge sektoren meget nøje, og der skal ikke herske nogen tvivl om Kommissionens målsætning om at håndhæve konkurrencereglerne og træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis der registreres alvorlige brud eller mangler.

Othmar Karas, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Nu har vi hørt meget. Med denne mundtlige forespørgsel og beslutning ønskede vi at lytte til bilhandlerne og de små og mellemstore virksomheder, da Kommissionen ikke har været tilstrækkelig opmærksom på deres ønsker i de seneste år. Under denne høring blev der givet udtryk for bekymring og ængstelse fra først og fremmest bilhandlere på grund af ulige behandling i forhold til producenterne. Man nævnte juridisk usikkerhed såvel som reduceret konkurrence på grund af problemer for de mindre bilhandlere. Vi har imidlertid ikke modtaget et svar.

Jeg opfordrer Dem til – ét minut i 12 – at bruge de 21 dage frem til den 26. maj til at indarbejde den beslutning, der vedtages i morgen af Parlamentet, i Deres forordning for at møde bilhandlerne på halvvejen uden at sætte den kurs, som Kommissionen ønsker at tage, på spil. Vær venlig at tage Parlamentet samt bilhandlernes bekymringer alvorligt, og indarbejd deres samt de små og mellemstore virksomheders bekymringer i forordningen.

Olle Ludvigsson, for S&D-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne fremhæve fire emner i denne forhandling. For det første er der en uheldig tendens til at sætte de små og store virksomheder i bilindustrien op mod hinanden. Til en vis grad har de forskellige interesser, men vi skal primært fokusere på at skabe et system af forordninger, der sætter dem i stand til at arbejde effektivt sammen.

For det andet er det et meget positivt tegn, at konkurrencen på nyvognsmarkedet er forbedret i det seneste år. Det er et godt eksempel på det faktum, at intet marked er umuligt, og at det på lang sigt er muligt at opnå

meget gennem konkurrencestyrkende foranstaltninger. Forhåbentlig vil vi i fremtiden se en lige så positiv udvikling på eftersalgsmarkedet.

For det tredje er det vigtigt for Kommissionen meget aktivt at følge den konkurrencemæssige udvikling på nyvognsmarkedet. Den bør fortsat overvåges. Alle interesserede parter skal hurtigst muligt modtage endelige oplysninger vedrørende de regler, der gælder fra juni 2013.

For det fjerde bør vi intensivere vores drøftelser om, hvordan vi skifter over til grønne og mere miljøvenlige biler. Det er bestemt en vigtig proces. På den ene side skal konkurrencereglerne være fleksible med hensyn til de tilskud, der er nødvendige for at få elektriske biler og andre miljøvenlige alternativer etableret på markedet, og på den anden side skal reglerne sikre, at miljøvenlige biler ikke stilles dårligt i detailsektoren eller på eftersalgsmarkedet.

Cristian Silviu Buşoi, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Køb og vedligeholdelse af en bil opfattes som en af husholdningernes vigtigste udgifter. Selve målet med konkurrencepolitikken er at sikre forbrugernes valgfrihed og adgang til produkter til lavere og mere overkommelige priser.

Som medlem af Europa-Parlamentet og dermed repræsentant for EU-borgere, der også er forbrugere på bilmarkedet, er jeg dybt bekymret over revisionen af gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer og dens betydning for forbrugerne. Kommissionen – og jeg lyttede meget opmærksomt og omhyggeligt til kommissærens argumenter – hævder, at denne sektors særlige forordning ikke længere er nødvendig for salgsmarkedet, da der er tegn på, at konkurrencemålene er nået, og der er fundet et passende konkurrenceniveau.

I princippet var jeg ikke imod fjernelsen af blokfritagelsen for den specifikke sektor, hvis ikke der var nogen risiko for forbrugerne. Vi bør bruge den treårige overgangsperiode til at vurdere effekten af beslutningen for at udelukke salg fra gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer. De store bilproducenter har en klar overvægt. Jeg vil gerne høre Kommissionens synspunkter om måder til at sikre, at de ikke udnytter deres markedsandel og begrænser de valg, forbrugerne bør have på markedet.

Jeg vil også gerne støtte forslaget om at bevare den særlige gruppefritagelse for reparation og vedligeholdelse, der viste sig at være mindre konkurrencepræget end salgsmarkedet. Min bekymring vedrørende eftersalgsmarkedet drejer sig specielt om de tilfælde, hvor forbrugerne unødvendigt bindes til en særlig aktør for reparation af deres bil. Det kan enten skyldes, at de uafhængige reparatører ikke har ordentlig adgang til de nødvendige tekniske oplysninger, eller at bilproducenterne fortolker garantibetingelserne på en grov måde.

Det er en uacceptabel begrænsning af forbrugernes valg, og jeg forventer, at Kommissionen finder løsninger til at ændre sådanne situationer. Jeg vil derfor opfordre Kommissionen til at skabe nogen afklaring vedrørende de foranstaltninger, den agter at træffe for at undgå denne situation, der er skadelig for forbrugerne.

Konrad Szymański, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. Almunia! 80 % af komponenterne af enhver ny bil fremstilles af uafhængige producenter. På den anden side har producenterne af bilerne en enorm kommerciel fordel i forhold til komponentproducenterne og de uafhængige værksteder.

Vi skal gøre vores yderste for at sikre, at det europæiske bilmarked ikke igen begynder at ligne et oligopol. Vores borgere skal sikres retten til at vælge både reservedele og uafhængige værksteder. Der er brug for adgangsgarantier til tekniske oplysninger. Vi skal gøre en indsats for at kæmpe mod producenternes misbrug af garantier. Autoriserede værksteder skal også have ret til at købe reservedele samt værktøj og udstyr til deres værksteder fra uafhængige producenter. Uden en klart defineret garanti i den nye forordning vil valgfriheden for europæiske kunder fortsat være fiktion.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Hr. formand! Udvalget om Industri, Forskning og Energi mener naturligvis også, at det er vigtigt at beskytte små og mellemstore virksomheder. Konkurrence, hr. kommissær, er ikke et mål i sig selv.

Hvis vi ser på situationen for små forhandlere og små værksteder, er der brug for at øge deres økonomiske muligheder, ellers er der en skønne dag kun store forhandlere og store værkstedskæder tilbage. Det omfatter for det første en egentlig autorisation til at føre flere mærker. Det omfatter uindskrænket adgang for værksteder og forhandlere til oplysninger om køretøjer og reparationsmuligheder. For det tredje omfatter det de nødvendige muligheder for at opnå kvalifikationer. Vi talte tidligere om elektromobilitet. De skal også kunne vedligeholde el-biler. For det fjerde har de brug for investeringssikkerhed, med andre ord kontraktlig beskyttelse og ikke flere ændringer. De har brug for at kunne foretage sikre investeringer for en lang periode.

Frank Engel (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Lad os tale om bilforhandlerens virkelighed. Bilforhandlerne i mit land såvel som i andres er bekymrede over det himmelråbende misforhold mellem deres og producenterens handlefrihed. Med forordning (EF) nr. 1400/2002 blev dette misforhold mindsket. Uden den ville sektoren for bildistribution, som allerede har lidt under krisen, stå med en stigende usikkerhed med hensyn til sine investeringer og kommercielle formål.

De krav, producenter stiller til forhandlere, vil ganske enkelt blive utålelige og umulige at håndtere for et stort antal beskedne værkstedsejere. I hvert fald er det, hr. kommissær, ikke konkurrence, der står på spil her. Konkurrencen ville stige mellem bilproducenter og ikke mellem forhandlere eller mellem forhandlere og producenter. Lokale værkstedsejere kan ikke udgøre en trussel mod den frie konkurrence i Europa.

De taler om markedsdominans, potentiel dominans. Så lad os tale om det! Denne dominans findes ikke, når det drejer sig om konkurrerende producenter. Den findes ikke i relation til andre fabrikker. Den findes mellem bilproducenter og distributører, og den realitet er blevet påvist i hele EU.

Kommissionen er ved at indtage en videnskabelig holdning på basis af store virksomheder for at håndtere et enormt antal små aktører, som kun ønsker én ting, nemlig en smule frihed og en smule sikkerhed i deres handel med bilproducenter, hvis praksis i forhold til deres forhandlere i nogle tilfælde udvikler sig rent ud sagt rystende. Det er David mod Goliath, bortset fra at Kommissionen denne gang synes at ville sikre sig, at det med sikkerhed bliver Goliath, der vinder.

Holdningen og argumentationen bag afskaffelsen af fritagelsesforordningen er afsporet, forkert og målrettet de forkerte mennesker. At reducere værkstedsejeres handlefrihed, retssikkerhed og investeringsvilje vil ikke fremme det indre marked og vil bestemt ikke fremme forbrugernes interesser.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Bilindustrien i EU, herunder både bilproducenter og producenter af bildele, skal forblive økonomisk effektiv og innovativ.

Eftersom vejsikkerheden påvirkes af konkurrenceforholdene i bilindustriens reservedelsmarked, henstiller vi til Kommissionen, at den fremmer en effektiv konkurrence på reservedelsmarkedet, så priserne på alle former for reservedele bliver overkommelige. Kunderne bør kunne købe bil til konkurrencedygtige priser og vælge den leverandør, de ønsker skal udføre reparationer og vedligehold, uanset hvilket distributionssystem leverandøren har valgt.

Med den kommende lovramme skulle der blive garanti for, at SMV'er i bilsindustriens logistikkæde kan få gunstige betingelser, og en voksende afhængighed af store producenter skulle kunne forhindres. Desuden bør de nye bestemmelser i forordningerne om den generelle gruppefritagelsesordning i bilindustrien udvides til at omfatte en definition på slutbrugere, for at leasing også kan tages i betragtning.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Det er klart fremgået af tidligere taler, at Parlamentet er meget bekymret over især balancen mellem bilforhandlere og bilproducenter, hvilket også uundgåeligt afspejles i de ydelser, forbrugerne modtager.

Denne balance skal være tydelig især i små markeder og tyndt befolkede områder som f.eks. Finland og andre steder i Skandinavien. For os har det førsteprioritet at tillade køb og salg af flere mærker hos forhandlerne, og det er en hovedforudsætning for at garantere, at forbrugerne har den fornødne adgang til bilindustriens ydelser.

Befolkningen i Finland er på fem millioner, og der vil blive solgt ca. 100 000 biler i år. Det lyder måske som et latterligt lille antal, og derfor er det yderst vigtigt, at disse ændringer ikke på nogen måder bringer forhandling af flere mærker i fare.

Den tidligere forordning, som gav garanti for forhandling af flere mærker, var en fremragende forordning, så vi er nødt til at spørge, hvorfor den skal ændres nu. En anden væsentlig effekt vil være, at forhandlerens forhåbninger om at imødekomme forbrugerne i tyndt befolkede områder sandsynligvis vil bryde, og det vil sandsynligvis gøre det svært for forbrugerne at erhverve biler lokalt. Det kan måske også betyde, at små mærker slet ikke vil være at finde andre steder end i tæt befolkede områder, og forbrugerne vil derfor få et langt mindre udvalg af bilmærker.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! De har nu lyttet til os, og De kunne næsten betragte det som forskellen mellem teori og praksis. Jeg kan kun gentage min bøn til Kommissionens formand fra foråret 2009.

Vi har uløste spørgsmål vedrørende bilforhandlere og små og mellemstore virksomheder, en finans- og økonomisk krise samt et usikkert vækst- og beskæftigelsesmarked. Det bedste ville være at forlænge den nuværende forordning i stedet for at lave en ny, der blot vil forværre alle disse problemer. Vi har problemet med forskellige nationale forordninger, hvis man kun må forhandle ét mærke. Vi er imod ikkebindende etiske regler og for en effektiv håndhævelsesmekanisme. Vi ønsker, at 30 %-grænsen for køb af reservedele forbliver, som den er, fordi den giver autoriserede bilforhandlere større valgfrihed.

Retningslinjerne er ikke klare nok til at sikre, at der som før er adgang til tekniske oplysninger. Der er vigtige kontraktparagraffer, som De blot har udeladt, nemlig dem, der vedrører bestemmelser om opsigelse og opsigelsesperioder, forhandling af flere mærker, virksomhedsoverdragelser og afgørelse af tvister. Gå venligst også i brechen for de små og mellemstore virksomheder. Forhandling af flere mærker er en konkurrenceparameter og bidrager til beskyttelse af forbrugerne. Vi ønsker mere konkurrence. At begrænse de små og mellemstore virksomheders og bilforhandlernes muligheder vil mindske konkurrencen. Vi beder Dem tage skyldigt hensyn til markedet, virksomhederne og Parlamentets beslutning og bruge de 21 dage, De endnu har til rådighed.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Alle talerne i Parlamentet har faktisk talt til fordel for en SMV-venlig forordning. Vi har brug for et stærkt distributionssystem. Små distributører beskæftiger mange mennesker. Det er vigtigt for dem, at konkurrencen i systemet bibeholdes, lige så vel som det er det for forhandlerne – uanset om de er store eller små. Konkurrencen skal fungere. Jeg mener, at forbrugerne især inden for bilindustrien også har ret til en konkurrence, der fungerer, så de ikke står med meget ensidige systemer, hvor der ikke længere er valgfrihed. Det er netop denne valgfrihed, der vil være vigtig i fremtiden, især i landområder, og vi er nødt til at sikre, at der tages vidtgående hensyn til landområderne. Jeg mener derfor, at hr. Karas havde fuldstændig ret, da han sagde, at vi har meget lidt tid tilbage og derfor bør bruge den effektivt.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne sige, at alle nu må være enige om, at en bil ikke længere er luksus, men en nødvendighed. Det gik meget klart op for mig for to uger siden, da den vulkanske aske ramte. Jeg var nødt til at køre tværs igennem Europa, gennem England, i bil og med tog og færgе, og aldrig har jeg følt mig så uafhængig og glad, som da jeg sad i min egen bil.

Så alt, hvad De kan gøre, for at forbrugerne får valgmuligheder osv., er meget vigtigt, men ikke på bekostning af den lille eller mellemstore bilforhandler. De fleste af disse er familieejede virksomheder i små byer og landsbyer. De sørger for en god handel for alle og prøver at imødekomme markedet og konkurrere under åbenlyst meget vanskelige forhold, så jeg er helt enig med hr. Karas og andre talere i, at vi skal tage hensyn til disse mennesker videre frem, så deres overlevelse sikres.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Jeg vil først gerne sige, at jeg forstår bestræbelserne på at sikre forbrugerne valgfrihed med hensyn til at vælge deres foretrukne værksted.

På den anden side kan jeg imidlertid se de objektive grænser for en absolut frihed på området. Præcis som det ikke ville falde nogen af Dem ind at sende et europæisk Airbus til serviceeftersyn hos et Tupolev-værksted, er ejeren af et givent bilmærke afhængig af bilproducentens teknologi og arbejdsprocesser, når det gælder serviceeftersyn.

Hvis en bilproducent giver en kunde garanti på en bil, har han ret til at forlange af kunden, at serviceeftersyn foretages i overensstemmelse med hans specifikke instruktioner. Hvis en forbruger får vedligeholdt sin bil på et værksted, hvor de ansatte ikke har den fornødne ekspertise og viden, er der risiko for, at de ikke udfører arbejdet ordentligt, og at bilen måske endda bliver beskadiget. Hvis vi ønsker at beskytte forbrugerne, kan vi derfor ikke forvente, at alle værksteder vil være lige rustet til at yde service på alle bilmærker. Som forbruger vil jeg foretrække at se veludstyrede værksteder med veluddannet personale til at tage sig af et specifikt bilmærke. Specialisering og et afbalanceret forhold til producenten er også den bedste vej frem for kunden.

Joaquín Almunia, næstformand i Kommissionen. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne først takke for Deres fortræffelige formandskab for dette møde og også takke alle de medlemmer, som har talt under forhandlingen.

Jeg vil gerne takke Dem alle meget oprigtigt for ikke blot Deres taler her i dag, men for alle Deres usædvanlig interessante og værdifulde bidrag under det, der, som jeg nævnte i min tale, har været et langstrakt og vidtforgrenet rådslagningsforløb, hvis jeg må sige det sådan. Der har været rådslagning med ikke blot Parlamentet, dets medlemmer og dets udvalg med ansvar for bilrelaterede spørgsmål, konkurrence mellem forhandlere og forbrugere, men også rådslagning med medlemsstaterne, alle interessenter og alle andre, der har ønsket at tilkendegive deres mening.

Målet med enhver forordning eller beslutning, der vedrører konkurrence, er at gavne forbrugerne. Det er målsætningen, vores hovedanliggende og hovedformål med vores forordning.

Når forbrugerne forbereder sig på den vigtige beslutning at tage hen til en forhandler – for som én iblandt Dem sagde, er det en stor udgift for alle forbrugere og husholdninger – ønsker de at undersøge priser og kvalitet, at kunne sammenligne, og det kan de. De kan sandsynligvis gøre det med større lethed i dag end nogensinde før. De ønsker at kunne træffe deres valg uden hindringer og uden forhindringer på grund af manglende konkurrence. Vi mener, at med den nye forordning vil denne mulighed for at vælge blive udvidet. Den vil ikke blive indskrænket, den vil tværtimod blive udvidet. De kan og skal kunne vælge – som mange iblandt Dem har sagt – eftersalgsservice, reparationsværksted til deres bil og serviceværksted til deres bil. De ønsker, at disse værksteder, uanset om de hører ind under eller er forbundet med bilproducenten eller ej, har eller får de korrekte tekniske oplysninger og de reservedele og specifikationer, de har behov for.

Med Kommissionens aktuelle forslag forbedres alt dette. Alt dette forbedres. Kig venligst på, hvad der står i den tekst, De har set, udkastet og de medfølgende retningslinjer. I alle disse forhold vil den fremtidige forordning give forbrugerne flere fordele end den nuværende.

Små og mellemstore virksomheder – hvad er der sket her? Det er vigtigt at lytte til folks meninger, og vi lytter til dem med meget stor opmærksomhed og interesse. Jeg mener alles meninger, herunder Deres, naturligvis.

Hvad er der sket med de små forhandlere i de seneste år? Er de blevet flere eller færre? Har de haft større muligheder for at komme ind i distributionskæden, på distributionsmarkedet, er deres muligheder blevet forringet, eller er de stødt på forhindringer? Det har mest været det sidste. Det er sandheden. Det var naturligvis ikke hensigten hos dem, der udarbejdede og traf beslutning om forordningen i 2002, men det er, hvad erfaringen har vist os i de seneste år. Det er, hvad vi ønsker at rette op på.

Hvad er der sket indtil nu eller sker der stadigvæk med visse værksteder og visse producenter af reservedele? De har problemer, som vil forsvinde med den nye forordning og de nye retningslinjer.

Vi foreslår derfor en forordning og retningslinjer, der vil bidrage til at forøge valgmulighederne og mulighederne for små virksomheder i hele kæden fra produktion af reservedele til reparation af biler.

Hvad angår forhandlerne, som mange iblandt Dem har nævnt, og som jeg har lyttet til direkte og ikke blot via tekster fra skriftlige samråd eller møder, jeg ikke har deltaget i, har jeg haft et overordentlig konstruktivt møde med dem, hvor jeg har tilbragt tid sammen med dem og talt med dem. Ikke alle forhandlere deler de samme interesser. Der er store forhandlere, som har en solid position i markedet i nogle af medlemsstaterne, og der er også mange små forhandlere, som er mere tilfredse med det, vi foreslår nu, end med det, der har eksisteret siden 2002, fordi de har set, at visse forhold, der ikke var tilsigtet af lovgiveren i 2002, ikke har været i deres interesse, men snarere har gjort det svært for dem at klare konkurrencen fra de store forhandlere.

Endelig vedrørende tidsfrister for annullering. Vi sørger for beskyttelse. Vi sørger endog for undtagelser i hvert enkelt tilfælde, hvor vi finder, at konkurrencen lider skade under de eksisterende forordninger, både forordningen om køretøjer og den generelle forordning om gruppefritagelser, på trods af vores intentioner som lovgivere. Og vi kan afstå fra at anvende forordningen, hvis vi ser, at den ikke beskytter konkurrencen. Det kan vi gøre under den generelle forordning om gruppefritagelser, og vi vil kunne gøre det med den specifikke forordning om køretøjer.

Jeg deler således Deres bekymringer. Faktisk mener jeg, at der er blevet taget bedre fat på dem under den foreslåede forordning, end det er sket hidtil, ikke fordi vi er blevet mere intelligente end for otte år siden, men ganske enkelt fordi vi alle lærer af erfaringerne. Det er vigtigt at lytte til folks synspunkter, men det er også vigtigt at lære af erfaringerne.

Formanden. Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget et forslag til beslutning⁽²⁾ i henhold til artikel 115, stk. 5 i forretningsordenen.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

(2) Se protokollen.

George Sabin Cutaş (S&D), skriftlig. – (RO) At købe en bil er ofte den største udgift i husholdningerne i EU næst efter at købe hus. Med gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer foreslår Kommissionen at fjerne den nuværende fritagelse i bilindustrien og indføre generelle konkurrenceregler.

Jeg mener, at når først visse paragraffer i den nuværende forordning for sektoren er fjernet, specifikt dem, der omhandler frihed til at foretage op til 70 % af salget via mellemhandlere, som sælger flere bilmærker, vil afhængigheden af producentmellemhandlere risikere at øges, så konkurrencen begrænses, og mulighederne for forbrugerne på det europæiske bilmarked indskrænkes.

Vi er i en situation, hvor et stort antal mellemhandlere i bilindustrien, især sektorens små og mellemstore virksomheder, som er mere sårbare, måske forsvinder fra det europæiske marked, hvilket vil underminere hele bilmarkedet i Europa.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere konsekvenserne af sine forslag ved at tage den europæiske bilindustri struktur i betragtning, idet de små og mellemstore virksomheder her spiller en grundlæggende rolle, såvel som til om nødvendigt at fremlægge en ny forordning ved afslutningen på den treårige forlængelse af den eksisterende forordning.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), skriftlig. – (PL) Som mit bidrag til dagens forhandling om gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer vil jeg gerne minde om, at Kommissionen i 2009 offentliggjorde sin meddelelse om den fremtidige konkurrenceretlige ramme for motorkøretøjssektoren, hvori den specificerer den retlige strategi for distribution af motorkøretøjer og eftersalgsservice efter udløbet af forordning (EF) nr. 1400/2002. Derfor opstår der nu et problem med, hvordan konkurrencebeskyttelsesagenturer reagerer hensigtsmæssigt i relation til adgang til tekniske oplysninger, reservedele og autoriserede serviceværksteder samt i relation til misbrug af garantier. Jeg spørger derfor, om Kommissionen er sikker på, at den løsning, den har anvendt, vil sikre en omfattende konkurrencebeskyttelse i sektoren?

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), skriftlig. – (PL) Gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer er et yderst vigtigt dokument for EU, fordi den direkte berører over 3,5 mio. mennesker ansat i bilindustrien i Europa på både de primære og sekundære markeder. Denne forordning medførte fordelagtige driftsforhold, hvilket styrkede konkurrencen på bilmarkedet. Den bevirkede oprettelse af nye job og muliggjorde en effektiv og stabil markedsudvikling, hvilket er i forbrugernes, de store bilkoncerners og uafhængige virksomheders interesse. Det er også meget betydningsfuldt, at den sikrer de europæiske forbrugere bred adgang til tjenesteydelser og varer på bilmarkedet. Dokumentet er af særlig betydning for uafhængige bilservicestationer, som har brug for adgang til tekniske oplysninger for at kunne konkurrere effektivt med de autoriserede servicestationer, såvel som for uafhængige producenter af bilreservedele. Så meget desto gladere blev jeg over at høre, at Kommissionen har besluttet at forlænge denne forordning. I beslutning B7 0245/2010 opfordrer Parlamentet Kommissionen til at forklare de spørgsmål, jeg rejste skriftligt til Kommissionen den 16. april i år, som f.eks. adgang til tekniske oplysninger for uafhængige producenter, og til at give en præcis forklaring på begreberne "dele af sammenlignelig kvalitet", "originale dele" og "tekniske oplysninger". Dem, der er målet for gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer, har i betragtning af deres ikke ubetydelige rolle i samfundsøkonomien brug for en klar lovgivning med en præcis ordlyd.

24. Meddelelse fra Kommissionen: Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft (forhandling)

Formanden. Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Peterle for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om Kommissionens meddelelse om "Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft" (KOM(2009)0291 – 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Med denne betænkning indtager vi en holdning til et af de vanskeligste problemer i EU. Den epidemiske spredning af kræft gør den til sygdom nr. ét i Unionen, og hver tredje borger i Unionen vil blive udsat for den.

Jeg er glad for, at det i begyndelsen af denne embedsperiode ikke er nødvendigt at opfordre Kommissionen og Rådet til at tage grundlæggende skridt til at bekæmpe kræft, idet vi har Rådets klare konklusioner fra juni 2008 og et ambitiøst projekt, det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft, som Kommissionen fremlagde i september 2009, og som er emnet for denne betænkning. Det er vigtigt at bemærke, at der

allerede er ved at ske noget. Med denne betænkning støtter vi et af Kommissionens mest ambitiøse mål, nemlig en nedbringelse af forekomsten af kræft med 15 % i løbet af 10 år.

Jeg er også glad for, at partnerskabet blev udviklet i overensstemmelse med vores beslutning om en sundhedsstrategi "Sammen om Sundhed - En Strategi for EU 2008-2013". I den beslutning stod vi fast på betydningen af sundhed for alle og sundhed i alle politikker og lagde større vægt på forebyggelse af kræft.

Det er forbavsende og bekymrende, at medlemsstaterne i gennemsnit investerer blot 3 % af deres sundhedsbudgetter i kræftforebyggelse. Det kunne måske se ud som en statistisk fejl, men dette tal betyder, at man i medlemsstaternes sundhedspolitikker ikke tager forebyggelse særlig alvorligt. Det, vi virkelig har brug for, er et paradigmeskifte hen imod mere forebyggelse i vores strategiske, tekniske, organisatoriske og økonomiske tilgange. Det ved vi. Vi ved også, og det er bevist, at tidlig påvisning af kræft kan reducere kræftdødeligheden betydeligt.

Det andet nøgleord i betænkningen er ulighed, og det endda adskillige former for ulighed. Den betydeligste er kendt som "jerntæppet mellem øst og vest" hvad angår væsentlige forskelle i kræftpatienters overlevelsesmuligheder, men vi er også opmærksomme på betydelige forskelle inden for medlemsstaterne selv. Ud over forskelle i behandlingernes succesrater er der også betydelige forskelle i hyppigheden eller omfanget af tidlig påvisning af kræft, forskelle i den palliative pleje og forskelle i effekten af rehabilitering af kræftpatienter.

Borgerne i EU finder det svært at acceptere, at der er disse forskelle på, hvordan man organiserer kampen mod kræft, idet nogle medlemsstater har nationale programmer, mens andre ikke har. Der er også forskelle med hensyn til at indhente kræftdata. Selv i henhold til Lissabontraktaten må EU kun træffe støtteforanstaltninger, men det er yderst vigtigt med en koordineret og velorganiseret tilgang på dette niveau, hvis vi skal bekæmpe kræft effektivt. Udveksling af god praksis ville være utænkelig uden opbakning fra Fællesskabets institutioner.

Det tredje nøgleord i betænkningen er partnerskab. Vi vil kun kunne nærme os Kommissionens ambitiøse mål, hvis vi går sammen om det både vertikalt og horisontalt. En forudsætning herfor er at sikre, at kampen mod kræft forbliver solidt placeret på EU-institutioners og nationale institutioners politiske dagsorden. Det er ikke nok med et tæt forhold mellem læge og patient. Det er vores opgave at bidrage til et stærkt politisk partnerskab, til en politisk vilje, som vil sætte skub i udviklingen i hele EU.

Ved denne lejlighed vil jeg gerne lægge særlig vægt på spørgsmålet om kræftpatienters rehabilitering. Vi burde give de mennesker, der har overvundet kræft, meget større opmærksomhed. De skal ikke stigmatiseres eller afskrives, men derimod have mulighed for at blive fuldt integreret i samfundet igen og fortsætte deres karriere. Et nøgleelement i kampen mod kræft i Europa i dag er nærhed i forhold til borgerne.

Jeg vil også gerne takke skyggeordførerne, som har bidraget til udarbejdelsen af denne betænkning, for deres betydelige indsats.

John Dalli, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg er meget glad for at se, at Parlamentet fortsat entusiastisk bakker op om Kommissionens arbejde inden for kræftforebyggelse og -kontrol. Jeg er taknemmelig for den indsats, der er gjort med udarbejdelsen af denne betænkning, særligt ordfører Peterles indsats.

Stærk handling på EU-niveau kan give en væsentlig kædereaktion på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Det understreger potentialet i det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft. Partnerskabets succes afhænger for en stor del af, at de utallige og forskellige partnere deltager aktivt. Indtil nu har medlemsstater, sundhedsansatte, kræftinstitutioner, ngo'er, patientorganisationer og repræsentanter fra industrien deltaget i udarbejdelsen af konkrete forslag til handlinger, der skal gennemføres inden udgangen af 2013. Det er imidlertid et spørgsmål, om dette nye samarbejdsværktøj vil resultere i en mere bæredygtig indsats for at bekæmpe kræft. Det håber jeg oprigtigt, at det vil.

Formålet i bred forstand er at opnå mere langsigtede mål og gøre bedre brug af de ressourcer, der er til rådighed, og det afhænger af alle partners dedikerede indsats og naturligvis af tilførsel af tilstrækkelige midler. Parlamentets støtte til at sikre de nødvendige ressourcer i Fællesskabets kommende sundhedsbudget vil være afgørende. I betænkningen nævnes der en række handlingsmuligheder med en omfattende tilgang til kræftforebyggelse og -kontrol, hvoraf mange allerede er blevet taget i betragtning under udviklingen af partnerskabet, på baggrund af Kommissionens meddelelse.

Partnerskabet har fem hovedsøjler, nemlig sundhedsfremme og forebyggelse, herunder fremme af den europæiske kræftkodeks, screening og tidlig diagnosticering med det formål at forbedre gennemførelsen af

Rådets anbefaling om kræftscreening, udveksling af bedste praksis inden for kræftbehandling, samarbejde og koordinering inden for kræftforskning samt at gøre sammenlignende kræftoplysninger og -data tilgængelige. Det vil være en nøgleopgave i partnerskabet at bistå medlemsstaterne med at forbedre udvikling og gennemførelse af deres kræftplaner.

Ved partnerskabets ophør er det målsætningen, at alle medlemsstater har integrerede kræftplaner. Nogle tiltag vil bygge på resultaterne af det gode arbejde, der er gjort indtil nu. Andre tiltag vil kræve yderligere bistand. Kommissionen står klar til at yde al nødvendig støtte. Desuden vil Kommissionen fortsætte sit tætte samarbejde med Det Internationale Kræftforskningscenter hvad angår dets bidrag til partnerskabet. Jeg bør også nævne det fælles sigte med at forsøge at sikre en bedre integration af sundhedsspørgsmål i alle vores politiske initiativer, hvilket jeg vil tage op sammen med relevante kolleger i Kommissionen. Selvfølgelig vil vi fortsat fokusere kraftigt på forebyggelse via vores politikker om sundhedsdeterminanter som en del af kampen mod kræft. Vi vil forsøge at opnå mest muligt med de begrænsede ressourcer, der er til rådighed, og jeg bifalder i høj grad Parlamentets store opbakning til disse bestræbelser.

Gilles Pargneaux, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. Dalli! I dette udkast til betænkning, som lige er blevet fremlagt af hr. Peterle, gentages retningslinjerne fra Kommissionens meddelelse meget præcist. Samtidig er det inspireret af Parlamentets beslutning af 10. april 2008 om kræftbekæmpelse i EU.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at støtte de formål, Kommissionen har forestillet sig med det europæiske partnerskab for at bekæmpe kræft mere effektivt, det være sig betydningen af forebyggelse og tidlig påvisning, opbygning af en ny kræftforebyggelsesmodel eller, frem for alt, mindske af ulighederne i medlemsstaterne.

Jeg deler de bekymringer, der er kommet til udtryk i Kommissionens meddelelse og i udkastet til betænkning. Jeg vil gerne rose det arbejde, ordfører Peterle har udført med udarbejdelsen af denne betænkning, og de kompromisforslag, der er stillet med det formål at inkludere de forskellige ændringsforslag.

Som skyggeordfører for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet har jeg ønsket bl.a. at fremhæve følgende spørgsmål. For det første stigningen i det årlige antal kræftrelaterede dødsfald forårsaget af udsættelse for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen, men også betydningen af bedre adgang til oplysninger om lægemidler til kræftpatienter. Gennemførelse af REACH-forordningen og regelmæssig opdatering af listen over stoffer, der giver anledning til stor bekymring, herunder kræftfremkaldende stoffer. Støtte til initiativer, som går ud på at forhindre import af varer, der indeholder kræftfremkaldende kemikalier, og at intensivere undersøgelser for at afsløre sådanne kemikalier i EU. Og endelig udarbejdelse af retningslinjer for en fælles definition på funktionssvigt for personer, der lider af kroniske sygdomme eller kræft.

Disse spørgsmål har vi ønsket at rejse, samtidig med at vi bakker op om dette udkast til betænkning.

Antonyia Parvanova, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne lykønske hr. Peterle med det store arbejde, han har lagt i denne betænkning, som sikrer, at kampen mod kræft forbliver en topprioritet på vores dagsorden for folkesundhed. Der er ingen grund til at gentage tallene. Vi ved alle, hvor store Unionens folkesundheds-, sociale og økonomiske omkostninger vil blive, hvis vi ikke konstant tackler dette spørgsmål og sørger for passende ressourcer, især for at få bugt med skævhederne mellem medlemsstaterne.

Forekomsten af kræft er en trussel for bæredygtigheden i vores offentlige sundhedssystemer, og EU bør afgjort føre an med hensyn til at reagere på den i tilstrækkeligt omfang. Om vi taler om forebyggelse, diagnosticering, behandling, forskning eller oplysning, taler vi naturligvis om partnerskab, men det vil kun lykkes os at bekæmpe forekomsten af kræft i Europa effektivt, hvis vi sikrer os, at alle interessenter – og især patientgrupper – involveres i det lange løb, hvis vi sikrer, at der sker en effektiv udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne, og hvis vi garanterer, at et sådant partnerskabs funktion bliver nøje overvåget og støttet.

Jeg håber, at Kommissionen vil spille sin rolle og sikre sig, at partnerskabet lever op til sine målsætninger. Jeg vil gerne fremhæve et bestemt punkt, nemlig opfordringen til Kommissionen om at gøre brug af det eksisterende ECDC og tilføje ikkesmitsomme sygdomme til sit mandat. Jeg mener, det afgjort kunne styrke ekspertisen og anbefalingerne.

Endelig bør man kigge nøje på spørgsmålet om rettidig og lige adgang til forebyggelse, diagnosticering og behandling, hvis vi ønsker at sikre, at kampen mod kræft også bidrager til målsætningen om, at vi alle bør huske på at nedbringe ulighederne på sundhedsområdet i Europa.

Jeg ser frem til at se Dem i morgen, hr. kommissær, på dagen for patientrettigheder, for det er ekstremt vigtigt for alle patientgrupper, og Deres engagement betyder noget for os alle sammen.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. ordfører! Kræft er en forfærdelig sygdom, en sygdom, man i værste fald ikke kan gøre noget ved. Heldigvis kan vi dog gøre noget. Vi lever længere, og desværre er risikoen for, at vi udvikler kræft, større, jo længere vi lever. Jo ældre befolkningen er, jo flere tilfælde af kræft kan vi forvente. Derfor er alle medlemsstaterne nødt til at gøre deres yderste for at tilstræbe en effektiv sundhedspolitik med socialt fokus. En målrettet og forebyggende indsats med forebyggende screeningsprogrammer og kræftmedicin, der er til at betale – det bør være vores fokusområde.

Et andet punkt, hvor vi kan gøre noget, er det store antal kræftfremkaldende stoffer i miljøet. Der er giftstoffer overalt i vores hjem. Tænk blot på asbest, køkkenredskaber og endda giftstoffer i vores mad. EU skal beskytte sine borgere mod sådanne giftstoffer, uanset om det påvirker industriens interesser negativt. Borgernes interesser og borgernes sundhed er altafgørende!

Anna Rosbach, for EFD-Gruppen. – Hr. formand! Kræft er en folkesygdom, som vi på grund af intensiv forskning begynder at vide en hel del om. Vi ved nu, at en person kan være genetisk disponeret for kræft, og at mindst et enzym er med til at udløse sygdommen. Ligeledes kan stress, livsstil, kemikalier og vira forårsage kræft. I år forventes næsten to millioner europæere at dø af denne sygdom. Kræften stopper altså ikke ved landegrænser. Derfor er det glædeligt, at Kommissionen har taget initiativ til en ambitiøs plan om kræft på europæisk plan. Jeg har to spørgsmål: Hvordan forholder Kommissionen sig til forskning? Kan de tildelte finansielle midler sikre en effektiv forskning, og hvor højt prioriteres det? Kommissionen påpeger, at screeningsproduktiviteten ligger lavt i forhold til Rådets henstilling, så mit andet spørgsmål lyder: Hvorledes omsættes det ambitiøse mål til de virkelige patienter i vores lande? Og kan vi realistisk set fordoble vores screeningseffektivitet i hele Europa?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at takke hr. Peterle for det arbejde, han har lagt i denne betænkning.

Ifølge medicinske data er kræft den næststørste dødsårsag i Europa, og den rammer i lige høj grad mænd og kvinder. Med Kommissionens engagement i det partnerskab, der er oprettet for at fremme indsatsen mod kræft, skabes der fornyet livshåb for dem, der er ramt af denne frygtelige sygdom, og for deres familier. Det er afgørende for os fortsat at forene alle vores kræfter for at etablere et permanent samarbejde med hensyn til både at øge specialistviden og at udtænke løsninger på de nye udfordringer, der opstår i sådanne tilfælde.

Det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft skal derfor bidrage til at sikre, at ressourcer og færdigheder anvendes rigtigt, for ikke at tale om de midler, der er til rådighed for alle medlemsstaterne. Det skal sikre, at resultaterne fra de fremskridt, der gøres i kampen mod kræft i de forskellige EU-lande, gøres tilgængelige for hele Europa.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Kampen mod kræft skal opprioriteres. Næsten 30 % af kræfttilfældene kan undgås og deres konsekvenser mildnes gennem tidlig påvisning og behandling. Nogle kræftformer påvirker kvinder og mænd forskelligt. Hvert år er der flere end 275 000 kvinder i EU med brystkræft, og antallet viser sig at stige, selv blandt yngre kvinder. Hvert år diagnosticeres 50 000 europæiske kvinder med livmoderhalskræft, og 25 000 dør af sygdommen.

Ikke desto mindre kan livmoderhalskræft næsten udryddes ved at gøre vaccinations- og screeningsprogrammer bredt tilgængelige. Derfor haster det med at få alle medlemsstater til at udvide deres vaccinations- og screeningsprogrammer til alle kvinder, som er i den rigtige aldersgruppe til at få gavn af dem. Det er også nødvendigt, at de fremmer sundhedsoplysningskampagner, gør befolkningen bevidst om vigtigheden af tidlig diagnosticering og informerer folk om de programmer og tjenesteydelser, der findes. Jeg bifalder derfor dette initiativ fra Kommissionen.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Også jeg vil gerne takke ordføreren for det flotte arbejde, han har gjort. Ifølge Kommissionens meddelelse til Parlamentet er antallet af kræftscreeninger udført i EU mindre end halvdelen af det mindste antal årlige undersøgelser, der kunne have været udført. Jeg mener, vi skal sikre, at kræftscreening gøres tilgængelig for så mange mennesker som muligt, så det bliver muligt at opnå måltallet.

På dette forskningsområde har man gjort fremskridt med hensyn til at reducere undersøgelsesomkostninger og forøge nøjagtigheden af kræftscreening ved hjælp af biomarkører. Med en ny opfindelse, der er tildelt en

pris på den internationale opfinderudstilling i Genève, er det muligt at screene for visse kræftformer på mindre end seks minutter for en pris af mindre end én euro. Det er en sensor, der er opfundet af den rumænske forsker Raluca-Ioana van Stade, og den kan screene for forskellige kræftformer, før symptomerne viser sig. Det gør den til den mest præcise metode på markedet i dag, og den gør det dermed muligt at opnå større succes i behandlingerne.

Jeg håber, at Kommissionen via det fælles forskningscenter viser interesse for denne opfindelse, og at opfindelsen vil blive anbefalet til indførelse i diagnosticeringsprogrammerne.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hr. formand! Partnerskabet, som blev etableret af Kommissionen sidste år, er et afgørende vigtigt instrument, eftersom kræft er den hyppigste dødsårsag næst efter kredsløbssygdomme. Desværre er der store forskelle mellem medlemsstaterne hvad angår kvaliteten i den medicinske behandling og adgang til behandling. Af nogle statistikker for nylig fremgik det, at mænd, der bor i det sydøstlige Europa, har dobbelt så stor risiko for at dø af kræft som mænd i f.eks. de nordiske lande.

Jeg mener, det er nødvendigt at gribe ind på EU-niveau til gavn for borgerne i Europa, således at man kan undgå de store forskelle med hensyn til diagnosticering og behandling i EU-medlemsstaterne. Kommissionen skal tildele midler til forskning på dette område. Man skal støtte og drage størst mulig fordel af succeser som f.eks. rumæneren Raluca-Ioana van Stades opfindelse, en sensor, der kan fastslå forekomst af kræft i et menneskes krop på molekylært niveau, direkte via blodet, via en simpel proces, der varer mindre end seks minutter.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Hr. formand! Som mange foregående talere allerede har sagt, skal en effektiv kamp mod kræft omfatte hele spektret af metoder, fra forebyggelse til screening, herunder diagnosticering, specialbehandlinger og palliativ behandling. Jeg vil imidlertid gerne nævne endnu et meget væsentligt aspekt ved denne sygdom, nemlig familierne til patienter, som taber kampen mod kræft. Familien bør være et sted, hvor dens medlemmer kan få aflastning, støtte og opmuntring. Det er imidlertid umådelig svært at stå over for en fremadskridende sygdom, og familierne skal ikke overlades til sig selv i denne vanskelige situation. Når vi taler om kampen mod kræft, skal vi derfor også tænke på betingelserne for en værdig afslutning. Det bør omfatte både systematisk behandling og rådgivning til familier, der står over for en anstrengende langtidsbehandling i hjemmet, såvel som et system med tilgængelige og specialiserede faciliteter, hvor patienter kan få professionel og frem for alt menneskelig pleje i de sidste stadier af denne sygdom.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Hr. formand! Det anslås, at 3,2 mio. EU-borgere diagnosticeres med kræft hvert år, og da den europæiske befolkning ældes, viser tendensen tilsyneladende, at antallet af borgere, der hvert år diagnosticeres, sandsynligvis og desværre vil fordobles i løbet af de næste 20 år.

Vi skal naturligvis tackle kræftens svøbe. Kræft forårsages af mange faktorer. Jeg vil gerne skitsere, hvad jeg mener, nemlig at rygning, overvægt, et lavt indtag af frugt og grøntsager, fysisk inaktivitet og et overdrevent alkoholforbrug er bidragende faktorer. Det er afgørende vigtigt, at sundhedsfremmestrategier på EU-niveau og så sandelig også på nationalt niveau styrkes og tilføres tilstrækkelige midler. En tidlig påvisning er livsvigtig, og vi har set, hvor vigtig en tidlig påvisning er for, at mange mennesker stadig er i live, som ikke ville have været det, havde det ikke været for den tidlige påvisning.

Via kræftforskningen kan EU spille en førende rolle, og her er det vigtigt, at der under det syvende rammeprogram er afsat mere end 750 mio. EUR til kræftforskning. Jeg håber, at der i de kommende år vil blive stillet flere midler til rådighed. Afslutningsvis vil jeg gerne hylde alle, særligt i mit eget land, som yder en enestående behandling og pleje af kræftpatienter.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Sundhed og helbred er en kostelig ting, som det er vigtigt at bevare. Kræft er et globalt problem, som fortsat vil eksistere trods medicinske fremskridt. Ifølge vurderinger fra Verdenssundhedsorganisationen var 13 % af alle dødsfald i 2004 forårsaget af kræft. I EU udvikler omkring 3,2 mio. mennesker kræft hvert år. De hyppigste kræftformer er lunge-, tarm- og brystkræft. Især når vi bliver ældre, spiller screening også en vigtig sundhedsbevarende rolle. Princippet om, at det er bedre at forebygge end at helbrede, har vist sig at være sandt her. Den mest omkostningsbesparende strategi med de bedste muligheder for succes er screening.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Kræft er uden diskussion en frygtelig sygdom, og som man siger i mit hjemland, dræber den landet, for det er både unge og gamle, der dør af sygdommen hver dag. Den statistik, der viser, at én ud af tre måske får kræft, skræmmer alle. Samtidig har professorer, sygeplejersker og læger, som arbejder med denne sygdom, gjort store fremskridt. Det vil dog være vigtigt i fremtiden at bruge flere penge på især forskning.

EU har i den forbindelse en vigtig rolle, først og fremmest med hensyn til at skaffe penge til forskning og dernæst med hensyn til at organisere denne forskning, herunder især at tilskynde til samarbejde mellem institutter, som udfører forskningen. Hvis vi gør det, vil vi sikre, at der skabes større fremskridt i fremtiden, og færre mennesker vil få kræft og dø af det.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Tilgiv mig, at jeg kommer med en usædvanlig personlig bemærkning. Mens vi har drøftet programmet mod kræft, hvor mange mennesker har understreget, hvor frygtelig en sygdom, den virkelig er, og hvor mange mennesker der dør af den, kunne jeg ikke lade være med at huske, at også jeg for fire år siden led af denne sygdom. Netop på denne årstid tror jeg nok, det lykkedes mig at sætte en slags rekord, ifølge onkologiafdelingen. Fra isse til fod havde jeg 14 slanger tilkoblet, og jeg lå i ugevis på intensivafdelingen. Men nu er jeg her, jeg er medlem af Europa-Parlamentet, jeg opfostrer mine tre børn, og jeg kan leve et normalt liv. Jeg vil gerne bruge min beretning til at opmuntre især kvinder såvel som alle borgere i EU til at få foretaget screeninger. På baggrund af min egen erfaring vil jeg gerne sende et budskab til alle, der lider af sygdommen, til deres venner og familier og læger, at de aldrig må opgive håbet. Jeg ønsker dem alt godt, og mine tanker er hos dem.

John Dalli, medlem af Kommissionen. – (MT) Hr. formand! Jeg er meget glad for det engagement, der er udvist i Parlamentet i dag med hensyn til at gøre fælles front i kampen mod kræft. Jeg vil gerne takke hr. Peterle for den betænkning, han har udarbejdet, og jeg vil også gerne takke fru Morvai, som lige har talt, for at dele håb og positive udsigter med os. Alt er ikke tabt, når man får denne sygdom. Der er fremført mange punkter, og mange af de tanker, De har udtrykt her i Parlamentet, er blevet overvejet i Kommissionens meddelelse. Jeg forsikrer Dem om, at de forslag, De fremsætter i dag, og de, der er nævnt i betænkningen, vil blive overvejet meget nøje i vores aktivitetsprogram.

Hvad angår det miljømæssige aspekt kan jeg sige, at miljøet er en virkelig vigtig faktor – faktisk en afgørende én – i kampen mod kræft. Imidlertid må man også sige, at de høje standarder, vi i øjeblikket nyder godt af i EU, bidrager meget til at nedbringe hyppigheden af kræfttilfælde. Derfor bør vi øge vores bestræbelser på at sikre, at disse høje miljøstandarder opretholdes. Vi skal også fortsat understrege forskningens betydning. Nu hvor den farmaceutiske industri er en del af min portefølje og mit ansvarsområde som kommissær, er der meget større mulighed for at samarbejde med industrien og muligvis koordinere forskningen på en bedre måde, så dens virkningsfuldhed sikres.

En af de søjler, som jeg gerne vil bygge mit arbejde på i de næste fem år, er størst mulig tilgængelighed til de medicintyper, der findes på markedet. Et af de største problemer, vi har i Europa – det er også blevet nævnt her i dag – er uligheden i sundhedssektoren. Det er noget, vi især skal sikre, tilgængelighed til de medicintyper, der kommer på markedet. Jeg vil gerne takke Dem igen. Afslutningsvis vil jeg gerne gentage, at vi alle skal arbejde så hårdt som muligt for at overbevise folk om betydningen af forebyggelse, f.eks. om betydningen af brystkræftscreening, som er blevet nævnt flere gange i dag. Det er vigtigt, at vi, da denne facilitet findes i mange, hvis ikke alle, dele af Europa, kraftigt tilskynder alle kvinder til at gennemgå denne procedure.

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Hr. formand! Jeg må sige, at jeg virkelig har nydt forhandlingen her i aften, og jeg takker oprigtigt for Deres støtte og tankevækkende ord. Jeg er glad for, at vi i så stor udstrækning har talt samme sprog, og at vi har de samme målsætninger. Vi deler bevidstheden om en bredere sammenhæng og om denne sygdoms årsager, ligesom vi deler bevidstheden om, at vi er nødt til sammen at kæmpe mod kræften i et partnerskab.

På grund af tidsbegrænsningen havde jeg tidligere i dag ikke tid til at sige lidt om sund livsstil. Jeg er fuldt overbevist om, at vi politikere kunne spille en større rolle ved at føre an med et godt eksempel, og vi skal fremme den sunde livsstil. Da jeg selv har fået en diagnose i lighed med fru Morvais, vil jeg gerne lykønske hende det hjerteligere med hendes sejr. Jeg mener, at vi på denne måde viser, at kræft ikke nødvendigvis behøver være synonymt med en dødsdom.

Jeg vil gerne takke særlig kommissær Dalli for hans deltagelse og for at annoncere hurtigere indsats, for kræften har sin egen dynamik, og derfor er vi også nødt til at handle dynamisk. Jeg står også gerne fremover til rådighed for kommissæren om et tæt samarbejde. Jeg synes, vores samarbejde hidtil har været eksemplarisk, og tror, at vi sammen kan opnå meget mere.

Jeg vil også gerne sige, at vi snart genetablerer medlemsgruppen for kampen mod kræft, Members Against Cancer, som var kendt under akronymet MAC under den foregående periode. Jeg tror, at vi denne gang, og måske med en endnu stærkere gruppe, vil lægge særlig vægt på forebyggelse og dynamik i vores kamp.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *skriftlig*. – (EN) Jeg kan ikke andet end at bifalde Kommissionens forslag om et partnerskab om kampen mod kræft, som er et alvorligt folkesundhedsanliggende i EU. Jeg bakker helt op om ordførers holdning, hvor han lægger særlig vægt på forebyggelse. I den henseende går jeg meget stærkt ind for storstilede, nationale kræftplaner. Jeg vil også bifalde et forskningssamarbejde på området. Vi har brug for klart at indkredse hovedårsagerne til denne sygdom, så vi også kan indkredse de væsentligste punkter, hvor vi skal fokusere vores forebyggende indsats. Det er helt nødvendigt for at opnå en effektiv forebyggelse. Jeg mener også, det ville være fornuftigt at opbygge vores fremtidige indsats på eksisterende initiativer som f.eks. den europæiske kræftkodeks eller Rådets anbefalinger om screening for bryst-, livmoderhals- og tarmkræft. Disse initiativer danner allerede et godt handlingsgrundlag. Forebyggelse kan naturligvis ikke ske uden rimelige, økonomiske ressourcer. Jeg opfordrer derfor medlemsstaterne til at bevilge de nødvendige midler til de forebyggende planer, så målet om en 15 % reduktion i antallet af nye tilfælde forbliver realistisk.

Nessa Childers (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg bifalder varmt dette initiativ og de muligheder, det giver for de mange millioner europæere, som forventeligt bliver ramt af kræft i de kommende år. Et af de væsentligste mål i betænkningen er en dramatisk nedbringelse af forekomsten af kræft ved at opnå en 100 % dækning inden for screening for bryst-, livmoderhals- og tarmkræft inden 2015, således at der foretages 125 mio. undersøgelser af EU-borgere om året. Som parlamentsmedlemmer skal vi også være forpligtet til at benytte vores adgang til medierne og til vores vælgere til indstændigt at bede europæerne om at benytte sig af disse afgørende undersøgelser. Der er fortsat en alarmerende mangel på kendskab til både kræfttrisci og muligheden for kræftscreeninger, og kun via fortsat oplysning herom vil dette initiativ få den succes, som det og borgerne i Europa har så hårdt brug for.

Elisabetta Gardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Indsatsen er global, men trods stadig større viden og forbedrede behandlingsmuligheder er kampen mod kræft alligevel fortsat en konstant udfordring i dag. Det er en udfordring, som vi fortsat skal tage på os ved at udnytte vores bedste ressourcer, for følgerne af denne sygdom er katastrofale hvad angår ikke alene dødelighed, men også de psykologiske, sociale og økonomiske aspekter, der er forbundet med den.

Det er klart, at tilgangen skal være global med hensyn til ikke blot forskning og behandling, men også forebyggelse. Vi har brug for at opnå en kritisk masse ved at skabe forhold til sikring af, at én persons resultater bliver tilgængelige for os alle. Derfor er det vigtigt at etablere et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft, som vil gøre det lettere at udveksle oplysninger og koordinere indsatsen mellem de enkelte medlemsstater. Det arbejde, der udføres i netværkene, bør omhandle ikke blot forskning og sundhed, men også uddannelse, kost, kommunikation og miljø. Man bør tilstræbe at få civilsamfundet til at deltage i og bidrage til arbejdet og herunder gøre en indsats for at gøre folk bevidste om sunde vaner og sund livsstil. Kommissionens ambitiøse mål om at nedbringe forekomsten af neoplastiske sygdomme med 15 % fra nu og til 2020 kan kun betragtes som realistisk, hvis man anvender denne metodologi og støtter den med tilstrækkelige midler.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *skriftlig*. – (FI) Betænkningen om Kommissionens meddelelse benævnt "Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft" er meget vigtig og tidsrelevant. Kræft er i dag den næsthøypigste døds- og sygdomsårsag i Europa. Det er meget vigtigt med mere samarbejde og flere ressourcer til forskning i kræft og forbyggende behandling. Medlemsstaterne skal fjerne kræftfremkaldende kemikalier fra markedet og erstatte dem med uskadelige kemikalier. Forebyggende screening er nødvendig og effektiv, og der skal afses tilstrækkelige midler til det. Informationskampagner bør også rettes mod uddannelsesinstitutioner. I kampen mod kræft er der brug for klare mål, som Kommissionen og medlemsstaterne skal arbejde sammen om. Kommissionen og medlemsstaterne skal have modet til at forpligte sig til at investere i fremtiden, i forskning i kræft og kræftforebyggelse, for det vil spare både penge og menneskeliv i det lange løb.

Siiri Oviir (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Kræft er en meget dyr sygdom for samfundet, en sygdom, som det er ved at blive betydelig dyrere at diagnosticere og behandle, og som ofte forårsager længevarende erhvervsudygtighed, invaliditet og for tidlig død. Trods de mange medicinske fremskridt breder kræft sig nærmest som en epidemi i verden i dag. Hver tredje europæer vil i sin levetid få diagnosticeret kræft, og hver fjerde europæer vil dø af sygdommen. Medlemsstaterne med især deres nationale strategier til forebyggelse af kræft spiller en vigtig rolle for at standse sygdommens udbredelse. Da det i kampen mod kræft kun via en langsigtet og vedholdende indsats vil være muligt at opnå de resultater, der er planlagt i strategien, opfordrer

jeg alle medlemsstater under den aktuelle økonomiske krise til ikke at skære i de finansielle midler til kampen mod kræft og til den både primære og sekundære forebyggelsesindsats. Sparsommelighed i dag kan medføre alle former for udgifter i morgen. Forebyggende foranstaltninger spiller en stor rolle i kampen mod kræft, da en tredjedel af kræfttilfældene kan undgås ved hjælp af en forebyggende indsats. Efter min mening er det også en vigtig forebyggende indsats at øge kendskabet til de kønsspecifikke kræftformer. Vi skal hæve standarden for forebyggelse såvel som fremme screeningsundersøgelser for disse sygdomme. Afslutningsvis bifalder jeg Kommissionens forslag om en relancering af det europæiske partnerskabsinitiativ til indførelse af foranstaltninger mod kræft i perioden 2009-2013 som opbakning til medlemsstaternes indsats mod kræft. Kun med en kollektiv indsats kan vi opnå succes i kampen mod en fjende som kræft.

25. Udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A7-0120/2010) af Toia, for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (KOM(2009)0111 – 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Den betænkning, vi forhandler om i aften, og som vi skal stemme om i morgen, indgår i en større indsats for at gennemføre 20-20-20-pakken, som jeg mener stadig er noget af det mest fremsynede og betydningsfulde, der er opnået i den foregående parlamentsperiode i Europa. Hvis jeg blev spurgt om, hvad jeg ville gemme fra de seneste fem år, ville jeg afgjort placere 20-20-20-pakken øverst på listen.

Jeg finder det vigtigt at tilføje, at der er arbejdet meget intenst med denne betænkning, både i Kommissionen – en meddelelse og en anbefaling er gået forud for betænkningen – og i Udvalget om Industri, Forskning og Energi samt fra andres side. De berigede den foreløbige betænkning og vores arbejde med mange forslag, tilføjelser og ændringsforslag.

Jeg mener, der stadig er en lille uenighed i Parlamentet om ét punkt, og jeg håber, den bliver klaret i morgen ved afstemningen. Den vedrører den mere eller mindre bindende beskaffenhed, vi ønsker at tillægge indholdet af denne betænkning, der, og det vil jeg gerne understrege, blev udarbejdet i en atmosfære af stor forståelse og stor enstemmighed.

Informations- og kommunikationsteknologien (ikt) er en vigtig sektor, faktisk ikke mindst fordi den udgør en vægtig del af den europæiske økonomi. Den beskæftiger 7 % af arbejdsstyrken – af arbejdsstyrken i Europa – og 6 % af BNP, dvs. en væsentlig del af den europæiske økonomi og også af den produktive arbejdsstyrke i Europa.

Ikt er også meget vigtig, ikke kun på grund af netop det, den er, men også på grund af det, den kan bidrage med, og på grund af den afgørende og betydningsfulde rolle, den kan spille med hensyn til at prøve at opnå denne overgang fra vores økonomi til en situation, hvor økonomien trods en stadig udvikling producerer færre emissioner og har et lavere kulstofindhold, så den forurener mindre i vores og kommende generationers fremtid. Kort sagt kan ikt, ikke i ord, men helt konkret, betyde ændringer, der kan føre til måder at producere, leve, rejse og forbruge på i vores samfund og til den industrielle revolution, som for manges vedkommende faktisk vil kendetegne fremtidens sociale og økonomiske liv, ikke blot på vores kontinent, men i hele verden.

Hvordan kan ikt yde dette væsentlige bidrag til at ændre vores økonomi? For det første ved at ændre selve sektoren. Hensigten med betænkningen er at vise, hvordan man i sektoren først og fremmest kan kigge indad for at finde ud af, hvordan man kan producere kommunikations-, mikroelektronik- og andre instrumenter, der forbruger mindre energi og dermed er mere effektive.

Dernæst kan ikt yde et kolossalt bidrag inden for de største sektorer, inden for bolig- og transportsektoren. De sidste – og her nævner jeg data fra Kommissionen – er sektorer, hvor der ifølge EU's regler og de målsætninger, som også er fastlagt i 20-20-20-pakken, med en større effektivitet kan ske en meget betydelig emissionsreduktion, eftersom transportsektoren i dag står for 26 % af energiforbruget i Europa, og 40 % forbruges i hjemmene til opvarmning og nedkøling, afhængig af årstid, og hvor der kan opnås et meget højt effektivitetsniveau.

Her er det ikke nævnt, at omfanget for de største sektorer vedkommende påvirker vores liv på meget betydningsfulde områder. Jeg tænker her på hele banksektoren, på forbindelserne i den offentlige forvaltning, på hele e-forvaltningssektoren og kort sagt alle tjenesterne, som ved at anvende disse teknologier vil blive i

stand til ikke blot at reducere deres egne CO₂-emissioner, men også at spare tid, hvilket vil medføre en forbedring af europæernes livskvalitet og af kvaliteten af det sociale liv.

Dette er derfor af allerstørste betydning. Jeg mener imidlertid, at denne betænkning vil få langt større betydning, hvis Parlamentet vedtager dens bindende karakter i morgen. Hvis jeg må komme med blot to eksempler, hr. formand, nemlig intelligente målere og det intelligente elnet samt intelligente byer. Så sent som i går indgik 700 europæiske borgmestre en ny aftale her i Parlamentet, foran vores formand og EU-kommissæren, med netop det formål at forbedre effektiviteten i byerne, der huser mere end 70 % af den europæiske befolkning, og som derfor kan bidrage kraftigt til at øge effektiviteten og den økonomiske og sociale udvikling.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg bifalder konklusionerne fra Rådsmødet den 25. og 26. marts 2010, hvori der klart og for første gang fastlægges en EU-målsætning om en øgning af energieffektiviteten med 20 %. Energieffektiviteten kan forbedres i byggesektoren ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologien og effektive målingssystemer og i transportsektoren ved at gennemføre intelligente transportsystemer på EU-niveau. Faktisk kan man med ikt-baserede systemer nedbringe energiforbruget i bygninger med op til 17 % og emissionerne fra transportsektoren med op til 27 %.

Jeg mener, at for at opnå en 20 % reduktion i energiforbruget inden 2020, skal elnettene være intelligente med fleksible elektricitetsstrømme og styres af og være baseret på brug af ikt. EU skal opprioritere en forstærkning af den europæiske økonomi via investeringer i udvikling af onlinetjenester og nye teknologier samt i særdeleshed via udvikling af bredbåndskommunikation i alle medlemsstater.

John Dalli, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen bifalder meget stærkt Deres interesse, støtte og værdifulde anbefalinger om udnyttelse af ikt til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi, og har læst Toia-betænkningen omhyggeligt.

Det er vigtigt at anerkende den betydelige rolle, ikt-sektoren kan spille som katalysator for at reducere drivhusgasemissionerne, og vi skal sikre os, at vi tager dette potentiale til os og gør det til en realitet.

Kommissionen har til hensigt at prioritere dette spørgsmål på den europæiske digitale dagsorden, som snart vil blive vedtaget af Kommissionen.

Som De nævner det i betænkningen, kan ikt bidrage til at forbedre energieffektiviteten betydeligt på andre områder, som f.eks. især bygninger og transport. Vi er også enige med Dem i, at intelligente elnet og udbredelse af intelligente målere i medlemsstaterne er særdeles vigtigt for at realisere dette potentiale. Udbredelsen skal fremmes aktivt i medlemsstaterne, så forbrugerne bliver mere aktive med hensyn til at udnytte vedvarende udviklingsteknologi og energieffektiv teknologi.

Det er også afgørende at indføre en fælles målingsramme for ikt-industriens egne emissioner. En stram målingsramme med bred tilslutning i og godkendt af industrien er et must for at sætte tal på informations- og kommunikationsteknologiens reelle fordele. Det skal tages med i overvejelserne om den gavnlige effekt af anvendt ikt.

Siden vedtagelsen af anbefalingen om dette emne i oktober 2009 har Kommissionen lavet en række tiltag sammen med interessenter for at fremme dagsordenen. Jeg vil nævne nogle få, hvor der tages fat på problemer, der er nævnt i Deres betænkning.

I februar 2010 blev forummet for ikt og energieffektivitet lanceret. I forummet samles førende højteknologiske industrisammenslutninger fra EU, Japan og USA. De vil fastlægge mål på grundlag af en fælles målingsramme for ikt-sektorens egne energi- og CO₂-fodaftryk. Målingsrammen skal udvikles inden udgangen af 2010.

I forummet ser man også på, hvad ikt-sektoren kan bidrage med for at forbedre effektiviteten i andre sektorer som f.eks. byggeri og transport. Store byer i Europa har underskrevet det grønne digitale charter, Green Digital Charter. Disse byer forpligter sig til at reducere deres egne ikt-CO₂-fodaftryk med 30 % inden 2020 og til at præstere fem storstilede ikt-pilotprojekter pr. by inden 2015. Det samlede antal byer, der har forpligtet sig til i forhold til Green Digital Charter, er steget fra 14 til 21.

Spørgsmål om detailenergimarkedet bliver, efterhånden som markederne bevæger sig tættere på forbrugerne, stadig vigtigere for indførelse af ny teknologi og nye systemer i form af intelligente målere og intelligente elnet. Arbejdet i Kommissionens taskforce for intelligente elnet skrider også frem. Formålet er at rådgive Kommissionen om politik, en lovgivningsmæssig ramme, såvel som at koordinere de første skridt hen imod en gennemførelse af intelligente elnet i henhold til bestemmelserne i den tredje energipakke. Der forventes en række anbefalinger inden udgangen af 2011.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at det ligger Kommissionen meget på sinde at bidrage til at nå 20-20-20-målsætningen inden 2020, som fastlagt af stats- og regeringscheferne, og her spiller ikt en vigtig rolle. Vi takker Dem for de værdifulde bidrag i Deres betænkning og ser frem til at samarbejde med Dem for at sikre, at vi vedtager en god politik til opnåelse af målene.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

26. Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser - bekæmpelse af svig - årsberetning 2008 (forhandling)

Formanden. Det sidste punkt er betænkning (A7-0100/2010) af Cozzolino for Budgetkontroludvalget om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser - bekæmpelse af svig - årsberetning 2008 (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! På et tidspunkt, hvor Europa i kraft af Lissabontraktaten kommer til at spille en større rolle end hidtil i millioner af europæeres liv, er gennemsigtighed og lovlighed en central udfordring. Den betænkning, vi nu afgiver, er resultatet af en yderst koordineret indsats. Arbejdet var afgrænset først og fremmest af det scenarie, Revisionsretten havde skitseret, hvorved uregelmæssighedernes økonomiske indvirkning faldt fra mere end 1 mia. EUR i 2007 til 783 mio. EUR i 2008.

Faldet vedrører alle udgiftsområder undtagen direkte udgifter og førtiltrædelsesmidler. Der er også stadig områder med større problemer i relation til strukturfondene. Absolutte tal og værdier alene fortæller os imidlertid ikke, hvor hastende problemer er skjult, og hvor situationen er under kontrol. Vores analyser og møder i de seneste måneder har fået os til at prioritere to krav. For det første det påtrængende behov for at gøre medlemsstaterne mere ansvarlige for at opdage svig og uregelmæssigheder og for at videregive de oplysninger, der er nødvendige for at bekæmpe svig, spild og forvridning på udgifts- og skatteopkrævningsområdet.

For det andet vigtigheden af at fremlægge forslag og arbejdshypoteser, så det gøres lettere at gennemføre foranstaltninger i medlemsstaterne, med forvaltningsprocedurer og ledelsesstrategier, hvor man opprioriterer projekternes kvalitet og deres indvirkning på EU-borgernes livs- og arbejdsvilkår.

For at nå disse målsætninger foreslår vi, at Parlamentet insisterer på visse prioriteringsområder. For det første foreslår vi, at man i OLAF udarbejder 27 profiler og med skyldig omhu og opmærksomhed analyserer de strategier, de enkelte medlemsstater følger med hensyn til at bekæmpe svig og uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelse af EU-midler, og præcist kortlægger myndigheder med ansvar for at udføre kontrol i de enkelte lande samt data over mængde og kvalitet af de udførte kontroller og disses indvirkninger.

For det andet nedbringelse af antallet af uregelmæssigheder og en betydelig forbedring af forordningerne. Vi er gået i gang med et lovgivningsmæssigt og forordningsmæssigt forenklingsprogram, der i særlig grad er rettet mod strukturfondene. Herudover skal der ske en optrapning af kampen mod korruption, økonomisk kriminalitet og krænkelse af reglerne for offentlige indkøb. I betænkningen i år har vi gjort fremskridt på dette punkt med støtte fra hele udvalget. Takket være en intens og samlet indsats er der udarbejdet forslag om hovedproblemerne på området. Fra forholdet mellem EU og skattely til databaser over modtagere af EU-midler giver betænkningen et praktisk bidrag med hensyn til at øge gennemsigtigheden i udgifterne og styrke strategierne til bekæmpelse af svig og korruption.

Endelig er det hvad angår OLAF afgørende vigtigt at garantere dets fulde, operative uafhængighed, medlemsstaternes fulde samarbejde og en hensigtsmæssig HR-strategi, som OLAF helt afgjort har brug for. Vi skal holde debatten spillevende i Europa, så vi får indarbejdet modellen med én Europæisk Anklagemyndighed.

Afslutningsvis mener jeg, det er afgørende vigtigt at kæmpe sammen for at opnå en gennemsigtig og effektiv forvaltning af EU's ressourcer. I den henseende skal vi sikre, at de problemer, der rent faktisk eksisterer, ikke på nogen måde udnyttes til at så tvivl om instrumenter af grundlæggende betydning for det europæiske projekt, som f.eks. samhørighedspolitik og udviklingsbistand. I stedet skal vi se klart på problemerne, på de forvridninger, der stadig findes på de forskellige udgiftsområder i EU, og bruge disse oplysninger til at gøre nye og beslutomme fremskridt. Dermed kan vi gøre forvaltningen af vores finanser mere effektiv og gennemsigtig.

Jeg tror, at de forskellige EU-institutioner ved at gøre denne indsats virkelig kan skabe fremskridt med hensyn til at opbygge et stærkere og mere integreret Europa, der bedre er i stand til at imødekomme europæernes behov.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg mener, at EU's midler skal gøres tilgængelige for borgerne på en fair og gennemsigtig måde. En gennemførlig metode til muligvis at udrydde korruptionen inden for offentlige indkøb er at indføre et gennemsigtigt system i form af et online udbudssystem.

I henhold til Kommissionens rapport tyder den faldende finansielle indvirkning af uregelmæssigheder i 2008 på, at nogle af de lovgivningsmæssige og institutionelle foranstaltninger til bekæmpelse af svig er blevet heldigt gennemført i medlemsstaterne. Der er stadig behov for en større økonomisk kontrol, sammen med en effektiv lovgivning til bekæmpelse af skattesvig, især hvad angår moms.

Beskyttelse af EU's økonomiske interesser er også et prioriteringsområde for den rumænske regering. Som en del heraf har man oprettet departementet til bekæmpelse af svig, og departementet er OLAF's eneste kontakt i Rumænien hvad angår EU-midler.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Hr. formand! Som skyggeordfører for PPE vil jeg gerne indlede med at udtrykke min taknemmelighed over for ordføreren og de andre kolleger fra de politiske grupper for deres fremragende samarbejde. Vi arbejdede især med forøget gennemsigtighed og bedre regler for offentlige indkøb, da det er det område, som er mest sårbart i forhold til svig og korruption, der forvrider markedet og bidrager til at øge de priser, forbrugerne betaler.

Desuden bør modtagere af EU-midler fra alle medlemsstater offentliggøres på én hjemmeside, baseret på de samme kriterier. Jeg har også krævet gensidig anerkendelse af rettighedsfrakendelser, som f.eks. udelukkelse af bedrageriske lovovertrædere fra posten som administrerende direktør. OLAF's aktiviteter bør støttes. Vi beder om statistikker og begrundelser i tilfælde, hvor nationale myndigheder ikke har indgivet anklage som opfølgning på OLAF's rapporter, hvilket sker i 73 % af de sager, der er igangsat af OLAF.

I betænkningen foreslås det også at forbyde selskaber, som opererer gennem offshore-skattely, at indgå forretningsaftaler med selskaber, der har hjemsted i EU, hvis deres offshore-hjemsted ensidigt har forsinket godkendelsen af samarbejdsaftaler med EU.

Sluttelig vil jeg sige, at EU skal behandle svig og korruption som et sammenkædet fænomen og opprioritere området.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg mener, det ikke er en overdrivelse at sige, at den aktuelle økonomiske krise blev igangsat af en oprindelig moderat krise, en moderat krise, hvor grådigheden sejrede over gavmildheden, korruptionen over integriteten og egenkærligheden over solidariteten. Og først når gavmildhed, integritet og solidaritet igen ligger virksomhederne og regeringerne stærkt på sinde, vil vi kunne komme ud af de problemer, vi står med nu.

Jeg er fuldstændig enig i alle bestræbelser på at bekæmpe svig. Jeg har set programmer i Irland, der har vist mennesker, som modtog bistandshjælp hver uge i Irland, Nordirland og England, mennesker, som fløj ind og ud af lufthavnen i Cork efter at have hævet deres bistandshjælp. Værst af alle var bankerne – Allied Irish Bank og Irish Nationwide – der fiklede med deres regnskabspraksis for at skjule deres sande situation.

Det har givet os frygtelige problemer i Irland, og man skal gøre alt for at sikre, at svig bliver stoppet. Der skal lyde et højt og klart budskab om, at det vil blive forfulgt og håndteret meget håndfast på EU-niveau og på alle niveauer.

John Dalli, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! På vegne af min kollega, kommissær Šemeta, vil jeg gerne først takke ordføreren for hans konstruktive betænkning med forslag til en forbedret beskyttelse af EU's finansielle interesser.

Kommissionen værdsætter, at Parlamentet kraftigt pointerer EU-institutionernes og medlemsstaternes fælles ansvar i dette spørgsmål. Lad mig komme med et par bemærkninger.

Med hensyn til medlemsstaternes rapportering af uregelmæssigheder har man i OLAF oprettet et nyt webbaseret rapporteringssystem kaldet IMS, Irregularities Management System (system til forvaltning af uregelmæssigheder). Det har medført betydelige forbedringer i medlemsstaternes rapportering af uregelmæssigheder, herunder dem, De kritiserer i Deres betænkning. Strukturfondene er et område, der vækker særlig bekymring hos både Parlamentet og Kommissionen. Kommissionen har gjort en kraftig indsats

for at afhjælpe svaghederne i de mest berørte områder og programmer inden for rammerne af handlingsplanen for strukturelle handlinger i 2008, herunder en uhyre omfattende forenklingsmanøvre.

Sammen med sine kommissærkolleger vil min kollega, kommissær Šemeta, fortsætte bestræbelserne på yderligere at nedbringe fejlraten i samhørighedspolitikken. Kommissionen vil bistå og overvåge medlemsstaterne ved lukning af programmerne for 2000-2006 og vil sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemerne i den nye programmeringsperiode vil give de forventede fordele. Desuden vil Kommissionen etablere kontakt til myndighederne i medlemsstaterne for at sikre, at de i fuldt omfang påtager sig deres ansvar med hensyn til delt forvaltning, sådan som det er fastlagt i de nye bestemmelser i Lissabontraktaten.

Der er opnået betydelige fremskridt hvad angår gennemsigtighed i forhold til modtagere af EU-midler. På landbrugsområdet har Rådet erklæret sig enig i, at medlemsstaterne er ansvarlige for at offentliggøre modtagere af midler. Oplysningerne skal være tilgængelige på én enkelt hjemmeside i hver medlemsstat, på linje med princippet om delt forvaltning. For at give et overblik over og lette adgangen til medlemsstaternes hjemmesider, er der linket til disse hjemmesider på Europa-hjemmesiden.

Jeg tager nu fat på OLAF og takker ordføreren for den stærke opbakning til OLAF's arbejde, som han giver særskilt udtryk for. Min kollega kommissær Šemeta er helt enig i, at kontoret bør koncentrere sig om sine kerneopgaver, der er at foretage undersøgelser, selv om man i OLAF også har andre vigtige arbejdsopgaver, særligt på området for forebyggelse af svig. Han er også enig i, at man i OLAF skal fokusere på de større sager, og at svig i mindre målestok bør håndteres af andre organer.

I 2008 reviderede man i OLAF de finansielle opfølgningsprocedurer i relation til OLAF-sager ved at fastlægge de minimis-tærskler. Kommissær Šemeta har omhyggeligt bemærket Deres kommentarer om behovet for, at OLAF samarbejder med den interne revisionstjeneste, hvilket han er helt enig i. OLAF og IAS har arbejdet tæt sammen siden 2003. De udveksler oplysninger og sørger for gensidig specialuddannelse for at forbedre deres respektive personales viden om emner af fælles interesse. OLAF er villig til at samarbejde endnu tættere med IAS.

Hvad angår procedurerettigheder findes der i den nye OLAF-manual, der blev taget i brug i december 2009, og som er blevet fremsendt til Parlamentet, allerede en omfattende vejledning til OLAF's efterforskere. Mere detaljerede regler om procedurerettigheder vil blive indarbejdet i lovgivningsforslaget om en revision af OLAF-forordningen. I den henseende vil Kommissionen gerne minde om, at arbejdsdokumentet om den lovgivningsmæssige reform af OLAF vil blive fremsendt til Parlamentet og Rådet før sommerferien.

Kommissioner Šemeta ser frem til at fremlægge dette dokument på Budgetkontroludvalgets møde i juli. Endelig ser han meget frem til at samarbejde med Parlamentet som allieret om opgaven med at forbedre OLAF's effektivitet og beskytte EU-skatteydernes penge.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Alain Cadec (PPE), skriftlig. – (FR) Bekæmpelse af svig er en central udfordring, som EU og medlemsstaterne må tage op. Betydningen af de offentlige midler, som tildeles under samhørighedspolitikken, kræver den højeste grad af overvågning på grund af risikoen for uretmæssig brug af midlerne. Strukturfondenes troværdighed hos europæerne står på spil. I den sammenhæng bifalder jeg indsatsen fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) for at bekæmpe svig mere effektivt. Som ordføreren påpeger, er den økonomiske indvirkning af uregelmæssighederne på de strukturelle handlinger faldet betragteligt. Desuden vidner stigningen i antallet af anmeldte uregelmæssigheder til Kommissionen om fremskridt for systemerne til forebyggelse af svig. Det er vigtigt for Kommissionen og medlemsstaterne at fortsætte denne kamp så håndfast som muligt. Det er imidlertid også væsentligt ikke at afskrække potentielle modtagere af midler fra strukturfondene med alt for skræppe restriktioner. Bevidst svig er én ting, mangel på præcision i tilrettelægningsen af projekter noget helt andet. Hvor det første skal betragtes som en kriminell aktivitet, er det vigtigt at forenkle procedurerne for at begrænse omfanget af det sidste.

Tamás Deutsch (PPE), skriftlig. – (HU) Den krise, der udfolder sig i nogle af landene i eurozonen, udgør en advarsel uden fortilfælde til beslutningstagerne i EU om ubetinget at beskytte offentlige midler og Fællesskabernes finanser. Økonomien og de internationale markeder reagerer med usædvanlig følsomhed på enhver foranstaltning i EU, som f.eks. de redningspakker, der er vedtaget for nylig. Hele nationale

økonomier kunne blive truet, hvis krisestyringen ikke håndteres hensigtsmæssigt og på EU-niveau. Det vil derfor ikke være nogen overdrivelse, når jeg siger, at hele verdens øjne er rettet mod vores finansministre og mod EU-institutionerne. Indtil i dag har regeringerne i visse medlemsstater, fordi de har forfulgt deres personlige interesser og fungeret som oligarkier, bragt deres egne økonomier på fallittens rand og gjort fremtidsudsigter uopnåelige for iværksættere, familier og unge mennesker med en uddannelse. Derfor kan vi kun bifalde ordførerens hensigt om udvide medlemsstaternes ansvarsområde. I dag er det et af de væsentligste spørgsmål i en vellykket krisestyring. En stram overvågning for at gøre en ende på de korrupte regerings æra er mere nødvendig end nogensinde i denne kritiske periode.

Franz Obermayr (NI), skriftlig. – (DE) I betænkningen om bekæmpelse af svig omtales en grundlæggende positiv udvikling. Fra 2007 til 2008 var der et fald i uregelmæssighedernes negative indvirkninger inden for alle sektorer. Det var dog ikke tilfældet hvad angår førtiltrædelsesbistand. Her er de negative indvirkninger steget med 90,6 %. I den anledning vil jeg påpege, at EU siden 2002 har ydet finansiel støtte til Tyrkiets "bestræbelser" på at blive optaget i EU, og at de udbetalte beløb er blevet større år for år. For perioden 2007 til 2013 vil Tyrkiet modtage i alt 4,84 mia. EUR. Sådan forholder det sig, selv om Kommissionen er klar over, at Tyrkiet end ikke tilnærmelsesvis gør de krævede fremskridt i forhold til tiltrædelseskriterierne. Ikke desto mindre flyder pengene fortsat og med stadig større beløb. I den seneste særrapport fra Revisionsretten anføres det derudover, at med hensyn til tiltrædelsesbistand til især Tyrkiet bliver pengene investeret uden tilstrækkelig tydelige formål og standarder. Uden en klar strategi bliver der brugt penge uden en specifik plan og på en måde, der ikke er konstruktiv. Vi må og skal gøre en ende på denne galskab.

27. Dagsorden for næste møde: se protokollen

28. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.55)